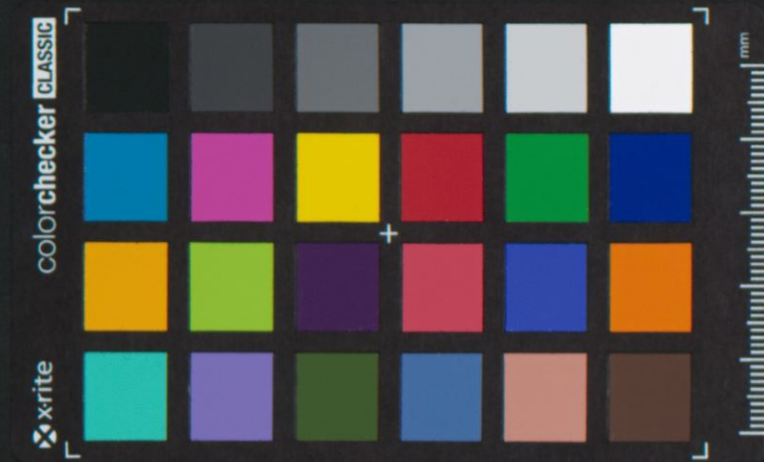

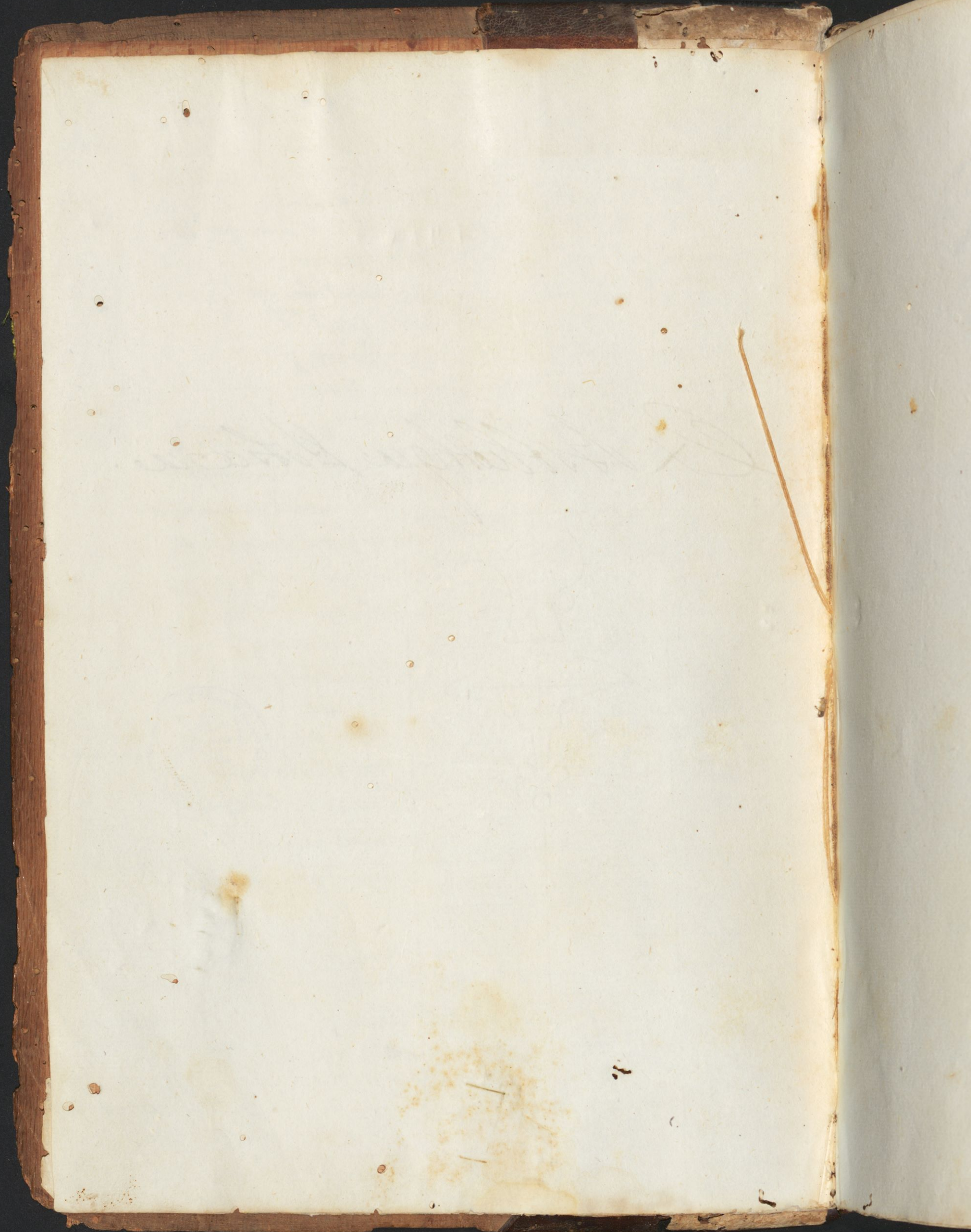
Formalitates Sicut et mte Sca
Tributa de clauis sup formalitates
Eiusde qd et pscu dy et futuris de pscu
Eiusde et pscu dy
Eiusde et salu aduq i pscu natis
Ayllini formalitates
Qd comitij et subro Sca
Qd Sca et aia
Qd Archiep zone
Spauli consule
Qd et pscu
Comitij et zone foris subro
psemin Auzois pscu amictu
Comitij mte et de nate tntu
psemin Auzois et pscu i. 12 mte
Opusculi Linconij
Gram et aia et ex pscu
Id et mte nate
Id et subro nate pscu
Id et comitij
Qd mte pscu et mte
Nugrobus et subro pscu
Qd mte et pscu pscu
Anatomia mte
Tractatus pscu mte et mte sup

Transcribed text from the left page, written in a cursive script, likely a historical or legal document. The text is mirrored across the page, suggesting it was written on a single sheet of paper that was later bound into a book. The handwriting is dense and difficult to decipher due to the cursive style and fading.

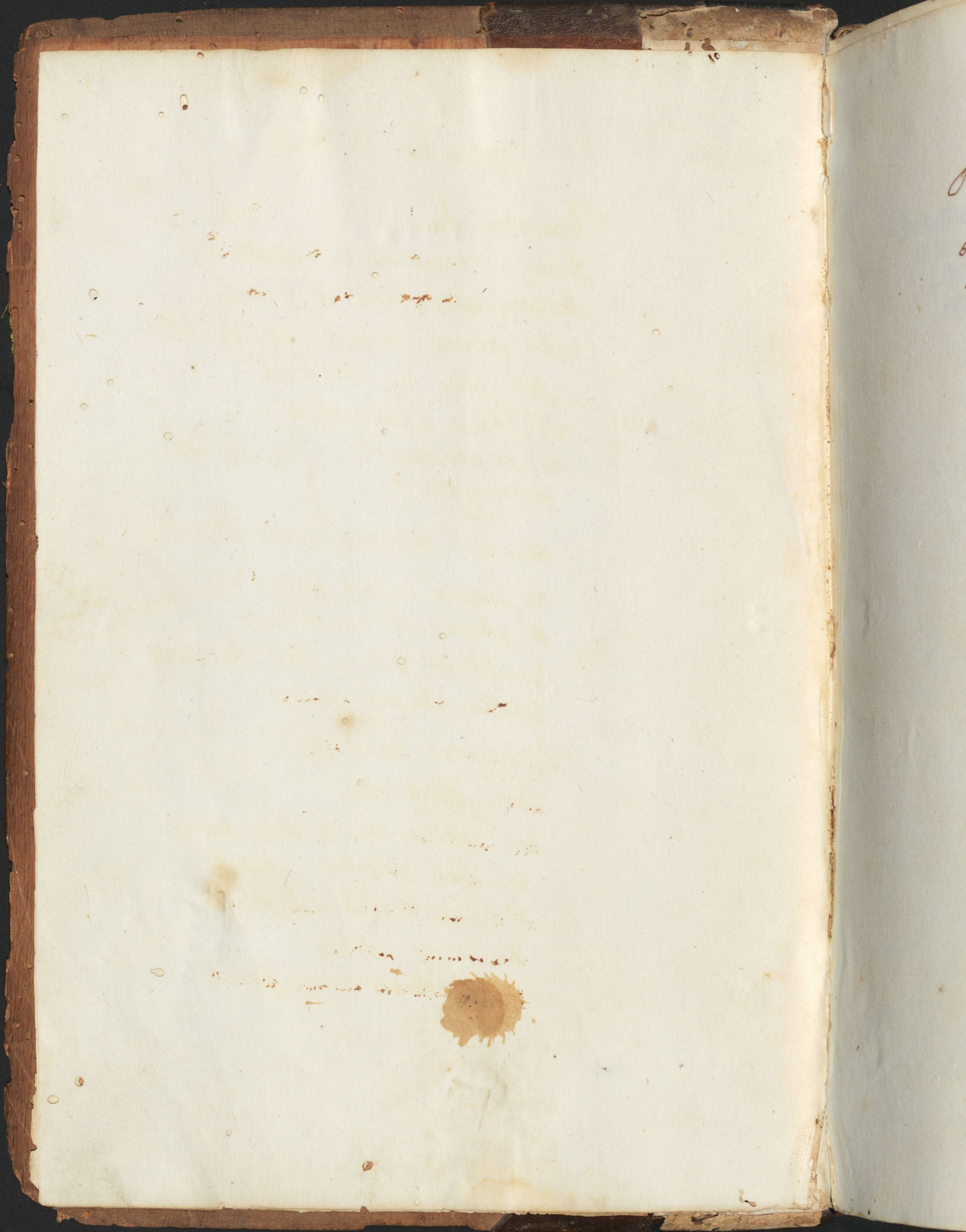
Q. B.

Q. Philotheca Libiana.

Eius in hoc lo. dicitur

Quatuor formalitatu. Scilicet
Intellectus, Voluntas 1° & officia 1° 8°
Aliaque virtutes bonis distinctionem
Virtus. Intellectus. Intellectus & virtus. Intellectus
Virtus. Intellectus. Intellectus & virtus. Intellectus
Intellectus & virtus. Intellectus & virtus. Intellectus
Intellectus & virtus. Intellectus & virtus. Intellectus
Intellectus & virtus. Intellectus & virtus. Intellectus

Intellectus & virtus. Intellectus & virtus. Intellectus

Intellectus & virtus. Intellectus & virtus. Intellectus

Intellectus & virtus. Intellectus & virtus. Intellectus

Intellectus & virtus. Intellectus & virtus. Intellectus

Intellectus & virtus. Intellectus & virtus. Intellectus

Intellectus & virtus. Intellectus & virtus. Intellectus

Intellectus & virtus. Intellectus & virtus. Intellectus

Intellectus & virtus. Intellectus & virtus. Intellectus

Intellectus & virtus. Intellectus & virtus. Intellectus

Intellectus & virtus. Intellectus & virtus. Intellectus

Intellectus & virtus. Intellectus & virtus. Intellectus

Intellectus & virtus. Intellectus & virtus. Intellectus

Insigne formalitatū Opus de mēte Doctoris Sub
tilis vna cū Editione subtilissima Reuerēdi Ar
binatis Ep̄i Antonij Trombete adiūctisq;
resolutissimis Celeberrimi Tuvanensis
Archiep̄i Mauriti; necnō Excel
lētissimi Doctoris Antonij de
Santis Taruisini Annota
tionibus nuperrime sū
ma cum ipsius dili
gētia ab innume
ris erroribus
Absolu
tum.

Maphei de Mapheis Liberaliū Artium
Cultoris ad Lectorem Endecas.

Excussum latebris habes Volumen
Directi Studiose lectitandum
Refertū penetratibus Deorum.
Nam recondita sunt in hoc Libello
Sensa Aristotelis profundiora.
Quodq; Auerrois ille Cordubensis
Ad mentem retulit sui Magistri.
Et Scotti inuenies Secretiora
Solerti ingenio magis tenenda
Quā si defluerent Sybille ab ore.
Hoc Antonius ille Taruisinus:
Quo non credimus esse doctiorem.
Excultum dedit oibus legendum.
Qua re Tu innumeras referto Grates:

*Ex Bibliotheca Rossiana
foli Cappalinorum Justinopolis.*

Formalitates moderniores de mēte clarissimi doctoris subtilis Scoti in florētissimo Parisiensi gymnasio compilate per excellentes sacre Theologie professores magistrū Antonium Directi prouincie Turonie ordinis minorū feliciter Incipiunt.

Præ formalitates

doc. sub. Sco. Queri-
tur utrū illa q̄ distin-
guuntur formalit̄ distinguantur realit̄. Et arguit q̄ sic. Et accipio
duas formalitates: et sint. a. et b. vel igit̄ a. et b. sunt aliq̄ res vel
nullæ res. Si sint aliq̄ res. igit̄ q̄ formalit̄ distinguunt realit̄ di-
stinguunt. Si sint nullæ res. igit̄ erūt nihil. q̄ qd̄ oīno nulla res
est nihil ē. p̄ bñm Aug. de doctr. xp̄iana li. i. c. j. Et ē p̄bat̄ rō-
ne: q̄ res et ens ouertunt. vt pz. 4. meta. t. c. z. et 4. q̄re qd̄ nul-
la res est. nullū ens est. et sic erit nihil. igit̄ zc. Et illa q̄ distin-
guuntur ex nā rei sunt distincta realit̄. pz. de v̄tute vocabuli. Ni-
hil n̄ aliud v̄t esse distinctio ex nā rei q̄ distinctio realis: nec ecōtra. sed illa q̄ distinguunt
formalit̄ distinguunt ex nā rei. igit̄ zc. p̄batio minoris: q̄ distinctio p̄ formalitates: vel ē
ex actū intellectus: vel nō: sed ex cōparatione itell̄s. pz. p̄ oēs q̄ ponūt istas formalitates.
Si zc. q̄ distinctio p̄ formalitates sit opus siue p̄ opationē itell̄s: tunc erit distinctio
rōnis. qd̄ est 3 formalitates. Si est ex actū itell̄s. igit̄ erit ex nā rei. et p̄ n̄s realis. qd̄ est
ppo. Et sic se h̄z res s̄bri ad formalitatē s̄bri. ita se h̄z res p̄prie passiōis ad formalit̄-
tatē p̄prie passiōis. ḡ p̄ locū a trāsmutata p̄portioē. Sic ut se h̄z res s̄bri ad rē p̄prie passio-
nis. ita formalitas s̄bri ad formalitatē p̄prie passiōis: sed res s̄bri est eadē cū re p̄prie pas-
sionis. vt pz. p̄ te: qui dicis: q̄ sūt idē eēntialit̄ et realit̄. ḡ formalitas s̄bri est eadē cū formali-
tate p̄prie passiōis: et sic nō distinguunt. et p̄ n̄s nō distinguunt formalit̄. q̄re zc. Et qd̄
est s̄ba est vera res. s̄z formalitas s̄be ē s̄ba. igit̄ formalitas s̄be ē vera res. Maior pz. de se.
qd̄ est p̄dicatio supioris de inferiori. Minor pz. q̄ formalitas s̄be ē qd̄ est s̄be. vt pz. per
istos. sed q̄ qd̄ est est idē cū re cui est. pz. 7. meta. igit̄ q̄ qd̄ est s̄be est s̄ba. Et vltra q̄cūq̄
p̄ verā rē distinguunt realit̄ distinguunt: sed q̄ formalit̄ distinguunt p̄ verā rē distinguunt.
ergo q̄cūq̄ formalit̄ distinguunt realit̄ distinguunt. Et quecūq̄ h̄nt diuersas diffōnes
distinguuntur realit̄ vel rōne. pz. q̄ diffōnes diuersæ siue dīe in eisde postē vident̄ suffi-
cere ad distinctionē realē vel rōnis: s̄z illa q̄ distinguunt p̄ formalitates h̄nt diuersas diffini-
tiones. vt pz. p̄ istos. igit̄ zc. Et si illa q̄ distinguuntur formalit̄ eēnt idē realit̄. tūc ab vno et
eodē sumerētur vnitas et pluralitas: qd̄ v̄t incōueniēs. Assumptū tū p̄bat̄. q̄ p̄ te ab vno et
eodē in quo est vnitas rei et esse sumit pluralitas formalit̄: et sic ab vno et eodē sumetur
vnitas et pluralitas: s̄z hoc est falsū: vt dictū est: et vt pz. 2. de ḡnatione. idē in q̄tū idē non
est natū facere nisi idē. Et accipio formalitatē s̄bri et sit. a. et accipio formalitatē passiōis
et sit. b. tūc quero vela. et b. h̄nt aliq̄d cōe vel nihil cōe. Si nihil cōe. ḡ a. et b. se totis distin-
guunt: s̄z q̄ se totis distinguunt realit̄ distinguunt. ḡ a. et b. realit̄ distinguunt. s̄z p̄ istos illa
sunt eadē realit̄. ḡ illa q̄ in nullo sunt eadē realit̄ vel nō sunt eadē realit̄ erunt eadē realit̄ qd̄
manifestā includit d̄dictionē. Si d̄t q̄ a. et b. h̄nt aliq̄d cōe. vel est reale v̄t rōnis. si sit ens
reale. ḡ illa sunt entia realia. et sic faciēt distigui realit̄ illa quoz sunt formalitates. s̄z s̄m et
p̄prie passiōe. Si aut̄ sit ens rōnis. igit̄ ille formalitates erūt entia rōnis: et sic faciēt illa q̄
rū sūt formalitates distigui tū s̄z rōne: qd̄ est 3 eos: q̄ dicūt q̄ distinctio p̄ formalitates
est maior q̄ distinctio rōnis. Et q̄cūq̄ distinguuntur qd̄ d̄tatiue distinguuntur realit̄ et eēn-
tialit̄ pz. q̄ qd̄ d̄tatas res et eēntia idē sunt: sed q̄ distinguuntur formalit̄ distinguuntur qd̄ d̄tati-
ue. pz. q̄ p̄ istos: formalitas nihil aliud est q̄ rei qd̄ d̄tatas. ḡ q̄ distinguuntur formalit̄ distin-
guuntur realit̄ et eēntialit̄: qd̄ ē ppo. Et arguit Berueus b̄ito ord̄is p̄dicatoz et dicit has
rōnes dem̄fare. nulla p̄p̄a passio p̄d̄it vltra suū p̄p̄iū et adequatū s̄bri: s̄z distinctio ē pas-
sio entis. ḡ nō p̄d̄it vltra ens: sed oēs ens vel est reale vel rōnis. vt pz. 5. meta. igit̄ oīs di-
stinctio vel ē realis v̄t rōnis: et sic nulla erit distinctio media iter distinctionē realē et rōnis
et ita nō erit dare distinctionē formalit̄ vel p̄ formalitates. nec distinctionē ex nā rei nisi
ctineatur sub aliq̄ istoz modoz. et sic habeo ppo. q̄ distinctio formalis ifert d̄stōne realē.
Et q̄cūq̄ distinguuntur numero distinguuntur realit̄. pz. q̄ q̄ sūt numeralit̄ distincta nō in-
cludit d̄dictionē vñ esse sine alio. et p̄ n̄s realit̄ distinguuntur: s̄z q̄ distinguuntur formalit̄ di-
stinguuntur numeralit̄. p̄batio. q̄ que distinguuntur formalit̄ distinguuntur qd̄ d̄tatiue. vt pz.
p̄ istos: et q̄ distinguuntur qd̄ d̄tatiue distinguuntur specifice. pz. q̄ qd̄ d̄tatas ponit rem in esse
specifico: s̄z q̄ distinguuntur sp̄e distinguuntur numero: vt pz. p̄ b̄o. et 5. meta. et etiā q̄ distin-
ctio specifica est maior q̄ distinctio nūmeralis: et maior distinctio ifert minorē fm oēs: s̄z que-
cūq̄ nūero distinguuntur realit̄ distinguunt. igit̄ de p̄ ad vltimū: q̄ formalit̄ distinguunt realit̄
distinguuntur: qd̄ est ppo. Et arguit sic fr̄a. de marchia ad idē. Illa q̄ h̄nt realit̄ et essen-
tialit̄ diuersas formas realit̄ et essentialit̄ distinguuntur. pz. clare ex it̄tōe phi. 9. meta. For-
ma distinguit et separat: s̄z q̄ distinguuntur formalit̄ distinguuntur p̄ formā: vt pz. de v̄tute voca-
buli: ergo q̄ distinguuntur formalit̄ realit̄ distinguuntur et essentialit̄. Et nisi illa q̄ formalit̄
distinguuntur distinguerētur realit̄: tūc formalitas nō eēt p̄a sufficiens distinguēdi aliq̄ rea-
liter. pz. de se: s̄z ē falsū. pz. q̄ p̄ paternitatē in diuinis q̄ est qd̄ d̄a formalitas. p̄ in diui-
nis distinguit ab eēntia formalit̄ et a filio in diuinis realit̄. ḡ realit̄ et essentialit̄. Et c̄firmatur
oēs iste rōnes sic. Oīs d̄ia rōnis facit cōpōnē rōnis. ḡ oīs distinctio seu d̄ia ex nā rei facit
cōpōnē ex nā rei: sed in diuinis vel in simplr simplici nulla est cōpōsicio. ḡ ibi nulla ē d̄stō
ex nā rei. nec per n̄s formalis. Aliæ multe rōnes formant̄ ab istis quibus pro nūc sup̄e-

Proderabit in primis hic
lector quid supponit et quid
querit quod: et pro quid moue-
tur: et terminos exponat ex
his infra sequitur: et ex
dictis Franc. may. et petri
thome et aliorū formalit̄
tum et p̄cipue sco. et tangat
op. antiquoz. t. phi. qui co-
guntur negare d̄stōne en-
tit̄: scdm̄ ex̄t̄iā. et quod ista
4. se h̄nt p̄ modū magis et
minus cōis. s̄z d̄stō vel d̄ia
diuersitas vel aliteras sepa-
tio vel diuisio. et non idēti-
tas. et q̄ hic est sermo de di-
stōne proprie et nō cōiter ac-
cepta: vt supra notauit. q̄ tū
et idēntitas et opposita pōt
accipi vel stricte vt sunt so-
lus substantie vel ex̄t̄iue
vt sunt oīs entis sub d̄stōne
et ita. vt. 19. di. p̄t. 7. 6. di.
4. et 5. meta. et alibi sepe h̄z
sco. declarari et poterit tū
lus tracta. et 4. eius cāe no-
tari. et q̄ hec cōia sunt om̄i-
to ea. subiectū enī eius pōt
poni hoc d̄stōnē. idē vel
distinctio: vel ens in ordine
ad ista v̄t formalitas vel ali-
ud huius v̄t notū. Quare
et notantur potius forma-
litates quam realitates vel
h̄t. poterit lector curiosus
tangere et alia plura p̄ itro-
ductionē iuniorū. Maiori
et poterit scriptores famo-
siores formalit̄um et an-
212. et alij philosophi fece-
runt mētiōne de eis et vbi.
et qualiter zc.
Tex. cō. 56.

Quia cōe p̄dicatur et supe-
rius de suo inferiori. et ita
si h̄nt aliq̄d cōe reale. illa
erunt entia realia.

4. 3. et 10. meta. t. c. 14. s̄z ex-
pressius habetur ad finem
6. metaphi.
Nota qd̄ accipit berueus i
hoc arg. s̄z qd̄ distinctio ē
passio entis. ḡ ens erit vñ
uocū: q̄ oīs passio h̄z vñ
subiectū cōe cui primo cō-
uenit. vt inq̄t p̄p̄us primo
post. t. cō. ij. et 13. et ideo raro
vera loquuntur aduersarij
nisi cū scotica d̄itate duce.
c. 5. et inde. t. c. 12. et inde.

Tex. c. 11. et inde. s̄z expressius
in. 7. t. c. 49. habetur.

Aduertēdū ē q̄ subtilit̄ in-
q̄ doctor hic circa forma-
litates doctoris subtilis scoti
pluribus ex causis. tūz q̄
tāgunt int̄tōe auctoris ēē
circa maximā itellectus p̄-
fectionē ex inuestigatiōe p̄-
uenientē et uti d̄stōnē in
q̄bus maxime consistit vir-
tus p̄rio ethi. et i. p̄p̄e. met.
q̄ p̄ hoc p̄p̄ia p̄ma ē sum-
mopere appetēda: q̄ ē d̄stō-
lū et cārum. tūm q̄ merito
scribit formalitates docto-
subilis q̄ nō est ip̄sue int̄tō
versari circa leuū perit̄
tā et cōmū p̄hantū op̄i-
niones. naz̄z pleriq̄ circa
rerū formalitates labora-
uerunt. i. quādā tū d̄stōnē
et in concreto cognōtē de
uenerūt hinc merito ē 30.
scotus sub. doct. enuncipa-
tus. q̄ nemo p̄fundius ne-
mo subtilius nemo diligē-
t̄ abditumōs Arist. sen-
sus et occultas rerū p̄p̄e-
tates ē rimatus. ea ē rōne
dixit circa for. doct. sub. q̄
subtilit̄ū formalit̄um
opusculū edidit scotus. cui
iste tractatus ē summopere
isagogic. qd̄ aliqui studiosi
lectitabunt.

Tex. cō. 20. et 21. et 41.

Nota q̄ quidāz thomiste
moderniores coacti sūt po-
nere quatuor ḡia d̄stōne
nūz. v̄z rōne formalis. rea-
lis. et essentialis q̄ quonē
dicāt et quales sint. quere
in Berueo et Lepiolo et
alijs vt notū. Itā cū oia ve-
ro consonāt et. t. ethi. necesse
erat vt veritatē scotice et
ip̄sue aduersarij conuicti
consentiant.

Quia q̄cūq̄ p̄p̄ures res
distinguuntur realit̄ distin-
guuntur. q̄ talis ē vnaque
q̄ distinctio qualia sunt p̄-
cipia distinctiua vt infra vi-
debitur.

Hoc arg. est apparet̄ her-
uei nihil cōcludens p̄ fal-
latā equocationis et si qd̄
p̄bat nō est qd̄ inedit̄ her-
ueus s̄z sco. et ita rō onerosa
est et deceptoria velut ē rō
p̄mēdis et meliū primo
phy. q̄ nemi dubium est
q̄ oīs distinctio vel est rō-
nis vel realis. i. v̄t opatio-
nē itellectus vel seclusa rō-
ne q̄ scotus cōcedit tanq̄
immediata sed illa non ē rea-
lis distinctio de qua est ser-
mo. q̄re arg. nihil p̄bat.

Ad hec videatur Sco. 2
26. et 33. di. vtriusq̄ p̄mi.
et alibi.

Articulus

Si hec fere argumēta ac cepit ex Francis. in iuris for malitibus et super finas.

Tange illud. 3. de aia tex. c. 9. Aliud ē magnitudo et ma gnitudinis ēē. Adde ali qd plures auctoritates scri pturarum sanctorum et phi losophorum. hie. Hoc iō dicit qd aliter sco. et gra exponit phm in lo cis pibatis et aliter hōas et alij de via cōi vt patet in tucni.

f. absolutarū vel cēntialuz qd de rebus relatiuis ē pce dendū pñs vt pz nec est he reutū sed eius oppositum.

Tange istā. ex. 17. q. quoli. 2. 45. di. p. 3. hanc distincōi nē et dic pñter disputando de rōne et distincōe rōnis. Pondera ly vltia et limita quod di. de reatitate. Pondera ly impetias. 3. di. 2. et 14. di. 3. applicando de cognitione angelorum et xpi et alia plura adde de speciebus. Pondera ly supi et inferius ad dñas accitales denota tione vel reductionis radi calis.

Probabiliter tñ dici pōt qd diuisionuz entis alia ē p qditates vt in substantiaz et accit alia expmunt p mo do: vt p quātū et nō quan tū. et alia datur p passiones vt p vni et multa: et ex pñti ordo cap satis notus ē fr. Alia qditas est intmior qd dñati quā modus. et modū quā passio vt alibi plixius notauit: qd hie pauca sapiē ti notabo.

Uide sco. i. di. 2. et 3. et ii. 2. 3. q. quolibet pro illa diui sione relationis in intrinsecā et extrinsecam. Tange instantiam de qñ. et dic pñter. Sed melius in. iō. gñā ime diare. vt h3 scotus. 5. meta. Excuseur tñ vel rōne bre uitatis vel circūlocutionis cū dicit i subaz et accidens. Uide sco. in pñdicabilibus. c. de proprio et accidente et dist. 2. p. parte. 2. q. i. in solu tione. 2. pñcipalis. et di. 17. eiusdem. q. vlt. atqz di. 26. vt in l3 pñti. et in. 2. dist. 6. q. 3. ad finem. et in. 3. di. 7. et alibi sepe ad propositum: et spāliter. 6. meta. q. 3. ad vl teriorem equiuocationē.

deo: qz istis intellectis et solutis alie facilliter intelligentur et soluentur.

In oppositū

arguit ex qñtuplici aucte. et p ex aucte logicali sic: qz dñe 22 in pñdicamētis. c. de qñtate qz idē calor nūo qui est de p spē qñtatis: vt est dispositio. est de 3: vt est passibilis qñtatis: 3 certū ē qz idē calor vnus nūo est reāl et essentialr idē. Et tñ facit diuersas spēs: vel ponit sub diuersis spēs. qz ponere di uersas formalitates p qñs facit diuersas spēs vel p qñs reponat sub diuersis spēs. Et sic cū idēitate rei reali stabit: imo necessario o3 ponere diuersas formalitates. Et pbat idēz aucte nālī. Dicit enī phs 3° physicor. qz actio et passio cū idēz significēt reāl in nūo: hñt in qz qd erat alterū et alterū distincta: 3 distincō p qd qd erat arguit distincōē formalitatz. g cū eadē re essentialr stabit diuersitas formalitatz. Et 3° arguit aucte morali. Dicit enī phs in ethicis qz virt^o et iusticiā sūt eadē res: 3 tñ sunt distincta fm rōnē qd dñtatiuā: 3 di stingui p rōnē qd dñtatiuā ē distincōi formalr. g cū idēitate reali stat pluralitas formalita tū. iste tres auctes cōcludūt 3 aduersariū. 3 nō cōcludūt 3 scotistā vel 3 marronistā. Et 4° arguit aucte metaphysicali. Dicit enī phs 4° meta. t. c. 3. qz ens et vñ sunt vna nā. et p idē dicit. 4. tho. c. p. distincta 3 rōnē qd dñtatiuā. et pñs sunt eadē reāl et distincta formali ter. g cū idēitate essentie et essentie rei. et rei. nāe et nāe: stabit distincōi qd dñtatiuā et for malis. Et si dicat: nō soluēdo 3 pteruendo: sicut 3 sūenerūt: qz phs capit ibi ens et vñ vt distincta fm rōnē. i. p intellectū. Et cōtra magis distinguē ens ab vñ qz ens ab ente: 3 ens ab ente distinguē p intellectū. g o3 qz sumat maior distincōi ibi qz distincōi fm intelle ctū: et pñs sumet rō p rōnē qd dñtatiuā et nō p rōnē itellē: qz rō vel distincōi qd dñtatiuā ē maior qz rō vel distincōi itellē. Et 5° pbat idē aucte theologica: qz certū est qz eēntia di uina a supposito puta a pñe et filio nō ē alia eēntialr et reāl. qz si b. iā ēēt pluralitas rep in diuinis. qd est hereticū. et tñ cōcedit qz ibi ē diuersitas formalis. pz qz pñt ad alterū. f. ad filiū et filius ad pñez: et tñ eēntia nō dñt ad aliud. qz qd ad aliud dñt 3 bñm Aug. de tri. lib. 7. c. p. nō est eēntia: et dñt itelligi formalr. ergo cū idēitate rei stabit distincōi formalitatz.

Espondeo

In ista qōne sic pcedā. Primo aliqz diuisiones preponā. Scōdo nūz cuiuslibet distincōis et idē titatis aperiā. Tercio dabo modū inuestigādī et inferēdi vñā distincōē et idē titatē ex alia. Et Quātū ad pñm dico qz ens diuidit i ens reale et ens rōnis. et ista est diuisiō equoci analogi in sua analogata equocata. Ens reale ē qd h3 ēē seclusa qñqz opatiōe itellē sine quocūqz actu collatiuo cuiuscūqz potētie sine itellē sine volūtatis sine cuiuscūqz alteri potētie. et sic ens reale pñcat qd dñtatiue de deo et de decē pñdicamētis. Ens vñ rōnis capit trib^o modis 3 sco. p. di. 4. miaz qz. Et 1° modo pro illo qd h3 ēē in aia sūtine vt spēs actus et habitus. Et 2° modo obriue sicut vñ sunt in aia p spēs a rebus cātas vel a deo ipressas. Et 3° modo p cōparatione pas sua qua p intellectū vñ obm cognitū ad aliud obm cognitū cōparat. Ens rōnis duob^o primis modis nō distinguitur cōtra ens reale. accipiēdo ens reale sicut capiebat in pñce denti diuisione: sed ens rōnis 3° modo captū nullo modo cōtinet nec continet sub se ens reale. tāqz supius sūi iseri. Et Ultra dico qz ens reale p sui diuisiōe diuidit p ens qñtū et nō qñtū 3 sco. 5. q. qñbet. Ens qñtū p finitū et infinitū: absolutū et respectiū. Omne n. ens dñt for maliter absolutū qd nō est formalr ad aliud: sicut est deus et oia attributa in diuinis et tria gñā gñāissima tñ. f. sba. quātitas. et qñtatis. Ens vero respectiū dñt illud qd formalr ē ad aliud. sicut sunt in diuinis pñtates notionales et relōnes cōes. et ista septe pñdicamēta. f. ad aliqd. actio. passio. qñ. vbi. situs et habitus. Et istarū relationū quedā dicūtur intrinsec^o adueniētes sicut sunt oēs relationes de predicamēto ad aliqd. alie vero sunt relōnes ex trinsec^o adueniētes. vt sunt ille relationes de sex vltimis predicamētis. Dicit aut rela tio intrinsec^o adueniētes que necessario ponit postis sūdāmēto et termino. sicut est pater nitas filiatio filiatio. iplicat enim cōtradictionē ponere duo alba quin sit filiatio. etiā p di uinam po^{am} fm sco. 2. et 3. miaz: et in multis alijs locis. Sed relatio extrinsec^o adue niens est que nō necessario sequitur extrema posita in actu. ita qz p aliquā po^{am} fundamē tum et terminus pñt poni: et tñ non erit relatio. vt pz de relōne agentis ad passum. possibi le est enim ponere ignē et stuppā et tñ nō erit cōbustio. Et si dicat qz ignis nō est primū fundamēntū cōbustionis: 3 approximatō agētis ad passum. 3 b fit falsum: qz illa approxi matio nō denotat agens vel patiens: tñ adhuc pñt ēē cōbustiuū et cōbustibile approximatā: vt patuit de tribus pueris in camīno ignis ardētis. Daniel. 3. et nō erit cōbustio. et sic pz qz tales relationes sunt extrinsec^o adueniētes. Dico vltia qz ens diuidit in substantiaz et accidēs. et loquor de ente finito et creato. Iuxta qd nota qz substantia capit tribus modis. Uno modo substantia dicit qd est a se ad se et p se vt est deus. et sic nō capitur hic substantia: qz clarū est qz de nō est ens creatū nec finitū. Alio modo dñt sba que est p se et ad se: sed non a se: vt est substantia pfecta pñdicamēti sbe incipiēdo a genere gñāissimo vsqz ad indiuidua inclusiue. Tercio modo dicit sba que nec est p se nec a se sed in alio: qz est pars sbe pfecte et cōplete sicut sunt forme substantiales. Et dico qz sunt i alio sicut pars essentialis vel itegra lis sube est i suba. Et Scōdo nota qz circa vltimā diuisionē nuper dictā. ly accidēs. pōt capi dupliciter. Uno modo pro omni illo qd cōuenit alicui et nō est de diffinitōe qd dñtatiua eius: et sic pñtia passio est accidēs suo subiecto: et omne accidēs cōmune est accidēs suo subie cto: et omne inferius suo superiori. Et ita forte possit cōcedi qz proprie passiones entis ac cidunt enter i cuiuslibet inferiori ad ens capiēdo isto modo accidēs. Scōdo modo accipit accidēs pro illo qd accidētialiter perficit illud quod existit i se perfectū nec necessario cō

Ex. cō. 2. et inde.

5° et p. et alibi quere.

Quere sco. in pñdicamētis c. de qñtate et vbi ibi nota ui. et in q. meta. 2. 3. sentē. in mā de virtutib^o. 2. 13. q. 4.

Cōsidera instātia h et forē fica arg^o 3 ponētes gradus in distincōi p intellectū fabri cata. Recurrēdo ad subitū et passionē et realitatē meta physice scie: et pñs vnus ab ente forā et ex nā vt di stōne. plura alia hinc inde meditando pōt et contra. Sumorū introductiōis gñā h tāge plura theo^o istruc^o Tange instātia 3 hanc eq uocationem ex. 3. q. quoli. 2. 4. atqz. 29. di. p. reponatio numi sco. et dic pñter. Regratur ordo ad dupli cem pñtatem entis vt ē obiectū intellectus. 3 di. 1. q. 3. vide ea que notam super 3. q. huius in po. pñp. Et hanc diuisionē entis fit causis lectionis: qz nō pōt de facili poni ordo in eis et subdivisiōis vt in arbore pñca. sed aliqd mēbū vni us cōtinet et cōtinetur ier dū a mēbris alterius pñca lariter saluz. vt pz discurre do et maxie pparādo respe ctuum ad ens quantum. Aduerre et qz magna alter catio possit esse de ordine harum diuisionū: q. v3. pu di. 2. que posterior.

Pōdera ē ly p^o diuisiōe: et 3. atqz noiales ly. 3. gñā absoluta. et qz dicit non ē formaliter ad aliud i defra ptione absolutā. sco. i. di. 2. q. 5. et 3. di. 1. 5. q. Adde plura de notionalibus et re lationibus cōibus in di. 5. et alijs qz ibi ponitū inge niose lector.

Tange 3 falsitatem opi. vi um imaginariū. Quere di. 1. 2. et di. 1. 2. 8. 3. et 4. p. 2. 7. q. quolibet tēz tangit et alibi sepe. Subdiuisiones plurimas entis rōnis in 3 acceptiōe sumpti. cōsidera apud grā maucū logicū et rethoricū. sed qz intentio hui^o erat de formalitatib^o et nā rei. vñ nomen imponentur libro tā quam a fine ex. 2. de a. 10 vt metaphysicis sequitur ens reale et 3 subdivisiōes sine ad se quoquo modo. Uide in pñdicamētis. c. de substantia pñm et expōit. res et maxie sco. q. 3. et 4. pñdicamētiorum.

In pñdicamētis. c. de qñtate et vbi ibi nota ui. et in q. meta. 2. 3. sentē. in mā de virtutib^o. 2. 13. q. 4. sequit ipm: 3 queret dico qz actuali. Alio n oēs res mudi rem pōt dici qz stinguēbant re ter dico qz ens in po^o obiectū esse imaginariū et ficticia. sed v ens et est s3 n qd. salte ad illa 3. et iudē. q. 3. D vñ qñceptus albu dñm de lig oppositū illud uoci nō est meo substantie ē eadē nō bre eadē rōn analogi vel est i cludit in rōne se vñ vt qñceptu acc dñā: nec vt oia t lus oceptus qd d rñs ē aduertēdu vñuocatio limit multus 3 bñtudu uoce de entibus bit et nō vñuocē. de multis gñā b tamēto. Exempli trāscēndēti. Ex p ad hoc qz aliqd p vñ aliq pñdicamē de alijs. sic sco. dñt: alio mō trā qz vt sic capit ens pñt vñ: qz vel ille opus itellē iclu d rōnis. Si nō ēēt pñt qd dñtatiue in i capū. nō ē vñuocō rōnis mitatur eā sol cōe ad deū et creati tis. et p^o s3m meta latino. et sic est vñu na: vt dñm est. U nbus suis: sed pñt q. 1. Et possit addi pñdicamēta: cui oēs auctoritates in ens simplex et cōp qd nō est cōpositū n Sumē enī simplex diceretur cōpositū v plet qd nō h3 cōcepti simplr simplicem: si bent conceptū simpli lis in alios cōceptus fm sco. vel totali e quid fm qz possit igni bili et determinatiōe parebit. Tercio mō a dñā. mā p^o forma st qd nō credo verū loq et realitate potēiali sed magis realitatis nūtur cōpositio māe et

In porphyrio. r. i. thopi.
pōdera ly semp t age in
stan. ad hoicm. infra ar. 4.
2 pncipalis r. sic pñr.
Etide in sco. 3. di. p. q. 5. ar.
3. r. alibi idem.

Sz penes qd erit distinctio
creabilis i cē obiectiuo qd
si recurat ad ideas. qñter
tūc plures idee respñtant
plura creabilia?

Quia ens imaginabile. f.
cū pñdictionē ē ipse r. iō
nō ē i potētia obiectiuā n.
subiectuā vbi plura adde.
Quere copiose illa in fecr.
7. di. p. r. vbi supra. r. 7. di.
2. 12. dist. 2. q. 1. r. in. q. 9. me
ta. r. alibi plerūqz r. spāliter
sup. 5. me. ca. de ente r. c. de
po. r. alibi i pño r. cōmē.

Quare ergo pñs posuit d
noiaua alia ab vniocis
r. equiuocis. Dic q. cōfide
rat illa logice i pñcamētis
r. infra in habitudine ad sub
iecta esse vniocū vniocē
dñi r. suo mō denoiatue:
sed metaphysicus extrema
absolue pñderare pñt. Er
go diffinitio dñi i ad bo
nū intellectū posset applica
ri ad dñoiatua nō pp hoc
fuit supñus 22. alia plu
ra adde ponderando.

Aduerte q. fm hoc ipsum
vex. ex quo stur de ente vt
ppñt erit vniocū limita
tum.

Extēde vterius hanc vni
uocationem vt nōst nec re
gatur hic essentialis inclu
sio conceptus vniocātis.

vide bonetuz r. alios ima
ginātes ens cē vniocū en
ti reali r. rōis. r. pōdera dñi
sco. 3. q. 4. libet. ar. 1. r. i. r.
portauit. di. 24. r. 29.
Posset dici q. conceptus
entis nec cēcātus nec nō
cātus sicut dñ. de ente cōt
deō r. creature.

Tange plura de obiecto
intellectu r. equiuocationē en
tis vt nōst. vide. q. 4. ante
pñcamētōz. r. q. 15. li. elen
cor. scot. r. 3. di. p. r. 14. q. 1.
libet. r. supli. de aia. r. i. q.
metaphys. r. alibi plerūqz.
Quatr ergo valet ar. eius
pñra alios de inherētia. 7.
meta. q. 1. vbi infert q. esset
genus ad. 9. gñā. si inclu
deret cēntalit i eis ita dicā
hic ad relationē si est me.
Dic q. arguit ad hoicm r.
euz forte vel aliter vt nōst
bene ponderando.
Dic seq. q. dñ. erit ex natu
ra rei constitutus vel. erit
simpliciter simplex
Abi supra.

Quere 22. q. 9. mer. ad finē
r. 3. d. aia. r. c. 26. r. au. Idē
de qdditate sub pñpi r. nō
de actu pñpiēdi. qñreco. in
theozemaub. r. alibi d mul
tiplici acceptione pñceptus.
Etide sco. sup li. de aia de i
māltate intellect. qñre 30
nauitū r. alios antiquos
sup. 7. sen. di. 3. r. alibi.

sequit ipm: sz inest ei stringēter r. sic sumit qñ dñ. q. accidēs ē qd adest r. abest rē. Cōse
quēter dico q. res aliqñ venit de ratur ta. tū. qd est firmus a. um. r. ista est semp cū exñtia
actuali. Alio mō dñ. res a reor ris. rē. qd est opinor ris. Et sic oē qd est tā in esse obitino: sic
oēs res mūdi abeterno fuerūt. qñ in esse imaginabili: pñt dici res. Et isto 2° mō accipiēdo
rem pñt dici q. oia creata r. oia creabilia ante mūdi cōsōnē essent res: r. q. for. r. Plato di
stinguebant realr r. sic de aliis. Predictā diuisionē ponit sco. 35. di. pñi sen. Cōsequē
ter dico q. ens diuidit in ens simplr r. in ens fm qd: siue in ens in po^a subiectiuā r. i ens
in po^a obiectiuā: r. ista diuifio est eadē cū pñcedēte. dempto eo qd addebat in 2° mēbro: qñ i
esse imaginabili. r. nō capio hic ens fm qd vt sub se cōtinet entia rōis siue relōnes rōis
r. ficticia. sed vt cōtinet sub se pñcise illud cui nō repugnat verum esse exñtie. Et sic dico q.
ens vt est szb meta^o. r. ad equatū obm itells nñi dñ. vniocē de ente simplr r. de ente fm
qd. saltē ad illa est vniocū pñdicatū. Cōpro q. est notādū q. fm sco. di. 7. p. sen. q. 3. r. di.
3. ei. idē. q. 3. Dñia est iter esse vniocū pñdicatū r. vniocē pñdicari. Vniocū enī pñdicatū ē
vlt qñ pñceptus illius qd pñdicat est in se vnus ex nā rei. si sit res pñme intētionis. Et h mō
albū dñm de ligno r. lapide est pñdicatū vniocū: r. vlt ois pñdicatio accētis de sbro. Et p
oppositū illud dñ. equiuocū qd pñdicat nō fm vnitatē pñceptus. Et sic inter vniocū r. equi
uocū nō est mediū. p. 3. clare ex rōibz ipsoz. Vniocā enim dñr quoz nomen est cōe r. rō
substātie ē eadē. Equoca vō qñz nōmē ē cōe r. rō substātie nō ē eadē. mō hñe eadē rōnez r.
nō hñe eadē rōnē. cū sint dñdicatoria. nullo mō pñt compati mediū. Ex quo infero q. oē
analogū vel est equiuocū vel vniocū. Vniocē vō pñdicari est qñ rō seu diffinitio pñdicati
iccludit in rōne seu diffōne subiecti: r. h qddittatiue: sic q. nō pñdicat vt albū de lapide: nec
vlt vt qdēqz accidēs de subiecto: siue pñpiū: siue cōe: nec vt iser^o de supiori: nec vt gen^o
dñia: nec vt dñia de gñe: nec vt modus intrinsecus de eo cui^o est modus intrinsecus: sed vt so
lus pñceptus qddittatiuus r. qñtatiuus pñnētes ad p^m modū dicēdi p se pñdicant. Ulte
rius ē aduertēdū q. duplex ē vniocatio: vt ad pñs spectat. f. vniocatio trāscendens r.
vniocatio limitata. Vniocatio limitata est respectu alicui^o pñdicati potentis pñdicari de
multis sz bitudinē alicui^o vñm a porphyrio assignatoz r. isto mō ens nō pñdicatur vni
uocē de entibus sicut dicit Porphyrio. Si qñs. n. oia entia vocer equiuocē inquit nūcupa
bit r. nō vniocē. Vniocatio trāscendēs est vñtas alicuius pñceptus ex nā rei potētis
de multis gñibz gñalissimis pñdicari: vel de vno gñalissimo: r. de aliquo qd nō est in pñdi
cāmēto. Exemplū pñi vt ens: bonū: verū: relatio: absolutū rē. dñr vniocā vniocatione
trāscendēti. Exēplū scdi: vt iustitia: sapia: dñr vniocā vniocatione trāscendēti: nec regñit
ad hoc q. aliqd pñdicatū sit trāscendēs q. pñdicet de oibus pñdicamētis: sz sufficit q. pñdicet
de aliq pñdicamēto vel de aliq reponibili: r. q. nō sit p se in gñe: sicut est sapia: iustitia: r. sic
de alijs. sic sco. 8. di. p. sen. q. 3. Aduertendū vltēri^o q. ens capif duplr: vno mō trāscē
dēter: alio mō trāscēdētissime. Ens trāscēdētissime captū est equiuocū qñqz equuocationē:
q. vt sic capif ens: est cōe ad ens reale: r. ens rōis: r. clarū est q. vt sic nō dicit aliqd oē
ptū vñi: q. vel ille pñceptus esset secluso ope itells vel nō. si sic: ergo aliqd qd esset preter
opus itells iccluderet qddittatiue in illo qd nō esset preter opus itells: cuiusmodi ē ens
rōis. Si nō eēt pñter opus itells: sed p opus itells. g. aliqd qd est p opus itells icclude
ret qddittatiue in illo qd esset preter opus itells. qd vñ falsuz: r. sic relinquit q. ens vt sic
captū. nō ē vniocū. Predictā rō fac mibi fidē r. credo illā ēē insolubile. sz frā. d. may
ronis nitatur eā soluere: sed iudicio meo nō soluit. Ens vō trāscendēter captū est ens
cōe ad deū r. creaturā. qd assignat p^m obm nostri itells ex nā potētie. r. p^m obm volūta
tis. r. p^m sbm metaphysice. r. vt sic est vniocū ad omne illud qd est secluso ope itells col
latiuo. r. sic est vniocū ad dñas vltimas r. ad proprias passiones r. breuiter ad oia positi
ua: vt dñm est. Verū est tñ q. nō pñdicat vniocē de vltimis differētis r. pñpijs passio
nibus suis: sed tñ de deo r. de cē pñdicamētis. Et de mā r. de for^o sz sco. in 3° di. pñi sniaz
q. 3. Et posset addi etiā q. pñdicat vniocē de illis que directe mediant inter ipm r. de cē
pñdicamenta: cuiusmodi sunt absolutū r. relatio. Et fm has diuisiones tu potes saluare
oēs auctoritates militātes pñra vniocationē entis. Notandū vltērius q. ens diuidit
in ens simplex r. cōpositū. Simplex autē dicit multis modis. Primo mō dicit simplex
qd nō est cōpositū nec cōponibile. r. isto mō solus deus dicit simplex q. est sūme simplex
Sūme enī simplex dicit qd nō est cōpositū nec cōponibile. Et isto mō omne aliud a deo
diceretur cōpositū vt cōpositio opponit simplicitati isto mō sumpte. Secdo mō dicit sim
plex qd nō hz cōceptū quidditatiū r. qualitatiū: r. isto mō dicit simplex qd hz pñceptum
simplr simplicem: sicut sunt ens r. passiones entis: modi intrinseci r. oēs dñie vltime: q. ha
bent conceptū simplr simplicē. Conceptus autē simplr simplex ē ille qui nō est resolubi
lis in alios cōceptus simplices quoz quilibet posset actu simplici distincte cognosci. qui
fm sco. vel totaliter scitur vel totaliter ignorat. q. nō hz aliqd fm qd posset pñpi r. ali
quid fm q. possit ignorari. Et isti simplicitati opponit cōstitutio rei ex pñceptu determina
bili r. determinatiuo: r. loquor semp de conceptu obitino r. nō qualitatiuo: quoz dñia alias
parebit. Tertio mō aliqd dñ. simplex: q. nō est cōpositū ex re r. re. cuiusmodi sunt oia acci
dētia. mā p^a forma sbalis. angelus r. aia. sz aliqui dicāt angelū r. aiam hñe mām r. formaz:
qd nō credo verū loquēdo de mā r. forma physicali. sed bene cōponūtur ex gñe r. dñia siue
ex realitate potētiali r. realitate actuali: que cōpositio nō dñ. dñi pñre cōpositio rei r. rei:
sed magis realitatis r. realitatis fm sco. in 3° di. in 8° dist. p. sen. Et isti simplicitati oppo
nitur cōpositio mae r. forme. Quarto mō aliqd dicit simplex: q. nō est mixtū: r. sic celū:

Ens tñ ratū duplr solet ac
cipi. vide vbi. 7. r. 36. di. p.
r. vbi ibi notauit.

Tange multa circa hāc di
uisionē. r. an mēbra coinci
dūt. r. an sit distractua. r. an
diuisus pñcat de diuidētū
bus r. alia multa vt scis et
qd cōfideat pñceptū ens
in re: r. a subiecta meditare.
Contra illi qd est fm qd ta
le r. illi qd ē simplr tale nū
bil est vniocū ex. 29. di. p.
dic. pñr disputādo dñ. qd
Quere in antepñdicamēta
sco. r. alibi sepe i logicalibz
r. metaphysica. Hoc mō de
noiaua nō est me^o. vt hz
doc. vbi in littera notatur.
Tange istā. hic arguēdo p
locuz a casibz vt nōst r. dic
pñr pla addēdo p r. pñra.
Tange instā ex. 1. elēco.
sco. q. 9. soluēdo. r. pñcipa
le. r. dic pñter bñ pōderā.
Quere a que notauit super
4. q. antepñdicamētoz sco.
r. ipm. 3. di. p. q. 3. r. sup. 4.
meta. r. supli. de aia ad pec
c. de specie.

f. vel de aliquo alicuius ge
neralissimi. vt p. 3. de sapia r.
sic de alijs.

pñdēra tñ instā. vbi qz.
Ex^m ē de gñā^o r. regñis
ad rōnē eius r. nō regñis.
r. ita dicatur de trāscendē
ti. r. quid requiritur.
f. limitata r. trāscēdēti. vel
logica physica r. meta. r. nō
excluditur pñter hoc ana
logia vt supius dixi.

Tage istā. d. actū itelligēdi
r. lapide in ente. r. dic pñter
disp. de ope intellectus.
quere dist. 42. p. cōstans:
sed in pñologo emēdē. q. 10.
hoc ar^o fere hz. 5.
non aut ens ē pñm obie
ctū pñsibilitate aringēte
ex puris nāibus fm theo
logos non at philosophos
vt p. 3. de aia. c. 18. q. in
tellectus pñsibilis r. agēs
adequatur.

Tage istā. ex. 12. di. 2. cōtra
hoc qd dicit d. mā r. forma.
q. 1. r. dic pñter.
Tage plura pño r. pñra cir
ca illa media que ponit iter
ens et. 10. gñā vel deum et
creaturam forte r. ens.
vide. 2. 3. r. 8. di. 7. r. 3. di. 2.
pte. 1. r. i theozemaub^o sco.
r. alibi ad pñpñtū copiose.
Considera an deus sit sim
plex isto mō r. alie pñfectio
nes simplr. r. si sic qñre ergo
pñdicat potius in quid ens
de deo quā de dñiis vlti
mis. si nō: videt g. aliqd ali
ud simplici^o deo. r. dic pñr
plura bene pñificando.
Instātia. 7. r. 8. metaphy.
in scoto dic pñr.
Diligēter cōsidera nūqd
aia sit hec mō cōposita in
realitates. q. nō est in pñio
p se. neqz recurēdū est. ad
intellectū agētē r. pñtē: sicut
voluit Jo. de gādano. q. ē
3. doct. r. ipsam veritatem.
quicqd sit de angelis. viruz
sunt in pñdicamēto.

Secūdi Articuli Principalis

Qualiter vero fiat mixtio vide auct. 3. celi 2. 67. Quere. 1. thop. c. 12. Tāge qd dupliciter dicitur ha rum cōpositiōnū vt notū. Vide Ioan. cano. et alios. Hec est verū f3 theologos 3 phos q3 f3 arist. intellectio abstractio ē sua essentia. Tollit istā. quā ifra notant de cōstitutiōne psonar. et sic de alijs et ibi multa adde. Vide. 5. 2. 6. dist. primi in seq. et alibi sepe. Quere super li. periar me/ mas. primo p. 10. c. 18. Quere ifco. 2. 8. 2. 39. di. p. 2. 1. 2. q. dist. prime. 2. et in 2. uic. et alibi. vide etiam 35. 2. 36. di. p. 2. vbi ibi notant.

Extra quot modis dicitur nū oppositor. dic. pñr. Aduerne nūqd ista diuisio sit eque cōis cū illa q ē ens in actū et potētia o. iectiua. et pñdera diligētē verū qd tās cadat sub hac diuisiōe? Idē h3 in. t. de primo prin cipio copiose. Ex. cōmen. 26. et inde. vide fco. in. 2. di. 1. q. 5. soluē do pñcipalia. et 3. dist. pñ. q. 5.

Pro hoc vide Auer. 12. met. cō. 19.

vide fco. 2. di. p. q. 1. ar. p. pñ cipalis cōclusio. 2. et 1. di. 2. q. 5. in argumento post op. positiū. et 1. di. de pñcipio. Idem h3. 1. di. 3. q. 1. et 2. q. 13. quolibet.

f. pro dependentia a causis extrinsecis. Pondera ly absolutam.

Posse hic applicari di uisiones vnius copiose ex 5. metaphisice. Notandū ē q pñtia ponit in vnitatibus et distinctioni bus mō 3. ita q vnitās maior infert minore. et disti ctio distinctionē. q3 semp di stictio erit minor cuius vni tās opposita erit maior. et econuerso. 5. meta. ter. cō. 12.

Instāna de modis idēti tati. dic. pñter vi ifra. nōbo. Aliqui ponūt distinctionē modale. 8. inter di. forma lē et realē. et hoc capiēdo di stictionē cōiter. f3 pñtie ca piendo illam ponūt tñ. 6. omittēdo distionē modale et se totis obiectiue. alij po nunt. 4. Alij ponunt tñ. 3. modos distinctionū quere p. 2. 5. p. nūc sustineat iste modus dicēdi qe cōis est.

Quere scōm in quoli. q. 15. plura ad ppositū et i. q. col locationum et supli. de aia. et qñter intellectus sit supra se et suā opōnē reflexiūus nō sic ar. sensus qñs dubiū sit de cogitatiua in via auer roica. 2. de aia. cō. 63.

f. m. veritate: et quattuor elia: l3 sint cōposita ex mā et forma: sunt tñ simplicia. i. nō mixta: et isti simplicitati opponit mixtū. Ex predictis p3 q ex quattuor modis iam dictis pōt aliqd dici cōpositū vel cōstitutū: vt p3 cōsideranti. **Aduerne** tñ q duplex ē cōpositio. f. cū his et ex his. vñ sola cōstituta dñr cōposita cōpōne ex his: l3 cōstitutiua possint dici cōposita cōpōne cū his: sicut mā et for: f3 3 accidēs. et accipio cōstōnē limitatā: et sic dico q omne ens mū di creatū est cōpositū ex re et re vel cōpōne ex his. vel cōpōne cū his extēdēdo ē cōpōne ad cōpōnē essentialē que est māe cū for: et ad cōpōnē accēntalē que est accēntis cū sbto. vñ l3 angelus: accidētia: mā p. et for: f3 balis. nō sint cōposita cōpōne ex his: pñt tñ dici cōposita cōpōne cum his. Remanet g solus deus nō cōpositus nec cōponibilis aliq cōpositiōne. **Rursus** ens diuidit in ens necessariū et in ens cōtingēs. Unde illud dñr necessariū qd nō pōt nō esse. Lōtingēs vō qd pōt esse et nō esse. Inuenio tñ duplex necessariū et duplex cōtingēs. f. cōplexū et incōplexū. Necessariū cōplexum est qd nō pōt nō esse verū. sicut sūt p pōnes pñi modi et scōi. et sic de alijs. Lōtingēs vō cōplexū est qd pōt ēē qñq verū et qñq falsum: sicut sunt pōnes de mā cōtingētī. Necessariū aut incōplexū est qd nō pōt nō ēē. et hoc dupl. vel qñtum ad esse simplr: et sic solus deus vō necessariū. q3 est a se. et ppositū illud dñr cōtingēs simplr loquēdo: qd est ab alio et pōt esse. et nō esse. Necessariū vō f. m. qd est illud qd nō pōt nō esse qñtum ad esse f. m. qd. sicut sunt oēs res mūdī que sunt possibi les. habuerūt enim ab eterno esse cognitū. et in aliquo pñori nāe ante determinationē di uine voluntatis: et pñs necessariū sunt in tali esse. q3 qd pcedit determinationē diuine voluntatis est necessariū: nec aliquid dñr cōtingēs vt opponit. isti necessitati. **Ens** vltēri diuidit in ens independēs et in ens dependēs. Ens independens est deus: q3 a nullo est. nec in gñe cause efficiētis nec mālis nec formalis: nec finalis. vt igeniose multū deducit Sco. 2. di. pñi sen. et 8. eiusdē. Ens vō dependēs est qd ab alio est in aliquo gñe cāe. Lūz igit oia alia a deo sunt in gñe cause efficiētis: sequit q3 depēdēt. **S3** dices si oia depēdēt vt tu dicis: cum depēdētia sit relatio: sequerē q3 saltē oia alia a deo eēnt ad aliqd: qd vñ cōueniēs et 3 pñm 4. meta. **Rñdet** q3 argm cōcludit q3 oia alia a deo sunt ad aliquid denotiatiue. q3 in omni ente fundat respectus effectiuitatis seu depēdētie: et illud cōcedo. Nec hoc negaret pñs: sed nō pbat q3 oia sunt ad aliquid forāl. et qdditatiue: sic voluit ne gare pñs oia esse ad aliquid. **S3** tu dices: iste respectus fundatus i creatura ad deū ter minatus. vel est res distincta a creatura: vñ nō. si nō. gñ oia sūt ad aliquid eēntialr et qddita tiue: vt vñ. si sic. gñ creatura: puta hō vñ angelus poterit ēē sine tali respectu: et sic nō depēde bit ad deum. pbat 2. cñtia. q3 l3 posterius distinctū realiter aliqñ non possit esse sine suo pñori: tñ vñ pñr sic distinctum pōt esse sine suo posteriori. 3. cñtia pbat q3 effectus forma lis nō pōt esse sine sua cāformali etiā p diuinā poam: q3 cālitās cause mālis et formalis di cunt iperfectionē: et sic separata tali depēdētia creatura nō ēēt depēdēs. **Dico** breuē cō formiter ad Sco. pñ. di. scōi finay. Q talis depēdētia ē eadē realiter cū creatura: et vñ ois relatio sine qua vel sine cuius termino fundamentū nō pōt esse: talis relatio idētificat realr cum suo fundamēto. Clarū est q3 creatura nō pōt esse nisi depēdeat et nisi deus sit. gñ creatu ra est realiter sua depēdētia. Et filr dico de depēdētia tōti cōpositi eēntialis ad suas par tes et de depēdētia qua relō depēdet a fundamēto. **Ex** hoc ifero q3 capiēdo h3 modo de pendētiā nulla creatura absoluta depēdet ab alia. cuz etiā in gñe cause efficiētis creaturā absolutā possit deus seipso creare et cōseruare. **Deinde** notandū q3 f. m. Bonetū in pñci camēntis: ens diuidit in vñū et multa. et etiāz f. m. pñm vñū: vt in pñdicto loco dicit Bone tus. dñr qñq modis. **Primo** mō dñr vñū vnitatē trāscēdenti. et sic oia de qb ens trāscē denter dñr vñūce sunt vñū ista vnitatē. **2. mō** dñr vñū vnitatē genericā gñalissimā: et sic oia vñū pñcamēti sunt vñū ista vnitatē. **3. mō** dñr vñū vnitatē spēi subalterne: et sic oia dñr vñū ista vnitatē que sub eadē specie subalterna cōtinent. **4. mō** dñr vñū vnitatē spēi spālissimē: et sic oia indiuidua eiusdē spēi spālissimē sunt vñū ista vnitatē. **5. mō** dñr vñū vnitatē nūali. vñde quāto vñitas est superior tanto est minor f. m. do crinam Sco. in multis locis. vñde maior vñitas per bonā cñtiam infert minore: sed nō minor maiorē: l3 stet cū ea. multa vñ capiē tot modis quot vñū: vt clare p3 pñctati: q3 tot modis dicē vñū oppositor quot modis dñr et reliquum: et hec de primo articulo.

Quantū ad 2. m. articulū sunt septem partiales articuli declarādi. **In** pñmo videbit quid est idēntitas rōnis et eius disti ctio. **In** 2. qd est idēntitas ex nā rei et eius distinctio. **In** 3. qd est idēntitas formalis et eius distinctio. **In** 4. qd est idēntitas realis et ei distinctio. **In** 5. qd est idēntitas eēntialis et ei distinctio. **In** 6. qd est idēntitas sbtiua et ei distinctio. **In** 7. qd est idēntitas obtiua et ei distinctio.

Sexta pñmum

seu possibil' cui ē oia fieri. vt ait Ar. 3. de aia. Tex. cō. 18. et dico q3 isti duo intellect' sūt due formalitates in aia que ex nā rei distinguūt: l3 cū aia sint idem realiter. **Notādū** 2. q3 duplex est actus intellectus. f. rectus et collatiuus. actus rectus appellat' q intellect' fert super aliquā rem absolute. vt qñ intellectus intelligit. rosam. Actus vō collatiuus appellat' quo intellectus rem intellectā cōparat ad seipsam vel ad aliam. **Notādū** 3. q3 rō capi tur multis modis. **Primo** mō pro distōne sicut in distōne vñuocor et equiuocor capif. Et dñr distinctio ratio: q3 est indicatiua obiecti intellectus vel rōnis. Scōdo modo pro ipsa vi vel po rōcinatiua: siue sit intellē: siue volūtas: que amat creaturā pp deum: siue sit virtus

Quere plures cōsideratio nes phorū hic vt notū. vide in de ce. 2. mū. et in de substantia oibis. 2. 12. meta/ phisice copiose. Quia cōstitutiō limitata icludit actū et potētiā. 8. met. cō. 15. Instantia de pñona cōsti tuta ex essētia et pñtate dñr cōsequēt q3 loquitur de limitata cōstitutiōne.

Et ista ē cā q3 ppositio de cōtingētū vñ cōuenit i op positiā qñtatē p. pñ. c. 18.

Tange multa h de volūta te dei et eius determinatiōe vel rez cōtingētia vt alibi notant vt scis. q. 12. et vñia. Aduertēdū tñ ē q3 deus a nulla sit cā nō in pñcipio qñi pñone vt filius et spūs. f. l3 a nulla sint cā tñ sunt ab aliquo pñcipio vt a patre. et ideo cā et pñm nō cōuer tunt. sicut in qñt ar. 5. meta. t. cō. i. theologice loquēdo.

Aduerne q3 clarius pōt rñ dēri ad argm pcedēdo q3 eo mō quo depēdētia idēnti cat fundamēto vel rei depē dēti: illud est relatiuū. si rea liter realit et si formaliter forāl. vt p3 de pñe et filio.

Notādū est q3 impossibilitās sepationis relationis a fun dāmto nō ponit solū p cāz nālē: sed et supnālem. aliter nō ēēt realis idēntitas. qñs io. ca. oppo lēseru p pñi.

Tāge h de fundamēto vel subiecto radicali hāz vñi tarum et varietate earū ab idēntitibus cōrēspōdētibus et an sint reales an rō nis vt notū. i.

l. thopico. 2. ca. 12. b

Quicqd dicat ille bonus vir q dilatatit mirabiliter fimbrias nouiter burlyfer formalitates gloriādo alios fatuos appellas. videat ne et ipe stultus esse mereat.

vide. 5. me. q. 2. c. cōclusiōe. 2. Tange hīc plura de nūero et dñia actuum intellectus. Capit fco. pñter q actus re fterum pro collatiuo. vide. i. 2. 6. thop. 2. 4. 2. 5. et 7. me. qñe Boe in cōmē. c. de equino. optime. sed in stanuam tāge ex dictis fco. ibidem et dñr cōsequēt lo gice et meta.

imaginatiua ad cōclonem cognoscit nā forma videb idem vel eac ex parte inte cunda cōclusiōe Ex quo seq dñt catum: disti ctio nā rei. ita dñt tia realia et rō distinctio rōnis rōcinatē et nō spectus rōnis istud argm: est stinguant alit te: sed nō plas vim vocabuli tes vocat disti ctio rōcinatē. primo sic. Ois fortit robur a r itur robur a r intelligēs rem distinctio apre bur are. i. a nō ra fictio. Ad intelligendo ip lineā que enit gēdo rem mō rem aliter q3 ab abq3 bitudie a distionē ēē aliā hoc argut sic. f. p3: q3 formo idē dñtū est q3 idē te q3 ista disti ctio claudit dñctio

res dicitur pñse nea pñdicamēta mō nec passionē aliqd rei et nō re ita ē bit q3 vñū oib' modis idē. rei q3 nō cōpetit modis idē. Tātē seu essēntia buta f. inter scia 26. di. pñi sen. dñt istia. Similit re: q3 dicere ē res et rōnes: et etiā tuentia. T3 not malitatē: habet o p3 in diuinis. et o diffiniat: et tñ nō respectus: et ois dñt idem. Circa q3 a mō dñr quidditā et sic sic diffiniē. f. uere: dñm pñtū dñr q3 nō f. m. op3 malitates: tñ intel

Uide sco. i. quoli. q. 17. r. in
primo. di. 45. r. in. 4. di. 1.
Quere in thopieis i. diffi
ne arg. apd Boetiu r. alibi.
tex. c. 69.

Caute hic pcedat leor nevi
deaf pso 2 repugnare pui
me. est difficilis passus.
vide sco. i. di. 2. q. 4. r. ali
bi sepe.

f. in esse cognitio pidera r
no iu ee mali vel essentie vt
scis pone latitudines in di.
entium rationis.

Quid sit viragz rō ponde
ra vt scis r p3 ex multiplici
tate rationis supra dicte.
Tāge hic plura de idēta
te r unitate an dicatur pos
tine an certenegative si idē
tas dicat pōse nō alietatē
facilius euades hic plura
dubia. si ēo aliqā pter hoc
ponat difficiliter solunt.
vide infra. in descriptioibus
in abstracto assignatis plu
ra ad hęc ingeniose lector.

Considera an alio mō accu
pit robur a re vt scis. vide i
simili sup porphyrio. c. de
accidente r alibi.
vide sco. in. 3. di. 3. r. 14. r
in. 4. di. 50. q. 11.
Nota qd hęc pōtas r i de
terminatio ē cā abstractiois
Applica ad hōiem hoc ar
gumētū h de dīstōne rōnis
Et dic pūter ponderando.

Quere bonetū. 3. me. nōbi
liter ad ppo hęc pōtas. r
spāt de hac dīstōne ex nā
rei cum pōtione sumpta. r
alios formalitas vt nōstī.
Nota qd ista dīstictio vt fa
mosa. s. difficilis verifca
tionis qz hęc ens qddatūne
pōicat d deo r creatura nō
tū res. qz ē entis passio. pte
rea vltia dīa est qdditas g
res. nō sic aut modus qua
re diligenter considera.

Hic p3 qd erit alia via inue
nigādi hanc dīstinctionem
qz p oppositiones.

Adūte h. qd sit attributū r
quonē accipit. qre sco. 16.
di. 1. r. 1. q. 4. lube. r. i. 1. p. 11.
f. di. 8. q. 11. optie. Sitr tā
ge qd notio r quot r q. qe
sco. i. repōta. di. 18. q. 3.
optime. r. 1. q. quolibe.

Tāge instātiā hic ex dictis
doc. i. quoli. q. 16. arti. 3. vbi
vult qd oīs cēntia est nā. sed
p3 solo qz loquit extēsiue
de natura. vt h3 in fili. 1. q.
plo. solucō rōnes phoz.
Cōsidera an loqē pōse de
erūtia an idēnter d oī mō i
triseo. si primo mō videt
in stantia illa ar. 4. minus
principali considera.

imaginatiua: q discurret circa particularia. 3° modo capie pro discursu rōnis a premissis
ad cōlōnem: qui dicit act° collatiu°. 4° mō for° dī rō: qz ē rō cognoscēdi cōpositū r māz
cognoscēti nāq mā per analogiā ad formā. p phys. De multiplici acceptione huius nois
forma videbit in sequētibz. ¶ Istis p̄suppositis pono duas cōlōnes. P̄ia ē q illa sūt
idem vel eadē rōne que hnt eundē cēptū oīno indistinctū a pte rei. r etiā indistinctum
ex parte intells. vt hō est idem sibi p̄p̄. r oīa entia tertiū modi p̄seitatis: r sic de alijs. Se
cunda cōlōsio. illa distinguunt rōne que distinguunt per actū collatiuū intellectus p̄cise.
Ex quo sequit p̄mo q in omni p̄pōne mūdi in qua ē p̄dicat idem de seipso. s̄bm r p̄di
catum: distinguunt rōne: qz sicut dīctio fundata in entibus ex nā rei cōcludit dīstōne ex
nā rei. ita dīctio fundata in entibus rōnis cōcludit dīstōne rōnis. ¶ 2° sequit q iter en
tia realia r rōnis vt inter aīal r genus. s̄līr iter entia rōnis iter se vt iter genus r spēm est
dīstinctio rōnis: qz nō fit nisi ex sola collatiōe itells: r accipio dīstōne rōnis que est a po
rōcināte r nō pro dīstōne rōnis q est a nā rōcinabili. ¶ Ex hoc p3 q dīstinctio rōnis ē re
spectus rōnis pactum collatiuū a po rōcinante cātus. ¶ Similr p3 q illi qui rīdēt ad
istud arg°: essentia dīna est cōicabilis p̄ntas ē incōicabilis. g essentia dīna r p̄ntas dī
stinguunt aliter vt rōne. rīdēt nāq q arg° cōcludit q distinguunt plusq rōne ratiocinā
te: sed nō plus q rōne rōcinabili: p3 inq q nō est dīsp̄tatio nisi ad vocē: qz nec itelligūt
vim vocabuli dīstōnis ex nā rei: qz qd illi vocāt dīstōnem rōnis rei rōcinabilis formalizā
tes vocāt dīstōne ex nā rei. r sic capio in cōlōne mea dīstōne rōnis q est p̄cise r solum
a po rōcināte. ¶ S3 q ista dīstictio rōnis sit ficticia pbat ab aduersarijs nostris duplī.
primo sic. Oīs dīstinctio nō vana sortit robur r esse ex aliq re. g ista dīstictio rōnis vel
sortit robur a re: r sic est realis: r nō rōnis tñ: vt vsus es isto vocabulo rōnis: vel si nō sor
titur robur a re g ē ficticia. ¶ 2° arguit ad idēz sic. r est qd cōfirmatio argumētū: qz itells
itelligēs rem aliter qz sit est falsus: qz itelligat rem dīstictā vel rem cē dīstictā r nō sit
dīstictio apte rei itells falsē itelligit. igit rē. ¶ Rīdeo ad ista q dīstictio rōnis sortitur ro
bur a re. i. a nō repugnātia rei ad sic vel sic cōcipi. Ex hoc sequit q talis dīstictio nō est pu
ra fictio. ¶ Ad 2° q cōfirmatio. dico q itelligere rē aliter qz sit capie duplī. ¶ Uno mō
itelligendo ipsaz nō eo mō quo est nō tñ q itelligat sub mō sibi repugnāte: vt itelligēdo
lineā que vñt mae sensibili nō itelligēdo h° mām: nō repugnat lineē. ¶ Alio mō itelli
gēdo rem mō repugnāti siue nāe: vt itelligēdo deū ēē corporeū. Dico g q ille qui itelligit
rem aliter qz est 2° mō fallit: nō aut p mō: sic in p̄posito qn itelligunt dīstincta fm rōne
absq hūdīe ad aliq f3 rē dīstincta nō erit talis alietas. ¶ Forte dicet aliq negādo istā
dīstōne ēē aliā a dīstōne ex nā rei: qz illa q dīstinguūt rōne dīstinguūt ex nā rei. ¶ Cōtra
hoc arguit sic: si hoc eēt verū seqrēt tūc q illa q eēt eadē ex nā rei eēt dīsticta ex nā rei
p3: qz formō istā p̄pōne: eadē ex nā rei sunt eadē ex nā rei. ibi est dīstictio rōnis. vt p̄ius
dicū ē. qz idē p̄positū in s̄bto dīstinguūt a seipso p̄posito in p̄dicato rōne. Sed seqrēt per
te q ista dīstinguunt ex nā rei. ergo illa q sunt eadē ex nā rei sunt dīstincta ex nā rei: qd
claudit dīctionem. r hēc de p̄mo p̄tali articulo huius scōi articuli p̄ncipalis.

Quantū ad 2° arti° q est de idēitate ex nā rei: r eius dīstōne sunt
aliqua notāda. ¶ Primo est notandū q res r ens q̄tuz
ad p̄sens spectat cōsiderat duplī. p mō pro omni p̄positio q ex natura re iē
extra nibil. r isto mō modi it̄inseci r dīe vltimē dicūt ens vel res. Alio
mō magis stricte pro illo qd est p̄cise ens vel res qddatūne. r sic ens vel
res dicitur p̄cise de deo r creatura de absoluto r respectiue: r de illis que sunt in recta li
nea p̄dicamentali. r de materia r forma: vt dictū est superius ex intentione Scot. r isto
mō nec passionis entis nec modi it̄inseci: nec dīe vltimē dicūt res vel ens: s3 solū dīr
aliqd rei r nō res: 2° mō capiēdo rē. ¶ Pro istis assignat vna regula ḡnalis. s. q̄cūq aliq
ita se hnt q vñt est ens vel res p̄prie accipēdo rem: r aliud ē aliqd rei ei° p̄cise. nō sunt
oib° modis idē. ¶ Ista regula p3 p̄ istud p̄m cōe: qn aliq sic se hnt q aliqd cōpetit vñt ex nā
rei q nō cōpetit alteri: talia dīstinguūt. r si nō realr saltē aliq alia dīstōne: r sic nō sunt oib°
modis idē. ¶ 2° notādū q in diuinis qdrupla est dīa nō idēntatis. ¶ Prima ē iter qdī
tatē seu essentia r modū it̄inseci: r etiā inter ipsos modos it̄insecos. ¶ 2° est iter attri
buta. s. inter sciam r sapiāz. s̄līr inter it̄ellectū r volūtātē. si p̄bas est attributa nominari qz
z6. di. p̄mi sen. Dicit doctor q itells r volūtas nō sunt p̄prie attributa sicut bonitas r
iustitia. Similiter iter volitionē r it̄ellectionē. ¶ 3° est inter notīōes. i. iter spirare r dice
re: qz dicere ē respectus p̄ris ad filiūz: r spirare p̄ris r filiū ad sp̄m sc̄m. ¶ 4° est iter eēntiā
r rōnes: r etiā inter essentia r attributa. Et posset addi 5° q est inter constituta r consti
tuentia. ¶ 3° notādū est q accipēdo ista p̄prie. s. s̄bm nām essentia quid dītatē seu for
malitatē: habet ordinē iter se: nā oīs essentia ē qdditas seu formalitas: sed nō ecōtra: vt
p3 in diuinis. r oīs nā est essentia r non ecōuerso qz multe sunt spēs q sunt essentie cum
dīstīnant: r tñ nō sunt nāe cuz nō sint p̄ncipiū pductiū alicui° forme absolute: vt sunt
respectus: r oīs s̄ba est nā sed nō ecōuerso: qz qualitas est nā: r tñ nō est s̄ba p̄prie accipē
do s̄bm. Circa q est notandū q quid dītas sumpta cum mō dī p̄prie essentia: denudata
a mō dī quid dītas. ¶ 4° est notandū q formalitas capie trib° modis. primo mō large:
r tūc sic dīstīnit. Formalitas est aliqd repertū in re: ex nā rei. qd nō op3 semp itellm mo
uere: dūmō possit it̄ellectū terminare. dī reptū re: pp figmā: dī ex nā rei: pp rōnes rōnis
dī: q nō semp op3 mouere itellm dūmodo possit terminare: pp rōnes reales: q dīr for
malitates: tñ itellm mouere nō p̄nt. cū idem sit mouere itellz r cāre partialiter itelle.

vide ea q notauī sup. 3. q. p
dicabiliū sco. r alibi d mul
tiplici acceptione rātonis
r quid sit.
quere. 2. p̄p̄si. r. 5. meta. c.
de causat alibi.
Iō solet dici q ē absolut
fima: s3 q̄lter. considera. vi
de sco. i. 5. meta. q. 12.

Cōtradictio alia realis alia
rationis.
Cōsidera an dīstō reruz in
ēē cognitio sit rōnis. qre
simili sco. i. quoli. q. 13. arti.
2. r applica hic: qre dīstō
i quoli. r alibi vt nōstī. r ali
os noiales nō imitando tñ
qz delirāt verbosi sophiste.
vide sco. di. 35. r 36. di. 1. p
illo dubio de dīstōne reruz
in esse cognitio plura addē
do p 2. vt nōstī igeniose.
Et nūqd illud esse cognitū
rerū ab it̄ellectu diuino re
grat aliqd ēē p̄p̄tū cēntie.
vt sensū. s̄m cōnfl. dīst. 42.

Aug°. 83. q. 32. idem elice
ex p̄ntis. cap. de suba r. 4.
meta. r. c. 7. r. 6. meta. r. 1.
peryar. r alibi plerūq.

Hic applica illā famosam
dīstōnem de duplici abstra
ctiōe. vs. p̄cīua r diuina.
complexa r incōplexa de q
vide. 2. p̄p̄si. c. 18.
Hic ē argū° 3 doc. reflectē
dū qz s̄līr p̄babī q eadem
rōne sunt dīsticta rōne for
mando s̄līr hāc p̄pōne: ea
dē rōne sunt eadē rōne. qz
p̄m dīstinguūt a subiecto
rōne. solūt pp dīstīnūdi
nē. qz it̄ellectōes sc̄e hnt po
tētiā denoiandi oppositas
nō ātres ipse sic denoiāt.
qre copiose sco. in quoli. q. 5.
arti. 2. hanc dīstōne in simi
li de retractantem.

Tāge hic qd est cē i aliquo
ex nā rei r qd formalr pp
cōtētiōs. qre notanter in
sco. di. 45. p. repōtationūz.
q. 2. pōdera ēt hic p totū q
duplex est dīstō ex nā rei.
simplr. vs. r fm qd. de qd°
r eart cōditionibus. qre. i.
repōtationū sco. di. 33. sin
gularissime.

Adde ex. 1. q. p̄olo. repōta
tionum plura hic.
vide in sco. i. q. quoli. r. 35.
di. p. repōta aliq ad idēz.

Pondera ly proprie.
Tāge hic plura de abstra
ctionibus vt scis.

vide. s̄m. i. cōnfla. di. 6. q.
4. ad hēc.
Diligenter cōsidera q̄lter
qualitas est nā: qz videt cē
contra arist. 2. p̄p̄t. c. 3. r
sequētibz.

Si qdditas sub mō ē eēntia
r i diuis sunt p̄p̄res qdīa
tes sub p̄p̄is modis i via
sco. igitur p̄p̄res eēntie. si

Alide p his pñis scorum
z. di. 1. q. 2. in solutione pri
cipali ad finem qualiter re
nent r rone cuius. optime
ponderando.

Posset obijci q dicta hic
ex sco. 3. di. 2. q. 6. vbi dicit
doc. qd hec e p se p mo su
pñies alba e alba. Dic qd
aliter sentit. 2. di. 1. q. 2. r. 7.
di. 3. sed e concordabis ipz vt
alibi notant. Duo. n. reg
runt ad pñitatem pñitatio
nis. sicut pñitatio in sub
iecto. r vñtis p se extremo
rñ. r sic illa supñies alba e
alba: est incomplete p se qd
rone pñie conditionis tan
tñ. quare docet. non dicit.
Considera et an ista deus
est homo. vel verbu est ho
mo sit formalis. r qualiter
videt sco. 7. di.

Et pñis est error: ponere
passiones i scda spē quali
tatis vt qdam decipiunt p
serm qd scda spēs qñtatis
suscipit magis r min⁹ vt pñ
de cursore r pugillatore.

Et nigrum nigredine con
gregat.
Et voluntas vult.

Pondera quare congrue
dñt identice idēica. r tange
dñaz idēitatis in dñis r
in creaturis. 2. ange hic di
uerfos modos dicendi de
hac entitate que sit pñicat
r spñlter de entitate pñifi
fica r meta. r sic de alijs.

2. di. 1. q. 1.
An de vltimate abstractis
aliqd p se r formaliter pos
sit pñicari cōsidera bene h
z quere nomiales r varijs
opt. docet r adde vt scis
plura hic pro r contra.

Nota q ista regula scoti
ca limitat r ipugnat a di
ueris r maxie ab oclaz. 5.
dist. 1. r. 5. dicit q hz. r. ex
ceptiones: quas enumerat
5. di. 1. cōfissa. S. tu dic bre
uiter qd hz in pñicatis posi
tius alia formalit: e ex na
tura rei a subiecto iporñat
bue. r de suppositis pñio
verificabilib⁹. qd bñ mafi
cabis r nemine timebis.
Aduerdñ e qd hic ponit
tur abstractionis modi ab
icidentibus. hz non ab in
herētib⁹. qd diligēter cōfi
dera. qd plures hz decipiūt.
Alide sco. i. q. 9. metaphi
sice singularissime.

Tange istantia ex declara
tione sco. in 2. di. vbi supza
r dic pñr in illo p. 10. r. sta
do adhuc dantur signa na
ture r ita alie abstractiones
vt scis.
Alide hz plura ex modis si
gnificandi: vt notu ingenio
r lector.

ppositio ex q oia ista illata sequūt. f. hō irrōnalis est hō irrōnalis. est falsa: qd e ppositū.
Et 2. 3. regula siml pbat p pbatōne tertie: qz si ista esset neēia vlp se. hō niger e hō ni
ger. ex neēio sequeretur ctingēs: qd est falsus: vt pbatū e i cñtijs. pbat tñ cñtia: qz bñ seqt
hō niger e hō niger. ergo hō niger est hō. a pre i mō ad suū totū. r vltra cūertēdo. qd hō est
hō niger: r vltra qd hō est niger a pre i mō ēt ad suū totū. oēs iste ppōnes illate sūt ctingen
tes. qz ista. hō niger est hō niger: e ctingēs: r p cñis nō neēia nec p se. r itelligo p se p mō
vt 2. mō dicendi p se r sic manēt regle ifallibilr vē. Et si arguatur q in istis. hō niger
est hō niger. hō alb⁹ est hō alb⁹ e pñicatio einfdē d seipo. gtales ppōnes sūt p se r neēie.

Dico breuit q qñ dicim⁹ q pñicatio einfdē d seipo est p se r neēia: itelligēdū e d pñi
catione i q nō pñicat ens p accidēs vel nō subijciūt. r sic pñis mō ad difficultatē. Et pñica
tio e foalis pñicatio r denoiatiua: r hec hz qñtuor gradus: pñm⁹ est qñ dñia pñicat d ge
nē dñibili p eam: vt aial est rōnale: r qñ modus intrinsecus pñicat d suo dñto vel dñibili:
vt cū dñ. ens e infinitū r sic dñ alijs. Et si dicas qd hic videt dñicatio: qz supius dictū e su
stinēdo opionē Landulphi: qz qñ modus pñicat de eo cui⁹ e mod⁹ est pñicatio qdditati
ua. hñc dñ q est pñicatio denoiatiua igif. Rñdeo r dico q nō ē dñicatio. qz sup⁹ dñ q
talīs pñicatio est qdditatiua. si modus pñicat dñstituto pñm cū sit dñentia ipñ⁹ hz 2. dñ
dulphū. hic dico q est pñicatio denoiatiua: qz pñicat nō dñstituto: hz dñibili pñp: si
cut refert dicē hō est rōnalis: r aial est rōnale. cū pñ sit qdditatiua. r 2. sit dñoiatiua. ita ēt
refert dicere: de⁹ e infinit⁹: vñ eēntia dñia e infinita. r ens e infinitū. qñ dico dñr q due pñ
me sūt qdditatiue. 2. aut nō. hz denoiatiua tñ. Scds grad⁹ denoiatiue pñicatiois e qñ
ppa passio pñicat d suo sñto. Et iste gradus est scds modus dicēdi p se. Et est sciendū
q ppa passio cū sit eadē res cum suo sñto hz Scotuz r suos sequaces est reductiue i illo
gñe seu pñicamēto in quo est suū sñz p se. Terti⁹ gradus pñicationis dñoiatiue r for
malis est qñ effectus formalis denoiatiue pñicat de aliq mediāte sua cā foali: vt hō ni
gredine est niger: vel qñ act⁹ pñuens a cā foali dñ de effectu mediāte cā foali: vel qñ
effectus dicif de suo imēdiato pñ⁹ pductiue. r iste gradus est qñtus modus dicēdi p se
Quart⁹ grad⁹ pñicationis denoiatiue foalis est qñ accidēs pñicat d suo sñto: r pñr hñ
ri nouē modis: posito qd petrus sit sñm in oibus his: dicēdo petrus est bicubitus alb⁹ pñ.
agēs patiens. calciatus. r sic dñ alijs: r iste gradus e dñ paccidēs. Terti⁹ pñicatio e idē
tice idēica. r hec est qñ vtrūqz extremū est formalr infinitū. vel alterū tñ e foalr infinitū.
vel pñissue. Exēplū pñi vt eēntia dñia est bonitas: eēntia dñia e iustitia: r sic dñ alijs.

Exēplū scdi. eēntia dñia est filiatio. essentia dñia e pñitatis: r sic dñ alijs. Exēplū tertij. vt
paternitas est entitas. humanitas e entitas. r sic dñ alijs. Pro q notādū e q iste pñica
tioēs si sunt vere. debet pñicari cōcretū de cōcreto: vñ abstractū de abstracto r nō cōcretū d
abstracto nec abstractū d concreto. Maxie si talia cōcreta sint adiectiua. Ista enī cōcedit
essentia dñia est gñatio. tamē ista nō cōcedit. essentia dñia gñat vel generat sñm magm
sñiaz. 5. di. pñm. Super q dñbo datur a Scoto pulcherrima regula qz qñ sñz e vltima
abstractione abstractū r pñicatur ex sua rōne foali nō est aptū natū pñicari nisi for
malr: pñicatio nō est vera nisi sit in pñio mō dicēdi p se: rō e qz sñz r pñicatu modos si
gnificadi oppositos dicūt sibi icōpossibiles. vñ dñ tali sñto sic vltimate abstracto nihil pñ ve
re pñicari nisi p se pñio mō vel idēice. hanc ppōnē dñclarat Scotus sic. Videm⁹ enī q i
sñtijs siue i pñicamēto sñe e vna abstractio tñ. f. qdditatis a supposito pñe nāe: qz sñe
nō sunt nate cōcernere aliquid alteri⁹ nāe. ideo pñi abstractio maxie e abstractēdo nāz
humanā a suppositis que vere sūt illius nāe. sic abstractē cum accipit humanitas non re
manet vltērius alia abstractio: r ideo istud vt sic cōceptū e pñise ipsummet. qz cuilibet ali
eēntiū est. sic dñ. Aui. 5. meta. qd eqñitas e tñ eqñitas r nihil aliō. In accñtib⁹ aut qñto
plura pñt cōcernē tāto plures pñt fieri abstractiones. vñ qz accñtia absoluta cōcernūt duo. f.
supposita alterius nāe r idiuidua nāe ppñie: hz a suppositis alteri⁹ nāe abstractat tñ cōer
nūt indiuidua pñe nāe. sic al bñ cōcernit lignū r h album siue hāc albedinē r illā: r ideo
pñt ibi fieri due abstractiones vna. f. accñtis a sñto puta albedis a ligno. r alia. f. qdditatis
a supposito vñ singulari. puta albedinis ab hac albedine: r illa q sunt idiuidua sua. Et hāc
circuloquimur p albedineitatē vel p hoc qd dicim⁹ qdditas albedis. r ista nō cōcernit ali
qd sñm nec suppositū einfdē nāe nec alterius. i relōnib⁹ ēt que plura cōcernūt adhuc plu
res pñt fieri abstractiones. Cōcernit enī relō suū ppñiū indiuiduū: fundamētū r sñz. r hz
hoc pñt ibi fieri tres abstractiones. vna relōnis a sñto. 2. relōnis a fundamētō. 3. qdditatis
a supposito: r iste abstractiones sic se hñt qz hz abstractio fiat a posteriori r extrinseco. nō tñ a
priori r intrinseco. Exēplū hz cōcretū qd est cā dñ d igne qz gñat calozē i ligno: hz abstractēdo
a sñto remanet adhuc cōcretio ad fundamētū. puta si dicat po⁹ causadi calozē. Caloz enī
est po⁹ cādi calozē: nō tñ ignis est po⁹ cādi. Adhuc pñt fieri abstractio vltērior ad pñū
gen⁹. puta si dicat cālitās: r tñc nec ignis nec caloz recipit pñicationē ipñ⁹. tñ hec cālitās
est cālitās. Vltia abstractio: qñtis e i sublatijs: est p hoc qd dicim⁹: qdditas cālitatis: r h
dñllo alio pñicat. Et pñictis apparet qd sit vltia abstractio cuiuslibz rei. qz qdditatis
absolutissime sumpte ab omni eo qd e qñqz mō ex rōnē qdditatis: i q qdē abstractioē
nihil aliud iuenit seu itelligit pñise re vñ rōne nisi qd est ipñ⁹ qdditatis. Et dicūt quidam
q termin⁹ vltimate abstract⁹ in ppōne subiectus includit vñū sñcathegoremā puta inqz
tum vel foalr. pñio mō: vel quidditatiue vel idēice: r sic dñ alijs. Circa aliū terminū
ppōnis doctoiz. f. q pñica⁹ d quocūqz pñicat nō pñt pñicari nisi formalr. Notādū e q
sublatiua noia pñt duplr pñicari i dñis. qñqz foalr: vt deitas e deitas. qñqz p idēitē vt

Quia ex falsis vey sed ex
veris nil nisi verum. 2. po
rum. c. 2.

Posset ponderari hic il
lud. p. periar. omne qd est
quādo est rē. r distigui de
necessitate simplicit vel hz
quid vt scis.
Hoc dicit ad differentias
quarti modi.

Posset argui q nulla pñi
catio est formalis nisi pñi
modis: qz in oī pñicationē
formali pñicatum includit
formaliter in subiecto sed
hoc conuenit tātū in pñio
mō: vt pñ ex sco. 3. di. p. q.
3. in solutione pñ. vbi decla
ratur quid sit formaliter in
cludi. dic consequēter.
Posset etiā dici q sufficit
formalis in pñio pñicati
r non semper regitur cēn
tialis eius inclusio. 3. di. 1. r
alibi.

Considera r distigere quare
doc. posuit istos. 4. gradus
ordinatos denoiatiue pñi
cationis. qz potius quartus
deberet eē primus. qz acci
dens p accidēs est magis
denoiatiuū. r magis disti
ctū ab ipso subiecto.

Quere bonetuz. 3. meta. r
sco. 8. di. 1. r. q. 5. quolibet.
Considera an rōne talis p
missiois an pon⁹ rōne trā
scendentie r maxime cōita
tis: vt vult. 5. pñicat enī
tas tali pñicatione. Et pon
dera arg⁹ p locū a minorē
si rōne infinitatis pñissue
pñicat entitas de humani
tate. igif r dñuitas rōne
possiue r formalis infinita
tis. Sed pñt dici q nō seq
tur qz illa sunt cōpossibilia
r ista non naturaliter r for
maliter. vel cōsidera altius.
Id est vñus rōnis in qua
dant grad⁹ scdm quosdā.
Alide ea q notau sup. 13. q.
sco. in porphyriuz. ca. 1. r. 2.
Quere sco. 1. di. 3. q. 2. vbi
notanter declarat illud di
ctum Auiacen.

Tāge dñiaz singularis seu
idiuidui r suppositi atqz p
sone. r differentiam abstra
ctionum hic inde.

Pōdera plura hic de ab
stractionibus relatiuiz r
maxie a fundamēto r qd
sit propinquus relatiuiz an
subiectum an certe funda
mentuz: r an possit abstra
hi a termino sicut a funda
mentō. r si nō q mō igif a
fundamēto: cū sit habitu
vñ ad aliud: r ad quē arri
ficem speerat cōsideratio re
lationis in vltima abstra
ctione: r plura alia curiosa
que non sunt pro pane lu
crando vt grossis capitib⁹
videatur r idēib⁹ hipocri

Pot dici qd ly formalis est
tanq̃ distrabēs vel salti im
pediēs. vide sco. 2. di. p. pte
2. q. 1. soluendo. i. p. n. t. alibi
sepe. q. 3. di. p. cōf. n. no
tabili. vñ tūge pñter plura
h de idēitate t dīfōne ade
quata t nō adeq̃ia motua
t nō motua completa t nō
pñter. s. si volueris saluare
pñtia dic qd aliter in ante t
pñter accipit idēitatis forma
lis. q. in ante fundamētali
t in pñte terminatiue vt nō
fit vt iserius magis explica
bo. hic. n. saltāt multū scōti
staz i declaratiōe hui⁹ dīfō
nis. vt dicit. vñ caute loquē
dū ē i adūis. q. 5. me. ad
hec. 2. 30. atq̃ 35. di. p. opu
me ad ppo. bñ ponde.

Z. ut. c. 6.

Hinc arg. p po. executina.
vide in 2. sco. di. 3. pec.
Zidde plures auctoritates
scripturaz t sanctorū hic si
volueris. d. g.
Pro hac et distinctione ge
neris t dīfōne vide Aue. p. 10.
p. 28. t pñter pñter opa
non ē itellec. p. p. simplices
abnegātes vñ in nā.

Distributio in termino vt
o. h. currunt. i. h. currunt. ex
tra terminū vt. o. h. currunt.
igitur terminus vt. o. h. currunt.
ro vt. o. h. currunt. igitur isti.
h. currunt et nūmer vt. o. h.
currunt igitur iste. h. currunt.
vide in paruis logicalib⁹ t
supl. p. 10. pñter pñter h. c.
Lōra ista rñtione vide in
stantiā vbi supra ponendo
distributiōne in termino ef
fente non diuine.
vide. 26. di. 1. reparationū.
t in. 28. vñter p. 2. 4. q. q.
liquere. 2. h. 3. t alios nō
minales garulantes hic.
Si informatio t pñter
informatiōis est ex nā rei.
quare non est distinctio ex
nā rei. tū dō speculari qui
intelligit alioa.

Age h plura de ordib⁹ t
pñterib⁹ diuersis. vt alibi
sepe notauī. Age instātia
ex. 8. pñter. cō. 75. t. 9. me.
vbi. 5. vide sco. in. 2. dist. 1. q.
1. t. 5. q. 5. t. 30. candicū.
Lōsidera diligenter qd fit
iuxta pñt t sui cōmenato
ris pñcipia verificandū de
his qd vt sic pñter dñr velu
ti mā respectu forme t ce
lū respectu itelligēte pp nō
uos aueritcolas del ramē
ta fingētes. illud ē qualiter
verificat qd pñter gñatiōe
sunt posteriora pñterione si
ue i his qd sunt vñter vel al
terius ordinis pñter pñter
dñas iduinduales. nāz si qd
ref vnde. pñter maior in
diuidui vñter actualitas t
pñter mirādū erit de rñ
tione cuiuscūq̃ secte.

nec plures foialitates. ¶ Rñdeo qd arg. nñbil valz. supponit. n. qd superi⁹ negatū ē q. f.
foialitas dicat a for. nñ capim⁹ formā. t lz admittat qd foialitas a for. dicat: adhuc in
arg. nñ valet: qd filr arguerē: eēntiale dī ab eēntia: lz i dñis sūt mltā eēntialia: s. 3. Diony.
g sūt mltē eēntie: si istd arg. nñ valz nec tuū: qd istd nō valeat p. 3. q. 2. cludit dclonē here
ticā. Et iō pro me t pro te dico ad dñtia qd nñq̃ bñ arguitur a plurificatione dñtis ad plu
rificationē antis: maxie in dñis: imo nec ē in creaturis: vñ lz ista dñtia sit bona iste hō est
sciens vel q̃lis. g. h. 3. sciaz vel q̃lita tē. tñ nō seq̃t. iste hō h. 3. plures scias vel q̃litates. ergo est
plures sciētes vel plures q̃les. ¶ Dices qd nñbil ē ponēdū i dñis nisi qd habet a rōne nāli.
vel a fide: vel a sacra scriptura: vel ab aliq̃ doctore auctērico. sed iste foialitates non hñtur
ab aliquo istoz qd debeāt poni in dñis. g. nō sūt ponēde. ¶ Breuī dico qd sicut ex vna de
neēcio t vna de dñgēti iserit vna de dñgēti. ex pñter. ita qd ibi est bona dñtia. ita dico
qd ex vna creditā t ex alia nāliter cognita p bonā dñtia pñter iserit vna creditā. mō sic est qd
credimus t chatolice dñtemur qd eēntia dīna est cōicabilis. t de facto cōicat trib⁹ pñonis.
t est absolutissima. pñntas aut nec ē cōicabilis nec cōicat nec ē ens absolutū. ¶ Isti pñoni
addo vñā aliā nāliter enīdēte. qd qñcūq̃ aliq̃ sic se hñt qd aliqd ouenit vñ ex nā rei secluso
ope intells qd nō ouenit alteri: est ibi dñtō ex nā rei. Et qñ vñū est absolutū a parte rei for
maliter t qd dñtatiue t aliq̃ nō imo est formaliter relatiū. illa dicūt dñctas foialitates. isti
vltime pñoni adde pñcedēte t realr dcludes qd i dñis sunt plures foialitates. ¶ Et dñfir
mat p bñm Aug. dicentē qd alio pñ est. t alio pñ est pñ: qd pñ ē eēntia dīna: sed est pñ paterni
tate. Ex b clarū ē qd est dñtō iter eēntia dīna t pñntatē: t filr de alijs dñz ē. ¶ Itē vñlari⁹
de trinitate dicit. qd nō efficit creaturā volūtas: sed pñas. ¶ Itē gen⁹ t dñia gñe distinguū
tur t plusq̃ gñe: qd fm pñz. 4. tho. dñia nō pñcipat gen⁹ nec ē dñ. t tñ nō realiter distinguū.
igit tē. pbat ē rōe: qd in dñtōne eēnt nūgatio. ¶ Et si arguat i 3. figura sic oīs hō formalr
ē aīal oīs hō est formalr rōnalis. g. rōnale formalr ē aīal. ¶ Rñdeo breuiter qd lz ex neces
sarijs nūq̃ sequit nisi neēciū. tñ ex pñonib⁹ p se nō sequunt pñones p se: nec ex pñoni
bus foialib⁹ t qd dñtatiue sequunt pñones foiales t qd dñtatiue. ¶ Et si dñ pñctia arguat
iterū negādo dñtōne formalē in dñinis. sic nulla eēntia dīna distinguū formalr ab eēntia
dīna: pñntas est eēntia dīna. t filr filatio. bonitas: sapia: t sic de alijs: igit pñntas nō dñfi
guū formalr ab eēntia dīna: dñtia est formalis in 4. p. Maior ē istoz formalizatiū: qd
nñbil a se distinguū ex nā rei t formalr. minor ē catholica. g. dclō vā: qd ē ppo. dñia non
peccat nec i mā nec in for. ¶ Rñdeo qd nec iste syls nec oēs tales filēs valēt ex eo qd nō
regulāt p dñci de oi vñ dñci de nullo. ita qd fiat distributio i termino vel ex terminū: i nūero
vel ex nūerū: t tūc maior erit falsa i pñtō t a nobis negata t nō dñcessa. vñ. ista: nñbil qd
est eēntia dīna distinguū formalr t ex nā rei ab eēntia dīna. Et breuiter in oīb⁹ talib⁹ syls
in pñtōne qd ē de nullo dñz pñoni nñbil qd est. t in pñtōne qd ē de oi dñz pñoni qd est. ¶ Ad
huc circa pñd tra icidūt due difficultates: qñ h. 3. q. 5. ex eo qd dñm ē qd attributa in dñis
distinguūtur a seinnicē t ab eēntia dīna formalr. ideo qñ vñtr qdlibet attributū beat p
pñia īfinitatē formalr dñctā ab īfinitate dīne eēntie. qd pñctiatiōni⁹ de altero sit vera p
idēitātē vt dñm ē. ¶ Rñdeo breuiter qd oīa absoluta cōia trib⁹ pñonis hñt pñia īfinitatē
formalr dñctā ab īfinitate dīne eēntie. verū ē tñ qd oīa sunt īfinita radicalr ab eēntia dī
uina: lz nō formalr vt dñm est. ¶ 2. difficultas ē vñtr dñctū t abstractū distinguū foialr
sue ex nā rei. vbi gñā. hō t hūanitas. Dico qd nō imo sola rōne distinguū. qd pñ primo p
Scotū dicentē qd pñ pñntas: gñatiō gñat gñare: nō distinguū nisi p modos signandi grā
maticales qd sunt i voce ab itellū. ¶ Et si dicas qd dñm istā. hō ē rñbilis: negam⁹ istā.
hūanitas ē rñbilis: qd hūanitas ē vñtate abstractū. g. oīz qd fit aliq̃ dñtō iter hoiez t hūmā
tatē. ¶ Rñ qd vna nō dñ vā plus qd alia nisi pp modos signandi grāma. 1. 3. q. 1. sunt i voce ab
itellū t nō re ipsa. t sic pñ qd tñ distinguūtur rōne. Si. n. pñse nñstus in re. dico qd qdqd in
est homni īnest hūanitati: qd nulla est ibi penitus dñtō. t hec de 3. arti. minus principali.

Quantū ad 4. articulū in qd vidēdū ē de idēitate t dñtōne reali.
Notādū est p qd multiplex est pñntas. ¶ Pñia ē pñctōis
t sic dicim⁹ qd in vnoquoq̃ gñe est vñū pñ. i. pñctissimū. ¶ Alia est pñori
tas gñatiōis: t sic illa qd sunt poza gñatiōe sunt posteriora pñctione: saltē si
pñus occurrat ītrīnsece ad eē posterioris. ¶ Alia ē pñntas nāe t est quādo
pñt qñtū ē de se nō h. 3. repugnātiā qd sit sine posteriori. lz bñ repugnet
aliqui pp idēitātē realē cū posteriori vel pp aliqd aliud extrīnsecū pozi. Aliquī tñ scōtiste
dicūt qd pñntas nāe vel esse pñus nā nō ē esse in aliquo pozi simplr loquēdo in quo non
sit posterior. sed est pñsuppositio hui⁹ ab bñ. Et istud dñfirmat fñā. in pñ. Aliquī etiā pñntas
nāe dñ illa que est inter nām t nāle. Aliquī dñ qd est iter foialitatē t foialitatē in eadez
nā. t bñ est tā in dñis qd in creaturis. vt dicit Petrus de aq̃la lib. p. di. 1. z. Dicit. n. qd pñori
ritas duo dñcit. pñm ē pñgressus de nō esse ad esse in altero. t sic dñcit īpñfectionē: qd stat cū
alietate nārum. 2. qd dñcit: est pñsuppositio hui⁹ ab hoc. t isto mō nō dñcit īpñfectionē:
qd pñt stare cū idēitātē nāe. Et sic in deo est pñntas nāe isto 2. mō remota īpñfectione
pñmi modi. Et pñ istā dñtōne vel declaratiōne pñt solui omnes auctes dicentes in dñinis
nō ē pñus nec posterior. Alia pñntas est duratiōis. ¶ Pro quo notādū qd triplex est
duratiō. ¶ Pñia est respectu dei: t sic eternitas est ei⁹ duratiō. t iō sic nñbil est pñus in du
ratiōe in dñis. ¶ 2. est respectu angeli t aliarū rez pñmanētiū: t talis duratiō vocatur
enū. ¶ 3. est respectu entīū successiuoz vel qñtū ad suū fieri t talis duratiō est tps. ¶ Alia
pñntas ē pñntas originis de qua ait Aug. p de tri. qd nñbil gignit seipm: t ista est taz

2. in plures forme sūt in dñ
uinis accipēdo formā vñ
mo modo considera.
Iñc pñctū imaginari dñtō
de eēntia similis illi sup
posite de qd dñtatiō. iō dñl
gēter in oīb⁹ vigila.
vide sco. in. 3. dist. 6. t. 8. t in
1. di. 12. t. 35. t. 2. q. quolibet.
sed īstātia habere vt in. 3.
di. 1. q. 3.
Fundamētū crasse īgnoran
tium t hīpocritarū.
Tenet grātia māe aliqui in
creaturis: qñ. f. pñs dñstū
guū in aīnibus.
Pñctū arguit sic. que dñstū
guū in supiori dñstūguū
īferiori. g. qd dñstūguū for
maliter dñstūguū eēntia
luer t realiter. 3. alij capī
unt aīn p oppo. ¶ Cōsidera
bñ vt nñst. vide. 5. di. p.
pñia. q. 5. t alibi. t. p. d. 3.
la. 8. di. 1. q. 4. t. 5. di. 1. ab
ouēre t alios foialistas.
Et aduerte qd aliud est esse
supius t aliud cōme sen in
plūse hñs: t similiter ali
ud esse qd dñtatem t aliud ali
qd qd dñtatem vñ. s. notauī.

vide sco. 7. metaph. t alibi
ad pñpositum.
Aduerte hic qd sicut res su
meur multipliciter: vt. s. p. 3.
ita t realitas. iō quonēis su
mī res rōtens t realitas:
t ē. similiter dñm ē de for
ma t foialitate. iō vbi plu
res realitates t foialita
tes ibi plures res t forme
pporionabiliter loquēdo.
3. qd res t forma sumunt
p modis famosioribus. iō
vñtali cōrēspōdet plura
litas tē. vide tamen sco. in
4. di. 1. q. 1.
Et vide sco. 8. di. p. q. 3. t. 5. q.
quoli. t. 13. q. 4. q. 1. opmīe.
3. tūge īstātia ex dñctis
eius. 3. q. plo. t. 2. q. quoli.
t. 2. di. 1. q. 1. t. 3. Similiter qd
re nō ita ē de existētia t ne
cessitate. Et dic cōsequēter
plura bene meditando.

Age īstātia ad hoīem. qñ
sco. in antepñus. q. 8. t ea qd
ibi notauī copiose ad hēc.

10. meta. c. 2. t inde.
8. pñter. t. cō. 58. t. 9. me
ta. t. cō. 15.
8. pñter. t. cō. 58. t. 5. me. t. c. 16.
Age hic de ordine nāe pñ
fūno t negatiū. vidē sco.
1. di. 2. t. 3. di. 3. t alibi.
Quere sco. in quoli. q. 4.
arū. 1.
Quere eum alibi. nam. 9.
di. pñ. vidē dicere oppo
tūm hūius.

quere Boe. 5. cōf. p. 16.
t sco. 6. q. quoli. t alibi.
quere Sco. in. 2. di. 2. parte
1. copiose.

Aduerte qd dñs formalis
iter formalitates: eñtialis
inter eñtias realis iter res
z sic. de alijs appropate po
ni debet.

Nota qd iter accis separis
fit sine subiecto z nungd in
eucharistia qd fit qua
litas vltimari subiectu.
Eide scilicet. i. d. i. z alibi ad
propositu. aduerte in ne de
cipiaris circa idēitatem ta
lis depēdētie pp relatiōes
cōparatas ad suos termi
nos. z ad sua fundamēta. s.
qd dices de depēdētia. scie
ab obiecto. specularē dili
genter. qd non facile cognō
scas an sit eadē sibi formalē
ter vel realiter. vel tā forma
liter qd realiter distincta qd
scia pōt eē sine obiecto mo
dū. z finitue. vt p3 d scia
dī d lapide vīd scō. 13. q. q.
Instātia de distōne ex na
tura rei. sed considera.
Quaquaqz distinctio talis
est qualia sunt extrema siue
positiua siue negatiua.

Adic hētur qd qñqz sic idē
tificānt cōposita sunt ex re
bus vel realitatibus quarū
altera est potentialis. z alte
ra actualis. neqz sufficit qd
ditas z modus intrinsecus
sicut est in deo z p dīcamē
tis neqz ē realitas z reali
tas sicut ē itribz pñonis rea
liter constitutis. de qbus ar
chana specularē si poteris.
Pōdera istā. de pñonis ex
descriptiōe hāz vt. s. nōū.
Nota ly cōplete signanter.

Pōdera istā. de mouē
te z moto z dic pñter.
Quāuis iste dicat illos mo
dos eē cōstē. tu m aduerte
qz vī oīno falsum. vt p3 de
forte z de albedie ipsius qz
l3 possint idēz dīct scōdō mō
subiectiue nūqz it dīcti po
terunt idē subiectiue pmo
vt p3 qz sunt dīcti pñtoz

Aduerte qd ad hāc idēti
tē requir pñcatuz vnuoce
dictū z nō solū vnuoce vī
p3 ex verbis doctoris.

Tāge instā. ad hoīem hīc z
dic pñter pōderādo ly se to
tis hīc.

Contra hāc pbatōne si du
bitabis qd dñe sunt p se di
uerse qd p se eñtia. nā passio
in scōdō pñcata regit sub
iectū in pmo pñcatū vt for
tes est p se rīdibilia in scōdō
qz est hō in pmo. tex. cō. q.
pmo post laborabit rīdēa
i via peripatētica p solutio
ne ipsius assignanda.

Aduerte qd iter iste doctor
opināf iuestigari distōnes
rōnis p actū rectū qz vidēf
ī illud qd est supra dictum
de distōne rōnis arculo p
mo paruali.

Clantū ad 5^m arti^m qui est idēitate z distōne eñtiali noto aliqua.
vn^o est fm qd z ē qñ posterius dēpēdet sic a pñtoz qz l3 nō possit eē sine illo p
po^m nālē pōt tñ p po^m dīnā sic ē de accitē respēcū sbe saltem de aliquo: z de
sba respēcū cāp scdaz extrinsecaz. Ali^o ē ordo eñtial^{is} simplr z ē iter illa q sic
se hnt qz iplicat contradictionem ēt p quacūqz po^m posterius esse sine priori z accipio
ibi ordinē eñtialē p dēpēdētia eñtiali. z sic dico qz qñcūqz aliqd h3 ordinē eñtialē isto
z^o mō ad aliū i rōne depēdētis ad idēpēdēs tali dēpēdētia: idētificat realr cū sua dēpēden
tia: sic dicim^{us} d creatura z sua depēdētia quā h3 ad deū z de toto respēcū suaz pñū. C^o z^o
nōn^o qz idēitas eñtialis capīf duplr: vno^o p illa idēitate q aliq idētificat vni eēn^o singu
lari z sic iter idēitātē eñtialē z realē nō ē dīa pñter qz i dñis: qz l3 tres pñone dīne sint
eēdē realr vni eēntie singul^{is}. z p dñs dñr eē idē eñtialr: nō tñ dñr eē idē realr. In crea
turis vō nō ē istātia: qñ oīa eadē eñtialr sūt eadē realr. C^o z^o capīf idēitas eñtialis p
illa idēitate q aliq dñr eē d eēn^o alic^o siue occurrūt itrisce ad eēntiā alic^o. C^o z^o istis nōtis
ponz duas cōclōnes. C^o pñia qz oīa illa dñr eē idē eñtialr q idētificat realr vni eēn^o singu
lari capīdo p mō idēitātē eñtialē vlt^{is} sūt d eēn^o itrisce: alic^o capīdo idēitātē eñtia
lē z^o mō. C^o Ex qz ifero qz qñcūqz idētificat cuicūqz singlari mūdī siue idīduo siue suppo
sito illa sūt idē eñtialr. C^o z^o cōclō qz illa distīguūt eñtialr q hnt dīuīas nās siue eñtias
realr distīctas vlt^{is} q nō occurrūt ad rōnē itrisceā z eñtialē alic^o s3 duo mēbra posita i pñcā
dīuīsiōe d idēitate eñtiali ad qz pñtoz pñter dari vna alia dīuīsiō de distōne eñtiali.
C^o Intellige tñ qz ad distōne: vlt^{is} idēitātē eēn^o lē. z sīlrad qñcūqz idēitātē vlt^{is} distōne q ē se
clūso ope itell^{is} reqrūt extrēa eē positiua z exītia: qz accis nō pōt hēre nobili^o eē z veri^o qz
suū s3 vlt^{is} sūda. C^o Et si qñqz qz ego nō sīz realr idē cū ātīpō vt claz ē. Nūqd bñ seqf qz sū
realr distīct^{is} ab eo. Dico qz nō. s3 bñ seqf qz sū sibi nō idē. z sic d alijs z h d 5° ar. min^o pñcī^o

Clantū ad 6^m arti^m qd ē de idēitate sbrīua z ei^o distōne est duplex
mod^o vbi. C^o pñm^o qz illa dñr eē idē se totis sbrīue qz qd
ditatiue pñuīūt i aliq rea^o pñli z dñbīli p realitātē dñe. Et p opp^o illa dī
stīguūt se totis subiectiue qz i nulla tali rea^o qddī^o pñuīūt. Et ex isto^o vbi
eliciunt tria corre^o. Pñmū qz qñcūqz icludūt idē gen^o qdditatiue sunt idēz
se totis subiectiue. C^o z^o corre^o qz oīa pñtia a seīuicem. deus etiam z creatura: se totis
sbrīue distīguūt. C^o z^o corre^o qz pñone dīne se totis sbrīue distīguūt. z sic s3 istū modū
dicēdi idēitatis sbrīue ē iferi^o ad idēitātē obtīuā. z distō obtīuā ē iferi^o ad distōne sbrīuā.
qñcūqz. n. sūt idē se totis sbrīue sūt idē se totis obtīue z nō ecōlō: z qñcūqz distīguūt se totis
obtīue distīguūt se totis sbrīue z nō ecōlō s3 istū modū vbi: qñe zc. C^o Ali^o mod^o vbi ē
qz illa dñr idē subiectiue qz realitates pñt sīl eē eadē re vlt^{is} p idēitātē realē: vlt^{is} p modū i
formātis vlt^{is} ifozabilis. Et p opp^o illa distīguūt se totis sbrīue qz rea^o nō pñt sīl eē eodē
nūo alio pñctorz modoz. s. vlt^{is} p modū ifozātis vlt^{is} p modū ifozabilis: vlt^{is} p idēitātē realē.
C^o Ex hīferūt aliq corre^o. C^o pñmū qz oīa q sūt i dñis sūt idē sbrīue. C^o z^o qz oīa i vno
idīduo siue sint supiora siue accitīa abso^o siue respectiua sunt idē sbrīue. C^o z^o corre^o qz
duo idīduā eiusdē: spēi maxie d pñto sbe z ēt alteri^o spēi cōplete eiusdē pñti distīguūt se
totis sbrīue. C^o z^o corre^o qz duo dñia z duo relīua opposita maxie d z^o relīnoz: sīl dñe
eñtialr dīuīdēs gen^o distīguūt se totis sbrīue s3 istū modū dicēdi. C^o Et si qñas qz isto
rū mōrū ē pñabilior. Dico qz vterqz ē pñabilis. nec ē dñiaiter eos nīf i mō vtrēdi vocabu
lo. z ideo qui voluerit tenere alterū illoz: dicat pñter. z hoc de 6° arti. minus pñcipali.

Clantū ad 7^m de idēitate obtīua z ei^o distōne: dico breuīf qz
illa sūt idē obtīue d qz pñt pñcatū aliq pñcatū qddī
tatiue siue illd sit limitatū: siue trāscēdēs: siue vīcat realitātē potētiālē: si
ue nō. Et illa distīguūt se totis obtīue d qz nō pñt pñcatū tale pñcatuz
qdditatiue. C^o Ex hīferūt aliq corre^o. Pñmū qz de^o z creatura sūt idē se
totis obtīue z ēt dē pñtia. C^o z^o qz passioēs eñtis a seīuicē z ab ente distī
guūt: s3 totis obtīue. C^o z^o corre^o qz dñe vltīe: z breuīf oīa illa q sūt p dīuēsa distīguūt
se totis obtīue. C^o pño qz nōn^o qz aliū ē dicē aliq eē dīuēsa z dñia. nā dñia sūt alīcui idē
entia: s3 ē dñm. i. aliq qdditatiue pñuīūt: z aliq qdditatiue distīguūt. dīuēsa sūt qz i nullo
qdditatiue pñuīūt: iux qd dīct scō. qz oīs dñia distīguūt reducūt ad aliq p dīuēsa alioqñ
nō ēēt stat^o in distīguūt^{is}. s3 notato pñat sic ppo^o rōe scō. gīa exēpli accīpiāt duo dñia
z sint for. z pla. tūc sic for. z pla. in aliq pñuīūt z p aliq distīguūt. vt p3 ex supposito accī
piāt qz illa p q distīguūt z sint. a. z. b. vel g. a. z. b. sūt dīuēsa vlt^{is} dñia: s3 sūt dīuēsa: hēo ppo^o
s. qz ista distīguūt se totis obtīue: s3 sūt dñia qñā sic pñs. vlt^{is} g erit pcessus i īfīnītū qd est in
cōueniēs: vel stabīf ad aliq q se totis obtīue distīguūt. z h de 7° arti. min^o pñcipali.

Clantū ad vlti^m arti. pñcipalē p cōplemēto hui^o qñōis q est illa
tūus z iuestigatiūis idēitatiūis z distōnū. p dīuīdēdo i
duas ptes pñcī^o. sic pcedā in p^o pte dabit mod^o venādī distōnes z idē
itates. in z^o pte dabit modus iferēdi vñā distōnem z idēitatem ex alia.
C^o Quātū ad pñā pte p icīpiāz a distōne rōnis. z p ampliori declaratione
nōn^o qz distīctio ratiōis iuestigatur pñter dīuēsas relōnes rōnis attributas per
actū rectū vlt^{is} collatiūū itell^{is} eidē obto vlt^{is} dīuēsis s3 mō. qz vlt^{is} res realis opat ad rē realē
vlt^{is} realitas ad realitātē: z h vlt^{is} ad seīpaz vlt^{is} ad aliā i vno z eodē obto forali. vt qñ itell^{is} cō
parat colorē z distīguātū in albedie: vlt^{is} res rōnis ad rē realē: vt qñ itell^{is} oparat genus
B z

Aduerte qd dīuīsiō eñtialis
lis ordinis dñf in enūbus
nō solū in eñtēdo sed ēt in
cādo z hoc est verū apud
theologos qz uis pñcipale
nō ē latuerit.

Pōset dīuīdi vt. s. de or
dīne nature dictū est.
Qdo eñtialis est in plus
qz depēdētia talis vt p3 in
ordine pñtali z spēruz vñi
uerf. pōdera ēt qz aliter est
loquēdū de hīs q pñuīūt
z distīguūt: z aliter d hīs
in qbus sic vel sic.

Tāge alijs plura hīc.

Cōsidera de toto z partib^o
instātia vt infra notabo.

Ergo mā z forma sunt idē
eñtialr. vlt^{is} alios ad opp^o.
Nota qz ad distōne eñtia
lē requir alietas qdītanū z
exītia: vel subīstētia: s3
distīguūt a reali z formalī.
Eide. 2. dī. i. in scō. q. 4.
z alibi. z in. s. vt nōstī.

pñma via.

Hoc modo pñt saluari qz
mā z forma sūt pñmo dīuer
sa z sic de multis alijs.

vidēf qz pñt dīuēsa qz dī
stīctā talia debēt dīctī: s3
tu saluabis vbiqz auctozes
vbi apparētīa sunt.

Secūda via.
Isto mō describunt cōiter
ab auctozib^o: vt. j. nōdo de
scriptiōes. si vero pñmū mo
dum tenere volueris aliter
describere potes.

Scēs modus cōio: s3 pñs
subīstētiā vterqz sūstīnēdū
z nūc vn^o nūc alius necūs
ad dñbia euadēda. pñdera
hīc pñt īmaginari qz nō re
grīf necō pñuentia qdī
tatiua vnuoce pñcatū: sed
vel illa vel realis vel de
nōtatiua vel cōceptus vñi
uocus z tūc cessant īstātia
tie de potētijs aīe z pñto dī
uerfīs s3 vbiqz v3 pñtia in
idētatibus z distīctiōib^o
s3 tu oīa masticabis bene.
Aduerte hīc s3 latrātes qz pp
dīuēsitātē fundamētōriū z
terminōz dīuēstīcāt relō
nes z ita idēitates z distō
nes. s3 īgīf possent oēs pñter
opus intellectus reducī ad
vñā vel duas subiectiue nō
tī terminariue z fundamē
talr. Et^o de socrate cōpara
to dīuīsmode: z sic de alijs.
Benoīatio īgīf z variatio
hāz distōnū hīc in ordīe ad
extrēa. quare tēnēcūstīto z
alijs anīqz in nūo z varīe
tate hāz idētatū z distōnū
z soluc īstātas modernōz
hīc bene examinādo z me
mor esto pñpīs hīcūmī
Quere alios formalistas
hīc vt nōstī.

Tertij Articuli Principalis

Adhuc instantia 3^a ly non intellecta dicitur.

Unde Sco. in 1. d. 2. q. 4. r. p. dicitur an secretum abstrahatur a grammaticis modis significandi vel logicalibus modis intelligendi ut alibi notantur.

Taget hic plura ex Sco. de his morionibus. sicut p. p. illos q. se aueritolas p. h. tur. tenedo reale identitate intellectus agens cu possibilibus q. tunc id est moues z mo ruz. quoz teretissima facile solunt. s. in doctrina doc. cu aristotelis inuentione qua liter intellectus possibilibus causet intellectione in se ipso ut op. nat. doc. 3. d. 1. p. 1. q. 1. q. n. o. fac. le euadit na q. l. erit ubi ex na si distinctio. r. p. enes qd attendat. speculat. scoti. sta. vid. sco. 2. d. 2. q. 9. r. 10.

Ad pone p. vno. duo p. ma m. b. r. a. r. p. q. r. o. pone vias generu r. i. p. e. r. u. v. aliquibus placet. Sed oia vanitas. Adde vi supra notant.

Tertij e. i. h. b. q. b. hec r. alia couenit. vel aliter p. sidera b. n. p. d. e. r. a. d. o.

Posset h. p. b. a. b. i. l. i. t. e. r. d. i. c. i. q. totu e. id. e. formaliter p. t. b. u. s. e. n. t. i. a. l. i. b. r. e. t. e. r. a. l. i. t. e. r. sed n. o. e. o. r. a. r. e. t. t. u. n. c. v. a. l. e. t. p. r. i. a. m. o. i. b. u. s. v. t. p. 3. C. o. r. r. a. h. o. c. v. t. e. e. i. t. e. r. i. t. o. d. o. c. i. n. 3. d. 2. r. s. u. p. 7. m. e. t. a. B. i. c. q. p. o. i. t. n. i. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. x. n. a. r. e. i. v. e. l. q. d. e. n. o. i. a. n. o. e. x. t. r. i. s. e. c. a. r. t. e. r. m. i. n. a. n. t. e. r. n. o. f. o. r. m. a. l. i. s. n. e. q. s. u. b. i. e. c. t. i. u. e. r. i. n. h. o. c. s. a. l. u. a. r. e. t. u. r. z. i. u. e. r. i. t. p. h. y. s. i. c. a. q. u. i. t. u. r. t. u. c. v. t. d. i. s. p. u. a. t. i. o. s. c. o. s. c. u. d. i. c. p. r. i. r. q. u. a. l. i. t. e. r. m. a. n. e. t. n. o. m. a. n. e. t. e. r. i. t. i. d. e. 3. s. c. o. 1. d. 2. r. a. l. i. a. p. l. u. r. a. a. d. d. e. r. t. i. a. s. x. d. i. c. p. r. i. r. s. p. o. d. e. r. a. a. r. g. v. t. s. u. p. r. a. n. o. t. a. u. i. n. i. n. s. i. l. i. d. e. i. d. e. n. t. i. t. a. t. e. f. o. r. m. a. l. i. t. e. r. d. i. c. p. r. i. r. v. t. i. b. i. h. e. s. c. o. p. a. r. a. d. o. v. t. i. f. e. r. t. a. d. s. u. p. r. a. S. s. a. d. h. u. c. s. u. b. t. i. l. i. t. e. r. p. o. s. s. e. n. t. p. l. u. r. a. h. i. c. i. n. t. r. o. d. u. c. i. r. e. c. u. r. r. e. n. d. o. a. d. d. i. u. e. r. s. i. t. a. t. e. s. r. e. i. t. o. t. a. l. i. s. z. p. r. i. a. l. i. s. z. q. v. n. o. m. o. n. o. m. a. n. e. t. p. t. e. s. c. o. r. r. u. p. t. o. t. o. t. o. s. e. d. b. e. n. e. a. l. i. o. m. o. q. r. e. 9. q. q. r. a. l. i. b. i. C. o. s. i. d. e. r. a. e. t. q. u. a. l. i. a. e. i. d. e. n. t. i. t. a. s. f. o. r. m. a. l. i. s. p. h. y. s. i. c. e. z. m. e. t. a. p. h. y. s. i. c. e. l. o. q. u. e. d. o. s. i. c. a. l. i. r. z. a. l. i. u. s. m. o. d. u. s. p. d. i. c. a. n. t. u. r. v. e. l. f. o. r. t. e. n. o. e. p. r. e. d. e. d. a. i. d. e. n. t. i. t. a. s. t. a. l. i. s. z. t. a. l. i. s. n. i. s. i. p. e. c. i. e. i. n. c. o. s. i. d. e. r. a. n. t. o. e. m. e. t. a. p. h. y. s. i. c. a. l. i. t. e. r. s. i. c. t. e. n. e. b. i. t. p. l. e. q. u. e. r. i. a. a. b. y. n. a. a. d. a. l. i. a. B. u. l. t. a. a. l. i. a. h. i. c. c. o. g. i. t. a. s. i. v. i. s. s. a. l. u. a. r. e. i. n. o. i. b. i. l. l. a. s. i. l. l. a. t. i. o. n. e. s. v. a. l. e. r. e. q. o. i. n. o. c. o. a. r. i. d. i. g. e. n. o. s. i. s. l. e. o. r. a. a. d. u. e. r. e. b. o. n. e. r. u. t. v. b. i. s. u. p. r. a. a. d. h. e. c. v. i. d. e. S. c. o. i. n. p. m. o. d. i. 36. r. i. n. 4. d. 43. q. 3. r. a. l. i. b. i. z. a. l. i. o. s. a. d. p. r. o. p. o. s. i. t. u. m.

ad aial z eouerso: v. res ronis ad r. ronis. vt q. i. t. e. l. l. s. c. o. p. a. r. a. t. g. e. n. o. a. d. s. p. e. z. z. e. o. u. e. r. s. o. f. i. p. m. o. r. e. s. r. e. a. l. c. o. p. a. t. a. d. s. e. i. p. a. z. v. l. a. d. a. l. i. a. f. i. a. d. s. e. i. p. a. z. v. l. c. o. p. a. t. i. p. s. a. v. t. i. t. e. l. l. e. c. t. a. a. d. s. e. i. p. a. n. o. i. t. e. l. l. e. c. t. a. v. e. l. a. d. s. e. i. p. a. z. v. t. i. t. e. l. l. e. c. t. a. S. i. z. o. v. e. l. i. g. i. t. c. o. p. a. t. i. p. a. r. e. s. a. c. c. e. p. t. a. s. u. b. v. n. o. c. o. i. c. i. p. i. e. d. i. a. d. s. e. i. p. a. z. v. e. l. a. d. a. l. i. a. v. e. l. s. u. b. a. l. i. o. m. o. c. i. p. i. e. d. i. f. i. p. m. o. v. l. i. g. i. t. s. u. b. m. o. c. i. p. i. e. d. i. g. r. a. m. a. t. i. c. a. l. i. r. v. t. s. i. g. n. a. d. o. a. l. i. q. d. i. r. e. c. t. o. v. e. l. i. o. b. l. i. q. v. e. l. l. o. g. i. c. a. l. i. r. p. u. t. a. i. n. s. e. c. r. e. t. o. v. e. l. i. n. a. b. s. t. r. a. c. t. o. z. s. i. c. f. 3. d. i. u. e. r. s. a. s. p. a. r. a. t. i. o. n. e. s. i. t. e. l. l. s. a. d. r. e. s. e. a. s. d. e. v. e. l. d. i. u. e. r. s. a. s. o. i. t. e. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. i. s. C. i. s. t. i. d. o. v. o. e. x. n. a. r. e. i. i. n. u. e. s. t. i. g. a. t. p. q. u. o. r. g. n. a. o. p. p. o. n. i. s. C. p. r. i. o. p. o. p. p. o. n. e. r. e. l. a. t. i. u. a. C. z. o. p. o. p. p. o. n. e. d. i. a. C. 3. o. p. o. p. p. o. n. e. p. u. a. t. i. u. a. C. E. t. 4. o. p. o. p. p. o. n. e. d. i. c. t. o. r. i. a. s. i. c. q. u. i. a. i. p. o. l. e. e. s. t. d. u. o. o. p. p. o. s. i. t. a. s. i. u. e. r. e. l. a. t. i. u. e. s. i. u. e. p. u. a. t. i. u. e. s. i. u. e. d. i. e. s. i. u. e. d. i. c. t. o. r. i. e. s. i. m. u. l. e. i. d. e. r. e. s. p. e. c. u. e. i. u. s. d. e. u. e. n. i. r. e. z. d. i. f. f. e. r. e. i. d. e. o. z. c. E. x. m. d. e. o. p. p. o. n. e. r. e. l. a. t. i. u. a. v. t. q. i. t. e. l. l. s. a. g. e. s. m. o. u. e. t. i. n. t. e. l. l. z. p. o. s. s. i. b. i. l. e. z. i. n. t. e. l. l. s. p. o. l. i. s. m. o. u. e. t. a. b. i. n. t. e. l. l. u. a. g. e. r. e. z. c. l. u. d. i. m. u. s. i. b. i. d. e. e. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. x. n. a. r. e. i. E. x. m. d. e. o. p. p. o. n. e. d. i. c. t. o. r. i. a. v. t. q. i. s. u. p. i. u. s. e. s. t. c. o. i. c. a. b. i. l. e. p. l. u. r. i. b. i. s. i. f. e. r. i. u. s. v. o. n. o. i. o. z. c. E. x. m. d. e. o. p. p. o. n. e. p. u. a. t. i. u. a. v. e. l. q. u. i. p. r. i. u. a. t. i. u. a. v. t. q. i. e. e. n. t. i. a. d. i. n. a. e. s. t. c. o. i. c. a. b. i. l. i. s. p. l. u. r. i. b. i. s. p. o. n. i. s. p. i. n. i. t. a. s. v. o. i. n. c. o. i. c. a. b. i. l. i. s. i. o. z. c. E. x. m. d. e. d. i. a. o. p. p. o. n. e. c. a. p. i. e. d. o. l. a. r. g. e. t. r. i. e. t. a. t. e. v. t. q. i. b. o. f. o. r. m. a. l. i. t. e. a. d. s. e. d. e. p. e. d. e. n. t. i. a. q. d. e. p. e. d. e. t. a. d. d. e. u. f. o. r. m. a. l. i. t. e. s. t. a. d. a. l. i. u. d. i. o. z. c. C. i. s. t. i. n. c. t. i. o. a. u. t. f. o. r. m. a. l. i. s. f. a. c. i. l. i. s. e. a. d. i. n. u. e. s. t. i. g. a. d. u. d. u. m. o. e. x. t. r. e. m. a. s. i. n. t. p. o. s. i. t. i. u. a. T. n. q. d. r. u. p. l. i. c. i. v. i. a. p. o. t. i. n. u. e. s. t. i. g. a. r. i. p. r. i. o. p. v. i. a. e. x. c. l. u. s. i. o. i. s. O. i. a. e. n. i. z. q. u. e. s. i. c. s. e. h. n. t. q. v. n. u. n. o. e. d. e. a. c. c. e. p. t. u. q. d. d. i. t. a. t. i. o. a. l. i. e. r. i. i. l. l. a. f. o. r. m. a. l. i. t. e. d. i. s. t. i. n. c. t. i. u. t. C. z. o. p. v. i. a. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. i. s. f. i. c. q. u. i. c. u. q. e. n. i. h. n. t. d. i. s. t. i. c. t. a. s. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. s. q. r. u. v. n. a. n. o. i. c. l. u. d. i. t. i. n. a. l. i. a. i. l. l. a. f. o. r. m. a. l. i. t. e. d. i. s. t. i. n. c. t. i. u. t. C. 3. o. p. v. i. a. d. e. s. c. r. i. p. t. i. o. i. s. f. i. c. q. u. o. z. d. e. s. c. r. i. p. t. i. o. n. e. s. s. u. n. t. d. i. u. e. r. s. e. i. l. l. a. f. o. r. m. a. l. i. t. e. d. i. s. t. i. n. c. t. i. u. t. i. n. t. e. l. l. i. g. e. d. o. p. d. e. s. c. r. i. p. t. i. o. n. e. m. a. n. i. f. e. s. t. a. t. i. o. n. e. c. o. n. s. t. i. t. u. t. a. e. x. g. n. e. z. p. p. a. p. a. s. s. i. o. n. e. C. 4. o. p. v. i. a. d. e. m. i. n. a. t. i. o. n. i. s. f. i. c. q. u. i. c. u. q. a. l. i. q. d. e. s. t. d. e. m. o. s. t. r. a. b. i. l. e. d. e. a. l. i. q. z. d. e. a. l. i. o. n. o. i. l. l. a. s. u. n. t. d. i. s. t. i. c. t. a. s. f. o. r. m. a. l. i. t. e. C. p. o. t. t. n. a. d. d. i. v. i. a. r. e. d. u. p. l. i. c. a. t. i. o. i. s. f. 3. f. r. f. i. c. q. u. i. a. l. i. q. d. c. o. p. e. t. i. t. a. l. i. c. u. i. i. q. u. i. t. a. l. e. z. n. o. a. l. i. i. f. i. c. v. i. u. e. c. o. p. e. t. i. t. b. o. i. n. q. u. i. t. u. b. o. z. n. o. l. a. p. i. d. i. i. l. l. a. f. o. r. m. a. l. i. t. e. d. i. s. t. i. n. c. t. i. u. t. C. i. s. t. i. d. o. v. o. r. e. a. l. i. s. q. u. a. d. r. u. p. l. i. c. p. o. t. e. r. i. t. i. n. u. e. s. t. i. g. a. r. i. C. p. r. i. m. o. p. v. i. a. g. n. a. t. i. o. i. s. f. i. c. q. u. o. z. v. n. u. g. n. a. t. a. l. i. o. n. o. g. n. a. t. o. i. l. l. a. d. i. s. t. i. n. c. t. i. u. t. r. e. a. l. i. t. e. C. z. o. p. v. i. a. c. o. r. r. u. p. t. i. o. i. s. C. 3. o. p. v. i. a. o. r. i. g. i. n. i. s. C. 4. o. p. v. i. a. s. e. p. a. r. e. e. x. t. i. e. v. l. s. u. b. s. i. s. t. e. r. i. e. C. i. s. t. i. n. c. t. i. o. a. u. t. e. n. t. i. a. l. i. s. q. d. r. u. p. l. i. c. i. v. i. a. i. n. u. e. s. t. i. g. a. t. i. C. p. r. i. o. p. v. i. a. g. n. a. t. i. o. i. s. C. z. o. p. v. i. a. c. o. r. r. u. p. t. i. o. i. s. C. 3. o. p. v. i. a. s. e. p. a. r. i. o. n. i. s. C. 4. o. p. v. i. a. d. e. p. e. d. e. n. t. i. e. C. i. s. t. i. n. c. t. i. o. t. n. s. e. t. o. t. i. s. s. b. r. i. u. e. p. v. i. a. z. a. c. t. u. a. l. i. s. s. e. p. a. r. i. o. n. i. s. p. o. t. e. r. i. t. i. n. u. e. s. t. i. g. a. r. i. i. s. t. o. m. o. q. u. i. a. l. i. q. a. c. t. u. a. l. i. t. e. f. 3. e. e. x. t. i. e. v. l. s. u. b. s. i. s. t. e. r. i. e. s. e. p. a. r. a. n. t. a. b. i. n. u. i. c. e. i. l. l. a. s. e. t. o. t. i. s. s. b. r. i. u. e. d. i. s. t. i. n. c. t. i. u. t. C. S. e. d. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. s. e. t. o. t. i. s. o. b. t. i. n. e. s. i. c. i. n. u. e. s. t. i. g. a. t. u. r. q. i. n. n. u. l. l. o. q. d. d. i. t. a. t. i. u. e. d. u. e. n. i. u. t. i. l. l. a. s. u. t. s. e. t. o. t. i. s. o. b. t. i. n. e. d. i. s. t. i. c. t. a. C. E. x. q. b. s. e. q. u. i. t. u. r. q. i. d. e. n. t. i. t. a. s. i. s. t. o. z. p. e. r. o. p. p. o. s. i. t. u. e. o. z. q. u. e. d. i. c. t. a. s. u. n. t. d. e. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. i. b. p. o. t. e. r. i. t. i. n. u. e. s. t. i. g. a. r. i.

Quantu ad 2^m p. t. e. h. u. i. a. r. t. 1^a. p. r. i. o. i. n. u. e. s. t. i. g. e. m. o. m. o. d. u. i. f. e. r. e. d. i. v. n. a. i. d. e. n. t. i. t. a. t. e. e. x. a. l. i. a. C. S. e. c. a. r. i. o. v. n. a. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. x. a. l. i. a. C. Q. u. a. n. t. u. m. a. d. p. m. p. o. n. o. d. u. a. s. d. e. c. l. o. n. e. s. q. r. u. p. e. i. s. t. a. q. m. i. m. a. i. d. e. n. t. i. t. a. s. e. i. d. e. n. t. i. t. a. s. s. e. t. o. t. i. s. o. b. t. i. n. e. q. i. a. b. o. i. b. i. f. e. r. t. z. i. p. s. a. n. u. l. l. a. a. l. i. a. i. f. e. r. t. C. z. o. d. e. c. l. o. q. m. a. x. i. a. i. d. e. n. t. i. t. a. s. e. i. d. e. n. t. i. t. a. s. r. o. n. i. s. q. i. o. e. s. a. l. i. a. s. i. f. e. r. t. z. n. o. e. c. o. u. e. r. s. o. p. o. s. t. i. s. t. a. e. i. d. e. n. t. i. t. a. s. e. x. n. a. r. e. i. q. u. e. o. m. n. e. s. a. l. i. a. s. s. e. q. u. e. t. e. s. i. f. e. r. t. z. n. o. e. c. o. u. e. r. s. o. S. i. l. l. r. d. i. c. o. d. e. i. d. e. n. t. i. t. a. t. e. f. o. r. m. a. l. i. i. r. e. b. n. o. p. o. s. i. t. i. s. e. x. r. e. z. r. e. c. a. p. i. e. d. o. p. p. e. i. d. e. n. t. i. t. a. t. e. f. o. r. m. a. l. e. i. t. a. q. s. e. m. p. m. a. i. o. r. i. d. e. n. t. i. t. a. s. i. f. e. r. t. m. i. o. r. e. i. n. t. a. l. i. b. r. e. b. i. r. e. b. a. t. p. o. s. i. t. u. s. e. x. r. e. z. r. e. i. d. e. n. t. i. t. a. s. f. o. r. m. a. l. i. s. n. o. i. f. e. r. t. a. l. i. a. s. i. d. e. n. t. i. t. a. t. e. s. M. a. n. z. f. o. r. s. u. t. e. e. d. e. f. o. r. m. a. l. i. t. e. p. o. s. i. t. o. c. u. s. i. n. t. d. e. s. u. a. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. f. 3. p. h. z. 7. m. e. t. a. z. t. n. d. i. s. t. i. n. c. t. i. u. t. r. e. a. l. i. t. e. a. b. e. o. d. e. C. i. d. e. n. t. i. t. a. s. a. t. r. e. a. l. i. s. i. f. e. r. t. i. d. e. n. t. i. t. a. t. e. e. n. t. i. a. l. e. z. e. t. i. d. e. n. t. i. t. a. t. e. s. b. r. i. u. a. f. 3. z. m. o. d. u. o. d. i. d. i. d. e. n. t. i. t. a. t. e. s. b. r. i. u. a. n. o. t. n. f. 3. p. m. n. e. c. i. f. e. r. t. e. t. i. d. e. n. t. i. t. a. t. e. o. b. t. i. n. a. n. e. c. f. 3. p. m. n. e. c. f. 3. z. m. o. d. u. o. d. i. p. o. n. a. i. e. s. e. u. p. a. s. s. i. o. n. e. s. e. t. i. s. s. u. t. e. e. d. e. r. e. a. l. i. t. e. r. i. t. e. r. s. e. z. e. e. t. i. a. l. i. t. e. r. z. t. n. d. i. s. t. i. n. c. t. i. u. t. s. e. t. o. t. i. s. o. b. t. i. n. e. c. u. i. n. l. l. o. q. d. d. i. t. a. t. i. u. e. d. u. e. n. i. a. t. C. E. t. s. i. v. e. t. q. d. u. e. n. i. a. t. s. a. l. t. e. r. e. g. o. v. e. n. i. a. a. d. p. d. i. u. e. r. s. a. p. q. i. s. t. e. p. o. a. i. e. d. i. n. t. z. i. s. t. a. e. r. u. t. d. i. s. t. i. c. t. a. s. e. t. o. t. i. s. o. b. t. i. n. e. n. o. r. e. a. l. i. t. e. r. E. t. b. r. e. u. i. t. n. o. p. o. s. s. i. v. i. d. e. q. u. o. v. n. a. i. d. e. n. t. i. t. a. s. p. b. o. n. a. c. n. t. i. a. p. o. s. s. e. t. i. f. e. r. r. e. o. e. s. a. l. i. a. s. i. d. e. n. t. i. t. a. t. e. s. i. z. a. l. i. q. a. l. i. q. s. i. f. e. r. a. t. v. t. d. e. c. i. n. e. C. Q. u. a. n. t. u. m. a. d. z. m. d. e. m. o. i. f. e. r. e. d. i. v. n. a. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. x. a. l. i. a. p. o. n. o. i. s. t. a. d. e. c. l. o. n. e. q. m. a. i. o. r. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. i. f. e. r. t. m. i. n. o. r. e. t. n. n. o. v. i. d. e. o. i. n. d. i. c. i. o. m. e. o. q. l. i. t. v. n. a. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. p. b. o. n. a. c. n. t. i. a. p. o. s. s. e. t. o. e. s. a. l. i. a. s. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. s. i. f. e. r. r. e. i. z. a. l. i. q. a. l. i. q. s. i. f. e. r. a. t. M. i. m. a. t. n. v. i. e. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. q. i. a. b. o. i. b. i. f. e. r. t. g. d. e. c. l. a. r. o. f. i. c. d. u. e. p. o. a. i. e. d. i. s. t. i. n. c. t. i. u. t. s. e. t. o. t. i. s. o. b. t. i. n. e. e. o. d. e. m. o. q. d. e. c. i. n. e. e. s. t. z. t. n. n. o. d. i. s. t. i. n. c. t. i. u. t. s. e. t. o. t. i. s. s. b. r. i. u. e. f. 3. z. m. o. p. i. o. n. e. s. u. p. i. u. s. r. e. c. i. t. a. t. a. d. e. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. s. b. r. i. u. a. n. e. c. e. t. i. f. e. r. t. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. r. e. a. l. e. f. i. n. o. e. s. f. o. r. m. a. l. i. z. a. t. e. s. n. e. c. e. n. t. i. a. l. e. m. m. a. e. t. z. f. o. r. m. a. l. i. t. e. d. i. s. t. i. n. c. t. i. u. t. r. e. a. l. i. t. e. a. c. o. p. o. s. i. t. o. z. t. n. n. o. f. o. r. m. a. l. i. t. e. v. t. i. a. d. e. c. i. n. e. e. s. t. i. s. t. a. m. i. b. i. v. i. d. e. n. t. i. t. a. s. i. z. m. u. l. t. i. f. o. r. m. a. l. i. z. a. t. e. s. d. i. c. a. t. o. p. p. m. s. o. l. u. a. t. t. n. d. i. f. f. i. c. u. l. t. a. t. e. s. i. b. i. t. a. c. t. a. s. v. z. d. e. p. o. t. e. r. i. t. i. s. a. i. e. s. e. t. o. t. i. s. o. b. t. i. n. e. d. i. s. t. i. n. c. t. i. s. z. t. n. n. o. r. e. a. l. i. t. e. r. n. e. c. e. n. t. i. a. l. i. t. e. r. q. i. e. s. u. t. e. e. d. e. r. e. a. l. i. t. e. r. n. o. t. n. o. o. b. t. i. n. e. e. t. d. e. m. a. z. f. o. r. m. a. l. i. t. e. s. u. t. e. e. d. e. f. o. r. m. a. l. i. t. e. c. u. c. o. p. o. s. i. t. o. z. t. n. n. o. r. e. a. l. i. t. e. r. i. m. o. d. i. s. t. i. n. c. t. i. u. t. r. e. a. l. i. t. e. r. n. e. c. v. n. q. s. S. c. o. t. u. s. o. r. d. i. n. a. u. i. t. i. l. l. a. s. c. n. t. i. a. s. s. i. u. e. i. l. l. a. t. i. o. n. e. s. n. e. c. e. t. h. n. t. a. l. i. q. u. a. r. o. n. e. d. u. e. n. i. e. t. e. z. i. d. e. o. e. a. d. e. m. f. a. c. i. l. i. t. a. t. e. q. u. a. s. i. c. a. f. f. i. r. m. a. n. t. z. o. r. d. i. n. a. n. t. d. e. s. t. r. u. u. n. t. E. t. h. e. c. d. e. c. o. r. p. o. r. e. q. o. n. i. s.

Ad argumeta p. n. c. i. a. a. d. p. m. c. u. d. i. l. l. e. f. o. r. m. e. s. v. e. l. s. u. t. a. l. i. q. r. e. s. z. c. d. i. c. o. q. s. u. t. a. l. i. q. r. e. a. t. e. s. z. n. o. p. p. e. a. l. i. q. r. e. s. f. 3. m. a. g. i. s. a. l. i. q. d. r. e. i. z. c. u. i. f. e. r. t. g. d. i. s. t. i. n. c. t. i. u. t. r. e. a. l. i. t. e. r. v. e. z. e. a. c. c. i. p. i. e. d. o. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. r. e. a. l. e. l. a. r. g. e. p. o. i. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. q. e. s. e. c. l. u. s. t. o. o. p. e. i. t. e. l. l. s. n. o. t. n. d. i. s. t. i. n. c. t. i. u. t. r. e. a. l. i. t. e. r. a. c. c. i. p. i. e. d. o. p. p. e. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. r. e. a. l. e. p. i. l. l. a. q. e. i. t. e. r. r. e. z. r. e. C. a. d. z. m. c. u. d. i. q. d. i. s. t. i. n. c. t. i. u. t. e. x. n. a. r. e. i. d. i. s. t. i. n. c. t. i. u. t. r. e. a. l. i. t. e. r. v. i. d. e. o. q. v. e. z. e. r. e. a. l. i. t. e. r. i. p. r. e. a. t. e. s. z. e. x. n. a. r. e. i. n. o. t. n. f. i. c. r. e. s. z. r. e. s. q. i. a. l. i. a. e. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. z. a. l. i. a. e. x. n. a. r. e. i. v. t. d. e. c. i. n. e. C. a. d. 3. m. c. u. d. i. c. e. b. a. t. f. i. c. s. e. h. z. r. e. s. s. b. r. i. z. c. d. i. c. o. q. p. p. e. n. o. e. h. l. o. c. a. t. r. a. s. m. u. t. a. p. p. o. r. t. i. o. n. e. q. i. b. i. e. p. p. o. r. t. i. o. v. l. l. o. c. a. t. r. a. s. m. u. t. a. p. p. o. r. t. i. o. n. e. z. q. s. i. n. t. d. i. s. t. i. c. t. e. r. e. s. q. i. p. p. o. r. t. i. o. e. t. t. n. r. e. z. z. p. o. n. s. t. i. n. f. u. d. a. t. i. i. l. l. i. s. q. s. u. t. r. e. s. z. r. e. s. c. u. i. g. i. t. r. e. s. s. b. r. i. n. o. s. i. t. a. l. i. a. r. e. s. a. r. e. p. a. s. s. i. o. i. s. f. 3. e. a. d. e. z. i. d. i. s. t. i. c. t. a. i. o. n. o. p. o. t. f. u. d. a. t. i. p. p. o. r. t. i. o. n. e. n. e. c. p. o. n. s. e. r. i. t. l. o. c. a. t. r. a. s. m. u. t. a. p. p. o. r. t. i. o. n. e. C. U. l. t. a. r. d. i. l. z. i. s. t. a. s. o. l. o. f. i. t. b. o. a. q. s. i. l. l. u. d. o. a. r. g. u. m. e. n. t. i. n. o. v. z. e. n. i. s. i. l. l. u. d. o. z. d. i. s. t. i. l. l. u. d. o. s. i. l. l. u. d. o. e. i. s. t. a. q. s. i. c. r. e. s. s. u. b. r. i.

Considera hic plura. quere
Seco. 8. dist. 1. p. 10. 7. 45.
dist. 1. p. 10. 7. 45.
Potest clarius dici negando
q. quoniam distinguunt for-
maliter distinguunt p. sub-
stantia v. p. 3. in accubus. 7.
in substantijs illa maior est
vera 7. minor falsa v. l. ter lo-
quedo v. p. 3. de hoie 7. r. i. b. l.
Ergo instanciam 7. maxime
non tenendo distinctiones
realem p. d. c. m. e. n. o. z.
Quia distinctio non tollit q.
cuius unitate disperat sed
oppositam.

Considera an sit v. l. ter veru
7. tange hic instanciam.
Considera euasionez alio mo
vt supra notauit plura ad-
dendo.
Accipit identitatem subiecti
nam secundum modum.
Hic sequitur apte q. diuersi-
tas obiectiua h. h. e. a. t. v. n. i. o.
cuius p. d. c. m. e. n. o. z. non t. n. i. u. i. o.
e. d. i. c. t. u. m.

Sumendo rem de qua e ser-
mo arg. supponit falsu 7.
ideo clarius pot. r. i. d. e. r. i.
si res couer sumat totu est
concedendu 7. nihil ad. b.
i. p. p. 1. e. s. u. m. p. r. a. a. l. i. t. e. r. n. o.
Quere sc. 13. di. 4. p. hoc
Aduerter q. l. i. t. e. r. i. s. c. o. c. e. d. i. t.
p. m. a. p. p. o. n. e. q. v. i. d. e. t. f. a. l. s. a.
7. p. o. s. s. e. t. c. l. a. r. i. u. s. r. i. d. e. r. i. a. l. i. t.
v. p. 3. d. i. c. u. r. r. e. n. t.

Tange instanciam ex dictis su-
pra art. 1. y. y. p. r. i. n. c. i. p. a. l. i. s. v. b. i.
dixit q. est accepturus for-
malitatem scdo modo ibi al-
signata in his locutionibus
dic. p. r. i. n. c. i. p. i. u. m. b. i. p. o. n. d. e. r. a. d. o.
Considera q. l. i. t. e. r. i. s. c. o. c. e. d. i. t.
v. r. u. q. i. d. i. s. t. i. n. c. i. o. n. e. r. o. n. i. s. f. u. n. d.
fit potetiale 7. non in distin-
ctione ex natura rei. q. m. u.
nus v. 2. v. t. p. 3.

Modi identitatu 7. distincti-
oniu. 7. s. u. t. f. a. m. o. s. i. q. u. o. s. i. s. t. e.
doctor breuiter enumerat 7.
eoru fundamenta 7. conclusio-
nes resumit ex determinatis
apud auc. formalitatu in to-
to suo tractatu p. c. e. d. e. n. t. i.

Aduerter q. l. i. t. e. r. i. s. c. o. c. e. d. i. t.
d. i. c. t. u. v. e. x. q. d. s. u. p. i. u. s. e. m. u. l. t.
tis placabiles in plura p. r. e. r.
intellectu 7. f. i. n. q. u. a. v. n. i. t. a. t. e.
dicat multiplicari d. q. u. o.
videlicet. 3. di. 1. q. 7.

litas no pot ee sine foalitate passiois. Diffinitudo aut ppter qua claudicat e: qz res sbrti
trahit i identitate reale cu re passiois. 7. e. s. for. aut sbrti no trahit i identitate foale cu for.
passiois nec e. q. r. e. z. e. Ad 4. cu d. q. foalitas sbe e va res. dico q. ois talis e va res
si sit sba in recto. v. n. e. o. m. o. q. u. o. t. a. l. i. s. f. o. r. e. s. t. s. b. a. v. l. a. l. i. q. d. e. i. e. r. e. s. m. o. n. o. o. i. s. f. o. r. a. l. i. t. a. t. e.
sbe est sba in recto. sed aliq in recto 7. aliq in obliquo: qre p. p. r. i. e. n. o. d. z. d. i. c. i. i. l. l. a. q. e. s. t. i. n.
obliq. p. p. e. s. u. b. s. t. a. n. t. i. a. s. z. s. u. b. s. t. a. n. t. i. e. z. i. o. n. o. o. z. q. i. l. l. a. q. s. u. t. d. i. s. t. i. c. t. a. p. f. o. r. m. a. t. e. s. e. m. p. d. i. s. t. i. g. u. a. n. t.
sic res 7. res s. z. h. i. c. r. e. i. z. r. e. i. Ad 5. cu d. q. q. c. u. q. h. i. t. d. i. u. e. r. s. a. s. d. i. s. t. i. n. c. i. o. n. e. s. d. i. s. t. i. g. u. a. n. t. r. e. a. l. i. t.
veru est si h. e. a. n. t. d. i. u. e. r. s. a. s. d. i. s. t. i. n. c. i. o. n. e. s. q. d. d. i. t. a. t. i. u. a. s. o. s. t. i. t. u. t. a. s. e. x. g. n. e. 7. d. i. a. n. o. o. z. a. u. t. s. i. h. e. a. n. t.
solu diuersas rones formales abiellu ex na rei formalit. coceptibiles. Ad 6. cu d. q.
tuc ab vno 7. eod. z. c. d. i. c. o. q. a. b. v. n. o. z. e. o. d. e. n. o. p. o. t. s. u. m. i. v. n. i. t. a. s. r. e. i. z. p. l. u. r. a. l. i. t. a. s. f. o. r. m. a. l. i. t. a. t. u. m. q. n. o.
opponunt in eod. nec repugnat. Ad 7. cu d. accipio for. sbrti 7. p. p. e. passiois z. c. ad
mitto totu. Et cu post d. vel his foalitatib. sbrti 7. passiois e aliqd coe v. l. n. i. b. l. dico q. n. i.
hil est coe v. n. i. u. o. c. u. v. n. i. u. o. c. e. d. e. m. h. i. t. t. n. v. n. a. c. o. e. z. r. e. a. l. i. t. a. t. e. s. b. r. t. i. u. a. i. q. r. e. a. l. i. t. u. e. n. i. u. t. z. d. i. s. t. i.
r. u. n. t. z. n. o. q. d. d. i. t. a. t. i. u. e. Et cu v. l. t. r. a. d. i. c. t. u. q. c. u. q. d. i. s. t. i. g. u. a. n. t. s. e. t. o. t. i. s. o. b. t. i. n. e. d. i. s. t. i. g. u. a. n. t. s. e. t. o. t. i. s.
s. b. r. t. i. u. e. z. r. e. a. l. i. t. Ad 8. dico q. arg. e bonu i illos q. d. i. s. t. i. s. e. t. o. t. i. s. o. b. t. i. n. e. i. s. e. r. t. d. i. s. t. i. n. c. i. o. n. e.
se totis sbrtiue z. o. e. s. a. l. i. a. s. s. z. e. g. o. n. o. d. i. c. o. s. i. c. i. o. d. i. c. o. q. a. l. i. q. s. e. t. o. t. i. s. e. e. d. i. u. e. r. s. a. p. o. t. e. e. d. u. p. l. i.
v. n. o. m. o. i. r. e. a. l. i. t. a. t. e. o. b. i. e. c. t. i. u. a. z. s. i. c. i. l. l. e. f. o. r. s. b. r. t. i. z. p. p. e. p. a. s. s. i. o. i. s. s. u. t. p. d. i. s. t. i. n. c. i. o. n. e. n. e. c. p. o. s. t. e. a. s. e. q. d.
q. d. i. s. t. i. g. u. a. n. t. r. e. a. l. i. t. A. l. i. o. m. o. i. r. e. a. l. i. t. a. t. e. s. b. r. t. i. u. a. z. s. i. c. r. e. a. l. i. t. a. t. e. s. f. o. r. s. b. r. t. i. z. p. a. s. s. i. o. i. s. n. o. s. u. t. p.
d. i. u. e. r. s. e. q. z. c. u. e. n. i. u. t. i. r. e. a. l. i. t. a. t. e. z. e. e. n. t. i. a. s. s. b. r. t. i. z. p. a. s. s. i. o. i. s. 7. i. n. e. a. i. d. e. n. t. i. f. i. c. a. t. r. e. a. l. i. t. Ad 9. aliq
b. a. t. i. o. n. e. c. u. d. i. q. r. e. d. o. d. e. i. l. l. o. i. n. q. u. o. c. u. e. n. i. u. t. r. e. l. e. s. t. e. n. s. r. e. a. l. e. v. e. l. r. o. n. i. s. D. i. c. o. q. i. n. u. l. l. o. c. o.
n. e. n. i. u. t. q. d. d. i. t. a. t. i. u. e. i. o. i. l. l. d. n. o. e. s. t. e. n. s. r. e. a. l. e. n. e. c. e. n. s. r. o. n. i. s. D. i. c. o. t. n. q. i. a. l. i. q. c. u. e. n. i. u. t. d. e. n. o. i. a.
t. i. u. e. z. i. l. l. d. e. e. n. s. v. l. r. e. s. t. r. a. s. c. e. d. e. t. e. r. D. i. c. o. e. t. q. c. u. e. n. i. u. t. i. r. e. a. l. i. t. a. t. e. s. b. r. t. i. u. a. s. i. c. d. e. m. e. Ad 10.
s. m. c. u. d. i. c. t. u. q. c. u. q. d. i. s. t. i. g. u. a. n. t. q. d. d. i. t. a. t. i. u. e. z. c. n. e. g. o. a. d. p. b. o. n. e. q. z. q. d. d. i. t. a. s. z. r. e. s. i. d. e. s. u. n. t. v. u. z.
e. s. z. i. a. d. e. q. t. e. q. z. c. u. v. n. i. t. a. t. e. r. e. i. p. o. t. s. t. a. r. e. p. l. u. r. a. l. i. t. a. s. f. o. r. m. a. l. i. t. a. t. u. m. Ad 11. cu d. ab h. e. r. u. e. o.
n. u. l. l. a. p. a. s. s. i. o. z. c. t. r. a. f. e. a. t. p. n. u. c. p. o. s. t. e. a. c. u. d. i. i. m. i. n. o. r. i. s. s. z. d. i. s. t. i. o. e. p. a. s. s. i. o. e. n. t. i. s. c. e. d. a. t. t. o. t. i. l. l. e.
p. c. e. s. s. u. s. v. s. q. z. a. d. m. i. n. o. r. e. p. s. i. l. i. z. c. u. d. i. c. t. u. o. e. n. s. e. r. e. a. l. e. v. l. r. o. n. i. s. v. t. p. 3. m. e. d. i. c. o. q. o. e. e. n. s.
e. s. t. r. e. a. l. e. i. s. e. c. l. u. s. o. o. p. e. i. t. e. l. l. s. v. e. l. r. o. n. i. s. i. p. o. p. u. s. i. t. e. l. l. s. p. o. s. t. e. a. c. u. i. s. e. r. t. g. o. i. s. d. i. s. t. i. o. e. r. e. a. l. i. s. v. l.
r. o. n. i. s. D. i. c. o. q. o. i. s. d. i. s. t. i. o. e. e. r. e. a. l. i. s. i. s. e. c. l. u. s. o. o. p. e. i. t. e. l. l. s. q. a. n. o. b. i. s. v. o. c. a. t. d. i. s. t. i. o. e. x. n. a. r. e. i. v. e. l. r. o.
n. i. s. i. p. o. p. u. s. i. t. e. l. l. s. t. n. i. t. e. r. i. l. l. a. s. d. i. s. t. i. o. n. e. s. m. e. d. i. a. t. d. i. s. t. i. o. e. x. n. a. r. e. i. z. f. o. r. m. a. l. i. s. Ad 12. cu z.
d. i. c. t. u. q. c. u. q. d. i. s. t. i. g. u. a. n. t. n. u. m. e. r. o. z. c. e. d. o. i. l. l. a. m. a. i. o. r. e. z. n. e. g. o. m. i. n. o. r. e. s. f. q. q. c. u. q. d. i. s. t. i. g. u. a. n. t. f. o. r.
m. a. l. i. t. d. i. s. t. i. g. u. a. n. t. n. u. m. e. r. o. Et a. d. p. b. o. n. e. q. z. q. c. u. q. d. i. s. t. i. g. u. a. n. t. f. o. r. m. a. l. i. t. d. i. s. t. i. g. u. a. n. t. q. d. d. i. t. a. t. i. u. e.
t. r. a. f. e. a. t. s. e. d. q. c. u. q. d. i. s. t. i. g. u. a. n. t. q. d. d. i. t. a. t. i. u. e. d. i. s. t. i. g. u. a. n. t. s. p. e. c. i. f. i. c. e. n. e. g. o. i. l. l. a. z. s. i. a. d. h. u. c. c. o. c. e.
d. e. r. e. t. n. o. s. e. q. r. e. t. v. l. t. r. a. d. i. s. t. i. g. u. a. n. t. s. p. e. c. i. f. i. c. e. g. d. i. s. t. i. g. u. a. n. t. n. u. m. e. r. o. q. z. f. i. m. e. o. s. a. c. t. i. o. z. p. a. s. s. i. o. d. i.
s. t. i. g. u. a. n. t. s. p. e. z. t. n. i. s. u. n. t. v. n. o. m. o. n. u. m. e. r. o. v. t. i. p. s. i. d. i. c. i. t. q. r. e. z. c. Ad 13. cu arguebat f. r. a. d. e.
m. a. r. c. h. i. a. i. l. l. a. q. h. i. t. r. e. a. l. i. t. e. r. z. e. e. n. t. i. a. l. i. t. d. i. u. e. r. s. a. s. f. o. r. m. a. s. z. c. e. d. o. a. c. c. i. p. i. e. d. o. f. o. r. m. a. s. p. z. z. o.
m. o. n. o. a. u. t. a. c. c. i. p. i. e. d. o. f. o. r. m. a. s. 5. m. o. Et a. d. m. i. n. o. r. e. c. u. d. i. c. i. t. q. c. u. q. d. i. s. t. i. g. u. a. n. t. f. o. r. m. a. l. i. t. d. i.
s. t. i. g. u. a. n. t. p. f. o. r. m. a. s. v. e. r. u. e. p. f. o. r. m. a. s. i. q. d. d. i. t. a. t. e. s. z. a. c. c. i. p. i. e. d. o. f. o. r. m. a. s. 5. m. o. n. o. a. u. t. a. c. c. i.
p. i. e. d. o. f. o. r. m. a. p. f. o. r. m. a. a. c. c. i. t. a. l. i. v. l. s. b. a. l. i. d. e. o. t. o. t. u. s. p. c. e. s. s. u. s. s. e. q. u. e. s. n. o. v. z. q. z. p. c. e. d. i. t. e. x. f. a. l.
s. o. i. r. e. l. l. e. c. t. u. Ad 14. i. z. c. u. d. i. c. e. b. a. t. n. i. s. i. i. l. l. a. q. f. o. a. l. i. t. e. r. d. i. s. t. i. g. u. a. n. t. z. c. e. d. o. r. e. s. p. e. c. t. u. i. l. l. o. z.
a. q. b. f. a. c. i. t. d. i. s. t. i. g. u. a. n. t. v. e. l. d. i. s. t. i. g. u. i. r. e. a. l. i. t. e. r. z. d. i. c. o. b. r. e. u. i. t. e. r. q. e. o. m. o. q. u. o. f. o. r. m. a. l. i. t. a. s. e. s. t. p. n. i.
d. i. s. t. i. c. t. i. u. m. e. o. m. o. f. a. c. i. t. d. i. s. t. i. g. u. a. n. t. s. i. r. e. a. l. i. t. e. r. s. i. f. o. a. l. i. t. e. r. f. o. r. m. a. l. i. t. e. r. Ad 15. c. o. n. f. i. r. m. a. t. i. o. n. e. p. o. t.
d. i. c. i. q. n. o. e. s. t. f. i. l. e. q. z. i. n. d. i. a. r. o. n. i. s. e. s. t. a. l. i. q. d. a. c. t. u. a. l. e. p. u. t. a. i. p. s. a. r. e. l. a. t. i. o. r. o. n. i. s. z. a. l. i. q. d. p. o. t. e. n.
t. i. a. l. e. p. u. t. a. i. p. s. u. m. s. b. i. m. v. e. l. f. u. n. d. a. m. e. n. t. u. m. N. o. a. u. t. o. z. q. i. t. a. s. i. t. i. n. o. m. n. i. d. i. s. t. i. o. n. e. e. x. n. a. r. e. i.
E. x. p. l. i. c. i. u. n. t. f. o. r. m. a. l. i. t. a. t. e. s. m. o. d. e. r. n. i. o. r. e. s. d. e. m. e. n. t. e. d. o. c. t. o. r. i. s. s. u. b. r. i. l. i. s. J. o. a. n. i. s. S. c. o. t. i.

Excellētissimi theologi magistri Stephani Burlifer Epithomata in
formalitates iuxta doctrinam Scoti. Incipiat feliciter.

Multi pro introductione doctrine Scotice varia de disto-
nib. 7. formalitatib. eiusd. doctoris subtr. icoso-
na tñ suis dictis scripserint: in qb. scholastici falso eruditi a veritate non
modice sunt alienati: placuit p. coi. studere volenti vtilitate metem do-
ctoris eiusd. de ea re in h. opusculo ondere. Et p. q. r. u. d. a. modus dicendi
pone. 2. illius modi vdi falsitates redarguent: 7. postremo veritas: suc-
cincte apiet. **Q**uatu ad p. m. u. aduerterdu est q. ab aliqb. formalizatib. doctoris subtr. vt
asserit sequentib. ponitur sept. modi distoniu. q. r. u. p. m. u. e. disto. r. o. n. i. s. 2. disto. e. x. n. a. r. e. i.
3. est disto. formalis. 4. disto. realis. 5. disto. e. e. n. t. i. a. l. i. s. 6. disto. s. e. t. o. t. i. s. s. b. r. t. i. u. e. 7. est disto.
s. e. t. o. t. i. s. o. b. i. e. c. t. i. u. e. q. b. e. c. o. n. u. e. r. s. o. c. o. r. r. i. d. e. t. s. e. p. t. e. m. o. d. i. i. d. e. n. t. i. t. a. t. u. m. q. r. u. p. r. i. m. u. s. e. s. t. i. d. e. n. t. i. t. a. s.
r. o. n. i. s. 2. est i. d. e. n. t. i. t. a. s. e. x. n. a. r. e. i. 3. i. d. e. n. t. i. t. a. s. f. o. r. m. a. l. i. s. 4. i. d. e. n. t. i. t. a. s. r. e. a. l. i. s. 5. i. d. e. n. t. i. t. a. s. e. e. n. t. i. a.
l. i. s. 6. i. d. e. n. t. i. t. a. s. s. e. t. o. t. i. s. s. u. b. i. e. c. t. i. u. e. 7. est i. d. e. n. t. i. t. a. s. s. e. t. o. t. i. s. o. b. i. e. c. t. i. u. e. H. i. a. u. t. m. o. d. i. i. d. e. n. t. i. t. a. t. u. m.
p. n. t. c. o. g. n. o. s. c. i. t. p. e. r. m. o. d. o. s. o. p. p. o. s. i. t. o. s. d. i. s. t. o. n. i. u. m. **Q**uoz p. m. u. s. e. s. t. d. i. s. t. o. r. o. n. i. s. q. d. i. s. t. o. f. i. m.
e. o. s. e. s. t. i. l. l. a. q. h. z. f. i. e. r. i. p. a. c. t. i. i. t. e. l. l. s. c. o. p. a. t. i. u. m. s. e. u. c. o. l. l. a. t. i. u. m. v. t. s. o. r. t. e. s. e. s. o. r. t. e. s. f. o. r. p. o. s. i. t. a. p. t. e.
p. d. i. c. a. t. i. d. i. s. t. i. g. u. a. n. t. a. f. o. r. p. o. s. i. t. a. p. t. e. s. u. b. i. e. c. t. i. s. o. l. a. r. o. e. z. n. o. e. x. p. t. e. r. e. i. s. u. e. e. x. n. a. r. e. i. **D**ist. o.
a. u. t. e. x. n. a. r. e. i. f. i. m. e. o. s. e. s. t. i. l. l. a. q. e. i. t. e. r. a. l. i. q. e. x. t. r. e. m. a. d. e. q. b. p. d. i. c. a. t. a. d. i. c. t. o. r. i. a. p. n. t. v. i. f. i. c. a. r. i. p. t. e. r.
o. p. i. t. e. l. l. s. v. t. s. e. h. i. t. t. o. t. u. z. p. t. e. s. s. u. p. i. 2. i. f. e. r. i. 2. a. b. s. t. r. a. c. t. u. z. a. c. r. e. t. u. T. o. t. u. e. n. i. h. z. e. e. o. s. t. i. t. u. t. u. m. p.
t. e. s. a. t. n. o. o. s. t. i. t. u. t. u. m. **C**o. s. t. i. t. u. t. u. m. a. t. z. n. o. o. s. t. i. t. u. t. u. m. d. i. c. i. t. u. r. s. i. f. i. s. s. u. p. i. 2. p. t. e. r. o. p. i. t. e. l. l. s. m. u. l. t. i. p. l. i. c. a. b. i.
l. e. i. n. p. l. a. i. f. e. r. i. 2. a. t. n. o. m. u. l. t. i. p. l. i. c. a. b. i. l. e. m. u. l. t. i. p. l. i. c. a. b. i. l. e. v. o. z. n. o. m. u. l. t. i. p. l. i. c. a. b. i. l. e. s. u. n. t. d. i. c. t. o. r. i. a.
Dist. o. a. t. f. o. a. l. i. s. e. i. l. l. a. q. e. i. t. e. r. a. l. i. q. d. u. o. q. z. v. n. u. i. n. o. i. c. l. u. d. i. t. a. l. i. d. i. p. m. o. d. i. p. s. e. v. t. i. t. e. r. s. b. i. m.
z. s. u. a. p. p. r. i. a. p. a. s. s. i. o. n. e. **D**ist. o. v. o. r. e. a. l. i. s. e. i. l. l. a. q. e. i. t. e. r. a. l. i. q. d. u. o. q. s. u. t. r. e. s. z. r. e. s. **A**l. l. a. v. o. s. u. n. t.

Elar. pot. r. i. d. e. r. i. a. d. a. r. g. m.
c. o. c. e. d. e. d. o. q. d. i. f. e. r. i. p. c. o. m. u.
t. a. t. a. p. p. o. r. t. i. o. n. e. 7. e. v. e. x. q.
s. i. c. u. t. r. e. s. s. u. b. i. e. c. t. i. e. e. a. d. e. c. u.
r. e. p. a. s. s. i. o. n. i. s. i. t. a. f. o. r. m. a. l. i. t. a. s.
s. u. b. i. e. c. t. i. e. e. a. d. e. c. u. f. o. r. m. a. l. i. t.
t. a. t. e. p. a. s. s. i. o. i. s. v. n. i. f. o. r. m. i. t. e. r. s. i.
r. e. a. l. i. t. e. r. q. s. i. i. f. e. r. a. t. s. u. n. t. i. d. e.
r. e. a. l. i. t. e. r. g. f. o. r. m. a. l. i. t. e. r. e. f. a. l. l. a.
p. n. t. i. s. v. t. p. a. t. u. i. t. s. i. v. e. r. o. i. n. c. o.
m. u. r. a. t. a. p. p. o. r. t. i. o. n. e. i. f. e. r. a. t. q. d.
s. i. c. u. t. r. e. s. s. u. b. i. e. c. t. i. e. e. a. d. e. r. e. a. l. i.
t. e. r. c. u. r. e. p. a. s. s. i. o. i. s. i. t. a. f. o. r. m. a.
l. i. t. a. s. s. u. b. i. e. c. t. i. e. e. a. d. e. f. o. r. m. a. l. i.
t. e. r. c. u. f. o. r. m. a. l. i. t. a. t. e. p. a. s. s. i. o. i. s.
n. o. s. e. q. t. n. e. q. s. p. b. a. r. e. p. o. t. e. r. i.
a. l. i. q. s. t. h. o. m. i. s. t. a. i. b. a. r. o. c. h. o. **A**d.
d. u. e. r. t. e. q. u. a. l. i. t. e. r. p. r. a. c. c. i. p. i.
f. o. r. m. a. l. i. t. a. t. e. p. a. s. s. i. o. i. s. a. l. i. a. a. b.
i. p. s. a. f. o. a. l. i. t. a. t. e. s. u. b. i. e. c. t. i. q. u. i.
p. a. s. s. i. o. s. i. t. r. e. s. p. e. c. t. u. s. c. u. i. u. s. d. e.
p. e. d. e. n. t. i. a. a. d. t. e. r. m. i. n. u. i. e. s. u. a. q.
d. i. t. a. s. z. f. o. r. t. i. u. s. e. d. u. b. i. u. i. n.
t. e. r. m. i. n. i. s. d. e. r. e. l. a. t. i. u. i. s. q. d. i.
l. i. g. e. t. e. r. s. p. e. c. u. l. a. r. e.

Hic p. 3. l. e. n. t. i. a. s. a. d. u. e. r. s. a. r. i. o.
r. u. c. r. e. d. e. n. t. u. m. e. x. p. u. g. n. a. r. e. s. c. o.
t. u. c. v. e. r. i. t. a. t. e. z. 7. i. n. e. q. u. o. c. i. s.
l. a. b. o. r. a. t. p. e. c. c. a. t. e. s. i. n. a. r. g. u. e. r.
d. o. v. e. l. u. t. p. m. e. n. i. d. e. s. z. m. e. l.
l. u. s. i. u. s. q. z. f. a. l. s. a. s. u. m. u. t. z. i. n. i.
t. e. n. t. u. n. o. n. c. o. n. c. l. u. d. u. n. t.

Instancia singularis est illa
de actu 7. passione p. ne-
ganda illa p. p. o. s. i. t. i. o. n. e. a. p. u. d.
t. h. o. m. i. s. t. a. s. i. m. o. f. z. h. o. c. q. d. i.
s. t. i. g. u. a. n. t. g. e. n. e. r. e. n. o. d. i. s. t. i. n.
g. u. a. n. t. s. p. e. z. n. u. m. e. r. o. z. i. d. e. o.
t. u. n. t. i. o. r. e. s. t. s. c. o. t. i. c. a. v. e. r. i. t. a. s. i. n.
v. i. a. p. h. i.

Aide. s. p. r. e. 3. a. r. t. i. 2. p. n. c. i.

Considera aliter.

Hoc facit p. illa i. m. a. g. i. n. a. t. i. o.
n. e. q. u. a. s. n. o. t. a. u. i. d. e. p. s. e. d. i.
s. t. i. o. n. e. z. p. a. c. c. i. p. i. s. i. d. e. n. t. i. t. a. t. e. a. l. i.
q. u. o. z. s. i. n. 3. v. e. l. r. o. n. e. i. f. i. n. i.
t. a. t. i. s. e. x. t. r. e. m. o. z. c. o. n. s. i. d. e. r. a.
b. e. n. e. t. o. t. u. z. d. i. c. p. n. r.

Aduerter q. d. o. e. s. f. e. r. e. o. p. i.
n. a. n. t. e. e. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. r. o. n. i. s.
i. h. a. c. p. p. o. n. e. d. i. c. e. d. o. f. o. r. t. e. s.
e. s. o. r. t. e. s. v. t. i. n. g. r. A. u. c. t. o. r. f. o. r.
m. a. l. i. t. a. t. u. m. s. e. d. e. g. o. n. o. v. i. d. e. o.
v. e. x. e. e. f. i. m. p. r. i. c. i. p. i. a. s. c. o. t. i. q. z.
i. b. i. n. o. e. i. t. e. n. u. i. o. s. e. d. a. s. u. b. i. e.
c. t. u. z. p. d. i. c. a. t. u. q. z. i. n. p. d. i. c. a. t. i. o.
n. e. p. m. i. m. o. d. i. e. n. e. a. n. t. i. n. t. e.
r. i. o. n. e. s. s. e. d. e. n. e. q. s. l. y. f. o. r. t. e. s.
e. s. u. b. i. e. c. t. u. m. n. e. q. s. p. o. s. t. c. o. p. u.
l. a. l. y. f. o. r. t. e. s. e. s. p. u. m. s. i. c. u. t. e. n. a.
d. i. c. e. d. o. h. o. e. s. t. a. i. a. l. p. z. e. x. d. o.
c. t. o. r. e. s. u. b. i. l. i. q. s. v. l. u. m. t. u.
x. o. s. o. l. u. e. s. i. p. o. r. e.

Articulus

Hic esto canus ne decipia-
ris de calitate scibilib' q' re-
grif in demonstronibus in
qbus nō ē realis distinctio
et nō ē vera cā pmo post. t.
cō. s. q' vep scire ē p veram
cām cognoscere.

p̄s ex hac narratiōe q̄ nō
 solus dīcāz magī Znro. fire
 cu īs 3 alioz antiquoz
 malitāū itēdit ipugnare
 qz plura omittit q̄ ipse po
 nit: plura addit q̄ nō dīc
 Quere. p. t. 7. f. 7 fo: malit
 tates breues q̄ attribuitur
 iugis Sco. vt. nōstī. Ai
 de īncipio. p. phys. fratē
 Nicolāū de orbis. fuit
 enī Zn. firecu iunio: hoc
 ro. 7 vt reoz dīcipulus eī.
 Ziduere q̄ vltēr ē hoc ve
 ri nēdū dīdenitate 3 dīsti
 ctione imo de vnitate 3 plu
 raltate nūerali specifica ge
 nerica 3 tranī. ī gbus eī
 p̄ntia Znro mō. ē p̄ter hec ē
 vez vt si. b. iferet. c. tūc nō. c.
 iferet nō. b. alif erit fallacia
 p̄ntis vt p̄s dīscurrenī p nō
 conuertibila.

a Quauis in mar' uenera
tione hōc hūc excellē^m vtz
tūmīnīscōfīstīz īpm reputo,
qz tñ cōfīstīōnē quā itendit
nō pōit scō. expōit in aliquo
loco. 3o rōnē istē 3 cōm
pōnē formalitātū cē solu
biles ī via scō. paucis nōbo
excitādo lēcōē īgenīosīz ad
plura alia addēda. tñ īsgf
hō pme rōis ppa lūp. pte ne
gaf. Et ad pbonē cū negaf
maior. Et cū pbaī inducū
ue. p^o de supiori t inferiori
dico qd expōit de mēte scō.
inferi^o ē idē formalit^o supiori
nō tñ ēz. v^o lūpūs nōmī tñ
nōmīz sup^o t. pcedēti pte. 3.
2. ar. p^oin. hoc p^o ex diffōnē
idēntitatē formalis quā pōit
3. di. p. pte. 2. q. 1. t expōitū.
33. di. p. repaōnōū. q. 2. Est
īgf tbi idēntas formalis nō
mutua v^o s. nōmī cū hoc tñ
stat qd inferi^o nō sit idē ex nā
rei supiori pp verificatōnē
3 dīctōnōū de v^o tñ recte
formalitātē loquunt. Sī
dico ad illud qd tāgīt de to
to n. tūb^o v^o p^o nōraui po
no. n. p^o tū p^o tū. t metaph
sicū ē idē formalit^o t reali
tū p^o tū. s. nō ēz. Et qd dē
cit in sua pōnē fundamē
tali. qd eadē rō formalis nō
ē cōcabīlīz t nō cōcabīlīz
cōstrūta t nō cōstrūta. verū
ē loq^o de eadē formalitātē
adqēta t mūta cuiusmōdī
nō ē in ppositō. t sic pōnē
nēs istē faciū p dīstīctōnē
ex nā rei: t nō ad ppositū
arguētū. Est n. mūtūtas
dīstīctōis ex nā rei nō tñ for
malis. qre formalis vbiq
īfert illaz t nō ecō. Refert
ēt dīcē: hoc nō ē idē forma
līter illū t dīcē īpm sic dīstī
guū ab illō v^o expōit hōz dō.
vbi. s. 2o 3° addit de qdī
tate t mō mīnus p^o in dō.
scō. qd expōit dīc qd mod^o
dīcīt aliā formalitātē ab co
quare nūc recte idē nūc d
qdīctātūs. v^o ē v^o īstē p
dīstīctōis ex nā rei: vel mō
qd dō. s. di. p. t mod^o nō
dēclaratōib^o in dō. scō. sū
dīstīctōis. p^o qd nō pcedit.

res ⁊ res quoz vnū pōt corrūpi alio remanēte ⁊ ecōuerso vt sor. ⁊ Plato vñ qz vnū pōt p
dinā po^{am} ēē fine alio vt pies ⁊ color exis i eo ⁊ oē accūs p accūs respēcū sui sibi. illa ēē fūt
res ⁊ res qz vnū ē p se cā efficiēs vñ finalis ⁊ aliō p se effect²: qz idē realr nō pōt cāre seipz.
Alia ēē qz vnū ē gñans ⁊ aliō genitū: qz nulla res seipaz gignit sūm Aug. lib. p. de tri. vt in
dinis pī ⁊ fili^o. ¶ Distō eēntialis ē illa q̄ ē iter aliq̄ p aliquā po^{am} pñt separi a seiniē: vt
fortes ⁊ plato. paries ⁊ albedo snā: ⁊ sic differt distō realis ⁊ distō eēntialis f3 istos i crea
turis: qz q̄cūqz distignūē eēntialr i creaturis distignūē realr: ⁊ ecōuerso q̄cūqz distignūē
realr ēē distignūē eēntialr i creaturis: repit tñ i dinis distō realis psonaz fine distōne eēn
tiali iparū cū hēant eādē eēntiā. sic ḡ sūm eos distō realis in plus se h3 q̄ distō eēntialis.
¶ Distō se totis sibiue f3 eos: ē illa q̄ ē iter aliq̄ tuo extrema qz rea^{tes} sūt disticte ⁊ abi
uicē sapate i actuali exñtia: ita qz nō oueniūt i aliq̄ rea^{tes} sibiua seu actu exñdi: vt duo idini
dua eiusdē spēi. Nec n. coicidit ista distō cū distōne reali. nā ibi nō req̄rit de necitate se
pauo actualis: h aut req̄rit. vñ corp² ⁊ aia vnita distignūē realr. qz i3 nō sūt sepata actu
pñt tñ separi ⁊ vnū pōt corrūpi alio remanēte: ⁊ tñ nō distignūē se totis sibiue: oueniūt.
i. i rea^{tes} sibiua cū ex his cōstituat vnū ens p se. ¶ Distō se totis obtiue ē illa q̄ ē inter aliq̄
duo extrema q̄ i nullo cceptu reali cōi oueniūt q̄dditatue. vt sūt due vltie dñe: ⁊ p istas
septē distōnes facile patēt septē idētē^{tes} p opp^{am} ad illas. Ex his inferūt aliq̄ corze. ¶ Pri
mū ē qz vltia distō arguit oēs alias ⁊ penltia arguit oēs alias pter vltiaz: ⁊ sic ascēdēdo vñ
qz ad p^{am}: nō aut ecōūs sic se inferūt. p^{am} nō arguit z^{am} nec z³ z^{am}. ⁊ sic dī singlīs dīscēdē
do vsqz ad vltiaz. ¶ 2^{am} corze^m. idētētas nō sic se inferūt sic distōnes oppositē. vltia n.
idētētas nō arguit penltiaz: ⁊ sic ascēdēdo vsqz ad p^{am}. S3 opposito mō se hñt qz p^{am} arguit
z^{am} ⁊ z³ z^{am} ⁊ sic dīscēdēdo vsqz ad vltiaz. ¶ 3^{am} corze^m. maior idētētas q̄ pōt eēē idētētas
rōis qz ipa oēs ifert alias. ¶ 4^{am} corze^m qz mior idētētas q̄ possit eēē idētētas se totis obti
ue: qz ipa nllā aliā ifert. ¶ 5^{am} corze^m maior distō q̄ pōt eēē distō se totis obtiue ⁊ mior ē distō
rōis. rō pmi ē: qz distō obtiua oēs alias ifert. rō scōi ē qz distō rōis nullā ifert. ¶ 6^{am} cor
ze^m qz cū distōne rōis stat idētētas ex nā rei ⁊ cū distōne ex nā rei stat idētētas foralīs: ⁊
sic dī singlīs ascēdēdo. vñ aial ⁊ hō distignūē ex nā rei: ⁊ tñ sūt idē foralr cū aial cludat i
hoie i p mō dōi p se. ¶ 7^{am} corze^m ē. cū distōne obiectiua nulla stat idētētas. ¶ 8^{am} corze^m
est cum idētētas reali stat distinctio formalis ⁊ ex nā rei becoia patent ex pmissis.

Sed ista opinio

Sed ista opinio lz fit mltu cois z famola apd mltos scotistas. vñ tñ
 otinē mltā falsa nec seq̃r doctozē subtr. imo maise
 ste asserit aliq̃ d̃ ipz. a ¶ Ideo lz 2º loco arguo d̃ eā pbādo p̃ q̃ nlla fit distō ex nā rei mī
 nor distōne foali: q̃ distō ex nā rei nō pōt stare cū idēitate foalī: qz q̃cūqz distiguūf ex
 nā rei distiguūf foalz z eōnerlo. g̃ distō ex nā rei nō stat cū idēitate foali: nec ē. mior
 ipa. oñtia ē manifesta: z añs q̃ ad 2^m sui pte ccedit ab eis. Sz q̃ ad p̃mā pte pbat: quia
 q̃cūqz distiguūf ex nā rei dicūt aliā z aliā rōnē foalē. lz q̃cūqz dicūt aliā z aliā rōnē fo
 lē distiguūf foalz. g̃ q̃cūqz distiguūf ex nā rei distiguūf foalit: minor ē euidēs: z maior
 pbat discurredo poia illa q̃ ip̃i ponūt distigni ex nā rei z nō formāl. p̃ de supiori z infe
 riori. mani^m enī ē q̃ supius z iferi^m p̃nt aliā z aliā rōnē formālē: cū rō iferioris fit c̃ rōnē
 supioris. filr fit ip̃i dicūt: rō focratis ē icōicabilis. rō aut̃ hois ē cōicabilis. Sz eadē rō for
 malis nō pōt ēē cōicabilis. z icōicabilis. filr p3 de toto z prib⁹: rō enī foalis toti⁹ ē alia a
 rōnib⁹ foalib⁹ p̃tū: cū eadē rō foalis nō sit cōstituta: z nō cōstituta cōstitues z nō cōstitues
 Silr de mō it̃rinfeco: de re cui⁹ est modus: lz. n. mod⁹ it̃risc⁹ fit ille q̃ addit̃ alteri nō
 variet rōnē ei⁹ foalē: vt p3 de albedie z ei⁹ gradib⁹. albedo enī it̃fesa z remissa sunt ei⁹
 dē rōnis foalis: nō ē tñ talis modus uenies rei in p̃ mō vbi p̃se. q̃re nō erit idē foalz
 cū re cui⁹ est modus: lz forte p̃prie nō distiguat formāl a re cui⁹ est modus: quia ad di
 stōnē formālē req̃rit̃ fortassis q̃ sit. q̃dditas z q̃dditas. Modus aut̃ it̃rinfecus nō ē p̃pe
 formalitas vl̃ q̃dditas. qz q̃dditas addita alteri variat rōnē formālē ei⁹ seu cōstituti p illā
 vt rōnale z irrōnale si addant̃ aiali cōstituunt spēs būtes diuerfas rōnes formales: nō sic
 modus it̃rinfecus. vñ nulla rō q̃dditatuā pōt addit̃ alteri quā variet spēs vel simplr: lz
 est de vna spē aliā faciat triā vl̃ ṽsperatā vel fm qd: lz ē de nō tali spē facit talē spēs: pu
 ta si addat̃ dūa p̃tines ad eē quiditativū gñi facit spēm spālissimā: z non p̃fuit talis spēs
 spālissima: sed tñ p̃fuit spēs intermedia: p3 4º de diffōne z diffinitio. nā rō formalis dit
 finiti est alia a rōne formali diffōnis: rō enīz formalis diffinitī est rō toti⁹: z rō formalis
 diffōnis est rō partiū. nā dcm̃ est q̃ ē alia rō foalis toti⁹ z alia partiū. ¶ Itē manifestū
 ē q̃ alius est p se cceptus diffōnis alius diffinitī accipiēdo p cceptib⁹ significatis g̃ aliā z
 aliā cceptibilitatē dicūt diffinitio z diffinitū. Sed tales cceptibilitates nō sūt nisi rōnes
 formales seu obta formalia cceptibilia. g̃ diffinitū z diffinitio dicūt aliā z aliā rōnē foia
 lē: assūptū est doctozis subtr. in 2º di. p̃mī. vbi ex it̃etione pbat illud duob⁹ aut̃ tribus me
 dijs. ¶ Et cōrmas̃ tota ista rō: q̃cūqz ipoztāt aliā z aliā q̃dditatē: illa distiguūf q̃dditatie
 z formāl. Sed oia illa q̃ distiguūf ex nā rei ipoztāt aliā z aliā q̃dditatē. g̃ oia q̃ distin
 guūf ex nā rei distiguūf q̃dditatie z formāl. igit̃ distō ex nā rei nō pōt stare cū idēti
 tate foali nec est minor ipsa. maior est manifesta: q̃ vbiq̃qz ē alia z alia q̃dditas ibi est

Hic p[ro]p[ter] error[em] Tem[er]ariu[m]
in via theologica de identi-
tate q[ue]ritur cu[m] sub[stantia] & fili-
ter de de relationib[us] q[ue] ubi
q[ue] e[st] alia & alia exist[en]cia lo-
quedo in his q[ue] separari p[ossu]nt
p[er] divin[am] potentia[m].

Hic narrat distinctionē sub
iectuū pēnes finē modū
nō p̄mūz q̄ p̄cipalior ē in
hoc mō dīstīncōis qz dīstī
cūo obiectiua īfert illā dīstī
ncōnē sūt iūā p̄ nō īcōdō
mō vt p̄ speculanti.

Aduerte q̄ hoc cū rāmōsū
apud sōcīstas q̄ īdentitas
ex nā rei īfert fōrmalēs. qd
ego nō video ēē vep. loquē
do de īdentitate ex nā rei t
fōrmali vt sup̄ius dīstīnxit
qz īdentitas fōrmalis argu
i ēssēntiālē īncōnē p̄dī
catū ī subiecto q̄ nō pōt fā
re cū īdētītate ex nā rei. qz
nō ē conuerfio ī fōrmali
p̄dicatōne t p̄p̄ia īncōnē
t nō īclusum dābīt ex nā
rei. tu vep dīlīgētē cōfīde
ra. nec decipiaris tē īp̄lo.

Aduerte q̄liter doctor falsa
imagiā ē supiori ⁊ inferio
ri. qz dato q supius forma
liter diffignit ab inferio
non in eē econuerso ⁊ per
cū inferius formaliter idē
cū supiori esset ab illo ex nā
rei diffignit ex via dñctio
nis repte. ⁊ ideo ē deceptio
in argutē. piera duo mōi
transseci ex nā rei diffignit
tur ex natura rei. qui tamē
nequaqz formaliter distin
guunt. qz non sunt forma
litate regite ad formales
distingnōē.

Aduerte q̄liter est hoc cōe
dictū vix qz diffō ⁊ diffini
tū sunt eadē fōmaliter mu
tua idēitate formali. qd nō
puto ēē vix aliter p̄dicatō
p̄ se p̄uērit ex in p̄ se qd est
⁊ auctores ar. 3. p̄uali ⁊ ⁊
anti. p̄mo post. t. c. 34. im
bec. p̄mo hō est aīal rō
nale ē p̄ se p̄mo. aīal vero
rationale ē homo. ē p̄dicatō
in nālīs ⁊ p̄ accēs in p̄
non carēt dētib⁹ in supiori
māditula. ⁊ ideo nūlla fa
mōsa vident falsā. qz dñi
gētē considerā. ⁊ q̄uis nō
sit mutua formalis idēitas
vtrū p̄ hoc sit aliq̄ forma
lis diffignitō specularē.

[illegible]

idēitatis formalis. 2. di. p. vbi. s. salū diffi. idē dīffō ni formalē. an vero ē pōf fer. pōbilitatē dīct q n t hōc tenēdo q dīffō nō dīcat ali q vna formalitatē rēfultā. tē ex pōbilitatē ipm dīffī. t tūc dicere dīffōnē ēē id for maliter dīffīnīto. ēē dicere dīffī ēē id fībīpī formā. vī rē dīct dōct. i. q. 6. fup po: pōp. q dīffō nō nūaf a po: pōp. iter vīa eo qz non h3 alīquē vīū modū pīdī. fīmo pōtēat in qle qd. qre ea q tūc copiofe nōūi. Eft igit pōtēat tūc dīffō ex nā rei vel fola dīffō rōnis. vt plu/ rīb. vī. 2. dīffō at. pcedūt rō nes fco. 2. di. i. q. 2. de dīffī tate hōz pceptū: idigeret longa expōne. S3. p nūc dī co q illa dīffītas attēdī d3 penes pī pōfōnis intrīfice t pullulationis nēcīo pco muatīs. dīffō g q ē fīnīto. Impfēctē fco dīffīnīte pple xus t icomplex. ē alia dīff fīnīto. qd ē fīnīto. fīmplrīn complex. rōne fīgīat: non vī? f3 pluriū formalē a dīff fīnīto dīffīnītoz f3 non ēē. Ideo dīffō ē mēdīū iferīdī pōtū nēcīo pululās de in trīfice t formalē pōfītuō in q idēntīcat pōf dīffīnīto m3 t pōfīto: fīc. n. ex pōb dīffīnītois ē vīrūf3 ēē nāe origīnīto: ita in ēē rōcī nāonīs ē nēcīa abf3 pēti tione pōfctūo. que oīa fub tīlis lēctoz pōfēq. Qui dō pōneret dīffōnē dicere for malit ex nā rei aliā forma litatē vna dīffīnīctā a dīffīnī to. h3 fct dicere. vt in pcedē tīb. q ē idēntītas formalis nō mutua dīffīnīct ad dīffō nē. 2. ne alībī h3t īueftīga ri. 2. n. hōc. n. fīat dīffīnīctō mutua ex natura rei ppter fōlctōnem īnvenīam. b 2. rō pncīpalī h3 dōctīf fīnī vīrī fōlūf lēuī ex hīs que dīctā fūt. pcedo. n. q māior dīffō ē iter hōiem t fōcratē q iter hōiez t hūa nitatē. t nō fūgīo cū fōphī fīctītib3 ad grad3 dīffīnīctō nis rōnis. Eftēterius pcedo q hōmo dīffīgīat fōmalit a fōcratē t fōcratē tate: t hōc pōnēdo dīffīnīctōnē for malē nō mōdo accīpī a for malitatē3 dēā f3 mōdo dēā. vī pcedēti. t. t. actū ēē. E3 vero f3 fōcratētas dīffīgīat fōmalit ab hōmīe non tū fōcratē vt pī? dīxī d mēte doc. Lū dīffīctōne igit mūua ex nā rei iter il la fīat dīffīctō formalis nō mutua t ita idēntītas talī f3 nō adēquata nēq3 mūua. 2. nō autē pōf dīct tōū ēē īdīuīduoz. dīct dōct. 2. di. 2. t. fup. i. pcedē. t. actū ēē. t alībī nōtāt in logica. Sed pōfct ēē pōnderari qūo ve rū fī q dīct. illa v3 ēē dīffī fa obīecta formalia. cū tndī mīdū nō p fē fīe līgaf nīfī fub rōne pōf. S3 lēctoz fū dīofus addat tū plura ex doc. vt alībī fēpe nōūi pau ca pro nūc fapīentī.

dīffō qd dīctatūa: fīc vbi ē alia t alia res ībī ē dīffō realis. mō cōfīat q oīs dīffō qd dīctatūa ē fōralis: mīnor ē fuffīcīetē pbatā p dīffūfūm factū ī pcedēti rōne. p3. n. p īp3 mā nīfēfē q oīa q īpī pōnūt dīffīgīat ex nā rei t nō fōmalit hīnt alīa t alīa qd dīctatē3 vī fāltē dīctū qd dīctatē t modū ītrīfēctū ēī? C Si dīcat q cōcretū t abftrāctū dīffīgīat ex nā rei: t nō hīnt alīa t alīa qd dīctatē. Dīco q b ē fāfūm: qz qūq3 dīffīgīat fōlū penes dīuerfos mōs accīpīdī idē obī fōzale fola rōne dīffīgīat t nō ex nā rei. Sed cōcretū t abftrāctū fōlū dīffīgīat penes dīuerfos mōs accīpīdī idē obī fōz. igit fōlū rōne dīffīgīat t nō ex nā rei. māior ē māī? qz fola dīuerfītas accīpīdī idē obī fōz. in nūo nō argūt dīffō nēz ex nā rei. mīnor ē dōctozīs fūbī. i. 2. vī. p. t pīb3 alīs pāffīb3 fūe dōctrie. b 2. pī cīpālī arg3 ad idē fūppōnēdo q dīffō vna ītēllū ē penes dīuerfos mōs accīpīdī idē obī fōz. t b fūe accīpīdō grāma. vt hō t hōīs. fūe logic3. vt hō t hūnītās. Alīa dīffō ē māior ītēllū accīpīdō tūo obī fōz. 2. vīdūb3 actīb3. t b fūe illīs cōrīdēat dīuerfē res. vt ītēllīgēdo hōiez t afīnū: fūe vna res ad ēx: vt ītēllīgēdo colorē t dīgīegatīū. īfīa fūp pōfīctō ē fōz īpī? dōctozīs fūbī. i. 2. vī. p. vbi īueftīgat dīffōnē fōmalē iter rōnē ēēntīe dīng t rōnē fūppōfīt: īfīto fūppōfītō pbo q fūpī? t īfērī? nō fōlū dīffīgīat ex nā rei: fēd ēt fōmalit: qz ītēllīs ītēllīgēs hōiem t fōcratē aut ītēllīgīt īpfa vt dīuerfā obī fōz. 2. aut pōfīe vt idē obī fōz. 2. fūb alīo t alīo mō accīpīdī: nō 2. mō: qz tūc nō ēfēt māior dīa q3 accīpīdō hōiez t hūanītātē. t ita nō accīpīet hōiez fēu hūanītātē māgis cōīcābīlē q3 fōz tē. nā hō nō ē īcōīcābīlīs fī hūanītātē cōīcābīlīs t ecōūfō. igit fī hōz fōrtēs nō plūs dīf fērūt q3 hūanītās t hō: hō nō ēē cōīcābīlīs fī fōz fīc īcōīcābīlīs nēc ecōūfō. Sī p mō cū īfīa dīuerfā obī fōz alīa fīnt tūe rōnēs ī re ex nā rei rēpībīlēs t nō fābrīcatē p actū ītēllīs nēgōcīatīs fēu cōpārātīs: fēqūt qz īter īpfa erīt dīffō fōzālīs. nā vīcīq3 ē alīa t alīa rō fōzālīs ībī ē dīffō fōzālīs: qz alīctās ī dīuerfīs rōnīb3 fōzālīb3 argūt alīa t alīa fōzālītātē: t alīa t alīa fōzālītās argūt dīffōnē fōmalē. Eodē mō pōfēt argūt de dīffīnīto t dīffōnē t de tōto t partīb3. C Ex hīs māī? ēē q nō ē pōnēda alīq dīffō pcedēs actū ītēllīs mīnor dīffōnē fōzālī q pōfīt fīare cū idēntītatē fōzālī. c 2. p. 3. pncīpālī oīdo q b ēē dōctozē exprefē in eadē dī. 2. p. in loco pōdīctō. vbi pōnīt dīffōnē fōmalē fēu nō idēntītatē iter ēēntīā dīuīnā t pprīetātē dēclārādō qīs fī dīa fōmalīs fēu nō idēntītas q pōnīt pcedere oēm actū ītēllīs fīc ī fōzā dīcēs. C Dīco q tā īn reb3 qz īn ītēllū dīa alīq māior mānīfēfīa māgis ēf: t ex illa cōclūdī fēqūtēter dīa mīnor q ēf īmānīfēfīa: īn re autē mānīfēfīa ēf dīffō rerū: t b dūplī. f. fūppōfītōz t nārū: īn ītēllū mānīfēfīa ēf dīa dūplēx. f. mōdōz3 accīpīdī t obītoz fōmalīū. Ex hīs cōclūdī dīa hīc īntēta q ēf mānīfēfīa: qz mīma īn fūo ordīne: b ē iter oēs q pcedūt ītēllēctōnē: b īllē. C Ex q mānīfēfīe p3 q dōctoz nō fōlūz fīnālī: f3 ēē vbaī pōnīt dīffōnē fōmalē fēu nō idēntītatē ēē mīnīmā īter oēs pcedētes ītēllēctōnē. nūllā gē mīnor dīffō ex nā rei dīffōnē fōmalī. C 3. tē fīm īpīm fco. pbat q fūp pīoz dīffīgīat fōmalit a fūīs īfērīozīb3: qd nēgāt īfī fēq3es fūī. īpīe n. īn dī. 1. f. dī. mīdēdo ex īntērīōe ad gōnē quā fōmat ībī. f. Ctrū īmāgō trīnītātīs cōfīfīt īn trīb3 pōtē tīs aīe rōnālīs rēalī dīffīctīs: fīc mīdē īn fōzā. 3. dō pīco alīter fīc f3 dīonī? 5. ca. de dī uīnīs nōīb3. cōtīnēntīa vīnītūa nō ēf eoz q oīno fūnt idē: qz illa nō vīnīt: nēc eoz q mā nēnt dīffīctā īfīa dīffōnē. quā fūerūt dīffīctā aī vīnītōnē: f3 ēf eoz q fūnt vīū rēalī. mānēt tū dīffīctā fōzālī fūe q fūnt idē idēntītatē rēalī. dīffīnīctā tū fōmalī. h3 aut cōtēta fūnt ī dūplī cī dīa: qz qdā fūnt de nā cōtīnētīs. vt qūq3 fūnt fūpīoz ad cōtīnēs: vbi g3a: ab eadē re accī pīf rō albedīnīs colorīs: qūatīas fēnfībīlīs: t qūatīas: t hēc fūnt fūpīoz ad hāc albedīnē. t īdeo oīa fūnt de ēēntīa ēī? alīa fūnt cōtēta īn alīquo vīnītūe q3 īfērīoz: qz q3 pāffīdēs cōtīnētīs nēc fūnt rēs alīe ab īpfo cōtīnēte. īfīto mō ēnt cōtīnēt mūltas pāffīdēs q nō fūnt rēs alīe ab īpfo ēntē vt pbat 2. p. 4. mē. t. c. 3. t alībī. dīffīgīat tū adīnīcē fōzālī t qdīctatūe: b īllē. Paret igit clare q oīa fūpīoz vīnītūe cōtīnētūr ī fūīs īfērīozīb3: t q ad talē cōtīnētīā vīnītūā rēqīt q cōtēta dīffīgīat fōzālī t cōtīnēte. vī bēuīt īfī fōtīzātēs nō dīctāt ad dōctīnā fco t cōfōmīf: qz nūf3 pōnīt dīffōnē ex nā rei dīffīnīctā t dīffōnē fōmalē: īm mō oppo? expōfē pōnīt fīc p3 ex īfīs pāllegatīs t ex mūltīs alīs pāffīb3 fūe dōctīne q3 omīttō cā bzeuītātīs. d 2. 4. pncīpālī argūt ex dīctīs eoz: dīct. n. q dīffō fōzālīs ē illa q ēf īter alīq dūo q3 vīū nō īclūdīt alīd īn p mō dīdī p fē: f3 fī īfīa dēfcriptīo fīc fuffīcīēs: fēq3 d eoz q fūpī? t īfērī? dīffīgīat fōmalit: fīlī totū t fūe ptes dīffīnītū t dīffīnītīo t nō fōlū dīffīgīat ex nā rei. C Pōbat: qūq3 ex tēma fīc fē hīnt q vīū nō īclūdīt alīd īn p mō dīdī p fē illa dīffīgīat fōmalit: fēd fūpī? t īfērī totū t ptes dīffīnītū t dīffīnītīo fīc fē hīnt q vīū īlloz nō īclūdīt alīd īn p mō dīdī p fē. igit dīffīgīat fōmalit. māior ē ēnī dēs ex dēfcriptīōe dīffōnīs fōmalīs datā ab eīs: mīnor pbat: qz fūpī? nō īclūdīt īfērī? īn p mō cū nūllū fūpīus dīffīnīat p fūū īfērīus. īmō oīa īfērīoz fūnt ex rōnē p fē fūpīoz: fīlī dīffīnītīo nō īclūdīt īn p mō dīcēdī p fē dīffīnītū. qz pōnēs p fē nō cōuērtūt fīm pībī p pōfīerīoz. c. de fūatū pncīpīoz. fīc ītēllīgēdo q fī pīdīcatū dīcatūr de fūbīectō p fē nō ecōtā dīctēt fūm de pīdīcatō p fē fēd p accīdēs. g fī īfīa ēf p fē pīmo mō. hō ēf aīal rō nālē. īfīa nō ēf p fē pīmo mō. aīal rōnālē ēf hō fēd māgis pī accīdēs. Sīlī partes non

Totū hōc ē fūndāmētū rūt nōfūm qz mōdī ītrīfēctī ab īpfa qdītatē nō dīffīgīat tū fōmalit nēq3 fūpīus t īfērīus vt dīxīmūs. pte. 2. q. 1. dēz. 8. dīf. 1. q. 3. t alībī fēpe. qūerī ī antēpīrīs q. 8. t ea qūerībī nōtāt. q. 4. qre idē. 8. dī. 1. vbi. 5. 1. hīc aduērtē q fī dīfīam īn dīuīdūalē fūmīet t nāz. vē rū ēē q dīffīgīet fōma līt t ex nā rei. qz actū dīffī cō dīffīnīctē pīr cōcīpī. f3 nūbīl ad pōpōfītū fūm. qz fōz t cīus dīfīa īdīuīctūa līs ex nā rei dīffīgīat. c 2. rō pncīpālīs tangīt bō nā dīffīcultātē. ex dīctīs f. 2. di. p. 3. pī dīctī fōmīf dīctīs īpī. 2. q. qūb. ad fī. t 7. di. p. īn fīlī. t. 1. rēpīa. dīf. 26. q. 2. dī. 33. cūfīdēz. q. 2. t fūp. 7. mē. q. 19. plura bēne pōdērādō. f. rēfōlūtē t hī pī dīctī qz īpī. cū īn dīffōnē fōmalī ītēllīgīt dīffō ex nā rei. t īdeo nōīe vī? īntēllē xī alīa f3 vna nō fīc fōma līt alīa. Sīlītēr pōfīt dī cī qz pprīetās de q lōq3 ībī dōct. tū ex nā rei dīffīgīat ab ēē? qz nō ē fōmalītās pprīe lōqūdō l3 ēēf dīffīgīat fōmalit ab īp fa. hōc nō nō alīfō. Alīo pōt dīctī q dō. qd anīfūs ē īueftīgātūa pīfūde īllām nō īdēntātē īn dīnīs mō dēratē lōcū? ē p fīmplīcītātē dīnā fāfūadā: t p p ad uerfāfīs abhōrētēs h3 dīffōnē: īdeo dīctī īpīam ēē mīnīmā fīc tū nō audet eā appēllare dīffōnē: b tū nō īdēntātē. Ectēfīue enīz lōqūnt dōc. alīq p p ad uerfāfīs vt nōtāt h3. 2. dī. 33. fōlūcōdō. i. pīcī. t fō lūnīo bonauērtē. Pōfīt ēē dīctī q pōnīt fūpīatū. p pōfītūo fīcū pīerīq3 pūn gīt ēē. Ectēfīue lōqūt de hīs q fīc fē hīnt pter opus ītēllēctūs q fūnt p fē t fēoz fūm cōcēz tūbīa q dīfī rēc pcedere oēs actū ītēllēctūs t rēctū t rēfīex3. t abfōlū tū t cōllatūū quoz vīū nō ē de rōne fōmalī fēu īfēfīa ēēntīalī alīer? nēq3 mōd3 ēēndī īpī. t fīc vērūz dīct ībī de ēēntīa t rēlatīōne. ea vērō que dīffīgīat fōlūz ex nā rei nō fīc fē hīnt. fōlēt n. cūcūfātā fīpīrāz illū mīnare fūīam. f3 īgēmōfūs lēctoz alīa plīra addat vt vō

lūcīt hīc. 2. pōfīa addīt de dīffōnē fōmalī fūpīoz ab īfērīoz. tēno ēē vēz de mēte fco. nēc ēf 3. 2. m. fīrēctī. Sed plerūq3 dōct. vocat eadē fōmalit illa quoz vīū. ē de rōne fōmalī alīerīus. t fōrtē hōc mōūt alīos ad pōnē? mūuā īdēntītātē fōmalē fūpīoz t īfērīoz. Pōfīt ēē fāfuarī dīctī eoz rēcūrrēdo ad illud quod dīctī fūpīa de īdēntītātē fōmalī fūbīectīua fēu fūndāmētālītēr t tērmīnatīue accēptā. vnde q vīmo cōclūdīt īn fīne rāonīs pātēr qz nō cūrrī quātūoz pēdībūs. 2. Quarta rāō nīlīl mīlītāt cōtra mē qz īam ex dīctīs pātēr fōlūo cīus copīofē. cōn cēdo enīm fūpīus dīffīgīat fōmalit ab īfērīoz t ptes a tōto. f3 de dīffīnītōne t dīffīnītō māior dīffīcultās ēf. fēd īam hōc tēgīt īn fōlūtōne. īrāonīs. dēfcriptīōes igit īntel

Articulus

ligant in gñali vt extēdūt se ad idēitatē z distōne foia lē tā subina qz terminatū. vt pñs nōdū si volueris plu ra alia h addere. qre dispu tationem cuiusdam fratris qui dilatatit fimbrias in q busdam epistolis z dyalo gis hūc pēlaz viriūscūis scriptū abhoiatu suz: z as pīcere pēpīst: qz de nūo mo dernoz sibi ipso duntaxat placitū ē iudicau: nec di gnū recitau: aut hui' hois cozigia nūmū argumētū soluere. quare ex scoto ipso scoto satisfacio.

e' s' rō nō pcedēt cūq po neret distōne z idēitatē subiectūa fm p' mo' affi gnādi ipfay i tractatu pce dētū pre. 6. art. 2. pncipalē sed sustinēdo. 2. modū ibi pōi tū q' quē pcedit hoc arg' z quē recitauit iste. s. pōt dici facit q' nō sufficit ad distō nē se totis subiectūa diuer sitas extētie actualis aliquo rñ h' regit q' hēant seozū exīstētiā vel sepatū seu q' non sunt in eodem sup/ posito seu subiecto: z in hoc a reali z essentiali di/ stinguū. facit ergo eua/ di pōit hoc arg' q' pcedit ex fālia imaginatōe: vt p. 3. f. 6. rō nō ē 3. An. fire. vt p. 3. f. 8. art. 1. pte. 2. S3 si volūis sustinere illas illatōes disti ctionū ordinate valē dic vt ibi i margine notauit. z ad/ ioritas ē t' minoritas distō nū z idēitatē itell' d3 vt fīng' q. 2. qū. ad f. h3 doc. Nā distō realis ē maior in tētie p accis distōne obī uia. S3 distō obī uia ē maior itētie p se p' itelligit rōne enitatis extrēoz. z rōne foialit' rōnis distōnis i se. Qd d' de passioib' poten tīa qre z d' fīy. vltis. possit vno' negari. q' nō pueniāt in aliquo gditatue accipiē do oia vt qd: vt. s. nōdū. vel extētie accipiēdo distōnez obiectiūa: possit negari q' distinguant obiectiue: hēc oia breuib' notauit. s. zid q' solers lēo: attēdat passioib' b' fēmotis.

g' 7' rō nullū mōmētū ē: vt p3. supia ex h3 q' notauit: qz dicit est q' ptes seu phisice seu metaphisice nō sunt ee/ dē toti foialit' sed bñ ē3. Nec valz arg' sunt de dif finitōe gditatūa. igit sunt idē foialit' nūi itelligatur terminatiue: z sic itelligi doc. vbi allegat. Et q' alle gat de distōne reali totū a pñbus. Dico q' d3 itelligi realit' extētie. i. pter op' in tellectus. vel si p'prie. d3 itel ligi terminatiue. plura alia addat h' ingeniosus lector. Nā cū dantele in mōtū z āgelis volātib' hēc paucā ad memoriā boni viri exci tam' alie tres rōnes eidem doc. attribuunt h3 nō repiā tur cōiter. S3 sine sint sue si ue alioz nō vīr multū effi caces. Nihilominus vt vi deat q' valēt z q' nō: eas itēre h3 dēreui: z pñ eis vt pcedētū satisfacere.

includūt totū in p' mō dōi p se. ¶ Si dicat ad ista q' lz supius nō icludat suū iferi' i p' mō dōi p se. neqz diffinitio diffinitū: neqz ptes totū. tñ ecōuerso: iferi' icludat suū supi' i p' mō dōi p se. Et diffinitū diffinitū: z totū suas ptes. ¶ Hoc nihil valz: qz si p' b' icludere q' oē iferi' ē idē foialit' suo supiori. z sūp' q' diffinitū sit idē foialit' sue diffōni: z sūp' totū est idē foialit' suis pñib': pp. b. f. q' qdlibet illoz icludit reliquū in p' mō dōi p se. tūc eodez mō icludere q' supi' nō ē idē foialit' suo iferiori: qz nō icludit ipm in p' mō dōi p se: et q' diffinitio nō ē eadē foialit' suo diffinito. z q' ptes nō sūt eedē foialit' suo totū qz nullū illoz icludit reliquū in p' mō dōi p se. ¶ Et cōfirmat qz i causis pñcis si affirmatio ē cā affirmatiōis z negatio negōnis p pñm p pte. i. c. 30. g' si icludere aliud i p' dōi sit cā pñca qre icludēs ē idē foialit' icluso: tūc nō icludere aliū i p' mō dōi p se erit cā qre nō iclu dēs sit nō idē foialit' nō icluso. mō stat: si d'scriptio distōnis foialis data ab eis sit sufficē: q' cā pñca qre aliqd ē idē foialit' alteri est: qz icludit alterū i p' mō dōi p se. vel igit opoz tebit eos pcedē ista q' in istis istatīs iferunt: q' tñ fuerūt negata: vel oz eos dicere q' d'scri ptiones tā distōnis foialis qz idēitatē sint ab eis insufficienter assignate. ¶ P. 5. pnci palr arguit 3 modū pōndi ipsoz distōne se totis fōitue: qz si illa solū distinguēt se to tis fōitue quoz realitates sunt loco z situ actuali separe z in actuali extētie vt duo idui dua eiusdē spēi. sequit q' corp' z aia sū vnita nō distinguēt se totis fōitue: nec ē h' z al bedo sua: neqz aia itell'ua z scia sua: cōis est falsuz: g' illud ex q' seqt. cōitia. est manifesta: qz oia ista non hñt realitates loco z situ actu separatas in actuali extētie falsitas cōitis p3. qz si illa nō distinguēt se totis fōitue sequeret q' puenirēt i aliq' realitate fōitua seu in aliquo actu exīstēdi: qd est falsum: qz qūqz due eētie eēntialit' z realit' distīcte ad sei uicem hñt aliū z aliū actu exīstēdi seu aliā z aliā realitatē fōitua. Sed corpus z aia sū vni ta. sū h' z albedo sua sū aia z sua scia sū realit' z eēntialit' distīcta. g' nō pueniūt i aliquo actu exīstēdi seu realitate fōitua. maior pbat: qz vnaqueqz res seu eēntia h3 suuz p'puz actū exīstēdi: cū ē extētie z esse eēntie idēitificēt realit' sic igit corp' z aia hñt aliā z aliā eēntiā ita hñt aliā z aliā extētiā actualē. vñ breuib' nō video q' aia z corp': sūp' q' accis z fōm pueniāt magis in aliq' actu exīstēdi cōi ambob' seu i aliq' realitate fōitua qñ vniūf sū qz qñ sū actualit' separe. f. c. 3. 6. arguo pbat do q' distō se totis obtine nō iferat oēs alias: nec sit maior oib' aliis: qz rīsbile z fēbile distīguūt se totis obiectiue sū rīsbile z h' z tñ nō distīguūt realit'. g' distō se totis obiectiue nō ifert distōne realē nec ē maior ea. assūptū pbat: qz i nullo oceptu cōi reali qd dātūo pueniūt cū illa hēant ocept' simp' simplices: neqz icludūt ens qd dātūe. Dis. n. ppa passio cuiuscūqz entis ē simp' simplex nec aliqd icludit qd dātūe. ¶ Qd cōfirmat z est qñ idē: qz vnitās z bonitas q' sunt ppe passioes ētis distīguūt se totis obiectiue z tñ nō distīguūt realit' g' distō se totis obiecti ue nō ifert distōne realē nec oēs alias. ¶ Assūptū p3. qz i nullo oceptu cōi qd dātūe cō ueniūt: cū nullū sit supi' ad ipas. Dicūt. n. oceptū simp' simplice. irrefolubile i aliū pus. nec ens qd dātūe pñcat d' ipis cū sit f3 ipfay: nullū. n. fōm pñcat qd dātūe de suis pñz passioib': q' aut oia pñcata idēitificēt realit' p3: qz ois ppa. passio idēitificat realit' cū suo fōto z oēs passioes eiusdē fōti idēitificat realit' iter se. Cōfirmat z: due dīe vltie distīguūt se totis obiectiue: z tñ pñt ē idē eēntialit' z realit'. g' distō se totis obiectiue nō ē maior oib' aliis neqz ifert oēs alias. añs pbat. qz vltia dīa specifīca albedis z dīa idui dualis hui' albedis distīguūt se totis obiectiue z sū p' dīuise cū sumāt ab vltia realitate spēi z vltia realitate idui dui. z dicāt ocept' simp' simplices: z tñ nō distīguūt eēntialit' neqz realit'. cū ois dīa spēi realit' idēitificēt cū p se idui duo illi' spēi vel cū dīa ei' idui duali z ista vltiate assūpta sū d' mēte doctoris sub. i. 3. dī. p. z. i. 3. dī. z. i. mā d' pñ' idui duatiōis z i multis aliis passioib' qz p nūc omitto: z sic p3 qz ois foializātes mīta dñt 3 opio nez doctoris sub. ¶ Patet ēr falsitas multoz dictoz ab eis. p3 ēr quō cū distōne se totis obtine stat idēitās realis z eēntialis p3 ēr q' nō est maior oib' aliis nec ifert oēs alias qz opposita afferebāt i suis correlariis. g. c. 7. pncipalr z vlt' pbo q' distō realis z essen tialis nō iferūt distōne foiale. imo cū idēitate foiali stat distō tā realis qz eēntialis qz aia itellectiua z corp' sū idē qd dātūe z foialr hoi. z tñ realit' z eēntialit' distīguūt ab hoi. g' distō realis seu eēntialis nō ifert distōnez foiales. imo cū idēitate foiali stat distō realis z essentialis. Assūptū p p' pte. p3 qz tā aia itell'ua qz corp' icludūt qd dātūe z foialit' i hoi z hō icludit illa duo i p' mō dōi p se. g' sū idēz foialit' hoi. vel saltē hō est idēz foia lit' cū ipis. cōitia tenet p d'scriptionez idēitatis foialis datā ab ipis. Zilla. n. sū idē foialit' fm eos quoz vñ icludit aliud i p' mō dōi p se. añs pbat. qz de qui dātūe seu de distōne qd dātūe cuius rei nālis est. tā mā qz p'pria foialit' ei'. S3 corp' z aia itellectiua sū h' respectu hois. g' zc. Et ita pōt argui de qdlibet re mālī z h' est de itentio ne doctoris sub. in 3. i illa gōne. vtrū xps fuerit hō i triduo. Scda ps assumpti pncipa lis. f. qz aia itellectiua z corp' realit' distīguūt ab hoi z qdlibet mā z foia a toto pposito p3 p doc. in. 3. dī. z. z oēs scotizātes. h. c. 8. pncipalr arguo: z pbo q' idēitās rōnis non ifert oēs alias idēitates: cui' oppo' dicit in suis correlariis: qz p' filius z spūs scūs sunt idē rōne: seu hñt idēitatē rōnis. z tñ nō sunt idē realit' suppositalr seu psonalr. Zgīf idēi tās rōnis nō ifert oēs alias idēitates. assūptū pro. z. sui parte manifestū est. Nā alia ē psona pñs alia filij. z alia spūs sci: z distīguūt realit' suppositaliter iter se: cū nulla res sit que se ipfay pducatur seu spiret. Sed p' pars assumpti pbat. Nā de qbuscūqz dī vnus atqz idē respectus rōnis nūo seu eadē relatio rōnis nūero illa sū eadē rōne: z habēt idē itatē rōnis: sed de pze z filio z spū scō dī vnus z idē respect' seu relatio ratiōis numero

Ziduere q' iste docto: fun dant opinionē suā q' idē itas ex nā rei sit foialis z in arguēdo peccauit pp p'fusione pncipioz disti nctū foialit' z ex: nā rei nā lz idē sit ab aliquo taz ex nā rei q' foialit' distīctū: nō sequit pp hoc q' disti ctio ex nā rei sit foialit' vt p3 in multis qz fm Arist. in post pñtis similitas t'pīs est alia a similitate nāe vt in q' pñs ibi cui' oppositū pba/ bit fm istū modū arguēd q' relā sū simul nā z simul t'pē vt p' filius. g' simul tas nāe erit similitas t'pīs p3 q' nihil sequitur lz ille si mulitates in eodē coicidāt. z ideo sic d' de distīctiōi bus istis z idēitatibus. Quia fm aliā rōne aliqd ē foialit' distīctū z p3 ali am ex nā rei lz in eodē cō/ currāt aliqñ vt p3 speculātū

¶ Vide pro z 3. dī. 2. q. 5. z 6. z alibi.

Ziduere nūqd verū sit q' passio qdlibet sit simp' sim plex de qua nihil qd dātūe pñcat. qz si puta alteratio est motus qd dātūe. nūqd alterabilitas erit mobilitas z sic de alijs pñdera q' mul tos latet vide sco. 10. q. pñ/ torum. qd dātūe?

Ziduere q' rōes hui' doct. vident apparētes 3 tenen tes vniuersalē illōne idēi tati z distīctionū h3 nō 3 auctōrē nisi de idēitate rō nis cuius argumenta faci/ le soluunt.

¶ Si. 22. h3 fte. 3. rōnes vlt' f. 8. 9. z 10. qd eadē pñone pbat/ dā adducit. f. g' illatio alia rñ idēitatu ex idēitate rō nis nō recte. nec sēp ifert. vt p3 i istatīs qz itroduit de tribus pñtis in diuinis. z de. 10. pñtis. atqz fundamē tis partalibus sacramenti p foialit' z alioz signoz p3 practicoz vel speculati uoz. mīnus valēt q' pce

igit sunt idē rō nes seu respect' 22. dno: pbat: q' obseruatio: z recte obseruatio: z g' 2. cōfirmat qz specu cāe ad cā li ad creaturā idēitāz in a tñ nō sū idē rō nes. assūptū p z ad nūi' foialit' realit' ad se inui relatio rōnis: q' gen' gñali: z rō cōito terre idēi tati: i pñone: alia idēitates. io. pñ: f3 solū spē: qz tūc nulla g' logici cōi loq/ ata realit' z eēnti dicit de ipis. E sequēt. Sūp' n' l' uēre cū seipso i rei. In istis tñ dī sūp' i vno r' pñone: z alia vto modis idē ex nā dīcī d' eadē rōne ista ego baptizo vno r' seu r' fōm cū opp' ipi tñ Sūp' ēr manet i f3 z: p'c' assūptū est nūc rēlo signi ne rōnis nūc: z i q. i. detrahē: accē pñt dēcurrere z pñt ēe eadē rōne nī rōnis vniūz cooprus solis ec p se facit. sūp' fū sece sunt cū tñ opio foializati pñat z q' d' r' i in multis alijs doc. sub. legēdē

¶ Pot' igit illat: qd pba realis z eēntialit' signant foialit' pbat: qz hō ē idē i p' mō dōi p se: z tñ tñ obtine nō ifer ne gñō ordina añs pbat: qz v batū ē 3 opionē pñi idui dui dist pōt addi vna par vltie sunt p ouer qz pueniūt: alio uerfe icluderēt a differētis a se iū in istū in differ tialit' z tñ nō d

dētes ⁊ forte pp hoc omīse
fuerūt cōter in codicib⁹ cor
rectis. ⁊ an illius pēlarī vūi
sint falsi dubio. pcedūt. n.
ex ignorātia idētitatis rōis
dēt absolūissima vt sup.
notauit. ⁊ nō ē pp quēntitā
aliquorū in aliquo respectu
rōis hinc causē ab intellectu
sine a volūtate. Est. n. idēti
tas rōis iustitē ad se cōpa
rai ⁊ nō ad alud ⁊ cōtīm
plicitē idētitas ⁊ f. qd di
uersitas vt pū. notauit. pos
set. n. a fili argui qd hō ⁊ af
nus ēēt idē realiter: qz cō
ueniūt in eadē re salū fm
spēm p accidentālē applica
tionem vtputē in albedine
vt huiusmodi.

Posset et probabiliter dici,
quod res plene diuine. to. p. di
camenta. ⁊ illa fundamenta
in sacro t. v. sub talibz re
specubus cōsiderant nō dī
signunt reālū v. cēntiāl.
Imō sunt vni ⁊ nō mō vni
tate pporiōis: v. cōter dī
f. et maior. p. cui⁹ vltiori
speculatioe vide ea que no
tauit sup. r. q. scō. i. p. o. p. h.
rū solūdo p. mū pncipale
t. alibi sepe. Alia plura hic
addat diligēs lēōr ⁊ aucto
ritatibz scripture ⁊ scōrū
aīq. p. hōrōn dātū dari mul
titudinē dīfōndī ⁊ idēntia
rū. ⁊ aduersarios querant
formalisse antiq. ⁊ moder
ni. Et sic defūdā cōis ⁊ an
tiquis modō dīcendī. hec
oīa p. babiliter ⁊ salū sem
p. meliori iudicio. Ex primē
tū. n. s. s. mōnū vērōzū est
cōfesse se hēre his q. appen
et recte inq. Que. S. de phy
sico audirū. Et inquisitio: es
veritatis op. ē esse nō inimi
cos v. ce. t. ingēnosus Aris
tō. v. ce. t. mundi. ⁊ p. mō ce
lū. c. i. o. l.

igiē sunt idē rōne. ⁊ Maior p3. Nā sicut illa distinguūt rōne: de q̄b⁹ dicunt diuerse relatio-
nes seu respect⁹ rōnis: ita illa dicunt eadē rōne: q̄ q̄b⁹ dī vn⁹ ⁊ idē respect⁹ seu relō rōnis.
⁊ Minor pbat: qz p⁹ ⁊ fili⁹ ⁊ spūs scūs sunt vnus dñs respectu creature: vnus creator: vn⁹
cōseruator: ⁊ rector: ⁊ sic de fili⁹b⁹. ⁊ Ad cōstat: qz tale dñiūm ⁊ respect⁹ creatiōis actiue ⁊ cō-
seruatoris ⁊ gubernationis: ⁊ sic de fili⁹ b⁹ p⁹at solū relōnē seu respect⁹ rōnis. ⁊ sic. q̄

¶ **C**onfirmat q^o ois resp^us seu rel^o dⁱ ad creatur^u ē cōis trib^u p^osonis p^osonis loquēdo d^e re
 spectu cāe ad q^u creat^us ad creat^u cū opa trinitatis ad e^x sint idiuia. Sz ois talis re
 spectus dei ad creatur^u ē respect^u rōnis z nō realis cū de^o nō possit referri bitudie rea
 li ad creatur^u seu ad aliq^d aliud e^x se. Sz i tali respectu cōi tres p^osones ueniūt siue sūt
 idē tāq^u in aliquo eⁿtiali ad e^x. ¶ Itē 9° p^oncipāl^o arguit ad idē p^onta sunt idēz rōne. z
 tñ nō sūt idē real^o neq^u eⁿtial^o aut salte^o fōralit^o. g^o idēitas rōnis nō ifert oēs alias idēita
 tes. assūptū p^o z^o sui pre. p^oz. Nā p^odi^o f^oz vñā op^oionē distinguunt eⁿtialit^o z realit^o: aut
 ad min^o fōralit^o f^oz aliā. vel 3° f^oz vñā op^oionē aliq^d p^odi^o f^oz aliq^d suaz sp^oerū distinguunt
 realit^o ad se inuicē. Sed p^o p^o assūpti p^obat. Nā oia p^odi^o ueniūt in ista z^o itētiōe seu
 relatiōe rōnis: q^u est gen^o g^onalit^o. Iba enī est gen^o g^onalit^o z q^uit^oas ē gen^o g^onalit^o z q^uit^oas ē
 gen^o g^onalit^o f^oz p^orealit^o. ¶ Cōfirmat^o h^oc a l^ouio i^ost^o p^ontū q^u cū q^uit^oas l^ois ē

cētro terre idēificāf rōne cū ueniat in isto respectu rōnis seu z^o itētiōe. q̄ dī s̄bm seu
 subijci i ppōne: z tñ cōstat q̄ distiguūf eēntialit z realiē. igit idētitas rōnis nō infert oēs
 alias idētitates. Nec valz si dicaf: q̄ nō ē idē respctūs rōnis nūo seu z^o itētiō: q̄ dicaf: d̄
 io. p̄di^{ti}: s̄z solū sp̄e: nec eadē z^o itētiō nūo: q̄ dicaf: de s̄bro vni^o ppōnis z alteri^o s̄z soluz
 sp̄e: q̄ tūc nulla ētia creata vel pauci^m possēt idēificari rōne: z b̄ loqnēdo regulr: z fm
 q̄ logici cōit loquūf de sc̄dis itētionib⁹ seu respectib⁹ rōnis: q̄ vt cōit dñt nulla entia cre
 ata realiē z eēntialit disticta totalit abinice sepata pñt uenire i aliq̄ re^o rōnis vno nūo: q̄
 dicaf de ip̄sis. Et notāter dixi cōit z regulr: q̄ i aliq̄b⁹ eutib⁹ oppo^m iueniē. vt patebit i rōne
 sequēti. Silr n̄lū ens reale creatū q̄tūcūq̄ sit sibiip̄i idē realiē z penit⁹ ex nā rei pōt cō
 uēire cū seip̄o i vno re^o seu relatiōe rōnis nūo. Sortes. n. q̄uis sibiip̄i sit penit⁹ idē ex nā
 rei. In istis tñ duab⁹ ppōnib⁹ sortes legit sortes disputat: nō uenit sibiip̄i nec idēificāf
 sibiip̄i i vno re^o seu relatiōe rōnis nūo. Alia. n. ē z^o itētiō seu relō rōnis s̄bri vt dī d̄ ip̄o i p^o
 ppōne: z alia vt dī de ip̄o i z^o ppōne. Sic igit itellē nō possēt faccē q̄ idē ens creatū oib⁹
 modis idē ex nā rei: eēt sibiip̄i i dē rōne: si oporteret eūdē respctū seu relōnē rōnis. nūo
 dici d̄ eisdē rōne: seu d̄ eis q̄ idēificāf rōe. ¶ Ultio igit z. lo. p̄n^o arguo sic. Aq̄ pura z vba
 ista ego baptizo te i noie p̄is z filij. z sp̄issci. sūt realiē z eēntialit disticta: z tñ uenit i
 vno re^o seu relōne rōnis nūo: i q̄ idēificāf. igit distō real⁹ z eēntial⁹ nāt cū idēitate rōnis.
 cui^o opp^m ip̄i dñt. Assūptū p̄ p̄ma pte pbat. Nā aq̄ ē ens pmanēs: vba illa sūt successiua.
 Silr et manet i actuali exiētia aq̄ v̄bis trāseūtib⁹: igit illa duo realiē z eēntialit distiguūf.
 s̄z z^o p̄tē assūpti p̄bo. Nā illa duo sūt sūpta faciūt vnicū sac̄m bap̄mi: qd̄ solr nihil aliō
 est nisi relō signi ad signatū q̄ relō nō ē nisi respect⁹ rōnis: igit ueniūt i vna z eadē relō
 ne rōnis nūo: z in eadē idēificant. Antecedēs pbat p̄ Aug. sup̄ Joā. homil. 8. z ponit. i.
 q. i. detrahe: accedit v̄bū ad elū: z sit sac̄m. ¶ Cōfirmat: q̄ entia q̄tūcūq̄ diuersa i re
 pñt occurrere z uenire in fundat^o vnus relōnis rōnis nūo. igit illa q̄tūcūq̄ diuersa i re
 pñt eē eadē rōne. igit idētitas rōnis nō infert idētitatē realiē. Antecedēs pbat: q̄ hui⁹ relō
 nis rōnis vnus nūo: q̄ est signare mustū bonū: bñ pōt eē fundamētū totū istud. i. circulus
 coop̄tus folijs edere. Multe ēt oīones p̄texte vel vna oīo ex multis syllabis q̄ nihil vnū
 p se faciūt. sūt fūdamētū vni^o relōnis nūo. hui⁹. i. f. q̄ est signare deo inesse aliq̄ q̄ sibi intrin
 sece ifunt cū tñ cōstet q̄ illud signatū sit vnū z idē simplicissimū. ¶ Ex his oib⁹ p̄z q̄lī ista
 opio formalizatiō continet multa falsa: z q̄liter oīa illa falsa sunt cōtra mentē. Doct. subt.
 ¶ Patet z^o q̄liter isti sūt turpiter decepti ex eo q̄ opinant sequi doctozē subt. sibi tñ i istis
 z in multis alijs expresse dīdicunt vt p̄lixius declarau i diuersis passib⁹ doctrine p̄fati
 doc. subtr. legedo suos. 4. libros sen. i. magnis scholis hui⁹ duētus fratrū minoz parisiūs.

Vide Sco. di. 30. p. 7. 8. q. 1.
quolibet. 7. 1. q. 2.
Aug. 2. 7. 4. de trinitate.
Hoc dicit pp unioēz vera
bi respectu nāe humane q
non ē respectus cālitatis de
quo vide sco. pma di. 3.

vide sco. sup. 5. met. q. 6. z. p.
t. z nomiales z alios anti-
quos de distione pñiorū.

2. Cum seipso.

vide Sco. 1. distin. 4. 2 alibi
ad hec,

Tenendo alia via dic vt. 5.
noui in margine. 2. ptis art.
3. pncipalis Zinto. directi.

Falsum est nisi intelligat ter-
 minatiue vt supra notauī.

Tertius articulus.

hoc potnegari extēdēdo
idētatē vbiuā vt. s. dixi.

2 Sic q̄ sufficit conuenientia
1 realis in vli vniuoco ꝛc.

Articulus

Hoc potest negari ut patet ex
enim nisi accipiat multum ex
tunc sic ut qd i formalit
telicaf iplicite illa qd est ex
na rei: in reali oes sequen
res ubi refert loq cu pccio
ne z sine pccione. Gradus
identitatum vel unitatis hui
tur. z. d. p. in scot. vbi. s. in
elio. r. notatum est.

Ad oia ista moderado pot
dici ut. s. notat z pccione
ad hoc qd dicit de diffone
diffonit a diffinito ut scio.

Hoc negari fit ut patet ost
fuz est soluendo rones hui.

Ad dicit de diffone z dif
finito dubiu e ut patet notu.

Ad ponit dicit idemtas for
malis non adeqta qd disto
realis vel idemtas formalis
no mutua ut supra dicit. io
z pccio. d. no currit hui. vbi
plura notabit sagat lector
ut expedire videbit.
Ad no identitate tali ad di
talem non valet argumet.

Hoc videt expresse minus
hui dicit: sed si volueris sal
uare eum dic consequenter.
Est. n. p. p. m. z. posterior.
vbi dicit qd si qdlibet po dif
finitiois fit in plus qd diffi
nitio: totum tñ in eque zc.
Quere eni in pmo finituz:
sed aliter solue non tenedo
hanc esse bonam.

Angelic plura exfunda
mentis doc. nostru.

cedit ab oib formalizatib. C. Ulteri⁹ p⁹ dicit qd p⁹ter distone ronis qd fit p actū collariū
intell⁹ seu volūtaris quā ē suppo⁹: cū p⁹dictis formalizatib⁹: nō sunt nēcio ponēde nisi
due distōnes pcedētes oīz actū intell⁹. s. distinctio formalis z distinctio realis: quarū p⁹
est minor distinctio z imāifesta. z⁹ ē maior z imāifesta. z ad illas duas distōnes oēs alie
hnt reduci nec pprie dīstinguunt⁹ i istas. C. Pro declaratione prime distōnis aduer
tendū qd illa opponit idēitati formali seu unitati. iō vidēdū est quid sit idēitas forma
lis. possumus. n. inuenire multos gradus in idēitate seu unitate. in pmo gradu est uni
tas seu idēitas aggregatiōis: z illa est minima unitas. In 2° gradu est unitas ordinis qd
aliqd addit sup aggregatiōē. s. ordinē priū adiucē. In 3° est unitas pccidēs. vbi ultra
ordinē est iformatio: lz accidētalis unitas ab altero: qd sic sunt vni. In 4° est p se unitas
cōpositi ex pncipiis eēntialib⁹ p se actu z p se po⁹. In 5° vō est unitas seu idēitas simplici
tatis qd est vā idēitas. qdqd enim ē ibi est realiter idē cūlibet z nō tñ est vni illi unita
te vnionis sicut in alijs modis. In 6° adhuc ultra oēs ē idēitas formalis. Uoco aut idē
tate formalē vbi illud qd sic est idē includit illud cui sic est idē in rōne sua formali: z p
se pmo mō. z p hoc p3 qd sit disto formalis opposita tali idēitati forali. Uoco āt distōne
formalē vbi illud qd dīc sic distinctū nō includit illud a quo sic est distinctū in rōne sua for
mali z p se pmo mō. C. Ex hoc pot elici qd oē inferi⁹ est idē formalr suo supiori: z oē diffi
nitū est idē formalr cū sua diffone. pot etiā dici qd omne totū eēntiale est idē formalr z
qdditatie cū suis partib⁹. p3. qz oia ista includūt illa i sua rōne formali z p se pmo mō.
C. z⁹ pot elici qd omne supius distinguūt formalr a suo inferiori: z silt qd oīs diffinitio di
stinguūt formalr z qdditatie a suo diffinito. C. Silt qd oēs partes alicui⁹ totū eēntialis di
stinguunt formalr z qdditatie a suo toto. pbat. qz ista nō includūt illa in sua rōne forali
z p se pmo mō ut dictū est in iprobatiōe pcedētis opinionis. C. 3° pot elici qd distinctio
formalis est in re z ex nā rei pcedēs oēm actū intell⁹: qz ista distinctio est iter qdditates
z realitates: quarū vna nō includit aliaz qdditatie. mō quidditas z realitas vere sunt
in re ex nā rei: nec possunt dici scōe intēctiones vel entia ronis fabricata per actū cōpara
tiū seu negociatiū intellectus. C. 4° pncipalr pot elici qd distinctio ex nā rei nō est mī
nor distinctio distōne formalis: imo est ipsamet distinctio formalis: z quēcūq; distinguūt
ex nā rei distinguūt formalr z ecōtra. z hoc. 4^m est plice pbatum oīa opinionē pcedē
tē arguēdo. C. Sed oīa istud arguit. qz inferius distinguūt a suo supiori: z silt diffinituz
a sua distōne aliqua distōne ex nā rei pcedente oēm actū intell⁹: z nō sola distōne ronis
fabricata p actū intell⁹: sed inferius nō distinguūt a suo supiori: vel etiā diffinitū a sua dif
finitione distōne formali cum qdlibet illoz includit reliquū in pmo mō dicēdi p se ut ē
mō dēu est: nec etiā distinguūt realiter. ut p3. nec aliq alia distōne maiori qz sit distinctio
foralis. qd distinguunt aliq distōne minori qz sit distinctio formalis: pcedente etiā actū i
tellectus. illa aut nō videt esse nisi distinctio ex nā rei. ideo ponēda ē distinctio ex nā rei.
extra intellectū minor distōne formali. C. Rūdeo qd distinctio formalis est duplex. vna ē
que est iter duas aliquas qdditates vel realitates seu formalitates: quaz vna nō cadit in
rōne qdditatie alteri⁹ nec ecōtra. z isto mō sōm z ppria passio: puta risibilitas z huma
nitas distinguunt formalr: qz in qdditatie rōne humanitatis nō accipit vel icludūt rī
bilitas nec ecōtra. z isto mō nō vñr distinguū formalr diffinitū z diffinitio supius z inferi⁹
qz semp altez illoz cadit i rōne qdditatie alteri⁹ seu icludūt qdditatie i alio. C. Istō ē
mō nō distinguūt formalr qdditas z suus mod⁹ intrinsecus: qz non dicūt duas formali
tates seu realitates: sed tñ vnam cū mō eius intrinsecus. Modus. n. intrinsec⁹ nō addit
formalitātē aliā ultra qdditatē cuius est modus ut patuit in prefate opinionis i pbatio
ne. Istō mō pot etiā supius distinguū a suo inferiori lz nō ecōtra. Silt diffinitio a diffinito
lz nō ecōtra. silt ptes eēnticles a toto eēntiali lz nō ecōtra. sic patuit i z⁹ elicito nup vco.
Alia est distinctio formalis qd est iter aliq duo extrema quoz rō vni⁹ nō ē pccise neq; ade
quate rō alteri⁹ seu adeqta alteri⁹. vbi grā. rō aialitatis z rō humanitatis dicuntur di
stigni formalr. isto mō ēt fm viam doctoris subtilis. qz rō humanitatis nō dicit adeqre
rōne aialitatis: qua pp vñū nō pccicat de alio i abstracto: loquēdo de vltimata abstractio
ne. qz humanitas nō est aialitas: z hoc ē qz vna nō ē pccise z adeqte altera: z b⁹ nisi altera
illarū ēt formalr i finitā vel ambe ille rōnes eēnt formalr i finitē: ut eēntia dīna z boni
tas. lz. n. distinguūt formalr: z vna nō sit pccise alia: pccicant tñ de seinuicē in abstracto: lo
quēdo ēt de vltimata abstractione. sed b⁹ est pp i finitātē formalē iclusam in ipfis. Istō ēt
mō dico qd oē inferi⁹ distinguūt formalr a suo supiori. rō. n. inferioris nō est pccise z adeqte
rō supioris: nec inferi⁹ est idē suo supiori idēitate adeqta. ita qd inferi⁹ sit tñ suū supi⁹ for
maliter. silt diffinitū isto mō distinguūt formalr a diffone: qz nō est pccise z idēitate adeq
ta sua diffinitio: cū dicat qdditatē aliā a diffone sua cōstitutā ex p⁹ib⁹ diffonit. z sic p3 qd
doctor sub. diuersimode loquit de eē idē formalr: z distinguū formalr. z isti formalizates
semp capiūt vno mō distōne formalē. s. p mō: z iō nō hnt mētē doctoris sub. C. Per istā
ēt distōne factā de distōne formali. si bene notet soluunt. 7. rōnes Gregorij de arimino
quas ipse adducit oīa opinionē doct. sub. ponēdo distōne foralē: quas rōnes cā breui
tatis omito. in nullo enī arguit i doctorē nostrū: qz semp capit distōne formalē vno mō
z nō alio mō: z hec sufficiāt de distōne formali. C. z⁹ aut distinctio que est realis z maior
z manifesta: est distinctio rerū seu distinctio rei z rei. que aut sint res z res videat in opio
ne pcedēte: qz satis bene declarat. Istā aut distinctio realis est duplex: qz quedā est suppo
stoz z alia est naturaz. Prima est iter psonas dīnas qd sunt tria supposita realiter distin

Modi identitatum z dist.
sunt scdm istum.
Iste doc. peccare videt gra
confusionis distinctionū.

Eodē mō posset cū via cōi
tēneri qd eēnt tñ duo modi
identitātū z distōnū. s. realis
z rōnis ut patet supra.

Sed qualis erit unitas spē
rū sub eodē genere pccitaz
ut ingt Ari. 10. met. 1. cō. 2.
p3 in qz qd nulla istaz erit ut
p3 discurreti. qd si dicat qd
ē unitas ordinis ut necūm
vñ. in quo erit illa unitas or
dinis cōsistens: naz qualis
depēdētia vel in cādo vel
in essēdo dabit inter illas?
diligēter pccidera. z ab alijs
qūto audietur mirabilia.

eta habētia tñ ea
alias res quarū
aliam nām hnt a
turarū est diffict
stinguit oīa dist
naturaz: qd ad
stictio eēntialis.
cit canonicus z a
rum vnum pccit
partib⁹ lz bene
nendo istū modū
nec ecōtra: nec q
fz istū modū nō
a seinuicē. s. ille d
creatura distingu
oia ista sunt abū
diffictio realis n
eēntiali z ecōtra
tialiter. z hoc sol
tur cōtra distōnē
le. C. Ulteri⁹ dicit
stictio realis nat
niūt in aliq realit
tura cū eni dē⁹ f
quo magis alias
stictio ad ipā p
males: sed solū p
re in aliq realitat
cedēs opinio. Se
tes diuersas reali
sas spēs p realitat
realis naturaz: sic
stictio tali distōnē
Aliq statēt dist
distinguunt se to
realitas: stictio
na z eēntia diuin
reali suppositoz
la realitate stictio
euidēs est qd dist
formalē sed aliq
distōne forali sol
liter qd distinctio
lis solū: addit e
ceptū qdditatie
guant realiter. z
siml⁹ unitas z bo
guant se totis obi
ctue cū distōne fo
plaritas nō sit po
nes que sunt pcc
necessario ponē
manifeste quomo

Opinio Joānis canonici.

Propositiō op. Joānis
canonici. hic nota ē qd plu
res cōditiones requirunt ad
identitātē realē qd cōpara
tūm ut patet supra.

Contra op. s. led vñr.

Eodē mō intelligit pccio i
n oīa qd eni imēdū ē
pccio pccit figurā pccia
necesse ē imēdū oīa
pccio non aut mō
pccio mēdū.
pccio videt mēdū.
pccio qd mēdū.

Ad mō vñr pccio p
no vñr qd vñr.
Cūl⁹ ex pccio qd
cūl⁹ pccio accipit p ad
dūm pccio ad alia
z cūl⁹.

Tange hic dñam naturæ et
essentiæ: et rei atq; realitatis
diuersas acceptiones.

Opinio Joānis canonici.

Impugnatio opi. Joānis
canonici. hic nulla ē q; plu
res cōditiones requirunt ad
identitatē reālē q; iſe para
bilis ut patuit ſupra.

Contra op. f. sed dic pñr.

Et hoc mō intelligit pñs i
no. meta. q; ens immediate ſi
gnificat decē figuras pñica
mentoz imediatione dñia /
rū pñentium non autē mō
doy intrinſecoy.
De qbus vide. f. met. t. cō.
4. t. in. q. ſco. f. met.

Quare nō vocat potius p
mo diuerſas q; diſtō.
Cōſidera ex pñoratiſ qñō
cū pñione accepta et p ad
ditionez diſtingu. ē ab alijs
et e contra.

eta habētia tñ eandē nām nūo indiuiſibilē et indiuiſibilr. Diſtictio aut nārū eſt iter oēs
alias res quarū vna nō eſt alia: et iſta vocat diſtictio eēntialis: quēcūq; enī hñt aliaz et
aliām nām hñt aliā et aliām eſſentiā: cū natura et eēntia ſint idez Diſtictio igit realis na
turarū eſt diſtictio eēntiaz et per dñs diſtictio eēntialis: ſic igit diſtictio eēntialis nō dñ
ſtinguit oīa diſtinctionē reālē ſz eſt ipſa diſtictio realis ſz nō pñſe ſuppoſitoz ſz etiam
naturaz: et q; ad hoc bñ dicit pñcedēs opinio q; i dñis inenit diſtictio realis et non di
ſtictio eēntialis. q; ibi iuenit diſtictio ſuppoſitoz et nō diſtictio naturaz. **A**lter tñ di
cit canonicus et aliqui ſcotizates q; diſtinctio eſſentialis eſt illa q; ē iter aliqua duo quo
rum vnum pōt exiſtere ſine alio: et ſic fm eū totū eēntiale nō diſtinguit eēntialiter a ſuis
partib; ſz bene diſtinguat reālē: q; totū eēntiale nō pōt exiſtē ſine ſuis partib;. **S**z te
nendo iſtū modū hui; canonici dicere q; paternitas nō diſtinguit eēntialr a filiatione
nec ecōtra: nec qdūq; relatiū a ſuo correlatiuo: q; neutrū illoz pōt eē ſine alio: et ſic
ſz iſtū modū nō oēs ſpēs eēntialr diſtictē eſſent: q; ſpēs de gñe relōnis nō diſtinguerent
a ſe inuicē. ſ. ille q; opponunt relatiue: q; vna nō pōt eē ſine alia. **S**ilr ſz iſtū modū nō la
creatura diſtingueret eēntialr a deo. p; q; nō la creatura pōt eēntialr eſſe ſine deo. **S**z
oīa iſta ſunt abſurda. q; re reputo pñmā opinionē pbabiliorē. ſ. q; diſtinctio eēntialis eſt
diſtictio realis naturaz: et qdūq; diſtingunt diſtōne reali naturaz diſtingunt ēt diſtōne
eēntiali et ecōtra: q; aliqua diſtinguant diſtōne reali ſuppoſitoz: q; nō diſtingunt eēn
tialiter. et hoc ſolū i dñis ut dñm eſt. **S**ic igit p; q; diſtinctio eēntialis non dñſtingui
tur cōtra diſtōnē reālē. ſilr p; q; ſilr diſtinctio. ex natura rei nō dñſtinguit ſz diſtōnē forā
lē. **A**lteri; dico q; diſtictio ſe totis ſbriue: aut eſt diſtictio formalis. aut ēt aliqñ ē di
ſtictio realis naturaz ſeu ſuppoſitoz. **U**n illa dñr diſtingui ſe totis ſbriue q; non conue
niūt in aliq; realitate potētiāli ſbhibili ad ipſa p alias realitates ſbientes ut deus et crea
tura. cū enī de; ſit ſūme ſimplex nō eſt in eo ordo realitatum quaz vna ſbat aliām: de
quo magis alias videbit. **I**ſto mō ēt diſtingunt. i. pñta: q; in nulla realitate potētiāli
ſbhibili ad ipſa p alias realitates conueniūt: ſuppoſito q; ens nō deſcēdit i ipſa p dñas for
males: ſed ſolū p modos intrinſecos q; nō dñt aliquas realitates. **E**x quo p; q; conue
re in aliq; realitate ſbriua nō eſt conuenire i aliq; re ſeu in aliq; actu exiſtēdi ut dicebat pre
cedēs opinio. **S**ed eſt conuenire in aliq; realitate potētiāli ſbhibili p dñas formales iporā
tes diuerſas realitates: ſicut hō et aſinus conueniūt i aialitate q; ē realitas oīa ſbhibili ad ip
ſas ſpēs p realitates dñiales. **P**atet alteri; q; diſtictio ſe totis ſbriue ē aliqñ diſtictio
realis naturaz ſic exēplificatū eſt de deo et creatura. et. i. o. pñtis. **A**ddit enī dñtaxat q; di
ſtincta tali diſtōne nō hñant aliquā qdādatē eōdem potētiāli ſbhibili ad ipſa p realitates.
Aliqñ ſtat ēt diſtinctio ſe totis ſbriue cū diſtōne formali dñtaxat ſic ſapia et eēntia dñia
diſtingunt ſe totis ſbriue cū in nulla realitate ſbhibili conueniāt. q; in deo nulla ponit
realitas ſbhibilis et ſbient ideo nulla ē ibi realitas ſbriua: et tñ manifeſtū eſt q; ſapia diui
na et eēntia diuina ſolū forāl diſtingunt. **S**ilr ſtat diſtictio ſe totis ſbriue cū diſtōne
reali ſuppoſitoz ſicut pñ et ſilius et ſpūſcūs in dñis diſtingunt ſe totis ſbriue cum in nul
la realitate ſbhibili conueniāt et tñ diſtingunt diſtōne reali ſuppoſitoz. **E**x oib; igit his
euidēs eſt q; diſtictio ſe totis ſbriue nō dñſtinguit oīa diſtōnē reālem ſeu oīa diſtōnem
formalē ſed aliqñ ſtat cū diſtōne reali nārū aliqñ cū diſtōne reali ſuppoſitoz aliñ cum
diſtōne forāl ſolū. et qd addat ſeu cōnotet vltra illas diſtōnes dñm ē nuper. **D**icit ſina
liter q; diſtinctio ſe totis obiectiue aliqñ eſt diſtictio realis. naturaz. aliqñ diſtictio forā
lis ſolum: addit enī ſeu cōnotat vltra illa diſtōnes q; illa que ſic diſtingunt in nullo
ceptu qdādatiō reali conueniunt. vnde vltimē due dñe duarū diuerſarū ſpecierū diſti
guunt realiter. et ſimilr ſe totis obiectiue cū i nullo ceptu qdādatiō cōmuni conueniāt.
ſimilr vnitās et bonitas: ut pbatū eſt oīa precedentē opinionē. et ſic de mltis alijs diſti
guunt ſe totis obiectiue et tñ ſolum diſtingunt formalr. ſtat ergo diſtictio ſe totis obie
ctiue cū diſtōne formali et cū diſtōne reali. **E**x his oib; euidēter notum eſt q; cum
pluralitas nō ſit ponēda ſine neceſſitate et nō appareat aliq; neceſſitas mltiplicādi diſtō
nes que ſunt pñcedentes intellectū niſi in diſtōnē forāl et diſtōnē reālē. ſequit q; nō ſunt
neceſſario ponēde alie diſtōnes dñſtincte pprie et per ſe et alie ab iſtis duab; patet enī
manifeſte quomodo alie continent ſub iſtis et ad eas reducuntur

Ad diſtōnē ſuppoſitoz in
creaturis ſequit diſtinctio
nārū gñā māt. ſecus ē in di
uinis.

Pōdera dñam ſuppoſiti
pprie accepti et iditūdi in
pppoſito: et ſilr realitatis idī
uidualis et nāe et alia plura

Qui velleſt ſuſtine op. Jo.
canonici poſſet negare ea q;
hic iſerunt et pñter dicē q;
intellecti ipſe idētatē eſſen
tialē aliquorū qñ vñi non
pōt eſſe ſine alio: et hoc pp
inclusionē ipſius eēntiales
in eo. ut p; de toto eēntiali
et pñbus ſilr dicat de diſtō
ne eēntiali p oppoſiti ſup
poſita eſſentiaz varietate et
in hoc oēs iſtāte ceſſant q;
pñcedunt de ipſiſſitudine ſe
paratōis pp habitudinē ad
extrinſecū. ut p; pñ. **I**ſtō eſt illa
formaliter ſed bñ illatueſz
non conuerſo.

Zoquit fm illū pñmū mō
dū dicēdi ſirecti ſupra q; tu
pondera bene.

Si volueris pp aliq; diſſi
cultates aliqñ eūntādas ſu
ſtinere oppoſiti. dic pñter.
ut 2in. ſirecti. ſ. notant. ſed
ſi vtrāq; viā ibi poſitaz vel
les tenere oportet in caſu
cōcedere q; diſtincta ſe tot
is ſubiectiue pñmo eſſent
eadeſe ſe totis ſubiectiue. ſe
cundomō. ut p; de ſocrate
et ſua albedie. dic pñter plu
ra meditando.

Dic q; verū eſt extenſiue lo
quēdo. ſed cū pñſiōe ſecus
eſt et per additionem.

Tange limitationes et inſtā
tias ut ſupra notant.

Addē qd pñcludit et qd nō.
ex pñbātis et ipugna reſra
ctatiōes et alia plura ppbo
lica illius chimerici de quo
ſupra feci mētiōē et cū cra
finaliter dirige in obſequiū
chriſti in quo oīa diſtōnum
et idētatū gñā pñtinue
nū. ut p; ſpeculanti quem
formaliſtaz princeps ſelici
ter intueſ. **C**ui ſit honor et
impñū in euū euoz Amē.

Explūciunt formalitates. Doctoris ſubtilis Joānis ſco
ti necnon formalitates Stephani burliſer diligētiffime ca
ſtigat ac nouis additionibus. **A**dductis celeberrimi Archi
epiſcopi **M**auricii et excel. doc. **A**ntonii de **F**atis **T**aruiſini.
Impreſſus **V**eneriſis **A**nno. **D**omini. **M**.cccc.xliij. **D**ie.
xv. **M**enſis **F**ebuarij.

Celeberrimi Tuaris Archiepi Mauriti/ de portu hyberna-
ris atq; Theologi p̄fudiffimi in scoticas formalitates epitomata.

Ro ampliori

hec pauca q̄ sequunt̄ ad cōez utilitatē legētiū stimulo
charitatis impulsu cōicare decreuit. Oēs. n. formalizan-
tes cōiter tāti i cōcreto cōsuerūt notificare idēitates
z distinctiōes: z lz possint ex doctrina Axx. excusari: q̄er plerūq; sic
exp̄mit relōnes: z lz pp̄ eaz minimā ēritatē z facilitatē docēdi ige-
niosi nihilomin⁹ ē inuestigare p̄fundi q̄ p̄t rez q̄ditates z eēntialē
intellectū: q̄re descriptiōes nōbiles idēitatu z distinctiōnū i abstra-
cto acceptaz vt potero explicabo: z multiplicitatē eaz breuib⁹ nōbo

CNota igit̄ p̄ q̄ distinctio ē duplex. vna cōis: z ē alietas seu diuer-
sitas extremoz siue cōueniētiū i aliq̄ quidditate siue nō: z bec p̄di-
cat̄ de omni distinctiōe. Alia ē p̄pa de q̄ loquunt̄ formaliste cōiter
z ē alietas siue nō idēitas extremoz in aliq̄ cōueniētiū ex nā rei
vlt̄ p̄ actū collatiūū itell̄s vlt̄ alteri⁹ potērie sibiinuiçē cōparatorū: z
hec diuidit̄ in realē z rōnis: extēsiue accipiēdo distinctiōnē realē: q̄
vlt̄er⁹ diuidit̄ i distinctiōez ex nā rei z formalē zc. Distinctio rōnis
ē alietas seu diuersitas extremoz p̄p̄atiōez collatiūū itell̄ct⁹ vlt̄
alterius potērie sibiinuiçē cōparatorū z i aliq̄ cōueniētiū. Ita q̄ cir-
cū scripto vlt̄ posito actu tali tollit̄ vlt̄ ponit̄ talis distinctio.

CIdēitas rōnis ē duplex. vna q̄ p̄supponit̄ distinctiōi rōnis: i qua
s. cōueniūt extrema distincta s̄z rōne: z ē nō alietas extremoz in
aliq̄ cōueniētiū p̄actū collatiūū rōnis inuicē cōparatorum.

CIdēitas vō rōnis q̄ opponit̄ distinctiōi rōnis: de q̄ loquunt̄ so-
liste cōiter: est nō alietas alicui⁹ q̄d dicitur aut so-
litate a seipsa cōcepta p̄ actū rōnis: cui⁹ extrema nō sunt duo nisi p̄ cō-
deratiōez rōnis. Solet igit̄ dici q̄ idēitas rōnis ē absolutissima z
bz sūdamētū primū z remotū. z ē simplr idēitas z s̄z q̄d diuersi-
tas: q̄ oia declarabit ingeniosus lector: z quomō ad ipsā req̄rit̄ alie-
tas: z salua cōpōssibilitatē idēitatis z distinctiōis rōnis vt nosti.

CDistinctio ex nā rei tñ ē alietas seu diuersitas extremoz i aliq̄ cō-
ueniētiū ex nā rei sibiinuiçē cōparatorū origiata ex p̄p̄is rōnib⁹ so-
lib⁹ extēoz z nō actu collatiūū alicui⁹ p̄o. Vlt̄ alit̄ p̄t sic notificari.

CDistinctio ex nā rei cū p̄cisiōe ē alietas iter cui⁹ extēra distincta pōt
fūdari dīctō seclusa q̄cūq; opatōe itell̄s. Vñ aduerte q̄ ē duplex
distinctio ex nā rei: vna tāq; gen⁹ ad oēs sequētes: alia tāq; spēs ab
aliis dist̄cta. Jō in sua notificatiōe adiunxit ly tñ vel cū p̄cisiōe.

CIdēitas ex nā rei: alia ē p̄supposita distinctiōi tali i q̄. s. cōueniūt
extēra distincta ex nā rei: z ē nō alietas extēoz i aliq̄ cōueniētiū ex nā
rei de q̄b⁹ sub rōne q̄ cōueniūt nōlō mō p̄dicata dīctōria p̄nt so-
ari: origiata ex p̄p̄is rōnib⁹ so-
lib⁹ extēoz z nō actu collatiūū
alicui⁹ potērie. Alia ē opposita distinctiōi ex nā rei z ē nō alietas ali-
cui⁹ q̄d dicitur vel entitatis a seipsa ex nā rei de q̄ absolute accepta
nullo mō p̄nt p̄dicata dīctōria so-
ari. Cōsidera quō distinguit̄ ab
idēitate rōnis. Quidā enī dicūt q̄ talis idēitas ē rōnis. S̄z ad-
uerte tūc quō eēt opposita distinctiōi ex nā rei. Jō dic alit̄. Dicūt
nāq; q̄dā z apparēt q̄ ois idēitas eiusdē ad se ē tñ rōnis. Jō
refert dicere aliqd̄ eē idē ex nā rei vel relr: z dicere idēitatē eē ta-
lē: maxie ad seipsū. Quere Sco. notāter sup. 5. met. c. de relatiōe.
Pro cōitate distinctiōis ex nā rei alit̄ z ipsius p̄cisiōe ab eis: vide in
simili Sco. in logicalibus. c. de dīctā. z c. de qualitate. Alia plura
addat h̄ ingeniosus lector his breuib⁹ dūtaxat. exp̄gefactus.

CDistinctio modalis ē alietas vlt̄ diuersitas q̄ orit̄ iter q̄d dicitur z mo-
dū it̄secū: vel iter modū z alterū modū eiusdē vel alteri⁹ q̄d dicitur
tis: cū aliis dīctiōib⁹ additis s̄. in descriptiōe distinctiōis ex nā rei.

CIdēitas modalis alia est p̄supposita distinctiōi tali: z ē nō alietas
modoz i aliq̄ cōueniētiū ex nā rei sibiinuiçē cōparatorū. Alia vō op-
posita distinctiōi modalī: z ē nō alietas alicui⁹ modū a seipso: z s̄z ali-
q̄s ē rōnis tñ: s̄z tu oia bñ pōderabis. Et dicta d̄bet̄ itelligi d̄ mōis
realib⁹ z nō it̄secūalib⁹. vt p̄z. Aduerte q̄ lz ab oib⁹ mōis possit ab-
strahi cōcept⁹ q̄litiatū modū i cōi: nō tñ seq̄t q̄ nō sint p̄ diuersi q̄d dicitur
tūe: q̄ sic ē stat⁹ cōcept⁹ q̄d dicitur. Ita i q̄litiatū vt bz Sco. i
theorematib⁹. Vnde cū q̄l̄ differūt distinctio modalis z ex nā
rei. Quere formalistas antiquiores z semper Scotum imitare.

CDistinctio formalis est alietas seu diuersitas q̄d dicitur in aliq̄ cō-
ueniētiū ex nā rei sibiinuiçē cōparatorū quarū neutra icludit aliam
q̄d dicitur z p̄t p̄ mō. Vñ aduerte q̄ hic d̄scribit̄ distinctio formalis di-
cta a so-
litate. 3. mō de q̄ ifra p̄te z. s̄cōi articlī p̄ncipalis. Si igit̄

vis accipe ipsā a so-
litate. 2. mō adde vt scis ad p̄positū. Est etiā
descriptio distinctiōis formalis mutue seuadequate. vt patet.

CIdēitas so-
lalis vno sic describit̄. Est nō alietas alicui⁹ q̄d dicitur
ex nā rei a seipsa: q̄ a q̄busdā d̄ rōnis. sed considera vt prius.

CIdēitas formalis quā distinctio talis p̄supponit̄: est nō alie-
tas quidditatu ex nā rei cōueniētiū in aliquo quidditatu.

CIdēitas formalis quā distinctio talis destruit̄: est nō alietas qui-
ditatu: quarū vna ex nā rei aliaz icludit quidditatu. Vbi p̄z q̄
formalitas semper accipitur in tertia acceptione infra vbi prius.

CDistinctio realis ē alietas vel diuersitas entitū habētū aliā z aliaz
realitatē so-
litr postitū actu exiūtē vnica exiūtā seu diuersa vbi su-
mit̄ realitas pro realitate exiūtē vel subsistētie. nō aut̄ eēntie: q̄b⁹
bene cōsidera. Dicūt aut̄ in descriptiōe h̄ntū aliā z aliā realitatē p̄p̄
s̄bz z p̄p̄iā passiōē so-
litr postitū: vlt̄ p̄p̄iā passiōes z h̄ actu exiūtē
vlt̄ p̄p̄iā q̄d dicitur diuersas: vnica exiūtā zc. vlt̄ p̄p̄iā p̄sonas i diuinis q̄ di-
stinguūt̄ realr. Quis h̄eant vnica exiūtā. vñ pōderabit curiosus le-
ctor: diuersitatē realitatis z exiūtē: z quō pōt accipi vt q̄d vlt̄ vt mo-
dus vel d̄nōiatiue z q̄d dicitur vt alit̄ modi z passiōes z d̄ie z h̄.
Et q̄l̄r vno icludit ens q̄d dicitur: z alio mō nō: z ita de aliis. vide
Sco. singularissime. 4. meta. z alibi z applica vbiq; 3. Instācias vō
cū adducat z soluat ingeniosus lector. Nota ē q̄ alia ē distinctio
realis mutua z adeq̄ta vt iter m̄az z so-
litr: vel duo id̄iuidua eiusdē
sp̄s: alia nō mutua nec adeq̄ta vt iter totū eāntiale z p̄tes. vt ifra
tange. Sed pōderabis instācias pro z ecōtra de hac mutuitate.

CIdēitas realis quā distinctio talis p̄supponit̄ est nō alietas ex-
tremoz exiūtū in aliquo cōi: z bec est realis z non rationalis.

CIdēitas realis opposita distinctiōi tali vno sic notificat̄. Est nō
alietas alicui⁹ entitatis actualr exiūtū ad se ipsaz actualr exiūtē: z
vlt̄ eē rōnis. Alio mō sic describat̄. Est nō alietas extremoz ex nā
rei habētū vna z eādē realitatē formalr postitū actu existentem
vnica existentia seu diuersis: z ista est realis: vt patet speculanti.

CDistinctio essentialis est alietas vel diuersitas extremorum ex
nā rei actu separatorū vel saltim actu separabiliū z separatim cōser-
uabiliū in aliquo cōueniētiū. Et est duplex. s. mutua vt inter so-
rem z Platonē alia nō mutua vt inter totū z partes fm quosdā.
Sed tu cōsidera instācias z adde z restringe vt nosti.

CIdēitas eēntialis p̄supposita distinctiōi tali: est nō alietas extre-
morum ex nā rei actu nō separatorū: nec separabiliū: nec separatim
cōseruabiliū in aliquo cōueniētiū: vbi pondera differentia huius
a reali. Quere vbiq; p. t. z. s̄. z alios quos nosti pro z contra.

CIdēitas vō eēntialis opposita distinctiōi tali alia est rōnis fm
quosdā. Et est nō alietas alicui⁹ entitatis ad seipsam ex nā rei ab
alia actu separate vel separabilis z separatim cōseruabilis. Alia
est realis z est nō alietas extremorum ex nā rei actu nō separatorū
nec separabiliū nec separatim cōseruabiliū.

CDistinctio se totis subiectiue ē alietas cuius extrema ex nā rei in
nullo id̄iuiduo: aut subiecto aut supposito reperiunt̄: z alia ē in-
diuidualis: vt in creaturis: alia p̄sonalis vel suppositalis vt i diuis
z in aliq̄b⁹ creaturis. Nec descriptio ē itelligēda s̄z scōbz modū
assignādī distinctiōnē se totis subiectiue. si primū modū sustine-
re volueris facilliter alio mō describere eā poteris.

CIdēitas se totis subiectiue p̄supposita distinctiōi tali ē nō alietas
cuius extrema z si in aliq̄ cōueniāt: in nullo tñ s̄bo vel id̄iuiduo
aut supposito reperiuntur: que oia bene masticādo considera.

CIdēitas vō opposita distinctiōi tali alia ē rōnis fm q̄dā. Et ē nō
alietas eiusdē extremi ad se i aliq̄ id̄iuiduo aut s̄bo aut supposito
ex nā rei rep̄i. Alia ē realr. Et ē nō alietas extremorum q̄ ex nā rei sūt
i eodē exiūtē vlt̄ subsistētie. q̄ oia vt dixi itelligūt̄ s̄z cōez assignatiōē.

CDistinctio se totis obiectiue est alietas extremorum in nullo cō-
muni quidditatu ex natura rei cōuenientium.

CIdēitas p̄supposita distinctiōi tali: ē nō alietas extremorum ex nā rei
cōueniētiū aut q̄d dicitur aut d̄nōiatiue aut vninoce aut saltē i vninoce

CIdēitas vō opposita alia ē rōnis s̄z aliq̄s: z ē nō alietas alicui⁹
extremi ad seipz cui nihil ē ex nā rei cōe illi cōueniēs q̄d dicitur.
Alia ē realis: z ē nō alietas extremorum cōueniētiū i aliq̄ vno cōceptu q̄d dicitur
tatiuo. Adde tu ad h̄ plura castigādo z limitādo ad mētē Sco. oia
dirigēdo. Nā h̄ descriptiōes cōes sūt ad plures vias so-
litratiū. sic iux̄ litterā so-
litratiū notari limitatiōes z loca doctrine scotice.

Expliciant Epitomata.

**Auree scoticarum formalitarum lucu-
brationes in florentissima iam pata-
uina academia editae ab excel-
lentissimo Sacre Theolo-
gie docto. Magistro An-
tonio Trombeta pui.
S. A. tunc Mi. inte-
gerrimoq3. nunc
dei gratia Ar-
binati Epi-
scopo.**

Antonius de Fantis Larusinus Liberalium Disciplinarum Doctor Excellentissimo ac
Integerrimo Urbinati Episcopo. M. Antonio Trombete. S. P.

Memorabile Platonis et Aristotelis documentum meditatus Antistes Celeberrime. Quod unicuique mortalium liceat Ambrosium illud diuinumque virtutum nectar pro viribus delibare. quo ipsis fere celicolis assimilatus ab illo mortalitatis vinculo facile vindicaretur: illiusque summis laudum precibus tanto magis efferendum penderi: Quod Roma prisca preclara virtutum suarum facinorosa posteris elargita ellucesceret: ea praesertim de causa quod nedum nobis ipsis. verum et patrie et amicis nati sumus. per quos rationi consentaneum duxi. ut qui Aristotele auctore naturali quopiam animi desiderio ad capefscendas virtutes promoueri solent. pro instituendis alendisque eorum ingenij subtiliora Sapium volumina Clarioraque Maiorum suorum dogmata perlegenda traderent. altriceque Minerva suprema laudum fastigia sibi dedicarent. quae de re nihil admiratione dignum videri arbitror. plerisque solertissimo etiam praeditos ingenio assiduis studioque laboribus plurima temporum lustra coterere. quibus aliqui profecisse disciplinis viderent. pingui namque adeo balbutientium auctorum Minerva sorte sua irretiti sunt. leuibusque rudium ambagibus. et ancorarum Instar marmoreae ve Imagines effici potius videant. quam minimam et ultra decennium laborum suorum portuicula vel studiosis ostentare / vel in medium afferre valeant. Maxime quapropter et immortales agere sunt his gratie. qui subtilissimas vigiliarum suarum Lucubrations cupidis virtutum Cultoribus molliunt. nam et plurimum studiosis prodesse. et ipsi perpetuis honoribus celebrandi peribetur. quales te Praesul Dignissime (ne longius exempla petamus) oes vno ore predicant summis laudibus extollendum. ob innumeras animi tui dotes et eximias virtutes / omni adeo cum dexteritate studiosis elargitas: ut qui vel subtilissimis in exponenda peripatetica Sapietia lectionibus in Patavino gymnasio diutius: vel notabilium quonum et suarum editione tibi sit conferendus: facile sit nemo. Vix enim vero tam celebre Lucubrationum tuarum munus plurimis Calcographorum lituris inficiari / ob singulare meae erga te obseruantiam minime ferendum duxi. quin potius etiam sepius rogatus. ut subtilissimas tuarum formalitatum sententias in pristinam lucem reuocarem / adeo emaculatas: ut de decori magis quam honori putarentur opifici. eas omni cum diligentia ab infinitis pene erroribus absolutas alacri animo lectitabunt: qui precipuos Aristotelis et Averrois subtilissimique. Joa. Scoti sales degustare tentauerint. propulsis rudium Doctorum deliramentis. qui perspicacium ingeniorum vires eneruant. et eneruatas adeo obdurant. ut vel difficile sit vel penitus impossibile in rectam veri bonique cognitionem illa reuocari. reliquum est: ut subtilissimas quaestiones tuas in prima Aristotelis Phisica simili errorum absolutioe studiosi perlegant. quod me aliquid quando facturum spero. ut me omnibus in votis tuis obsequentissimum: cuique honoris et Auctoritatis tuae studiofissimum facile intelligas. Vale Praesul integerrime.

Tractatus

Eximii Doctoris magistri in tractatu formalium audientium scholae vniuersitate edita inchoatissimis et necessariis

distinctio autem est realis: ad dunt illas simplici et absolute quam op intelligit per tribus modis. Primo modo pro re existente. et essentia. Et ista se hinc p est essentia: et ois res existit. Res subsistens est res quae: et quod est in in suo genere substantiae: et quod. Decidit illi et quod. Et in 7. di. i. De incoadit. quolibet. q. 9. Un pter ea distinctio rei substantiae: q. bens estimata actualitate re actu: neq. est alteri ro et diu ma et forma: que no diu q distinctio data colligit de bet. q. 9. Res vero existit: et vel pot esse: non sic interdicamento et in genere: sit predicamento abstracta ab ex ligedo sic q. existetia pot d ment: sed no substantia. I sse: et quo. Tu q. sbe est n qd. Sibi res existes est res na sunt ide realiter: neq. a se tra quolibet res essentia e r q. res essentia in esse obiecti res existens: pro qto repositi spem intelligibile: et abstracta na. Pot eni spes intelligibilis ab oi supposito: et ab oi singu tia. Et quo sequit q. qu distinguat ab existetia et a finitino habeat aliqd esse abli et na rei tam in singulari q. nes tale rem eentia pot acci erit realis: q. distinctio reali li: et fm oes est distinctio inte sistentia. Qm igit essentia d tia no est de qditate eius: et hcat aliqd ee et na rei: distincti re no erit distinctio realis. N gnt a supposito: sine accipiat ut i intellectu obiectine: h3 ali intellect: imo et pter actu itel obiectino: et relucet in spe: nae pcedit actum itelligendi ut: et ei: vel natura: vel tempo

Alterius est adue q. ista se distinctio ideritas. Ois diu

Eximij Doctoris magistri Antonij Trombete data
vini in tractatu formalitatu Scotica. Inia ad istan
tiam auditorum scholarium in Celeberrima patavina
vniuersitate edita inchoat: cum quibusda additionibus
vtilissimis et necessarijs.

Arcu forma

litates Doc. subtilis Scoti q
ritur zc. Pro declaratiõe
qõnis mote qua qrit. Utrum
que distinguunt formalr: di
stinguatur et realiter. No
tandũ est: q est vna ppositio
disputanda inter Thomistas
et Scotistas. Videlicet. Dis

distinctio aut est realis: aut est ronis. Thomiste conce
dunt istaz simplr et absolute. Scotiste negant. Pro
quarũ op. intelligẽtia primo notandũ est: q res capit
tribus modis. Primo modo p re subsistentie. Scdo
modo pro re existentie. Tertio mō p re quiditativa
et essentie. Et ista se hnt p ordinẽ. Qm̃ ois res subsistẽs
est existens: et ois res existens: ē res essentie: et nō ecō
tra. Res subsistens est res incōicabiliter existens: vt
quo: et vt qd: que est tñ in nā sbali: et tñ cōpetit suppo
sito in genere substantie: q: tale ē incōicabile: vt quo:
et vt qd. De cōicabili vt quo: et qd. videas Doctore sub
tilez in. 7. di. i. De incōicabili vero in 3. di. i. q. i. Et in
quolibet. q. 9. Uñ pter ea que dicit Sco. pōt assignari
diffinitio rei subsistẽtis: q res subsistẽs est p se ens ha
bens vltimatā actualitatē nō ordinabilem ad vltorio
rẽ actũ: neq: est alteri rō essendi. A qua diffõne exclu
dit mā et forma: que nō dñr isto modo res subsistẽtes:
q diffinitio data colligit de mēte Doc. subtili. in quoli
bet. q. 9. Res vero existens est in quolibet pdicamen
to: vel pōt esse: non sic intelligẽdo: qd illud qd est in p
dicamento et in genere: sit existẽs actu: quũ oē qd ē in
pdicamẽto abstrahat ab existẽtia actuali. Sed intel
ligẽdo sic q existẽtia pōt ppetere rei cuiuslibet p dica
menti: sed nō subsistẽtia. Tum qz accis est cōicabile
sbe: vt quo. Tũ qz sbe est rō essendi in aliquo et fm̃
qd. Sifr res existẽs est res essentie: quũ essentia et exi
tia sint idē realiter: neq: a seinuicē separent. Et nō ecō
tra quolibet res essentie ē res existens in quocũq: est:
qz res essentie in esse obiectiuo apud intellectũ non est
res existens: pro q̃to repñat essentia rei seu qditas p
spēm intelligibilē: vt abstrahit ab oī existẽtia et subsistẽ
tia. Pōt enī spēs intelligibilis repñare nām abstractā
ab oī supposito: et ab oī singulari: et ex cōit ab oī existẽ
tia. Ex quo sequit q: quũ res eẽntie et in singulari
distinguat ab existẽtia et a singulari. Et sifr in esse obie
ctiuo habeat aliqd esse abstractũ a singulari: qd esse ē
ex nā rei tam in singulari q̃ in intellectu obiectiue) pe
nes talē rem eẽntie pōt accipi aliqua distinctio q non
erit realis: qz distinctio realis fm̃ famositate vocabu
li: et fm̃ oēs est distinctio inter rem et rẽ exĩtie vel sub
sistentie. Quũ igit essentia de se nō sit existẽs: qz existẽ
tia nō est de qditate eius: et vt dictũ est: quũ in suo eē
hēat aliqd eē ex nā rei: distinctio accepta penes talez
rẽ nō erit distinctio realis. Neq: et ronis qz nā vt disti
guat a supposito: siue accipiat vt in ipso: siue accipiat
vt i intellectu obiectiue: hz aliqd eē pter actũ collatiuũ
intellect: imo et pter actũ intelligẽdi. Qm̃ ipsa nā in eē
obiectiuo: vt relucet in spē: vel ordine tpis vel saltem
nāe pcedit actum intelligendi: qm̃ est cā ipius effecti
ua: et cā: vel natura: vel tempore pcedit effectum.

Alterius est aduertẽdũ circa titulũ qõnis
q ista se hnt p ordinẽz. Diuisio:
distinctio: nō idēritas. Dis diuisio est distinctio. et nō eē.

Diuisio. n. quũ insequat mām: et q̃stitatē: repit solũ in
mālibus. Distictio aut taz in mālibus q̃ in spūalibus.
Sifr ois distinctio est nō idēritas: et nō eē. Distictio enī
quũ sit relatio positia: p̃supponit extrema positia. s. f.
fundamentũ et terminũ. Ex quo sequit: q iter nega
tionē seu puationē: et habitũ: seu positiuũ nō pōt funda
ri distinctio: sed solũ nō idēritas. Et si q̃qz iuenit q ha
bitus distiguit a puatione: aut affirmatio a negōne: s
hz solũ intelligi negatiue. s. est: nō eadē. Et isto mō con
cedimys qz fortes distiguit a chimera negatiue. s. qz
nō est idē chimere: s. positiue nequaqz. Notandũ 3.
q distinctio formalr accipit penes formalitatē: et forma
litas q̃trũ spectat ad ppositũ nihil aliud est q̃ rō cōce
ptibilis ex nā rei: vt illa dicant habere distinctā forma
litem: que hnt distinctam conceptibilitatem.

Ex quibus oibz appet qd qrit in qõne.
Utrũ illa q distinguunt for
malr penes formalitates et eẽntias vel qditates distin
ete acceptibiles: distiguit realr sic res et res: loquẽdo
de re exĩtie vel subsistẽtie.

Ad vtrāqz partem arguitur. vt in textu.

Pro itelligentia pme auctatis ad
ducte: e aduertẽ
dũ qz p. 2. et 3. spēs qualitatis differūt penes ista. s. eē
qualitatē facillr vel difficulter mobilē a suo subiecto: et
quo ad secundā esse p̃cipiũ nāle agēdi vel patiēdi cū
facilitate vel difficultate: et quo ad tertiā esse formam
imutatiuā s̃nsus. Que tria vel sunt modi nō oppositi
eiusdē qualitatis: p quos modos Arist. distiguit spēs
qualitatis: itelligendo p spēs: non qdem spēs despera
tas: et incōpossibiles: quemadmodũ sunt hō et asinus:
sed itelligendo p species: modos eiusdē qualitatis in
mero) vel etiā per ista tria itelligendo quasda differē
tias accidentales isequentes differentias et formas ip
sas p̃stos modos nobis cognitos. Sed itelligẽdo vel
vno mō vel alio modo: semp ego habeo: qz idēz calor
numero pōt reponi in diuersis speciebus qualitatis: et
quũ diuerse species habeant diuersas diffinitiones: et
diuersas formalitates: sequitur qz cū eadem re nume
rali et existentie stabit distinctio formalitatum.

Pro intellectu scde auctatis e aduertẽ
dũ qz actio acta ē illud
de quo dicit Ar. qz ē actio et passio: et nō itellexit de ac
tiõe: qua agēs formalr agit. Doc appet ex ter. Cō. 19. et
20. et 21. tertij phis. vt declarauimus in qõnibus no
stis. An actio sit formalr in agente. Actio. n. acta p̃b
qd est esse ab agente: dī actio: et p̃b qz recipit in passio
dī passio. Et ita p diuersas habitudines quarũ vna est
ad agens alia ad passum: forit diuersas denoiatiões.

Pro itelligentia tertie auctatis ē cō
deradum qz si rō for
malis vtrius: et rō formalis iustitie eēt vna rō formalr:
q̃cqd eēt iustitia: esset vtrius moralis: et eē. Qd exp̃sse ē
falsuz: et tñ vtrius et iustitia sunt vna res. q̃cū eadēre stat
aucto. (distinctio formalitatum.

Quarta ritas p̃z i textu: et dese ē clara.

Pro itelligentia q̃nte auctatis ē no
tadũ: qz l3 essentia
diuina sit de essentia p̃ris: qz p̃r cōstituit in esse pater
nitate et essentia: tñ pater vt p̃r: nō est de qditate essen
tie diuine: qz nullus respectus ē de qditate entis abso
luti: essentia est ad se: p̃rad alterũ: ideo paternitas nō
est de qditate essentie. Nō itelligo tñ qz eẽntia diuina
sit sic de eẽntia p̃ris qz p̃dicet p se et in p modo de p̃re
qz nihil p̃dicat sic p se de aliquo: nisi illud sit vnũ p se:
vt declarat Scotus in p̃sinarũ. di. 26. pater autē (quoz
cōstituat ex absoluto et respectiuo: que non faciūt vnũ
p se) de ipso nihil videt sic per se p̃dicari. Dico tñ eēn

Sco. i p̃rio
sen. dist. 7.
q. vnica. et
in 3. se. di.
1. qd. 1. et in
q̃libet. q. 9

D. subtilis
in quolibet
q. 9.

p̃ phy. tex.
cō. 15.

T. c. 19. 20.
21. 3. phy.

Aner. iz.
meta. cō.
19.

Sco. i p̃mo
sen. di. 26.

tiam esse de essentia patris constitutivae: qz constituit ipm in esse: tuc essentia si pdicat de pre: predicat idetice: z non formalr: quiditativae: seu in primo modo.

Descendendo ad determinatione qd-
nis: circa p^m arti^m e ad-
nertedū p itelligētia p^o vniuersalis: qz nō solū intellect^o ē
po^o collatiua: verū etiā volūtas: qd declarat: qz illa po-
tentia q opat circa aliqd vnu obz: nō tm in se: verū etiā
in ordine ad aliud: hz actū circa vtrūqz: z cōparat vnu
ad aliud: volūtas est h^o. qz nō solū amat creaturā in se
verū etiā in ordine ad deū: qū amat ipsaz pp deū. ergo
zē. maior vī colligi de mēte Ari. in 2° de aia. t. c. 145.
vbi pbat sensuz cōm apphēdere sonū z colorē: qz nō
tm apphēdit sonū in se: sed vt differentē a colorē: z ita
cōparat vnu ad reliquū. Ex quo sequit^r q illud ē ens
rōnis: qd depēdet ab actu collatiuo intellectus vī volū-
tatis vel alterius po^o collatiue. Et p oppositū illud est
ens reale qd nō sic dependet. Et pter istā diuisionē
quā ponit iste auctor pono illā quā ē dedi in qōnibus
de vnitatē nāe z de vī. Ens rōnis pōt capi vel p ente
in aia subiectiue: vel obiectiue. Ens in aia subiectiue:
sicut spēs itelligibilis: actus: z habitus: z istud ens dī-
esse rōnis: qz fundat in rōne. seu in po^o q est rō sicuti ē
intellectus z appellat^r ens rōnis subiectiue. Qd ens rō-
nis nō distinguit^r ē ens reale. Qz tale ens est in pdica-
mēto qualitatē: z qdlibet qd est p se in pdicamēto: ē
ens reale: imo ens ex aia. Quia 2^a i. 5. met. t. c. 14.
distinguit tale ens ex aiaz in. 10. pdicamēta. Alio^o capit^r
ens rōnis obiectiue in aia. Et tale ens rōnis p tāto ap-
pellat^r ens rōnis obiectiue: qz in tali esse ē obm rōnis
z intellectus. Tale aut ens pōt itelligi ēē in intellectu ob-
iectiue duob^{us} modis: habitualr vel actualr. Prio mō
dī hīc esse sic qū hz esse p spēm itelligibile nō actu mo-
nētē intellectū: sed q est in prima dispōne ad monēdū.
Et tale ens rōnis nō distinguit^r ē ens reale: imo ē ali-
qd ens ex nā rei: qz pcedit actū itelligēdi: z oēm actū
collatiuū: z nō depēdet ab actu intellect^o in fieri z cōser-
uari. 2° mō aliqd hz ēē i intellectu obiectiue adhuc bu-
pl^r. Uno^o aī actū itelligēdi. alio^o post actū itelligēdi.
Prio^o obz relucēs in spē itelligibili q actu mouet
intellectū vel terminat ipm: dī esse sic in intellectu obie-
ctiue: z tale obm saltē ordine nāe pcedit actū itelligē-
di: qz cāt effectiue ipm. Tā aut nā pcedit effectū. g. ta-
le obz vt sic: est pū actu itelligēdi: nullo mō depēdēs
ab ipso. Ex quo sequit^r adhuc q tale obz hz aliqd ēē
ex nā rei: z p oīs nō distinguit^r ē ens reale. Scdo mō
in ista vltima diuisione aliqd hz ēē obiectiue penes ac-
tū itelligēdi depēdēs ab ipso in fieri z cōseruari: z isto
mō intētiōnes z sē entia rōnis q nō sunt nisi p actū in-
telligēdi: z p actū collatiuū ipsius intellect^o: z tādiu ma-
nent in eē qdū manet talis actus collatiuus: qz circū-
scripto: imēdiate desinūt eē. Et istud ens rōnis ē illud
de quo loquit^r sco. i. 4. dist. i. q. z. zē cōparatio passiua
qua vnu obm cōsideratū cōparat^r ab intellectu ad aliud
obz cōsideratū. Et tūc oīs itētiō scda ē cōparatio passiua
in obiecto: qua vnu cōsideratū: vt cōsideratū: cōparatur
ad aliud obm: z tale ens rōnis est illud qd oīno distin-
guīt^r ē ens reale. Et sic ens rōnis isto mō: z ens reale
seu ex nā rei oibus alijs modis antedictis sufficiēter
diuidunt ipm ens: qū diuidit in ens reale z rōnis.

Pro itelligētia scde diuisionis q est
p ens qū z nō qū: sunt duo notāda: quoz p^m ē: qz qū
itas accipit vnomō p qūitate extēsiua fm quā aliqd
actu extēditur. 2° mō p qūitate pfectionali: de qua hz
Aug. 6. de trini. ca. 7. qz in his q mole magna nō sunt:
idē est maius qd melius. Prio qūitas inuenit in corpa-
libus solū. Scda in spūalibus z corpalibus. Prio est

p se in pdicamēto. 2° est trāscēdens. Ad qū ens diui-
dit^r p qūitū z nō qūitū: accipit^r qūitas 2° mō. z nō p mō.
Ista sunt p diuideria ipm ens ante qz diuidat^r p finitūz
z infinitū. Aut p vnu z multa. P^mū declarat^r: qz fi-
nitū z infinitū qūitati cōgruūt. vt p3 in p phy. text. cō.
15. g. finitas z infinitas pfectionalis suo mō cōpetit qūi-
tati: z nō nisi enti qūto. g. qd diuidit^r per finitū z infinitū
necessario est qūitū: qūitate pfectionali. Scdm de-
clarat^r: qz si hō cōcipiat ab intellectu in esse qd itatiuo
z circūscribant oēs passiones q cōpetūt hōi fm qz hō:
z ēt fm qz ens: nulla passio cōpetit ei neqz q est hōis:
neqz q est entis. Ergo in tali pfectione nō cōpetit sibi
vnitas aut multitudo: z tamen certum est qz in tali p-
cissione est demonstrabile de homine: qz est perfecti-
or asino qd itatiue. Qz in tali pfectione cōpetit sibi dīa
sua essentialis q est pstatior z nobilior qz dīa asini: ex
eo qz genus descēdēs in ista: diuidit^r differētis oppo-
sitis: quarū vna ē nobilior reliq. g. relinquit^r qz in ista
pfectione hō erit qūitū: z tm sibi nō cōpetit vnitas. Et
cōfirmat^r. qz certū est qz hō in esse qd itatiuo hz aliqez
ordinē saltē fundamētalē ad p^m ens qd ē deus: s3 iste
ordo nō pōt ēē sine pōritate z posterioritate fm pfectio-
nē. g. aliq pfectio seu qūitas pfectionalis sibi cōpetet.
S3 hīc isurgit vna difficultas. Nā ex qz ens qūitū diui-
dit^r in. 10. pdicamēta. g. relatio erit qūta loquēdo de re-
latiōe pdicamētalī: sed hīc vī falsūz. qz relō diuina nō ē
sic quāta: qz tūc cū relatio fit in vna psona diuina que
nō est in alia in vna psona nō esset oīs pfectio. Et ita
psona diuina nō ēē infinita formalr. g. multo minus vī
qz relō in creatura icludat aliq pfectionēz. Ad hīc nī
deē: z p rōione ponit^r 2^m notāduz qz relō in creaturis
ideo est qūta: qz est finita formalr. Relatio aut diuina
qz nō est finita neqz infinita formalr: ideo nō pōt ēē qū-
ta. Vñ illi relōni cui nō repugnat excedere vel excedi:
nō repugnat qūitas finitas vel infinitas: sed relōni crea-
te nō repugnat excedi. g. zē. Et p oppositū relōni di-
uine repugnat excedi qz illud qz est idē realr alicui in-
nito nō pōt ab aliquo excedi. Relō diuina est idē
realr deitari q est infinita formalr. g. nō vī excedi. z p
oīs nō pōt esse finita formalr. qz oē finitūz excedit ab
infinito. Neqz pōt dici: qz talis relō excedat: qz excessus
cōpetit ei qd hz rōnē mēsure. Relō aut nō pōt sic mēsu-
rare: qz qd mēsurat ē ens p^mū z hz rōnē totius. Sed
relō in diuinis nō pōt ēē ens p^mū neqz ēē aliqd totū:
ex cui^{us} plenitudine pfectōis mēsuret qd hz aliud mai^{us}
p accessuz ad ipm: minns p recessuz ab ipso. S3 talis
rō mēsurādi cōpetit ei qd est ens absolutū z p^mū: qua-
le nō pōt ēē relō. g. nullo mō pōt excedere: z p oīs nō
pōt esse formalr infinita. qz illud est formalr infinitū qd
excedit qdlibet aliud: z mēsurat ipm vt dictūz est. Et
sic sequit^r ppositū qz relō in creaturis est finita z quā-
ta. Relatio aut in diuinis neqz finita neqz infinita.

Pro itelligētia hui^{us} qz dīc: attributa
in diuinis. ē aduertē
dū qz attributū i diuinis vno mō accipit^r cōiter p oī eo
qz attribuit^r alicui psonē diuine: siue sit pfectio qd itati-
ua siue qūitativa. Prio mō fitut sba spūs dīr pdicata
qd itatiua. Scdo mō bonitas: sapia: iustitia sunt pdica-
ta qūitativa: qdlibet istoz pōt dici attributū in diuinis.
Scdo mō pōt accipi attributū pzie z ē pfectio scda-
ria nō qd itatiua q accipit^r a creaturis z attribuit^r deo
via remotionis z eminētie: z sic attributa sunt pcese p-
dicata q adueniūt deo in scdo mō q pdicata repiunt^r
in creaturis: z cū sint accidentia (q accidentalitas dicit^r
impfectionē in ipsis: maxime loquendo de sapia z de
iustitia) remouem^r ab ipsis qz sint accidentia z qz di-
stinguant^r essentialr a subiecto: z ex oīti attribuiamus
istis qz sint sba: z qz sint idē essentialiter z similr

Sco. in. 4.
di. i. q. z.

Aug. 6. de
trini. c. 7.

remouemus ab istis i
summitate vel infinita
nā: nō accipit eadem
summa: z nō finita. Et i
tūris z attribuit^r ipm
q nō sunt pdicata qui

Pro itell
scio qz relōnes notio
aut duab^{us} sic pmitas: ipm
nōcō nolēs: qz p ipas nō
sic pmitas: p p iparā
cōēs sūt q cōpetūt oib^{us} p
dō: z equalitas: quaz qu

Quia vero
extētiē adueniēs. Est ad
dō hz via doctoris sūtilis
to relōnes ppe appellat^r r
gen^{us} relōnis appellat^r bab
relōnes. P^mo quo ē nō
relatiuū: relō respēctis z bī
nē iūma. Vñ oē relatiuū
latiū n. vītra rōnē quā le
latiū qd denoiat releri p i
dit aliqd absolutū. S3 oīs
spect^r ē relō: qz relō est resp
qui oit^r ex nā fundamēti p
autē ē qdā cōe: ad respectū
extētiē adueniētē. S3
habundō ē respect^r: qz iter
est habitudo: z nō ē respe
relōnis essētiē diuine a
Qualis ē fundamēti ad fun
spectus: qz repugnat eēnti
r. Et quo sequit^r qz loquēdo
spectus intrin^{ecus} adueniētē

Pro itellige
actis. Est aduertēduz qz sba
scdo itelligēdo subistēte p
si accipiat^r sba a subistādo: i
nō nulli subistat: eo mō quo s
sue denoiat sba pncipalr. S
sue: sic de^{us} ē sba. Vñ aut q
sūtib^{us} modis capit^r vno^o po
sue: sē a se. Alio^o p eo qd
sē: 3° mō p eo qd nō p se existit
existit. P^mo mō de^{us} ē sba: a
enē de se sūti eē: hz ēē p eē
cōpationē: ē sic hīc ēē ab alio
sēti sūti eē: apparet p illō sēti
ad ros: vbi de^{us} denoiat^r h nōi
ēē z finitū eē. Scdo mō sū
in pdicamēto subistāte incip
vīqz ad indiuidua iclusiue. C
existere accipit in isto scdo mō
z nō est in alio pncipalr: z nō
pōt ipa existētia actuali: vt itell
per se in pdicamēto subistāte si
quazqz sunt p se in tali pdica-
tū ab existētia actuali: z ratio
vnu p accipit: eo mō quo albe dō
z sic albedo intētia nō repomē i
bedo intētia icludat aliqd qd el
enā vī est de ente extētiē: vt in
le existit qd est p se in pdicamē
per se ens distinguit^r ē ens in ali

remouemus ab istis i creaturis finitate: et attribui^m summitate vel infinitate: et dicim⁹ q^o sapia e in deo sub stantia: no accis: eadem realiter: no distincta. infinita et summa: et no finita. Et ita quecuq³ accipiunt^r ex crea turis et attribuunt^r ipsi deo via remotionis et eminentie et no sunt predicata quidditativa: sunt ppe attributa:

Pro intelligetia q^o sunt relones no tiales et no coes scito q^o relones notiales sunt q^o coepetunt vni psona tm aut duab⁹ sic pinitas: spiratio actiua: et vnr notiales a nosco noscis: q^o p ipas noscunt^r et notificat^r psona vine: sic p pinitate: p^o p spiratioez actiua. p^o et fili⁹. Relones coes sunt q^o coepetunt oib⁹ psonis dinis: sic idetitas: filitu do: et equalitas: quaz quelibet repit^r formalr in oibus.

Quia vero dicit iste auctor: foali tatū q^o dat^r relo extrinsec⁹ adueniēs. Est aduertēdū q^o ppe et recte loqn do fz via doctoris subtilis: respect⁹ q^o e p se in pdicame to relonis ppe appellat^r relo. Respect⁹ vo qui sunt ex gen⁹ relonis appellat^r habitudines: et respect⁹ et no ppe relones. Pro quo e notādū q^o ista se hnt p ordinē: relatiuū: relo respect⁹ et bitudo inter qs rōnes: rō relati uē istima. Un oē relatiuū e relo vel icludit relonē. re latiū. n. vltra rlonē quā icludit: et icludit aliqd abso lutū qd denoiat^r referri p ipaz relonē: fz relo no inclu dit aliqd absolutū. Silt ois relo e respect⁹: et no ois re spect⁹ e relo: q^o relo est respectus intrinsec⁹ adueniēs: qui orit^r ex nā fundamēti posito terminō. Respectus autē e qdā cōe: ad respectū intrinsecus adueniētē: et ē extrinsecus adueniētē. Slt ois respūs e bitudo: no ois bitudo e respect⁹: q^o iter subiectū et ppiā passionē est bitudo: et tñ nō ē respect⁹. Silt circūscriptis oib⁹ relonibus essentie diuine ad attributa est aliq^o bitudo (qualis ē fundamēti ad fundatū) et tñ nō est aliq^o re spectus: q^o repugnat eētie vt eētia ē ad aliqd refer ri. Ex quo sequit^r q^o loquēdo ppiē de relone: solū re spectus intrinsecus adueniēs est relo fz viam Doc.

Pro intelligetia diuisionis q^o ens diuidit^r in sba et accis. Est aduertēdū q^o sba dī a substādo: vel a substi stēdo: itelligēdo subsistere put iporiat idē qd p se esse. Si accipiat^r sba a substādo: sba nō repit^r in deo: q^o de us nulli substat: eo mō quo sba substat accis: a q^o sub stare denoiat^r sba pncipalr. Si capiat^r autē sba a substi stere: sic de⁹ e sba. Illū aut^r qd sic subsistit: vel p se exi stit trib⁹ modis capit^r: vno^o pōt itelligi p eo qd p se exi stit: ex se et a se. Alio^o p eo qd p se existit et ex se: fz nō a se. 3° mō p eo qd nō p se existit ex se: neq³ a se: fz i alio existit. Pro mō de⁹ e sba: q^o p se existit et a se. De⁹ eni ē de se suū eē: et hz eē p eētia: alia aut^r hnt eē p pti cipationē: et sic hnt eē ab alio: et nō a se. Q^o aut^r deus de se sit suū eē: apparet p illō Exodi. 3. ca^o. Qui ē misit me ad vos: vbi de⁹ denoiat^r sba noie eē: vt denotet^r q^o ē ipz eē et infinitū eē. Secdo mō sba dī oē illū qd ē ppiē in predicamēto substātie incipiēdo a gñe gñalissimo vsq³ ad indiuidua iclusue. Aduertēdū tñ q^o per se existere accipit^r in isto scdo mō pro eo qd ē per se ens: et nō est in alio p inherētia: et nō accipit^r per se existens pro ipsa existētia actuali: vt itelligat^r q^o quodlibet qd ē per se in pdicamēto substātie sit p se exis tali exētia: q^o quecuq³ sunt p se in tali predicamēto et in alijs: abstra hnt ab existentia actuali: et ratio est: q^o ens existens est vnu p accis: eo mō quo albedo intēsa ē vnu per accis: et sic albedo intēsa nō reponit^r i pdicamēto: q^o talis al bedo intēsa icludit aliqd qd est ex qd ditate eius: sic etiā vdm est de ente exite: vt icludit existētia. Sz p se existēs qd est p se in pdicamēto sube: est p se ens: vt per se ens distinguit^r ens in alio p inherētia: qñ in

herere alicui est dare eē fm qd alicui enti pōt simpli citer. Quū aut^r nihil qd est p se in predicamēto substan tie det sic eē fz qd: nihil qd ē in predicamēto sbe ē ihe res. q^o aut^r iherere sit sic dare eē fz qd enti pōt: appa rer de mēte Doc. subtr. in qlibet. q. 3. Ex quo sequit^r q^o quecuq³ sunt in pdicamēto substātie: vnr isto mō p se existere: ē p se eē. Suba 3° mō capit^r p eo qd est ens p se: vt p se ens distinguit^r ens in alio: et hz nō solū per inherētia vel informationē: fz et vt p i toto: et isto mō substātia nō dī de parte substātie integrali vel es sentiali: q^o p integralis est in alio et silt p eēntialis. Qñ ergo diuiditur ens i substātia et accis: capitur sub stantia nō primo mō: nec 3° modo: sed scdo modo.

Pro intelligetia qd sit accis ē ad uertēdū q^o accis vel capit^r p exneo a qd ditate alicui⁹: vt accipit^r p eo qd perficit accitāl^r aliqd hīs eē pfectū: sic q^o aduenit ei in esse cōpleto et pfecto. Pri^o mō accipit^r vt plurimū a metaphisicis. scdo mō accipit^r pphice vel logice. Pri^o mō accipit^r cōter in fallacia accitūs q^o cōmittit^r in hīs quoz vnu aliq^o mō exneatur ab alio. Secdo mō accipi tur a Porphyrio. cap. de accite: qñ diffinit accis cōe: et ē illud qd adest vel abest et. Applicādo g^o ad ppositū qñ diuidit^r ens in substātia et accis: accipit^r accis. scdo mō et nō p^o mō. Pro itelligetia distictiōis rei q^o dī a reor reris: ē aduertēdū q^o res rata dī res q^o hz ratiudi nē et firmitatē: q^o res ē res eētie: vel exētie. Et illa res in creaturis nō ponit^r eē ab eterno i tali ratiudine de mēte Doc. subtr. vt p in p. di. 36. habuerūt. n. creature pzeise eē fz qd ab eterno: qd est eē cognitū in mente diuina: et nō habuerūt aliqd vep eē exētie aut eētie: quicqd dicat frāciscus et henric⁹ de gādano: et seque ces istoz. Aduertēdū tñ q^o res rata nō distiguit^r a figmē tis p aliqd eē veruz ex nā rei eētie: aut exētie: qd ha buerit ab eterno ex nā rei: fz solū p^o q^o tali rei non re pugnat eē existere et p duci ad tale eē p aliquā potenti am pductiū. exēpli g^o a. humanitas ē res rata a chi mēra distincta p hoc q^o hūanitati nō repugnat esse exi stere: fz bene chimere. Et ita vera entia q^o cūq³ sic di stinguūt^r a figmentis: et nō p aliqd eē ex nā rei quod habuerunt ab eterno Henricum de gandano. Et pa tet hoc a scoto in primo distin. 36. q. vnica.

Pro intelligetia diuisionis entis in ens simplr et i ens fz qd: ē aduertēdū q^o ens simplr ē ens in actu: ens fz qd est ens in potētia. Pro q^o est notādū q^o potētia ē duplex: qdā est potētia obiectiua: qdā subiectiua. Ens in potētia obiectiua est illū qd nō est exis: fz pōt eē: et est ens qd pōt eē obiectū alicui⁹ potētie pductiue qd a cōmētatore. 9. meta. cōmē 7. appellat^r res fm qd. ens in actu ē illud qd hz actualē exētia in re et i effectu et dī tale ens simplr ens. de ente in po^o obiectiua itelligit^r il lud. 9. meta. t. c. 13. Po^o et actus sunt eiusdē gñis: q^o illū idē in gñe i spē et i nūero: qd ē i po^o: post modū ē i actu. for. n. in actu nō distinguit^r a seipo numeralr: vt ē i po^o et sic po^o et act⁹ non solū sunt eiusdē gñis: verū et spē et indiuidui. Ex quo sequit^r q^o act⁹ cōmētēs po^o obie ctive ē act⁹ exētie et nō actus formalis: q^o illud idē: qd est act⁹ formalis. f. forma substātiālis ignis: pōt eē ipo tētia et in actu exētie: et sic actus formalis nō distinguit^r actū existētie: aut po^o obiectiū. 2° mō aliquid dī eē in potētia qd ē in po^o subiectiua: et isto mō oē quod pōt recipe aliqū actū substātiāle vel accitāle: sic ē in potētia subiectiua: de qua potentia locutus est Aristo. 7. meta. t. c. 8. q. mā pma est ens in pura potētia. Isti potētie opponit^r act⁹ formalis: q^o qd est sic in pura po tentia: nullū actum formale: hz: et isto modo capiēdo potentia: intellectus et qlibet potētia sensitiua ē in potē

Doc. subtri.
quol. 3. q. 3.

Do. subtri.
p^o. di. 36.

Seco. in p^o
disti. 36. q.
vnica.

7. meta.
t. cō. 8.

Exodi. 3°.

ria subiectina: i. q. d. sunt po. q. d. formalit. intelligimus
et sentimus. Et loquendo de ista po. n. e. v. p. q. d. i. 9.
meta. q. po. et act. sunt eiusdem generis. q. po. pot. ee
de genere sbe. act. vo. de genere accit. Et in h. dece
pt. e. san. Thomas: volens: q. (q. act. sentiendi e. accit.)
po. sensitiua fir accidens: ex illa an. te supra allegata.
Aduertendu tñ q. idē s. z. diuersam habitudines z. di
uersuz respectu pot. esse in potētia obiectina. z. i. po.
subiectina. Rosa. n. que nō est: sed pot. ee: p. respectu
ad po. pducere vel pductina ipsius: est in potētia ob
iectina: p. respectu aut ad m. z. de qua pducit: d. ee
in potētia subiectina. Potētia gobiectina z. act. sunt
differentie entis: z. diuidunt ipsum ens sufficienter.

Pro itelligētia

hui. v. z. q. l. e. d. i. a
iter ee vniuocu p.
dicatu: z. vniuoce p. dicari. Est aduertendu q. vniuocu
p. dicatu ē illd cui ē in se vnus. loquendo de ceptu ob
iectino ex pte obiecti ceptibilis. Pro q. ē notadu:
q. cept. v. cap. ex pte intellectus: z. sic act. itelligēdi
d. q. d. cept. p. q. to ē illd q. aliqd. accipit: z. de illo cōce
ptu nō est mētio i. pposito: q. iste ceptus nō facit ad
h. q. aliqd. sit vniuocu. Alio mō cap. cept. ex parte
obiecti: z. talis ceptus appellat ceptus obiectinus: z.
ē ipz obz ceptibile vt hz relatiōez actualez: z. hz aliqz
aptitudinalēz s. b. rōne mōētis intellectū aut terminan
tis actū itelligēdi. Dicēte doc. sub. 3. Theore. L. d. ce
ptū dico q. actū itelligēdi terminat. h. obiectū d. v. itel
ligibile: v. itellectū: v. itērio. Primū cōfissimuz est ad
oēs potētiā: s. b. z. cōe ad obiectum intellectus in po.
vel in actu: 3. p. p. 4. arabes in vsu habent: vt Aui.
z. Auer. Sic aut itentio equoce d. de obiecto z. actu.
ita z. ceptus. h. aut accipit p. obiecto. Nec Sco. ibi.
Et exponēdo istd Theorema. d. i. s. ferius. L. ceptū di
co omne actu itellectū. put. s. ē i. itellectu: nō v. forma
sz v. actu cognitū: h. aut esse i. itellectu nō ē nisi h. e. re
latiōez actualē ad itellz siue itellectus ad ipz: v. v. tri
usq. ad v. triq. Nec. Sco. Ex q. cludit q. omne illd
q. pot. h. e. aliqd. v. n. rōne apd itellectū mōētē ipz i.
tellectū aut terminatē: h. z. ceptū p. se v. n. q. ceptus ē
idē apd oēs variato vocabulo z. noie i. portate talez cō
ceptū. q. p. piermenias ceptus idēz sunt apd oēs. q. c.
qd sit de noibus i. ppositis ad significados istos cept.
z. isto mō lapis repitatus per speciez itelligibiles vt
mouet: aut vt terminat: d. esse ceptus: z. q. tienscūq. ta
lis cept. est i. se vnus: z. p. dicat de pluribz s. b. v. noie
significatē: d. esse q. d. v. n. i. u. o. c. u. ad illa: q. i. t. e. r. c. u. q. p.
dice: siue q. d. itatue: siue denotiatiue: q. u. o. a. l. b. u. ē v. n. i. u. o. c. u.
ad lignū z. ad lapidez. Vniuocu vo vniuoce d. i.
ctu ē cui cept. est i. se v. n. sic q. i. cludit i. rōe subiecti
de q. d. i. eo modo quo aial est vniuocu ad hoiez z. ad
asimū. Vñ nō est icōueniens q. aliqd. dicat vniuocu z.
nō vniuoce dictū. sic denotiatiuū nō p. dicat vniuoce
lz q. n. q. sit vniuocu: Vñ sic aliqd. est p. dicatu ē q. d. aliqd.
i. q. d. p. dicari. In omni enī genē est inuenire q. d. ex p.
Tho. c. 7. Nec tñ q. d. libet cuiuscūq. generis p. dicat i.
qd z. de q. c. u. q. s. tñ de suo inferiori: i. cui rōne eēntiali
i. cludit. Itapōt dici i. pposito q. aliud est esse vniuo
cū z. aliud vniuoce dici. De hoc videas Sco. i. 3. dist.
7. q. i. in corpe q. n. is. Et i. p. di. 3. q. 3. Aduertendu
vltērius q. inter vniuocū z. equiuocū nō d. mediuz:
z. fundamentū huius est: q. iter idēz z. diuersuz: idēz
z. nō idēz nō est dare mediū. Idē enī z. diuersuz sunt
immediate opposita circa ens. (io. metaphisice ter. cō
mē. 12.) Idē z. nō idē sūt imediata. Q. d. i. d. i. c. t. o. r. i. a. ex
4. meta. t. cō. 9. s. z. diffōnes vniuoci z. equoci danē p.
ista imediata. gilla quoz sunt diffōnes: sūt imediata.
Notadu vltērius q. sic itentio p. ma. v. cept. p. ma
rū itentionū q. d. sunt trāscēdētes: q. d. predicamenta

SCO. 2. the
orema.

p. Thopit.
ca. 7.

o. met. L.
cōmē. 12.

4. met. L.
cōmē. 9.

les. Ita itentioes scēde q. debent applicari itentioibus
p. ma: q. d. sunt trāscēdētes: q. d. p. dicamentales. De
itentioibus scēdis p. dicamentali b. q. sunt g. n. a. l. e. s. z. cōes
facit mentiōem Porphyrius: z. rōnabil. q. d. e. Quia oz
dinabat librū suū ad librū p. dicamētoz Arist. z. ita v. l. e.
z. cōe de quo loquit Porphyrius est solū applicabile
ad itentioem p. m. a. p. dicamentale. Sz aliud est v. l. e. trā
scēdēns: q. d. est itērio scēda. Q. d. v. z. nō est applicabile
ad aliqd. q. d. sit genus: spēs: d. i. a. s. z. solū ad illud q. d. ab
strahit ab oibus istis: z. ē ex oē p. dicamentū. Et de isto
v. l. i. nō locutus est Porphyrius. q. d. v. l. e. cōpetit enti in q.
tū ens ē. z. passioibus suis. Ex quo cludimuz: q. (quū
vniuocū z. equocū sint itentioes scēde q. p. m. a. applicari re
bus p. dicamentali bus: z. ē trāscēdētibz) ens ē v. n. i. u. o. c. u.
tali vniuocatiōe. Sz si loquamur de vniuocatiōe
applicabili ad genus aut ad rez p. dicamentale. ens nō
est vniuocū tali vniuocatiōe: sed equiuocū. Et sic intel
lexit Porphy. in de v. l. i. b. u. s. ca. de specie. cum dixit.
Sigs oia entia vocet: equiuoce nuncupabit zē.

Pro itelligētia

huius q. cōiter d. q.
ceptus trāscēdēns
est ille q. p. dicat de multis g. n. i. b. u. s. g. n. a. l. i. s. m. i. s. : vel de
g. n. e. g. n. a. l. i. s. s. i. m. o. : vel de aliquo q. d. nō est in p. dicamēto.
Est aduertendu q. nō ē de rōne trāscēdētis q. p. dicat
de oibus: s. z. aliqd. p. t. esse trāscēdēns: q. d. p. dicat solū de
vno g. n. e. g. n. a. l. i. s. s. i. m. o. : z. aliud est trāscēdēns: q. d. nō p. di
cat de aliquo g. n. e. Exēplum p. m. i. Sapiētia s. m. i. n. a. r. o.
nē formalem p. dicat de sapia creata q. est p. se in g. n. e. z.
de sapia diuina: q. est ex genus. Exēplū scēdi. Infinitas
necessitas: sunt trāscēdētia z. nō p. dicat nisi de deo.
q. aut ista dicant esse trāscēdētia appet p. illud cōe
dictū. v. z. q. illud q. d. cōpetit alicui ex genus est trāscē
dens. Vñ est Regula Sco. i. 8. di. q. 3. primi sniari: q.
illud q. d. est idifferens ad finitū z. infinitū: d. esse trāscē
dens: q. d. q. d. est in g. n. e. siue sit genus: siue d. i. a. s. siue
spēs: q. d. libet tale est finitū. Genus enī est finitū: q. d. est
in po. d. d. i. a. m. : z. natū p. f. i. c. i. p. i. p. s. a. m. D. i. a. est finita: q. d.
caret actualitate g. n. i. s. : cū nō includat ipz genus in suo
cōceptu formali. vt hz videri in 3. metaphisice. Spēs
est cōstituta: z. sic ē finita: q. d. cōstituta ex realitatibus fi
nitis. Ex quo sequit q. quūz q. d. libet q. d. est in g. n. e. sit
de se finitū q. d. est idifferens ad finitū z. infinitū: est trā
scēdēns. Et ita sapia z. q. d. libet cōsimile dicet esse trā
scēdēns. Ex h. appet q. illud q. d. cōpetit i. finitū nō p. t.
esse in g. n. e. z. sic infinitas vel quāritas p. f. e. c. t. i. o. n. a. l. i. s. i. n. f. i.
nita nō est in g. n. e. Probat ē q. trāscēdēns possit esse
illud q. d. d. i. t. n. de vno: z. nō de pluribus. Pro quo ē
notadu: q. sicut de rōne g. n. i. s. g. n. a. l. i. s. s. i. m. i. est: q. nō ha
beat aliqd. sup. r. a. u. e. n. i. e. n. s. genus: q. aut de multis spe
ciebus dicat h. accidit ei: q. d. sit genus esse sine multis
speciebus: sicut dicit Doc. in. 8. di. i. q. 3. Ut p. dicamē
tū q. n. est genus g. n. a. l. i. s. s. i. m. u. : z. tñ paucas hz spēs sub se:
vel forte nullas: vt inq. ipse. Ita dicēdu est q. de rōne
trāscēdētis est q. nō sit p. se in g. n. e. q. aut dicat de
multis h. accidit sibi. Voc ē p. bat: q. d. entis nō tñ sunt
passioes simplices q. sunt trāscēdētes: sicut v. n. u. : ve
rū: bonū. Sed ē sunt passioes d. i. s. t. i. n. c. t. e. : quaz quelibet
ps passiois d. i. s. t. i. n. c. t. e. est trāscēdēns: sicut tota ē trāscē
dens: z. tñ aliqua ps tñ v. n. i. cōpetit: z. nō pluribus: sicut
est de ista: necessariū vel cōtingēs: finitū vel i. f. i. n. i. t. u. Ne
cessitas enī z. i. n. f. i. n. i. t. a. s. tñ cōpetit deo. Sz q. d. dictū ē
q. aliqd. est genus q. d. tñ nullas spēs hz: i. s. u. r. g. i. t. d. i. f. f. i. c. u. l. t. a. s.
q. u. o. h. p. o. s. s. i. t. e. s. s. e. v. e. r. u. : q. d. genus diuidit p. d. i. a. s. op
p. o. s. i. t. a. s. g. a. d. m. i. n. u. s. g. e. n. u. s. h. a. b. e. b. i. t. d. u. a. s. s. p. e. s. Ad
h. r. i. d. e. t. q. d. genus ē illud q. d. de se est aptū natū diuidi
in d. i. a. s. o. p. p. o. s. i. t. a. s. : q. d. gen. h. z. aptitudinē ad sic diuidi
lz nō habeat potētiā ad sic diuidi: vel actū. Differt aut
aptitudo a po. Nā aptitudo est i. c. l. i. n. a. t. i. o. a. l. i. c. u. i. u. s. f. i. n.

SCO. in. 8.
di. q. 3. pri
mi sniari.

L. cō. io.

D. subtilis
in. 8. di. pri
mi. q. 3.

se ad aliquid: vel magi
aut est ordo ad actū: si
attingere actū. P. d. n.
sibile est graui esse sur
pugnat ei s. s. e. z. aptitu
aptus natus ad videndū
natū b. i. e. h. a. b. i. t. u. s. f. i. n. a. m.
opponē. s. s. meta. c.
sibile cecū vidē: q. a.
gressus. Sic nulli v. l. i. q.
de multis: bec tñ aptitu
ta de q. d. dicat. bec Sco.
cas impo. est aliquid e
vniuocū specie: nisi cūz
p. d. i. c. a. t. i. o. n. e. i. l. l. u. s. 3.
p. e. r. e. p. d. i. c. a. t. i. o. n. e. i. l. l. u. s. 3.
m. i. s. s. i. m. i. l. i. s. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. r. e.
Nā q. d. sit gen. actu: p. p. t.
participat ipz aptitudina
multas hz actū spēs. C. d.
Gen. est aptū natū d. i. c. i. t.
apta recipere p. d. i. c. a. t. i. o. n. e. m. e.
extremoz: v. n. o. q. d. aptitu
lis nata est esse in alia m.
semec tñ est aliq. m. a. n. a. t. a.
argumentatio teneret in q.
v. n. o. q. d. extremoz: ita po.
nō spedit apo. nisi p. p. d. e. l.
Pro itelligētia
huius aduertēdu q. iter ce
entis passiois entis. d. i. a. s. i.
q. cept. talis simplr simp
p. i. p. o. t. e. q. d. i. c. l. u. d. a. t. q. d. d. i. c. a. t. i. o. n. e. m.
sic cept. p. d. i. c. i. t. d. i. c. i. t. e. s. s. i. m. i.
in 9. metaph. ter. cō. v. l. i. m.
ces nō habet error aut dec
totali ignorat: q. d. itelligēdi
p. i. u. i. p. s. u. s. s. i. n. q. u. o. a. d. a. l. i. q.
t. i. o. n. i. u. t. p. m. a. z. i. t. e. n. i. o. n. i. u. q.
r. i. q. u. i. d. e. n. o. t. i. a. t. i. u. e. s. e. u. i. n. 2. m.
t. e. n. i. a. s. s. i. m. o. d. u. s. v. e. l. d. i. a. p. e.
p. d. i. c. a. t. i. o. n. e. s. i. u. e. d. i. a. m. o. d. u. s.
t. u. e. z. p. a. c. c. i. d. e. t. d. e. t. a. l. i. b. u. s. c. e.
q. simplr simp. p. d. i. c. i. t. a. c. c. i. p. i. t. d.
opponitur compos. z. cōponi
tur multiplicati rōni foali
simp. q. nō cōpositus: neqz
quid cōponibile: z. mō solū
simplr simplices: z. nō de m.
rōnes: quaz vna nō est foali
est multiplicitas seu plural
C. d. i. d. e. t. n. e. g. a. d. b. a. s. i. m. p. l. i.
z. p. o. s. metaph. iste formalit.
f. i. n. e. z. i. f. i. n. a. a. c. t. u. a. l. i. t. a. t. e. : z. n.
g. i. b. i. nō p. o. t. e. s. s. e. cōp. o. s. i. t. i. o. C.
m. u. l. t. i. t. u. d. o. f. o. r. m. a. l. i. t. a. t. u. s. f. a. c. i. e. t.
a. c. e. r. u. i. C. d. i. t. q. d. v. n. i. u. i. t. a. t. e.
li vel aceri hz i. se p. o. n. e. n. t. i. a.
s. e. n. t. i. a. l. i. Q. u. a. z. v. n. a. nō ē e. a. d. e.
d. i. s. t. i. c. t. a. Sz iste foalitates sic
ē a. l. i. i. d. e. n. t. i. t. a. t. e. r. e. a. l. i. z. e. e. n. t. i. a. l.
Pro itelligētia
Est aduertēdu q. q. d. cōpō
et m. i. s. i. o. i. a. i. n. cōp. o. s. i. t. i. o. s. b. a. l. i.
t. a. z. r. e. a. l. i. t. a. t. e. s. i. c. i. n. q. u. o. l. z. a. c. c. e.
simplr simplicitate opposita z.
p. e. t. s. i. m. p. l. i. c. i. t. a. t. e. o. p. p. o. s. i. t. i. o.

Arti. ca. de
oppone in
post pntis
z. 5. meta.
ca. de pua-
tione ter.
comē. 27.
Sco. in de
vniuersali-
bus. q. 18.

se ad aliquid: vel magis nō repugnantia ad illud: po-
tū est ordo ad actū: sic q. illud qd est sic potēs: possit
attingere actū. Pot. n. po. esse sine aptitudine: vt pos-
sibile est graui esse sursum: nō tñ aptū est ibi esse: q. re-
pugnat ei f3 se: z aptitudo est sine potētia: vt cecus est
aptus natus ad videndū: nil. n. dī puatū: nisi cū ē aptū
natū hīc habitū fm Az. in postpredicamentis. ca. de
oppōne. z. 5. meta. c. de puatiōe. t. c. 27. Nō est aut pos-
sibile cecū vidē: q. a puatiōe ad hūmā nō est nālis re-
gressus. Sic nulli vli qstū est ex sua foia repugnat dici
de multis: hec tñ aptitudo ipediri pot: vt q. nō sūt mul-
ta de qb. dicat. hec Sco. i. de vli. q. 18. Et si tu di-
cas impōse est aliquid esse aptū natū dici de pluribus
distibutis specie: nisi cūz plura dīa specie sint apta reci-
pere p dicationē illi. Igit si ista aptitudo sufficit ad ge-
nus: similis aptitudo recipiēdi sufficit ex pte spēs: igit
si aliqd sit gen. actu: p ptae aptitudinē ista multa que
participat ipz aptitudinalr: erūt actu spēs. q. oē genus
multas bz actu spēs. Ad b nīdē. negādo istā cōitiā.
Sen. est aptū natū dici de plurib. q. plura dīa spēs sūt
apta recipe p dicationē ei: q. stat aptitudinē eē i vno
extremo: dato q. aptitudo nō sit in alio. Exm foia so-
lis nata est esse in alia mā qd sit illa in qua ē qstūz ē de
se: nec tñ est aliq. mā nata recipe talē formā: q. si talis
argumētatio teneret in aptitudine sp. esset aptitudo in
vtrōq. extremo: z ita po. q. aptitudo i vno extremo
nō ipedit apō. nisi pp defectū aptitudinis i alio extremo

Pro itelligētia

qūo ens diuidit in ens simplex z opo-
tū: ē aduertēdū q. iter ocepti simplr simplices ē ocep-
entis. passionū entis. dīaz vltiaz z modoz itrescor:
q. ocepti talis simplr simp. nō resoluit in aliq. cōce-
ptū potē: q. cludat qd dīatiue in cōceptu resolubili: z
sic ocepti p dīcti dīr eē simplr simplices: de qb. habet
in 9. metaph. ter. cō. vltimi. q. circa qd dīatez simpli-
ces nō habet error aut deceptio: q. aut totalr scīf: aut
totalr ignorat: qd itelligēdū est q. ad oceptū foiale z p
pziū ipius: s3 nō quo ad aliquos oceptus secūdapz itē-
tionū: aut pīmaz itētionū qui p dīcāt de istis a poste-
riori denoiatiue: seu in 2. mō. Vñ l3 dubitem vīz so-
teitas sit modus vel dīa per se for. Dubito quo ad ista
p dīcata q. sūt dīa z modus q. solū hīc p dīcari denoiā-
tiue z p accūs de talibus oceptibus. Aduertēdū tñ
q. simplr simp. pot accipi duobus modis. vno mō vt
opponitur compōi z cōponibilitatī. alio mō vt opponi-
tur multiplicitatī rōnū foialium. p mō deus est simplr
simp: q. nō cōpositus: neqz cōponibilis: neqz secū ali-
quid cōponibile: z mō solū ens z oceptus p dīcti sunt
simplr simplices: z non deus: q. includit multiplices
rōnes. quaz vna nō est foialr alia. Et si tu dicas vbi
est multiplicitas seu pluralitas aliquozuz: ibi est cōpō.
Et Rīdē negādo b assumptū: qm cōpositū ē ex actu
z po. 8. metaph. iste formalitates in deo sunt actualis
sime: z i sūma actualitate: z nulla est potēialis ad aliā.
gibi nō pot esse cōpositio. Et si tu dicas. Saltez ista
multitudo formalitatu faciet vñ vnitatem cumuli vel
acerui. Et Rīdē q. vñ vnitatem aggregatiōis vel cumu-
li vel acerui bz i se oponentia: seu pres q. distiguunt es-
sentialr. Quaz vna nō ē eadē realr alteri: s3 essentialr
disticta. S3 iste foialitates sic se hīc: q. vna ē pfecte ea
dē alēi idēitate reali z eēntiali. gñ faciūt talē vnitatem.

Pro itelligētia

qūo simp. dicat op-
poni opoi ex re z re.
Est aduertēdū. q. qdā cōpō est ex re z re. sic est cōpō
ex mā z foia in cōposito s3ali. Quedā est cōpō ex reali-
tate z realitate: sic in quolz accīte: qm accūs est forma
simplr simplicitate opposita opoi ex re z re: s3 nō sim-
plex simplicitate oppo. opōni ex realitate z realitate.

q. oē qd est p se in gñe tāq. spēs: sic cōponit ex realita-
te z realitate. Quarū vna est iportata p genus: z alia p
dīaz p ptae specificā: z illa q. est gñis est potentialis ad
illā q. importat p dīaz: loqndo de tali cōpōe cōcedit
q. angelus est cōpositus tali opōne. Et q. dicūt aliq.
q. angelus z aia sunt opposita ex mā z forma: nō est ve-
rū. Si enī ponenda esset in eis mā: aut b esset rōne su-
sceptiuitatis z potētie passiue: quā bīt ad itelligē z
velle: z pp b nō o3 ponē talem mām: q. b mōi suscepti-
uitas est alterius rōnis a susceptiōe mām sic bz videri
ex 3. de aia. Aia. n. ex ppa sui rōne p ficit p istos actus:
nō ex rōne mām. Aut ponere in eis mā pp potētiā
ad vbi: q. trāsmutari possunt de loco ad locū: z hec po-
tētia nō arguit mām de gñe substātie: vt p3 p ph3. 8.
metaph. ter. cō. iz. Et iō in celo nō est mā: s3 eundez:
z fm Lōmen. in de substātia orbis: z i plerisq. alijs lo-
cis. Aut ponere mā pp potētiā ad non esse: q. angeli
annihilabiles sunt: z pp b nō op3 ponere mām qm pu-
re forme: imo z totū cōpositū: tā mā q. forma: z vli oē
ens creatū est in potētia ad nō esse: cū sit annihilabi-
le. gñ sic mā nō bz mām pp istā annihilationē: sic z ange-
lus nō habebit talem mām. Et si dicas Boe. in fine
libelli sui de vnitatem z vno ca. z. dicit q. Angelus z aia
sunt vñ cōiūctione mām. Et Augu. de mirabilibus sa-
cre scripture. dicit q. deus oipotēs ex informi mā cun-
cto3 vībilitū z inuisibilitū: sensibilitū z insensibilitū: in-
tellectualū z intellectu carentiū spēs multiformes di-
uisit. Et dicendū q. b nō cogit ad ponendā in talibus
substātijs mām. Pro eo q. Aug. aliqñ loq. vt ph3: z tūc
sequit vt in pluribus opinionē psonis: fuit. n. psonicus
in phia. Vñ posuit vīsiōne fieri p exmīssione3 radioz:
z angelos hīc corpa: vt p3 supra Sen. li. 3. c. 4. Aut enīz
q. demones dīr aialia aerea: q. corpoz aereo3 nā vi-
gent: neqz p mortē dissoluunt: q. pualet in eis estum
aptius ad faciēdum: q. ad patiēdū: aer. f. z ignis. Et in
pluribus alijs locis ponit opinionē platōis. S3 vt ma-
gister sniaz dīc lib. z. di. 8. Aug. nō ita sentit: s3 recitan-
do forsan dixit. Vñ de his locis in quibus platōice lo-
cutus ē: hic est vnus. cū ait: spūalia z imaterialia ex in-
formi mā fore pducta. Et ad Boetiū aut ddm: q. illa
fuit sua opinio. Neqz o3 oēs opinioēs eo3 tenere vbi
locuti sunt: vt ph3: l3 tenēdi sunt vbi tractāt ea qua sunt
fidei: q. ibi loquūt vt sci. Alioqn teneas q. vīsiō sit p
exmīssione3 radioz: q. ē 3 Az. z. de aia. z q. angeli sint
corporei: z q. celi sunt ignee nāe: sic Aug. aliqñ loqns
psonice dixit. Igit quū nec actioēs aut opatioēs spūa-
les: neqz trāsmutatioēs q. sunt in eis: neqz po. ad vbi:
neqz potētia ad nō eē p annihilationē. Nec pp b q. non
sunt puri actus: nec pp receptionē accūtū: nec pp vba
scō3 loqntiū iūz sniaz platōis: nec ē sit ponere mām in
talibus subijs sepatis. Et vli quū nulla via sit efficax z
demonstratiua ad cludēdū mām nisi trāsmutatio in
substātia: imo oīs alia via: z oīs alijs pcessus est fmo
imaginabilis: z via dialetica nō necessaria z eēntialis:
vt p3 p Lōmē. p ph3. circa finē vlti. cōmento. z colligi
pot ex dictis ph3 ibidē. z in. 8. meta. Lōmē. cōmēto iz.
supflūū vī z mere volūtariū ponē mām in talib. subijs.
multitudo aut nō ē ponēda sine necitate: cū nā nihil
agat frustra: vt pmo celi. ter. cōmē. 32. z. 3. de aia ter.
cōmē. 45. z semp paucioribus est cōteta: vt p3 p ph3 in
primo ph3. ter. cōmen. 41. z in primo politico.

Pro itelligētia

qd sit opo cū his est
aduertēdū q. ē mul-
tipler dīa iter opōne ex his: z opōne cū his. Pri. qm
cōpō ex his est posterior z p supponēs opōne cum his:
scōa q. i opōne cū his idē ē opōnēs z opōitū. In opo-
itioē aut ex his aliō est opōnēs: z aliud opōitū. 3. dīa
est: q. i opōne cū his quot sūt opōnētia: tot sūt opōitū

L. cō. i. 1.

8. meta. te.
cō. iz.

Boe. in li.
de vnitatem
z vno. c. z.
z Augu. de
mirabilib.
sacre scri-
pture.

Aug. supra
genesim.

Magi sen.
li. z. di. 8.

1. phy. vlti.
cōmento.
Lōmē. cō-
mēto. iz.

1. celi. t. c.
32. z. 3. de
aia. t. c. 45
in p ph3. t.
cō. 41. z p
politicoz.

Lō. iz. me.
cōmen. 41.

sub forma: et si loquendo de forma in cōi: et de privatio
ne sibi cōrūdente. Applicādo ad ppositū: loquendo de
ordie nāe ppositū: pōt et nō ēē nō pcedit actū in sem-
piternis et neciis: s; solū ordie nāe ppositū. Et hoc est
qđ h; Lōmē. iz. meta. cōmē. 41. q; si pōt est in stellis
et sempiternis: nō est mō potentiali. volēs q; potētia i
ipīs ad totū motū nō pcedit actū ppositū: s; tñ ppositū
ue. q; talis motus ē ab agēte extrinseco: mō sic pducti de
nō ēē ad esse: et de pōt ad actū isto modo nō repugnat
necio ex se s; bñ repugnet necio a se. Ex q; apparet q;
possibile q; distiguit neciū est possibile dicitur a pōt
pcedēte actū v; ordie tps: v; nāe ppositū: sed possibi-
le dicitur a potētia pcedēte actū tñ nā ppositū nō disti-
guīt neciū: sed distiguit oīa ipossibile. Per h;
rūdet ad illō qđ dī: q; illō qđ pducit ad esse habebit
potētia ad esse et ad nō esse: verū est capiēdo ēē et nō
esse eo ordie qđ dicitur est: et quū ifert: q; in eodēz erūt
due pōt: ōrie: quāz vna ēē ad semp ēē: altera ad non
ēē: circūscripto efficiente. Rūdet q; intelligentia et
pducta ab intelligentia pōt h; nāz neciā: p quā itrisece et
formali pōt semp esse: et p ipas nām q̄tum. est ex se
nō pōt nō esse. Sed tñ q; talis nā est ab efficiente: ipō
circūscripto p ipossibile: poterit nō ēē sed ista pōt per
quā pōt nō esse est extrinsece: et nō est ex pte nāe. Mō
q; aliqđ vñū possit semp ēē potētia itrisece: et nō ēē po-
tētia extrinseca et accitāl: s; nō ēē icōueniēs: neq; iste
pōt sunt ōrie. q; nō sunt respcū eiusdē: et s; idē. Et per
h; vult Lōmē. q; nā simplr possibilis nō pōt duert in
neciā. Aut fieri neciā: q; possibile h; ex se vñū possit nō
esse: et neciū h; ex se vñū nō possit nō esse. q; si aliqđ possi-
bile fieret neciū: in ipso ēēnt due pōt: ōrie: ex q; habet
s; ipz: q; quū motus sit de se possibilis: non pōt esse nā
neciā. Ad vltm cū dī. neciū ē illud qđ nō pōt nō ēē.
Ista pōt h; vitatē de necessario ex se a se: s; nō de ne-
cessario ex se et ab alio. Vel pōt dici q; neciū q̄tū ē
ex nā itrisece et ex se nō pōt nō esse: circūscripto q̄libet
alio: cū circūscriptio nō ipicat dīctōez: ponēdo illō
ēē: et h; Sco. ip sniaz. dī. z. q. 6. Rūdet ad pōt argm
pncipale. Nā ponēdo itelligētiā scđaz ēē circūscripta
p ista circūscriptio ē p ipossibile et ipicat dīctōez: q;
effectus ē simplr neciū nō pōt ēē circūscripto eo a q; ēēn-
tialr depēdet: sed bñ pōt nō ēē p circūscriptōez icōpos-
sibile. Itelligētia et sic depēdet a pōt. q; et c. Ad z^m
difficultatē dico q; s; viā phoz ponētiū itelligētiā secū-
dā ēē neciā: data ista pōne itelligētiā scđā nō ē neciā
tāta necitate q̄ta ē filiū diuinū s; viā theo. Itelligētia
enī scđā si est neciā est sic neciā i nā disticta a pōt. filius
aut diuinus h; eadēz nāz: et ex oīti eadēz necitate cū
patre: et ita filius diuinus nō pōt esse: circūscripto q;
cūq; alio fm entitatē et nām. Unde s; possit non esse
circūscripto patre pducēte: p tñ diuinus nō est alius
s; entitatē seu nāz. S; nō est sic de itelligētiā scđā q;
poterit nō esse: circūscripto aliq; alio s; entitatē: q; cir-
cūscripta prima itelligētia que est alia a scđā s; enti-
tatez: poterit nō esse. Mōdo ex hoc arguit sic illō qđ
nō pōt nō esse circūscripto q̄cūq; alio s; entitatē est
ens magis neciū eo qđ pōt nō ēē: circūscripto alio s;
entitatē: s; filius diuinus est h; et nō itelligētia scđā. q;
filiū diuinus est ens magis neciū q; itelligētia scđā.
Q; si tu dicas. filiū diuinū per te ēē neciū ex se: et nō a
se. Pater diuinus est neciū ex se. et a se. Ergo pōt diuinus
dī esse magis neciū q; filiū. Ad h; rūdet. q; neciū ex
se et a se ē magis neciū eo qđ ē ex se et nō a se vbi hēat
distictā nāz et nō eadē: sed vbi neciū ex se et a se sic sit
neciū in eadē natura: quū ad eandē nām sequat eadē
necessitas: sequitur q; ista duo sunt eque necessaria.

Pro itelligētia

quo aliqđ sit neciū
s; qđ: sic creatura ē

neciā ab eterno. Est aduertēdū. q; de ab eterno pdu-
cit q̄libet creaturā ēē cognito et itellecto: q; q̄libz
creaturā itelligit ab eterno: et tale ēē cognitū ēē fm
qđ et nō ē aliqđ vñū ēē ēēntie: aut exētie: vt hēt Sco. i.
36. dī. i. q. 1. ō Hēricus de Sadauo: q; voluit res hie ēē
ēēntie ab eterno. Q; si tu dicas. q; de itelligit q̄li-
bet creaturā ab eterno. quū necio sic itelligat. q; non
poterit ēē sine ista itellectōe: et ex oīti sine obo cog-
nito: s; de ē ens marie neciū. creatura i esse cognito v;
nō est necessaria: v; si est necessaria. nō tāta necessita-
te q̄ta est de. q; marie neciū in suo esse dependebit a
min^o necio. Ad hoc rūdet q; necessariū a se q; est
marie necessariū: pōt ēē absq; oī repugnātia q̄tū ē ex
pte sui sine ēē reali cuiuscūq; nō necariū a se: q; nō ē dī-
dictio: q̄tū ē ex pte pōis absoluti: q; ipz sit sine poste-
riori. Tñ illō necessariū nō pōt ēē sine ēē cognito cu-
iuscūq; alteri: q; ēē ei necio requirit cognitiōez alteri:
et p oīs alteri i ēē cognito. Vel pōt dici q; aliud est
aliqđ necessariū requirere: v; coexigere aliqđ ad sui ēē.
Aliud est q; ad esse necessariū alicui aliud necessariū
consequat. Dico ergo q; de nō dependet ab esse cog-
nito creature: neq; preexigit tale esse cognitū s; bñ tale
esse cognitū ad esse ipsius necessario consequit. Mō
nō est inconueniēs q; ad esse alicuius magis necessa-
riū: aliquid minus necessarium consequatur.

Pro itelligētia

quo ens diuidit in
depēdēs: et in idepē-

dēs ē aduertēdū q; h; 12. met. t. cō. 52. pōt ex itēdē
sua oīa hie ordiez ēēntialē iter se. et magis ordiez ēēn-
tialē ad vñū pñū. Ex q; vult hie q; quū iste ordo ēēn-
tialis sit ordo ēēntialis depēdētie oīa ēēntialr depen-
dēt a pēte et quū nihil sit ēēntialr depēdēs ab aliq; i
ēēndo: a q; nō h; esse in aliq; genere cāe vult q; oīa de-
pendēt a deo tanq; a cā finali et efficiēte. Q; si tu di-
cas. quēadmodū t; via cōis. q; oīa dependēt a deo vt
a fine. Lōtra h; ē ter. ei. 12. met. ter. cō. 36. vbi loq-
tur de p mouente dicēs q; mouet sicut appetibile et i-
telligibile. huiusmōi aut mouēt nō mota: sic aut deus
mouet itelligētiā sibi primā. igit cāt itellre ipz itelli-
gētie. S; illō itellre vt cōiter dī s; h; 12. est idē qđ s; ba
itellh. ergo et c. Si dicat q; illō mouēt methapho-
ricū et nō ppe aliquid cāe. Lōtra oīs itellectio q;
nō ē eadē obo: causat ab obo. et v; q; effectiue s; Lō-
mē. ibidē dicēt. q; balneū i mēte mouet vt efficiēs.
et vt ex mouet vt finis. Itellectio itelligētie cābit effe-
ctiue a pēte. Q; si tu dicas. Itellectio itelligen-
tie scđe et eius sūba depēdet a pma vt cā finali: ppte
rea q; pma itelligētia terminat depēdētiā scđe: et finit
ipsā et sic pōt vt a fine: et nō vt ab efficiēte. Lōtra
h; dīc philosoph^o q; itelligētia pōt nō solū mouet vt ter-
minās dependentiā itelligētie scđe: imo vt mouēs
ad actū amādī q; mouet vt amātū et desideratū. q; est
cā amoris itelligētie et itellectōis. et nō nisi effectiue:
vt argutū ē. q; et c. P. si de sit finis entitū solū termi-
nās depēdētiā eoz i rōne finis illō terminare depēdē-
tiā isto mō nō est nisi perigētia entitatis diue: q; vñū
qđq; ad suū ēē rōrit entitatē dei s; h; nō pōt ēē s; mē-
tez phi q; ne dū de entitate diua: imo de entitate oīs
spēs: pōt habuit p ipossibili q; vñūq; possit ea care-
re. Vñ si de nō esset aliter cā finalis nisi q; ei entitas
requirit ad entitatē alioz: species hūana esset cā finalis
q; necio requirit ad entitatē alioz spēs s; phi: et nō ēēn-
dīa nisi i s; q; de ēē mal^o ens: q; spēs hūana: s; q; ad
perigētiā neciā ita rōrit spēs hūana sic de ad ēē alioz
Alia q; faciūt pro ista cōlusione dimittantur vsq; als.

Pro itelligētia

quo relō creatur ad
deū sit eadēz reali

fūda^o et vlt q̄cūq; sine q; fūda^o ēē ipicat dīctōez: vi-
deas Sco. i. z. dī. i. q. 5. vbi diffuse ptractat istaz māz.

Sco. p sen.
di. 36. q. i.

Art. iz. me
ta. t. c. 52.

iz. meta. t.
c. 36.

Sco. z. sen.
di. i. q. 5.

Arti. I.

tex.cõ.s.

diuidit z discurrit. Un formalr opari in ipo ē sūz pro
pziū intelligere. Iste tres rōnes i intellectū possibili sic se
hnt: q̄ due p̄. s. rō passiui z rō receptiui dicūt ipsectio
nē: q̄. n. aliqd patiā ab aliq̄ recipiēdo aliquā pfectio
nē: β arguit i pfectioēz i ipo: q̄ ē aliqd passuz recipiat
i se aliqd receptibile. β ē dicit ipfectionez: q̄ recepti
uū z receptibile semp distiguunt eēntialr: z vñ nō in
cludit reliquū p idēitatez. que distinctio essentialis ar
guit maximā ipfectionem: z ppterea nō ponit in diui
nis. Sed tertia ratio intellectus possibilis q̄ ē eē opa
riū seu formalr opari: nō ponit aliq̄ ipfectionē: imo
pfectionē: z ita ponit in diuinis intellectus sβ rōne opa
riui: z nō sub rōne passiui aut receptiui. Q̄dñr q̄tū ad
rōnes cōpetentes intellectui agēti: eē pductiū dīc pfe
ctionē in tali intellectu. sed esse actiū: dīc ipfectionēz.
Primū p̄ ex snia phoz ponētū nobilissimā entia hē
aliquā cālitatē pductiū respectu istorū iferiorū. ḡ esse
pductiū nō ponit ipfectionē in eo cui opetit talis ra
tio pductiuitatis: sed ē actiū in intellectu z i aliquo
cuiq̄z cōpetit: ponit ipfectionēz ex parte acti z ex par
te passi: q̄ passum inq̄tum passum: vt dictū ē. dicit i
pfectionēz. Sifr actū inq̄tum actū pōit distinctiōem
essentialē: z pp hoc remouet a deo: q̄ habet intellectū
actiū ad intra: tū q̄ ibi nō est passuz: tū q̄ ibi nō ē di
stinctio essentialis: sed bñ in deo ad intra ponit intelle
tus agēs sub rōne pductiui. ¶ Scdo notādū ē p in
telligētia ppōnis. Az. 3. de aia. tex. cōmē. 18. vbi h3: q̄
intellectus agēs ē oia facē: q̄ due sunt rōnes opetētes i
intellectui agēti: vt colligit de mēte. Q̄. ibidē. q̄rū vna
ē facē po^a intelligibilia actu intelligibilia. alia ē facē po^a
intellecta actu intellecta. Illud ob3 dī eē po^a intelligibi
le q̄d h3 eē i fantasmate repñtātū: q̄d fantasma ē ipro
portioātū mouēs respectu intellectus possibilis: quū sit
māle z extēfuz: z intellectus possibilis imālis z i exten
suz z iō tale ob3 relucēs i fantasmate nō ē actu intelli
gibile: q̄d possit po^a pp̄iqua mouē intellectū possibilē: s3
solū i po^a remota. Obiectū aut repñtātū p spēs intelli
gibilē dī eē actu intelligibile: q̄ spēs repñtās est ppositio
natū mouēs respectu intellectū possibilis: z β ē q̄d inq̄
ibi. Q̄. 3. de aia cōmē. 18. q̄ offm itellūs agētis ē trās
ferre obiectū de ordie i ordiez. β ē de ordie māliuz z
corpaliū ad ordiez spūaliū z imāliū. Qm tale eē h3 ob
iectū i repñtatiuo z i spē: q̄le eē h3 ip3 repñtatiū. S3
fantasma q̄ ē spēs repñtās h3 eē māle z extēfuz. ḡ z
obiectū repñtātū p ip3 h3 sic eē māle z extēfū. Et sifr di
cēdū ē de spē intelligibili z obiecto repñtato p̄alē spēs
ita q̄ sic spēs intelligibilis h3 eē imāle: sic obiectū repñta
tū p ip3 h3 cōle eē. ¶ Ex q̄ sequit q̄ ibi ē duplex trās
latio quaz vna ē realis: z altera metaphorica. P̄ia ē. q̄
itellūs agēs de fantasmate pducit spēs intelligibilē: z
ista est trāslatio seu pductio realis. alia est metaphori
ca qua obiectū trāsferē metaphorice z sifrudinarie ad
tale esse: quale h3 ipm repñtatiū: vt dictū est. Ex quo
apparet qd sit intellect^{us} agēs: z qualis sit eius opatio.

Aduertēdū vltius: q̄ itellm agentez
eē oia facē pōt intelligi vñ q̄
tū ad p̄mā opationē q̄ ē facē po^a intelligibilia actu i
ligibilia: vel q̄tū ad scōam: q̄ est facere po^a intellecta ac
tu intellecta. Si p̄ mō: hoc pōt intelligi: q̄ de quocūq3
intelligibili possit abstrahere spēm intelligibilem ipsuz
formalr repñtātem. Et si sic: β dictū est falsuz: z apud
phos: z apud theologos: q̄ a relatiōibus z respectib^{us}
nō pōt intellectus agēs abstrahere speciez intelligibilē
sed solū ab absolutis. Si vero tu itelligas q̄ respectu
cuiuscūq3 obiecti intelligibilis possit abstrahere speciez
ipm formalr vel virtualr repñtātem: sic intellect^{us} agēs
est oia facere: ppterea: q̄ nihil intellectus possibilis p̄r
intelligere: nisi per aliquam speciem que sit formalr

Aristo. 3°
 o aia .t.c.
 is.

Uide. sco.
in quolz. q.
iz.

Secundum
vel virtualiter repitativa a
reputat respectu a relatione
agere non est oia facere qd p
bere spēs intelligibilis et si
p pte q. 12. art. 2. nō pot
st formaliter repitativa cō
immūlib⁹ f3. Seco. et etiā c
spēs aliq formaliter repitā
est: qd spēs adequat obiect
ri eēntie diuine. g nulla sp
baderi de eēntia diuina. I
agere nō abstrahit nisi a fa
bilib⁹. Et tales habet pccat
sensibiles. g nō pnt bē pcc
pti aut qd itelle. tunc abstrah
apparet p hoc qd nihil abstr
lib⁹ f3. fantasmata sunt a se
alia circa finem. Est aut fan
f3 actū g fantasma nō mou
tem siue sit in mālis siue ima
fina Lōmē. 2. de aia. Sen
f3 rei. g substantia nō ē fa
positū: qd nō habet propriā
Pro intelligēti
intelligi qd possit recipere oēs
intelligibiles: sic est verū f3
est totū eēntie: f3 oēs amb
intellec⁹ possibiles sit oia fi
bere aliq actū intelligēdi
qd a theologis intellectu p
quocūq: intelligibili possit
nālib⁹ gētū ad rōnes gnales
illas rōnes que sunt abstrab
gētū ad rōnes pprias et sp
ctum qui terminat ad deū
Alterius pro itel
lis sunt due formalitates. A
gēs pōt capi duob⁹ modis:
tas ē abstrahere spēm intelli
intellec⁹ agēs pro intellectu
lectione siue actū intelligēdi.
ctus agēs: scilicet itell⁹ et itel
formāl⁹ distictē ex nā rei: a b
Si hō capiat itellec⁹ agēs p
re actū intelligēdi: et dicat qd
rat actine ad actū intell⁹ gēdi
betis q. 15. in p finar d. 3. q
intellec⁹ agēs et possibiles nō
lter distictē ex nā rei: ne qd b
declarat Seco in quoli. q. dicit
ia pōt capi vel pro respectu p
mento respect⁹. Si p mōtūc
f3. dūo qd idē intellectu
intelligēdi distinguunt form
cine itellec⁹ agēs et possibil⁹
tatis actine: a ali⁹ ē respēctū p
respēctū appellānt due pō resp
fundant i tmo et eodē absolutō
seu ipso pō fundamētalis. Si
to pro politatis itellec⁹ agēs
idē absolutū ex nā rei simpli i
pō total⁹ distictē: et b f3. Seco.
Pro intelligēti
qd triplex ē act⁹ in intellectu: qd
tūc: qd collatiū. Act⁹ rect⁹

Vel virtuali repñtatiua: et isto modo spēs absoluti virtuali repñtat respectū et relationē. Scd̄ theologos intellect⁹ agēs nō est oīa facere q̄ possit de quocūq; obto abstra bere spēs intelligibilē et si sit absolutū: qz s3 san. Tho. in p̄te. q. 12. arti. 2. nō pōt abstrahi spēs intelligibilis q̄ sit formalr repñtatiua eētie diuine: imo etiā de s3is immālib⁹ s3 Sco. et etiā de s3a māli nō pōt abstrahi spēs aliq̄ formalr repñtās talia obta. Ratio p̄mi dicti est: qz spēs adequat obto: nulla aut creatura pōt adequāri eētie diuine. ḡ nulla spēs intelligibilis in nobis pōt haberi de eētie diuina. Rō scd̄ dicti ē: qz intellectus agēs nō abstrahit nisi a fantasmiabilib⁹: et ex n̄ti a sensibilib⁹. S3 tales sube p̄dicte nō sūt fantasmiabiles. neq; sensibiles. ḡ nō pñt h̄re p̄p̄ia spēm in intellectu: assumptū aut q̄ intellectus abstrahat a fantasmiabilib⁹ et sensibilib⁹ apparet p̄ hoc q̄ nihil abstrahit intellect⁹ nisi a fantasia lib⁹: s3 fantasmiata sunt a sensibilib⁹: dicente Az. 2. de aia. circa finem. Est aut fantasia motus factus a sensu s3 actū. ḡ fantasia nō mouet nisi a sensibilib⁹: suba autem siue sit mālis siue imaterialis: nō ē sensibilis: qz ē snia Lōmē. 2. de aia. Sensus non se pfundat vsq; ad sniaz rei. ḡ substantia nō ē fantasmiabilis: qre sequit̄ pro positiū: q̄ nō habet propriam speciem in intellectu.

Pro intelligētia hui⁹: qd̄ ē intellectū possibilē oīa fieri: pōt intelligi q̄ possit recipere oēz actū intelligēdi de quocūq; intelligibili: et sic est verū s3 mentē p̄bi: qz intellectus est totū entis: et s3 oēz ambitū entis: vel pōt intelligi q̄ intellect⁹ possibilis sit oīa fieri q̄ de quocūq; possit habere aliquē actū intelligēdi: s3 nō oēz. Et isto modo ocedit a theologis intellectū possibilē eē oīa fieri: qz l3 de quocūq; intelligibili possit recipere actū intelligēdi ex nālib⁹ q̄tū ad rōnes ḡnales et cōmunes vel q̄tū ad illas rōnes que sunt abstrahibiles a sensibilib⁹: nō tñ q̄tū ad rōnes p̄p̄ias et specifcas: et q̄tū ad respectū qui terminat ad deū sub p̄p̄ia rōne deitatis.

Alterius pro intelligētia hui⁹ qd̄ ponit l3a: q̄ intellect⁹ agēs: et intellect⁹ possibilis sunt due formalitates. Aduertēdū ē q̄ intellectus agēs pōt capi duob⁹ modis: vno modo pro intellectu: cuius ē abstrahere spēm intelligibilē. alio modo pōt accipi intellect⁹ agēs pro intellectu cui⁹ ē cāre effectiue intellectionē siue actū intelligēdi. Si p̄mo modo capiat intellectus agēs: sic talis itell⁹ et itell⁹ possibilis sunt due potē formalr distincte ex nā rei: et h̄nt distinctas formalitates. Si vō capiat intellect⁹ agēs p̄ illo intellectu cui⁹ ē causare actū intelligēdi: et dicat q̄ intellectus possibilis occur rat actiue ad actū intelligēdi: vt sustērat Sco. in quolibetis. q. 15. et in p̄ sniaz di. 3. q. 7. de noticia genita: tūc intellect⁹ agēs et possibilis nō sunt due potētie forma liter distincte ex nā rei: neq; h̄nt duas formalitates: vt declarat Sco. in quolibetis. q. dicta. ¶ Notādū tñ q̄ potētia pōt capi vel pro respectu potētiālis: vel pro fundamento respect⁹. Si p̄mo: tūc intellectus agēs et possibilis: dato q̄ idē intellectus causat in seipso actum intelligēdi (distingunt formalr et sunt due potē respectiue intellect⁹ agēs et possibilis: et s3 qz ali⁹ ē respectus pōlitatis actiue: et ali⁹ ē respectus pōlitatis passiue. Qui duo respectus appellant̄ due potē respectiue: q̄ respectus vltēr⁹ fundant̄ i vno et eodē absoluto qd̄ ē s3a itellcūs pōlis: seu ipa potē fundamētalis. Si vō capiat potē p̄ fundamēto p̄rio pōlitatis itellcūs agēs et pōlis (Lū sint vñ et idē absolutū ex nā rei simplr idistictū) sic nō sunt due potē formalr distincte: et s3 s3 Sco. in p̄fata q. quolibeti.

Pro intelligētia quō ē duplex act⁹ in itellcūs ē aduertēdū q̄ triplex ē act⁹ in intellectu: qd̄ ē act⁹ rect⁹: qd̄ ē reflex⁹: qd̄ ē collatiu⁹. Act⁹ rect⁹ ē ille q̄ directe terminat̄

ad obm ex: et h3 tēdētia in obz ipz vt i terminū. Act⁹ reflex⁹ ē act⁹ q̄ terminat̄ ad actū p̄existētē i potē et h3 relationē tēdētie: vt tēdētia in ipz. Qñq; vō talis act⁹ reflex⁹ h3 tēdētia in potē cognoscētē: inq̄tū cognoscēs est: qñq; vō h3 tēdētia in obz inq̄tū ē cognitū. Exēplū p̄mi. si itelligo me itelligere iste act⁹ quo itelligo me itellre terminat̄ ad ipz itellre tāq; ad terminū. Exēplū scd̄. Si itelligo me itellntē: tūc iste act⁹ terminatur ad me s3 ea rōne s3 q̄ itelligo. Exēplū terti. si itelligo me itellre lapidē: iste act⁹ terminat̄ ad lapidē vt itellz: ita q̄ act⁹ pōt eē ouerfū et reflex⁹: et sup seipz itelligēte et sup actū intelligēdi: et sup obz itellm inq̄tū ē itellz. Act⁹ aut collatiu⁹ ē act⁹ q̄ opat vñ obz ad aliū: et s3 est vltēr⁹ p̄ itelligē. (satis māifestū.

Notādū tia terti notati: q̄ rō capif duobus modis. vno capif rō p̄ rōne obiectiua: alio p̄ eo qd̄ ē formalr rō. P̄rio modo dicim⁹ q̄ diffō ē rō obiectiua. De qua rōne fac mētionē Ari. i diffōne vñuocoz et eq̄ uocoz qñ inq̄t. Vñuoca sūt illa quoz rō rē. Silr in. 7. meta. ca. de p̄ib⁹ diffōnis. t. c. 33. h3 Arist. q̄ sic rō ad rē: ita partes rōnis ad p̄tes rei. Silr oīs ocept⁹ obiecti uis q̄ pōt terminare actū intelligēdi ex nā rei. appellat̄ rō apd̄ Arist. Et isto noie vtiē Az. 5. meta. c. de fal. t. c. 34. vbi h3 q̄ rō i se falsa: ē de oī fal'a: et rō i se vā: ē cōcept⁹ q̄ nō includit p̄tes ad seiuicē repugnātes. Alio modo capif rō et scd̄o modo p̄ncipalr p̄ rōne formalr: seu pro eo qd̄ ē foialr rō: et s3 duob⁹ modis. vel p̄ rōne q̄ ē act⁹ p̄mi mus: vel p̄ rōne q̄ est act⁹ scd̄s. Si rō capiat p̄ actu p̄mo: sic accipit̄ pro potētia rōcinatiua q̄ ē formalr potē rōnalis: et talis rō: qd̄ ē vñs: qd̄ ē p̄icularis. Rō vñ uerfalis ē itellcūt q̄ discurret et rōcinat̄ circa vñia. Ista aut potē rōnalis capif ab Az. duob⁹ modis. vno modo p̄ potētia: cui⁹ ē rōnabilr discurrere etiā circa vñia. Alio modo p̄ potētia: cui⁹ ē rōnabilr eligere et determinare de agibili. p̄mo modo sic est intellectus potētia rōnalis p̄ eēntiā: qz eius sic est discurrere circa vñia. scd̄o modo vō luntas dicif rōnalis p̄ eēntiā: qz eius est eligere: quū sit potētia electiua: qz et ē determinare ad alterū oppo sitoz: vt ē de mēte Az. 9. meta. tex. cō. 10. Quā sniam h3 ipse Lōmē. in p̄faro cōmē. volēs: q̄ potē q̄ est oppo sitoz sic est intellectus: determinat̄ ab appetitu. Si vō rō capiat̄ pro rōne particulari: sic vel capif pro potētia rōcinare circa particularia: et talis ē ipa cogitatiua: vt h3 videri in scd̄o de aia a cōmē et etiā in 3. Vel capif rō particularis pro potē collatiua: et isto modo nō solū cogitatiua: verū etiam imaginatiua et sensus cōis pos sunt appellari rō: qz q̄liber istaz pōt operari circa obie ctū: nō solū in se: verū etiā i ordine ad aliū: referendo vñ ad reliquū: qd̄ apparet de sensu cōi. qui ponit dis ferētia inter extrema sensibilia: inq̄tū sensibilia sunt: et p̄acceptat vñ sensibile magis q̄ reliquum qd̄ nō ē sine actu collatiuo: quo cōparat vñ obz ad reliquū ē. Rō si capif p̄ rōne formalr: q̄ est act⁹ scd̄s: sic accipit̄ pro discursu: quo potētia discursiua formalr discurret a p̄missis ad cōclusionē: capif etiā pro ipso actu collati uo quo vñ obiectuz refert̄ ad reliquum. Qd̄ aut iste act⁹ collatiuus dicat̄ esse rō aut actus rōnis: apparet de mēte Sco. in p̄mo sniaz di. 45. q. vñca. vbi vult q̄ potē volitiua: et quecūq; alia q̄ sit collatiua: possit cāre rōne et distinctionē rōnis. Vltio modo rō capif p̄ forma vt ē de mēte Az. 3. meta. t. cō. terti. vbi appellat̄ spēs et formā dom⁹: rōnē. Et forma dī esse rō: qz oē illd̄: qd̄ est p̄ncipiū agēdi actiōe reali vt actione intentionali: dicif rō agēdi: sed forma sic est p̄ncipiū respectu vtri usq; actionis: et maxime est p̄ncipiū cognoscēdi rē cuius est forma. Igitur forma sic potest dici ratio.

Pro intelligētia p̄me cōlōnis in qua ponit̄ qd̄ sit idēitas

Ari. 2. de aia tex. cō. 161.

Ari. i ante p̄dicamen tis. t. c. 33.

T. cō. 34.

Aristo. 9. me. t. c. 10.

2. 16. 2 no.

Sco. in q. 15. 211 di. 3. q. 7.

Sco. in p̄ se. dif. 45. q. vñca. Ari. 3. me. tex. cō. 3.

Tractatus formalitatum

rōnis. Et aduertēdū q̄ duplex ē concept⁹ vnus ex parte rei q̄ cōcipit. alī ex pte intellect⁹. Ex pte intellect⁹ duob⁹ modis p̄ accipi concept⁹ iste: vnōmō ip̄a intellectio appellat⁹ concept⁹ q̄ intellectio ē illō q̄ intellect⁹ intelligit ⁊ cōcipit obz. Scdō mō cognitio passiuā q̄ obz cōcipit ⁊ cognoscit appellat⁹ concept⁹: ⁊ ip̄a intellectio q̄ intellect⁹ intelligit dī concept⁹: q̄ p̄ ip̄az intellectus cōcipit obm: ⁊ ip̄a cognitio passiuā et appellat⁹ concept⁹: q̄ p̄ ip̄az obm cōcipit ab intellectu. Primus concept⁹: q̄ ē intellectio: ē ens reale ⁊ absolutū de p̄dicamēto q̄litas. Scdō concept⁹ q̄ ē ip̄a cognitio passiuā: est ens rōnis respectū ⁊ nō absolutū ⁊ nō ē nisi respectus rōnis derelict⁹ i obto: ex applicatiōe intellect⁹ ad ip̄uz obiectū. Scdō notādū ē q̄ q̄ intellect⁹ intelligit aliqd obiectum puta lapidē intelligētia simplici est cōsiderare duo in lapide intellectu. s. naturā lapidis q̄ intelligit: ⁊ ip̄uz eē cognitū qd acq̄rit lapis ab intellectu. natura lapidis: q̄ intelligit ē ens reale: sed esse cognitū est ens rōnis: vt dictū ē: ⁊ q̄ vnūq̄qz ens cōsequitur sua p̄pā vnitas. naturā lapidis q̄ intelligit: cōsequitur vnitas realis. q̄p̄ esse cognitū cōsequitur vnitas rōnis: qm̄ q̄le ē ip̄z eē talis est vnitas cōns esse. Vnitas autē quā sit primū fundamētū idētitatis ex. s. meta. ca. de ad aliqd. Vnitas cōns eē cognitū eē fundamētū idētitatis rōnis. Vnitas autē cōns naturā lapidis q̄ intelligit ē fundamētū idētitatis ex natura rei. Ex q̄ sequit⁹ p̄positū q̄ q̄ intellectus aliquid intelligit intelligētia simplici: nō comparando: aut referēdo illō qd intelligit ad aliqd cū habeat conceptū i distinctū oio ex parte rei ⁊ ex parte ipsius intellectus nō distinguētis ip̄z obiectū ab alio obiectū vt h̄z eē cognitū p vnitate cōntem tale esse cognitū. fundat idētitatē rōnis. Et h̄ ē qd dicit⁹: q̄ oīa ista q̄ cōcipiunt per se: p̄sitate tertiū modi. h̄ est in se: ⁊ solitarie cognoscēdo ip̄a ⁊ nō referēdo ad alia: dñr fundare idētitatē rōnis. Et ex h̄ apparet qualiter sit v̄ez illud qd dicit⁹ scotistē: q̄ idētitas rōnis ē absolutissima: hoc est nōm dependens ab actu collatiuo intellect⁹ aut alterius potētie collatiue. Vñ absolutū pōt intelligi duob⁹ modis: vnōmō vt distinguat⁹ respectū. alio mō vt distinguat⁹ dependēs. Si p̄mo mō capiat⁹ absolutū: idētitas rōnis nō ē absolutissima: q̄ ē respectus rōnis. Si v̄o capiat⁹ absolutū scdō mō. sic est absolutissima: h̄ ē idētitas idēpendentia opposita dependētie q̄ depēdet eius oppositū: qd ē distinctio rōnis q̄ dependet ab actu collatiuo: ⁊ cōstituit in esse p̄ talē actū: sed idētitas rōnis ē absoluta ab oī tali depēdētia. Sed hic insurgit vna difficultas: Nā certū ē q̄ idētitas rōnis ē relatio ⁊ relō ē iter extrema q̄ sunt fundamētū ⁊ termin⁹: idētitas autē rationis ē eiusdē ad se: sed nulla relatio ē eiusdē ad se nisi sit p̄ actū collatiuū intellectus. ergo idētitas rationis dependebit ab actu collatiuo intellectus v̄l alteri⁹ potētie collatiue. Et cōfirmat⁹ p̄ Az. s. meta. cap. de eo dē ⁊ ē tex. nō h̄ns cōmē. immediate sequens. tex. cōmē. is. q̄ idētitas ē vnōmō qm̄ intellect⁹ v̄t v̄no ⁊ duob⁹. Ex q̄ sequit⁹ q̄ h̄z Az. idētitas q̄cūqz ē inter aliqua duo: ⁊ idētitas ē eiusdē ad se: h̄ erit per actum collatiuum intellectus. Ad hoc r̄ndetur. q̄ duplex est relatio: q̄daz ē relatio actualis: q̄dā aptitudinalis seu fundamētalis. Relatio actualis siue sit realis: siue rōnis: semp ē iter aliq̄ duo extrema i actu: aut h̄z rez. aut s̄m cōsideratiō nē intellectus. Si sit relatio aptitudinalis ē inter aliqua duo extrema i actu solū i aptitudie ⁊ i potētia: ita q̄ nō requirit extrēa actuali. exiētia: s̄ solū potētiā: Si loq̄mur de relatiōe actuali. dicimus q̄ idētitas rōnis actualis nō pōt fundari i obto cognitio cognitioe simplici p̄pterea q̄ obz apphensuz simplici apphēsiōe vt sic cognitū: nō est aliqua duo in actu p̄ cōsideratiōez intellect⁹: sed idētitas q̄ fundatur i tali obiecto sic cognitio

s. metaphi
q. tex. c. 20.

Aristo. s.
me. tex. nō
h̄nt cōmē.

(que ē idētitas rōnis) ē idētitas aptitudinalis ⁊ fundamētalis: p̄ q̄to fundat⁹ sup vnitate ei⁹: qd pōt eē aliq̄ duo in actu p̄ cōsideratiōē intellect⁹: q̄ intellect⁹ pōt v̄t v̄no ⁊ eodē: vt fundamētū ⁊ termin⁹ idētitatis: ⁊ tūc v̄t v̄no vt duob⁹ eo mō q̄ loquitur Az. s. meta. loco p̄allegato. Et q̄ nos concludimus: q̄ h̄z in tali obto sic apphēsiō fundat⁹ idētitas rōnis aptitudinalis nō i actualis: q̄ ista solū ē in illo: qd cōsiderat⁹ ab intellectu in q̄tū cōsideratū ē. ⁊ per cōsideratiōē alteri⁹ comparatur: ex q̄ apparet qd sit idētitas rōnis ⁊ c. Et ex quo inferē vnū correlariū: q̄ nō dat idētitas rōnis actuali si ne actu collatiuo intellect⁹ h̄z ex dictis: q̄ quum talis idētitas sit relatio rōnis: ē inter aliqua extrema cōparata adinuicem per actum collatiuum intellectus.

Az. s. met.

Pro intelligētia scdō cōclōnis notādū ē q̄ p̄ via ⁊ maria ad demonstrādū distinctiōez iter aliq̄: est via dīdictiōis. Et h̄ p̄supponēdo q̄ dīdictio sit maria oppositio ⁊ simplr p̄ q̄ sit p̄ p̄z: q̄ p̄supponit ab oib⁹ alijs: q̄ sit maria: de h̄ ē difficultas. In pars affirmatiua tenet⁹ a. Francisco de mayronis in cōflatu. di. 38. q. vlt. ⁊ Landulpho i 4. sen. di. i. q. i. h̄z Burle⁹ teneat oppositū. Ex h̄ cōcludit⁹ q̄ distinctio rōnis ē iter illa q̄ h̄z aliqd eē rōnis sūt fundamēta dīdictiōis: sicut i p̄pōne in qua idē p̄dicat⁹ de seipso: vbi idē h̄z rē: ⁊ ex nā rei fundat duas intētiōes scdōas oppositas: v̄l saltē dispatas: sicut sunt intētiō s̄bi ⁊ intētiō p̄dicati in ista p̄pōne h̄ ē h̄. vbi idē est s̄bm ⁊ nō s̄bz. vt a parte p̄dicati: ⁊ s̄bi idē ē p̄dicatū. vt ē a parte p̄dicati: ⁊ nō p̄dicatū: vt a parte subiecti.

Franciscus
di. 38. q. vlt.
Landulphus
i 4. di. i. q. i.

Pro intelligētia quō iter entia realia ⁊ rōnis ē distinctio rōnis: ē aduertēdū q̄ (quū distinctio sit relatio mutua) in vtroqz extremo pōt fundari sup ente reali: ⁊ terminari ad ens rationis. ⁊ econtra Si fundet in ente reali ad ens rationis: pōt probari talem distinctiōē ēē distinctiōē ratiōis duplici via vna ē e dependētia ad ens rōnis: qm̄ quū relatio depēdet ab extremis: q̄cūqz dependet ab ente rationis: de necessitate ē ens rationis: q̄ dependētia semp est ad prius ⁊ ad p̄fectiū. Ex qua via probat⁹ nō tñ distinctiōē fundatā i ente reali. ⁊ terminatā ad ens rōnis eē ens rōnis vt r̄ntiā relatiōē fundatā i ente rōnis. ⁊ terminatā ad ens reale. Q̄ quū eque bene relatio dependeat a fundamētō sicut a termino si depēdebat a fundamētō ratiōis. necessario sequit⁹ ip̄az esse ens rōnis. Et ita ista via ē ḡnalis oib⁹ distinctiōib⁹ rōnis. S̄z alia via sp̄alis ad p̄bādū distinctiōē rōnis est ex habitudine ad terminū. q̄ quū relatio includat habitudiez ad fundamētū tanq̄ aliquid qd est passio eius ⁊ p̄petit per se ei ⁊ mō: ⁊ habitudine ad terminū tanq̄ aliquid q̄ cōpetit ei p se i p̄ mō: eēntiali⁹ pōt p̄bari distinctiōez rōnis eē ens rōnis p̄ habitudine ad terminū. Assumptū autē de habitudine ad terminū q̄ cōpetat p se in p̄ mō relatiōis: apparet p̄ Az. i p̄di. ca. de ad aliqd: ⁊ vbi cūqz diffinit⁹ resp̄cū p̄bitudinē ad terminū ⁊ nō ad fundamētū. ḡ illa distinctio q̄ fundabit⁹ i ente reali ⁊ terminabit⁹ ad ens rōnis: nēcio erit ens rōnis ex bitudie ad talē terminū. S̄z h̄z insurgit difficultas. v̄tū distō fundatā i ente rōnis ⁊ terminatā ad ens reale. (s. distō q̄ fundat⁹ in ista intētiōe q̄ ē gen⁹: ⁊ terminatā ad aīal qd est intētiō p̄). pōssit p̄bari eē ens rōnis ex bitudie ad terminū. Et r̄ndet⁹ q̄ sic: p̄supponēdo p̄ q̄ distinctio h̄z in herētia ad suū fundamētū qd eadē realr s̄bi. h̄c p se passio ē eadē s̄bto cui⁹ est passio. P̄supponit⁹ ⁊ q̄ iherētia si sit ens rōnis: ⁊ idētificat⁹ suo fundamētō de nēcitate fundamētū erit ens rōnis: q̄ q̄d cūqz ē ens rōnis nō pōt idētificari enti reali. Nō stāte arguit⁹ sic: iherētia distinctiōis q̄ ē fundata in ente rōnis: ē eadē sibi realr: s̄z

Ari. i p̄ntia
ca. de ad ali
quid.

ista inherētia est ens
rōnis. Assumptū p̄bat⁹
dat in distinctiōe: ⁊ ter
bitudine ad terminū
ne ad terminū ratiōis ē
h̄z bitudine ad ens rōnis
rea q̄ iherētia distinctiōis
terminatur ad illō entē
le ē ens ratiōis: vt v̄tū
Pro intell
lis. Notādū ē q̄ distinctiō
nāe circa quā pōt intellec
pōt venari multos concept⁹
bilis q̄d cōtē de se mū
sibi siue reales siue rōnis
nō pōt cōtē multos concept⁹
latū intellectus. Probā
nō ē intellectū pōssibile
nō ē cōtē nūc concept⁹
tūis siue cōtē concept⁹
cōtē v̄tū concept⁹ de se. ⁊
cere v̄tū concept⁹ adequatū
ḡnabile nec vnico actu
sibi adequatū formādo: v̄
ḡnūm naturū est ipsum i
vnū concept⁹: ita nō
q̄ si formabit⁹ aliū ⁊ aliū
collatiuū intellectus. Qd si
p̄tū obm non erit vnū ⁊ si
q̄z dare q̄ in ip̄o sit aliq̄
omnem actum intellectus
cōntem ratiōis a natura
cōntem esse a natura ex p̄
Pro declar
re alr q̄ sit obm ē q̄ ille i
cōntem cōpositiua aut diu
tān q̄ opatio intellectus ei
quēda opatio: vt est de m
ratiōis icomplexe non op
tūe ei opponitur ignorāti
ponitur ignorātiā p̄uatiue
Et aduertēdū tñ q̄ opatio
quiditāe simplici simplici
tey illa. s. q̄ nō h̄z concept⁹ re
concept⁹ quiditātiū: sicut
differentiā v̄tū: s. tūc
ens. Alia est quiditas nō si
est ip̄a quiditas resolutiua
sūm conceptibiles. Si loq̄
est circa quiditāe primo n
lem quiditāez semp est ve
ceptio ⁊ error. ⁊ s̄m h̄z pōt
ter. cō. 22. q̄ intellectus ci
Et h̄c eandem s̄riam h̄z
q̄ intellectus circa qd qui
dū sentis circa p̄pā sensib
dūre cōpositiua: s̄ intellect
p̄bendens ip̄az quiditāti
pōssit bene esse falsus v̄tū
p̄bēdit quiditāe sub rōnis
cōradicēre: sicut qm̄ intell
p̄bēdit boiem irrationalē
Az. s. meta. ca. de falsō: vbi
de omni falsā. Qdō falsitā
nō est falsitas formalis: s̄z el
emplū bō irrationalis n

ista inherencia est ens rōnis. g. z distinctio erit ens ra-
tionis. Assumptū pbat. qz inherencia talis distinctiois fun-
dat in distinctioe: z terminat ad ipz ens rōnis. g. hz ha-
bitudinē ad terminū rationis: sed ois relō qz hz hūdi-
nē ad terminū ratiōis ē ens rōnis: g. ista inherencia qz talē
hz bitudinē ad ens rōnis: erit ens rōnis. cōia pz. ppter
rea qz inherencia distinctionis fundat in distinctione: et
terminatur ad illd ens in quo fundatur distinctio: z ta-
le ē ens ratiōis: vt dictū ē. g. ppositū. Et sic pz ista via.

Pro intelligentia

qz sit distinctio rō-
nis nāe rōcinabi-
lis. Notādū ē qz distinctio qz ē a nā rōcinabili: ē distinctio
nāe circa quā pōt intellectus rōcinari de qua intellectus
pōt venari multos conceptus: vt illa nā dicat esse rōcina-
bilis qz pōt cāre de se multos cōceptus: in intellectu pos-
sibili siue reales siue rōnis. Mō idē simplex in re oīo
nō pōt cāre multos conceptus in intellectu: nisi p actū col-
latiū intellectus. Probat assumptū. qz vñ obm nālī
agēs in intellectu possibīlē dispositū ad eius intellectio-
nē: nō cāt nisi vñcū conceptū: qz quī agat hz vltimū vir-
tutis siue cāt oēs conceptū quē pōt cāre. g. tū sit vñcū i re
cābit vñ conceptū de se. Probat h. qz vna res nata ē fa-
cere vñ conceptū adequatū: qz alias non ēēt vñm co-
gnoscibile nec vñco actu cognoscibile: s. istū conceptū
sibi adequatū formādo: videtur imutare intellectum
qz nātum est ipsum imutare. g. non formabit nisi
vñm conceptū: z ita non aliū z aliū. Ex quo sequitur
qz si formabit aliū z aliū conceptū: hoc erit p cōse p actum
collatiū intellectus. Qd si detur qz fac aliū z aliū conce-
ptū: obm non erit vñcū z simplex in re: sed de nēcitate
opz dare qz in ipso sit aliq distinctio ex nā rei pcedens
omnem actum intellectus. Et ita qd tu dicis ēē distin-
ctionem ratiōis a natura ratiocinabili: dico eaz distin-
ctionez esse a natura ex parte rei.

Pro declaratiōe

quō intellectus sit
falsus qz intelligit
re alī qz sit: vñm ē qz ille intellectus qz sic intelligit intel-
lectione cōpositiua aut diuisiua ē falsus. ¶ Pro qz est no-
tātū qz opatio intellectus est duplex: qdā est incōplexa:
quedā cōplexa: vt est de mēte Ari. 3. de aia. t. c. 21. Ope-
rationi incōplexae non opponit falsitas: sed solū pua-
tiue ei opponitur ignorātia. S. operationi cōplexae op-
ponitur ignorātia puaatiue z falsitas ppositiue z contrarie.
¶ Aduertēdū tū qz opatio incōplexa: qdāz est circa
quiditatē simplr simplicē: intelligendo per talē qdita-
tezz illā. s. qz nō hz conceptū resoluibīlē in aliquem priorē
conceptū quiditatiū: sicut conceptus entis suaz passionū
differentiaz vltimaz: z suoz modoz p quos hūit ipz
ens. Alia est quiditas nō simplr simplex: s. cōstituta: z
est ipsa quiditas resoluibilis in aliquos conceptus seoz
sum conceptibiles. Si loquamur de intelligentia que
est circa quiditatē primo mō: intellectus intelligēs ta-
lem quiditatez semp est verus: z in ipso non cadit de-
ceptio z error. z fm h pōt intelligi illd Ari. 9. meta.
tex. cō. 22. qz intellectus circa qd qd ē: semp est verus.
Et hāc eandem sniam hz. 3. de aia. tex. cō. 26. vbi vult
qz intellectus circa qd quid est sic ē verus: quēadmo-
dū sensus circa ppaia sensibilia. Si loquamur de qui-
ditate cōposita: s. intellectus simplici intellectiōe ap-
prehendens ipaz quiditatē: non sit formalr falsus: tū
potest bene esse falsus virtualr: z est qz intellectus ap-
prehēdit quiditatē sub rōne aliqua sibi repugnante z
cōtradictē: sicut qz intellectus intelligit simplici ap-
prehensione hoīem irrationabilez. Et h mō locutus est
Ari. 5. meta. ca. de falso: vbi vult qz ratio in se falsa est
de omni falsa. Mōdo falsitas istius rōnis in intellectu
nō est falsitas formalis: s. est falsitas virtualis. Sic ex-
empli grā. bō irrationalis nō est complexio formalis:

quemadmodum est illa qz exprimitur per h verbū sub-
stātiūm est. s. dicendū bō est irrōnalis: sed solū est cō-
plexio virtualis: ita qz ēqlis est complexio falsa: talis ē
falsitas cōis talem complexionem. Ad ppositū appli-
cādo: quū intelligentie simplici z incōplexae non op-
ponatur falsitas eo mō quo dictum est: intelligere rez
aliter qz sit intellectiōe simplici: nulla est falsitas: qz in-
tellectio ē soluz p cōfusa z abstractiua: cōsiderādo aliqz
vñ abstractū ab alio: nō cōsiderādo illud a quo sit ab-
stractio: quēadmodū mathematicus abstrahit lineā a
mā sensibili. S. intelligere rem aliter qz est: intelligē-
tia cōpositiua aut diuisiua. (z h intelligendo aliqz com-
plexionē formalem vel virtualē) iste intellectus ē fal-
sus formalr vel virtualr. Nec sequit. intelligo rōnem
abstractā ab aliquo (puta lineā a mā sensibili) nō intel-
lecta mā sensibili: igitur intelligo lineā esse sine mā sen-
sibili. cōia nō valet. pmutas enīz abstractionē simpli-
cem verā: z nō mendacem: in abstractionē diuisiua z
mendacem: de quaz pma habet. z. phis. t. cō. 18. qz ab-
strahentiū non sit mendacium. z sic pz ad articulum.

Pro declaratiōe

scdī articuli par-
tialis scdī articu-
li pncipalis pter distinctionē entis quā vānt auctores
fozalitātū: est aduertendū qz res z ens capiūt tribus mō-
dis. Vno pro oī ente qd hz esse: vel pōt habere ēē ex
aiam: z isto mō loquitur Auiē. pmo meta. c. 5. qz ens z
res sunt cōia oibus decē gñib: qd non est intelligendū
qz ens p cōse qz nātum ad vocem sic sit cōe: qz certū est: qz
apud oēs est vñm conceptus rei z entis indifferens ad
oia decē p dīcāmenra: qui conceptus non variatur qz
voces z noia (significātia in diuersis linguis talem cō-
ceptum) variantur: qz p pmeritas: Conceptus sunt
idez apud oēs: s. nō voces significātes conceptus. Scdō
pōt accipi ens z res vt distinguitur d modū z circūstātiā
rei: z isto modo nos dicimus: qz illa qz ipozant bitudi-
nes z respectus non sunt ens z res: s. isto mō sumptū
ens auertitur cum absoluto: z sic suba: qz itas z qz itas
tū dñr res z ens. Cetera aut vñcū aliquid rei. Istō
modo accepit Boe. in lib. de tri. pz inquit qz sint dñe
p dīcationum: alie quidez qz rem monstrāt: alie qdē
quasi circūstātiā rei: qz ista p dīcātur sic qz fm se rem
aliquā monstrāt. Istā vñ non esse: s. extrinsecus aliqd
apponunt. Vult. n. qz illa qz ipozāt bitudines z res-
pectus non p dīcāt esse isto modo sumendo esse: s. soluz
circūstātiā z modum entis. Vñ vocat circūstātiā
entis ipsas bitudines. Tertio modo poterūt capi ens
z res pro eo cui per se p competit ēē eo modo quo lo-
quit Ari. de ente. 7. meta. tex. cō. 2. vbi vult qz acci-
dētia non sunt entia nisi qz entis cui p se p competit ēē:
qd quidem ens est suba: sic etiā loquitur in eodez. 7.
ipse Ari. tex. cō. 14. vbi vult qz qz itas z cetera ac-
cīdētia nō sunt entia: nisi eo modo quo logici dicūt:
non ens esse ens: non quidem simplr: sed non ens: sic
etiā accidētia non sunt entia cui per se prio competit
esse: s. sunt huius entis. Ex quo cōcludimus qz ens ac-
ceptus isto tertio modo est ens reale: z ex nā rei: qz est
ens ex aiām non dependens ab opatione aie in fieri z
in cōseruari. S. in p mēbro accipit ens cōmuniissi-
me z res. In scdō accipitur strictius. In tertio mem-
bro strictissime. Ex quo apparet quō accipiatur illud
quod est res: z quomodo accipiatur aliquid rei.

Pro intelligentia

quō ens dicatur
quiditatiue de
absoluto z respectiue est aduertēdū qz ens pūz diuidi-
tur in absolutū z respectiū qz diuidat in. 10. gñā gñā-
lissima. Ex quo sequitur qz quū ens p dīcetur de pmo
partibus suis subiectiuis qz non sunt simplr simplices:
sic p dīcāt qd dīcātū de absoluto z respectiue qz me-
Bb

Ut est de
mēte doc.
subti. qz
9.3.

cap. p.

Ari. 7. me.
t. cō. 2. z in
eodē. t. cō.
14.

Arist. 3. de
aia. t. c. 21.

Ari. 9. me.
t. c. 22. z. 3
de anima.
t. c. 26.

Ari. 5. me
t. cō. 34.

Tractatus formalitatum

diant inter ens et io. gñā. ¶ Sed hic oritur difficultas: quod si ens predicatur in quod de absoluto et respectivo quod mediant inter ens et decem predicamenta. igitur predicamenta non erunt genera generalissima. contra est falsum. ergo contra probatur. quod absolutum et respectivum predicatur in quod de differentibus specie: quodlibet predicamentum habet genus supraueniens. ¶ Ad hanc difficultatem est responsio: quod quodlibet istorum, et absolutum et respectivum est transcendens: quod nullum contrahitur ad predicamenta per diuersas essentialia sed tamen per modos. ¶ Sed contra. quod Scotus ponit in 7. meta. quod si inherencia accipitur esse de essentia accidentis: quantitas: qualitas: et relatio non essent generalissima. et contra probatur. quod inherencia videtur esse eiusdem rationis in omnibus accipitibus. igitur si est de essentia ipsorum: ab ipsis poterit abstrahi unus conceptus communis: et superior eis: et istalis inquit ipse est conceptus generis. igitur etc. ¶ Ad hoc respondetur quod absolutum: quod est esse sube qualitati et quantitati non potest esse genus: quod est indifferens ad finitum et infinitum: et nullum tale potest esse genus: ut est de intentione Doctoris subtilis in 8. dist. i. quod 3. nec obstat quod ens finitum contrahitur ad decem genera: quod quodlibet quod est in genere sit finitum: non tamen quodlibet dictum de generibus est finitum. ut per 3. absolutum. ergo quod de suba quantitate et qualitate est transcendens. ¶ Sed dubium est de respectivo utrum possit saluari quod non sit genus. potest probabiliter dici quod respectus communis qui dicitur de respectu creato et increato necesse est transcendens: quod sicut quod est indifferens ad finitum et infinitum formaliter non potest esse genus: ita quod est indifferens ad finitum et infinitum identice non videtur posse esse genus: quod de necessitate si est genus: est actualiter finitum cum sit contrahibile per differentias essentialia: et quodlibet tale est finitum: et quod est huiusmodi non potest identificari realiter infinito. ¶ Et ad rationem Scoti dicitur quod posita illa hypothesis quod inherencia esset de essentia accidentis siue absoluti siue respectivi: tunc hoc quod dico inherens esse genus ad accidentia: quod diceretur in quid de omnibus istis: ut quoddam esse ad omnia ista: et necessario importaret nam limitatam et finitam: quod inherens necessario est dependens: et per omnes finitum. igitur nihil prohiberet ipsum esse genus. ¶ Sed contra. quod hoc idem sequitur ad positionem doctoris: quod inherencia aptitudinalis est passio accidentis denominationis sumpti: ut vult ipse in 4. dist. i. quod 3. quod omnis passio insequitur aliquod subiectum: cui competit per se per quodam talis passio est eiusdem rationis in multis: sicut est in proposito (ut per 3.) tale subiectum non in proposito est nisi aliqua natura communis omnibus accipitibus. quare etc. ¶ Ad hoc dicit Scotus quod inherencia est in aliquo determinato genere tanquam species: cum sit respectus extrinsecus adueniens ut declarat ipse in preallegato. quod. Et tunc respondetur ad argumentum: quod si inherens est esse ad 9. genera: est tamen commune per denominationem: et non est inconueniens quod aliquid unius generis denotet aliquid alterius: et tunc euadit hoc quod sit genus ad 9. genera. ¶ Sed contra. quod ponitur quod inherencia est passio accidentis: et passio non potest esse species: quod talis passio non est per se et directe in genere. ¶ Ad hoc respondetur quod oporteret probare quod passio: ut formaliter distinguitur a subiecto: non posset esse species alicui generis: sed ut passio ut identice eadem non possit esse directe species in genere: et sic forte intellexit Scotus ubi supra. Dimittendo tamen istam difficultatem breuiter respondeo quod inherencia siue ponatur pertinere ad genus actionis siue passionis: ut determinat Scotus loco preallegato. est passio. Et cum tu dicis. consequitur aliqua natura communem concedo. et dico quod est natura actionis aut passionis. Et cum tu inferas. ista natura erit communis 9. generibus. concedo quod est communis denominationi non quidditati: et tale esse actio aut passio: et sic nihil mali sequitur. ¶ Aduertendum tamen quod illa propositio quod conuenit pluribus et non uni alteri competit per aliquam naturam cui per se

per se competit. non habet veritatem nisi in passionibus limitatis et specificis: non in transcendens: ut dicit Franciscus in conspectu: in prologo. quod 3. inherencia secundum ipsum ponere passio transcendens. quare etc. ¶ Contra probatur. ens de materia et de forma quidditatiue. ut habet Scotus in 3. di. i. quod 3. ¶ Aduertendum tamen quod materia et forma possunt capi pro suis realitatibus ultimatis. sed est per se essentia simpliciter. materia prima: ut est pura et nuda materia seu potentia: et nullo modo composita: ex aliqua forma sibi adueniente. Sicut forma pro sua simplici actualitate: ut non est aliquo modo forma composita eo modo quo loquitur Comenius. i. phy. comen. i. Que. n. sunt preter materiam primam et ultimam forma sunt materiae compositae: et forme compositae. Vel possent capi ista duo pro essentia composita ex utriusque realitate. Si primo modo ens non predicatur de istis: ut tenet Scotus in 2. di. i. quod i. Qui vult quod ista duo. materia et forma sunt omnino alterius rationis et primo diuersa. Sed primo diuersa secundum Aristotem 5. meta. ca. de eodem: vel diuersa. et io. meta. tex. comen. i. 2. Sunt nihil idem includentia. Ita quod nihil unius est aliquid alterius. ergo materia et forma sic accepta non includunt aliquid idem quidditatiue. Si vero accipiuntur ut sunt materie et forme compositae: sic eis non repugnat habere aliquod unum commune quidditatiue quod est ens.

Pro declaratione

ens quidditatiue est aduertendum quod illud est ens quidditatiue in cuius conceptu formaliter includitur ratio entis. Illud autem est ens denominationis: in cuius conceptu formaliter non includitur ens: sed ipsius includit per modum adiacentis et denotantis: sed ipsum includit identice et realiter. ¶ Primum probatur: quod predicari quidditatiue de aliquo est ipsius predicare essentia per modum essentie: sic quod ratio predicati includatur in ratione subiecti eo modo quo animal dicitur predicari quidditatiue de homine. ¶ Secundum declaratur: quod aial predicatur de rationali solum per modum adiacentis et denominantis: non tamen quod ratio aialis includatur in conceptu rationalis: quod semper genus est extra conceptum formalem differentie: ut habet Aristoteles 3. metaph. t. co. io. Animal tamen sic predicatur de rationali quod est idem realiter sibi: et est eadem res: sed distinguatur formaliter. Modo ens non predicatur quidditatiue de modis intrinsecis: per quos immediate contrahitur quod sicut genus est extra conceptum formalem differentie. et contra: ita contrahibile est extra contrahens et contra. Similiter ens non predicatur quidditatiue de suis passionibus: propterea quod subiectus (ex 7. meta. tex. co. i. 7. et i. 9.) cadit in diffinitionem passionis ut additum: ita quod diffinit per ipsum per additamentum: quod autem diffinit aliquid isto modo non est de quidditate ipsius. ¶ Item per posteriorum de statu principiorum. Propositiones per se non conuertuntur. videlicet in eodem modo preteritis: neque in aliquo alio modo: quod tunc non daretur status in principis. Ex quo concluditur: quod ens non potest includi in passionibus quidditatiue. Neque etiam potest includi in differentijs ultimis: quod omnes differentie differentium habent reduci ad aliqua primo diuersa. ex sententia Aristoteli 5. meta. ut allegatum est supra. igitur differentie ultime sunt primo diuersae: et si sic sequitur quod nihil includunt quidditatiue: et ita non includunt ens ultime differentie: sequentia probatur ex differentia que est inter differentia et diuersa posita ab Aristotele. loco preallegato. Differentia enim sunt illa que sunt alicui idem essentia: et que in aliquo conueniunt et in aliquo differunt. Sed diuersa sunt que in nullo conueniunt: et hoc est quod dicit ipse in textu: quod diuersa sunt nihil idem ens includentia. Differentia vero sunt aliquod idem ens. Ita tamen de quibus ens non predicatur quidditatiue sunt ens realiter identice et denominationis ut dictum est.

Alteri

pro intellectioe non idem essentia et modos intrinsecos est adueniens

Scotus in 3. di. i. quod 3.

Comenius per phy. co. i.

Scotus 2. se. di. i. quod i.

per post. tex. comen. 3. 4.

Ari. I.

dam quod modi intrinseci finitas intensiva: necessitas quod sunt modi intrinseci: quod est inter istos est ad essentiam: verum etiam composita minima: quod isti modi essentia diuina saltem formaliter habet ab essentia quod modus sit idem formaliter

Pro declaratione

tribus videndum est secundum Aristoteli in diuina 2. no attribuitur: siue sit predicatum. Et istud modo probatur: per eodem modo caput: pro eodem diuina: eo modo quod potentia diuina spiritus sancti bonitas spiritus sancti diuina plenis quocumque. Tertio modo sumit strictissime bonum est effectio secundum partem ex creatura et attributis eminentie. Per hoc quod videtur: excludunt omnia potentie de deo: et in primo modo: spiritus. Et istud modo tamen illud denotatur: dicitur attributum a veritas: sapientia: iustitia: de quibus caput 5. et 8. Si dixeris spiritus bonum nouissimum: videtur vero substantie et predicata que sunt ut passio theologis attributa. Et ad hoc caput ex creatura: et attributis illa attributa reperiuntur in perfectionibus a quibus remouuntur deo cum summitate et essentia: et vltimus quod diuina importat imperfectionem: et in natura sapientie. videlicet essentialis: quod enim aliquid perfectionem: quod dependentem distinguitur et habet distinctionem arguit imperfectionem: quod plura ne potentialitate et caritate videtur et numerat in pluribus diuinitibus sicut: quod non generat: et expectat aliqua actus ferentis diuinitibus. Et tamen nihil arguit imperfectionem. et accidentalitatem et distinctionem mouet ab ipsa quod sit accidentia ab eo in quo est: et sic potest accidere: sed istam non distinctionem intelligendo eandem essentiam quidditatiue et in primo modo sapientia istas imperfectiones a se habet summitate et eminentie: sed istas substantias: et eminentissimas: et ita appare

Pro declaratione

tribus quod notio dicitur a nosco notiones in deo: quod appetuntur. Spiritus primus pater competit alii a patre. Explanatio patris et filii: quod pater et

dum q̄ modi intrinseci essentie in diuinis sint isti. In finitas intensiua: necessitas: exiētia: eternitas: q̄ modi quō sint modi intrinseci inferius declarabitur. Distinctio q̄ est: inter istos est minima: nō solum in ordine ad essentia: verū etiā cōparando vnū ad aliū. Est in quā minima: q̄ isti modi sūt idē realiter: z ēt formalr cū essentia diuina saltem negatiue: q̄ nullā distinctā formalitātē hnt ab essentia: qd inferius declarabitur quō modus sit idē formaliter rei cuius est modus.

Pro declaratiōe quō est distinctio iter essentia z attributū videndū est s̄m Theolo. quid sit attributū. Attributū in diuinis vno mō capīē large p eo qd deo attribuit: siue sit p̄dicatū quidditatiūz siue denotiatiū. Et isto mō s̄ba: spūs: ens: dñr attributa i deo. Scdo modocapīē stricte: pro eo qd appropriat alicui p̄sone diuine: eo mō quo potentia attribuitur patri: sapia filio bonitas spiritui sancto: z isto mō oia appropriata diuinis p̄sonis quocūq; appropriēt dñr attributa. Tertio mō sumit stricte qd describitur sic. Attributum est p̄fectio secūdaria: non quidditatiua: q̄ accipitur ex creaturis z attribuitur deo: via remotionis z eminentie. Per hec qd d̄ p̄fectio secūdaria nō quidditatiua: excludunt oia p̄dicata q̄ p̄dicat quidditatiue de deo: z in primo mō dicēdi p se sicuti sunt. Ens s̄ba: spūs. Et isto mō tm̄ illa que p̄dicantur in quale z denotiatiue: dñr attributa in deo: sicuti sunt bonitas: veritas: sapia: iustitia: de quibus bz Aug. i. de trinitate. cap. 5. z 8. Si dixeris bonum: sapientē: humilez: spūm: horum nouissimum qd posui s̄bam significare v̄: cetera vero substantie qualitates. Et breuiter illa p̄dicata q̄ se hnt vt passiones essentie diuine dñr a theologis attributa. Et additur in descriptione. qd accipitur ex creaturis: z attribuit deo: via remotionis: q̄ ista attributa reperiunt in creaturis cū aliquibus imp̄fectionib⁹ a quibus remouent p̄ intellectū z attributū deo cū summitate z eminentia. Exempli gratia. Sapientia est in hoīe z bz istaz imp̄fectionē: q̄ est accidēs eius: z vltimū qd distiguit essentialr a nā hoīs: ista importat imp̄fectionē tam in natura hominis q̄ in nā sapientie. videlicet accidentalitas: z distinctio essentialis: q̄ enim aliquid sit in se accēs: hoc dicit imp̄fectionem: q̄ dependentiā ad illud cui inheret: q̄ ēt distinguat vt habeat distinctam nām ab alia nā: hoc arguit imp̄fectionē: q̄ plurificatio naturaz non stat si ne potentialitate z carētia actualitatis: q̄ illud qd diuiditur z numerat in plura: bz aliquā actualitatem a diuidentibus sicut: q̄ nā generis diuiditur p̄ differentias: z expectat aliquā actualitatem z p̄fectionē a diuidentibus diuidentibus. Et sic distinctio essentialis z diuissio arguit imp̄fectionē. Intellectus ergo cōsiderans accidentalitātē z distinctiōē essentialē in sapia: remouet ab ipsa q̄ sit accidēs: z q̄ sit distincta essentia ab eo in quo est: z sic ponit sapiam in deo non ēē accēs: sed s̄bam non distinctam essentialr: sed eandē intelligendo eandem essentialr. hoc est realiter: nō tm̄ quidditatiue z in primo modo. Et nō solūz remouet a sapia istas imp̄fectiones antedictas verumēt attributū sibi summitatē z eminentiā: dicendo qd in deo ē sapientia: s̄balis subsistens: eadem realr deo: summa z eminentissima: z ita apparet descriptio attributū.

Pro declaratiōe q̄ sunt notiones in deo: est aduertendū qd notio d̄ a nosco noscis. Ille relationes dñr notiones in deo: q̄ opetunt aut vni p̄sone tm̄: aut duabus. Exēplum primi. paternitas est notio patris: z nō cōpetit aliī a patre. Exēplum scdi. spiratio actiua ē notio patris z filij: q̄ pater z filius spirant actiue spūm

sanctum: z dñr notiones: quia notificant diuersas p̄sonas vel ducunt in notitiā ipsarum. Paternitas notificat patrē: spiratio actiua patrē z filiū: Similr spiratio passiuā z filiatio sunt notioēs filij z spūscī. Et est aduertendū qd spirare est pducere p̄ modū volūtatis: ita qd pductio seu actio pueniēs a volūtate appellat spiratio actiua. Dicere autē vt est notio i diuinis cōpetēs patri est pducere p̄ modū intellect⁹: ita qd actio seu pductio pueniēs ex intellectu siue i deo: siue i creaturis appellat dictio actiua: z respectus passiuus i actu intelligēdi cōrādēs dictiōi actiue: appellat dictio passiuā. z cōsimiliter dicat de spiratiōe actiua: z de respectu passiuo sibi cōrādēte. q̄ est respectus fundatus i actu volendi. Ex q̄ sequit qd cum pater in diuinis pducatur filium p̄ intellectū: dicit filium: z quū pater z filius pducant spūm sc̄m p̄ volūtātē: ambo dñr spirare spūm sc̄m. Ex q̄ apparet: quō ē distinctio inter notioēs istas: z eēntiā: z notioēs: z eēntiā: z filr iter essentia z attributa.

Pro declaratiōe quō s̄ba: nā z eēntia distinguat. Est aduertendū qd ista se hnt p̄ ordiez: s̄bsistētia: s̄ba nā. est sentia q̄dditas: z formalitas: iter q̄ vltima ratio z infima ē s̄bsistētia. Subsistentia enī est icōicabilis exiētia icōicabilitate opposita duplici cōicabilitati: quaz vna est: q̄ v̄lē cōmunicatur suis inferioribus. Alia est qua formacōmunicat m̄ae: de quibus pertractat Doctor subri. in p̄sententiarum. di. 7. q. vnica. Subsistentia enim est suppositū in genere s̄be: vel (Si trāssert ad diuina) est suppositū in natura diuina. Unde breuiter subsistentia est incōmunicabilis exiēntia in nā substantiali. Ista est eius descriptio. Ex q̄ sequitur qd omnis subsistentia est s̄ba: z nō econtra. Quia certū est qd substantialis forma est s̄ba: z tamen nō est subsistentia aut subsistens: q̄ non incōmunicabiliter existens: sed m̄ae cōmunicatur: vt quo in rōne forme informantis quod cōmunicari vt quo: est esse illud quo tanq; principio formalī aliqd habet esse. Unde si queratur quo (isto modo) ignis est ignis. conuenienter respōdebūt qd sua forma substantiali est ignis. Similr omnis substantia est nā: z nō econtra. Primū apparet: qd nā z phy. est dicta tam de forma q̄ de m̄a. Secundum ēt probat. qd certum est qd qualitas aliqua est natura. Quū sit natura (vt diffiniunt theologi) vis insita reb⁹ ex similibus similia pcreās. Unde omnis forma actiua isto modo est natura. Similr omnis nā est eēntia: z nō econtra. Primū apparet: tum qd quod est p̄ncipiū z cā alicuius entis est ens z habet essentia: tū ēt qd certū est qd omne qd diffinit iporat aliquā eēntiā: z quēcūq; spēs exis i p̄dicamento. Relatio est spēs p se in p̄dicamēto. igit̄ est aliqua eēntia. sed relatio nō ē nā: qd nō est forma actiua. Nā si nō potest per se terminare actionē realē pp̄ minimā eius entitatē: multominus poterit p se principiāre actionē realez. Similr omnis essentia est q̄dditas: z nō econtra: tū qd q̄dditas est magis abstracta q̄ essentia: tū etiā qd si essentia ēt quertibiliter: multiplicato vno multiplicaret z reliquū: z nō possent multiplicari q̄dditates in aliq; nisi multiplicarent eēntie: cuius oppositū pz in diuis: qd i deo sunt multe q̄dditates. v. entis: s̄be: spūs: z oīuz attributorū: z tamen ibi est tm̄ vna eēntia. Similr oīs q̄dditas est formalitas: z nō econtra: z hoc capien: do ista stricte z pprie: qd si large z extensiuē: secus ē. Primū pbat: qd oē illud ē formalitas: qd ē distincte z seorsum cōceptibile ab alio: omnis quidditas ē h⁹: quū sit obm̄ intellectus per se. 3. de aia. tex. cōmē. 9. g. z c. Scda pars pbat: qd certū est. qd differentia eēntialis est q̄dā formalitas. z tm̄ non est quidditas q̄tuz ad modū p̄dicadi: qd nō p̄dicat in qd: sed in quale:

Bb z

Doc. sub. in
p̄sen. di. 7.
q. vnica.

Nā d̄f taz
de forma
q̄ de m̄a
2. phy. tex.
cō. 10. 1

3. d̄ aia tex.
cō. 9.

Aug. i. de
tri. c. 5.

Tractatus formalitatu

non predicatur per modum potentie: sed per modum actus quod est predicari in quale. Et sic habetur ordo istorum.

Pro declaratione

Ut s diffu-
sius est per
tractatum.

descriptiois for-
malitatis. Nota
dum est quod ratio capit duobus modis. Uno modo per rationem forma-
li: vel per eo quod est formalis ratio. Alio modo per rationem obiecti-
ua seu obiectali quod idem est. Ratio formalis sumpta:
quidam est actus primus quidam actus secundus. Actus primus
sicut est intellectus: quod est per rationem circa universalia. Sicut co-
gitativa quod est quidam ratio formalis: et actus primus: rationem
circa singularia: ut est de mente hominis. et aliorum. Ratio
formalis per actum est ipse discursus: et operatio intellectus seu
alterius per rationem. Ratio vero obiectalis non est nisi ipsius
obiecti quod obiecti per rationem: et attigitur pactum ipsius:
quod est formalitas obiecti intellectus quod attingit per actum
ipsius: appellatur ratio obiectalis: seu obiectiva. Et breviter
omne conceptibile ab intellectu potest dici ratio obiectiva.

Secundo ponitur in diffinitione formalitatis con-
prehensa in re et ex natura rei. Notandum
est quod aliquid est comprehensibile seu intelligibile ex se et ex
natura sui: aliquid vero est intelligibile casualiter et effectivum ab ac-
tu intelligendi intellectus. Illud est comprehensibile ex se et ex
natura sui quod habet esse reale non dependens ab actu intelligendi
esse et in conservari: sicut sunt omnia entia realia ex aiam.
Sed aliquid est comprehensibile casualiter ab intellectu. quod per-
ducit in esse ab actu intelligendi et dependet ab ipso in esse
et in conservari. Et sicut habet entitatem et esse per actum intelligendi:
ita habet suam comprehensibilitatem: et non dicitur ex se compre-
hensibile: sed ex alio. scilicet ab intellectu: habet descriptioem forma-
litas respectu eorum quod habet esse et intelligibilitatem ex natura rei
et non eorum quod habet dependet ab intellectu ut dictum est: sicut sunt
intentiones secundum entia rationis: quod tamen habet esse et intelligibili-
tatem quodammodo intelligunt ab intellectu in intentionibus primis: quod actu
intelligendi cessante: cessat esse istarum intentionum secundum dicitur.

Tertio additur in descriptione formalitatis. quod
non oportet. Pro evidentiā huius est notandum
quod due sunt rationes obiectales occurrentes obiecto alicui
potentie. quarum una est ratio movendi aliam est ratio terminandi ac-
tum ipsius potentie. Et hoc potest colligi de mente Aristotelis 3. de anima.
ubi habetur quod obiectum ad potentiam se habet ut motum ad mo-
bile: vel ut terminatum ad terminabile. Ratio movendi
operatur obiecto per quod movet ipsam: et ei imprimat aliquam
formam. unde quodcumque obiectum cadit in potentiam aliquam spiritum ip-
sius aut aliquem actum: illud obiectum movet potentiam. Ratio ter-
minandi cooperatur obiecto per quod est illud circa quod versatur
operatio potentie: vel sub aliis verbis. per quod potentia vendit in ip-
sum obiectum et habet ad ipsum respectum tendentem et attingen-
tem: ut in terminum. Prima ratio non est essentialis obiecto.
Tum quod non cooperatur omnibus obiectis: sunt enim multe potentie
simpliciter actus respectu obiectorum a quibus nullo modo ipse
potentia patitur: aut aliquid recipiunt: sicut nutritiva et augmen-
tativa respectu alimentum. Tunc est quod relationes sunt obiecta
et tamen nihil causant in intellectu: neque spiritum intelligibile:
neque actum intelligendi: et hoc per minimam entitatem ipsarum.
Tum est quod ratio movendi potest cooperari alii ab eo quod est
obiectum potentie. Ut si deus infunderet alicui intellectui
geometriam et habitum eius: deus moveret intellectum re-
cipiendum tale habitum: et tamen deus non esset obiectum geometri-
cum cognitum et intellectum per tale habitum infusum. Ex quo se-
quitur quod ratio movendi est accidentalis obiecto. Ratio vero ter-
minandi est sibi essentialis: quod nihil est obiectum potentie circa
non versatur operatio potentie: et in quod potentia non tendat ut in termi-
num. Ex quibus omnibus concluditur: quod formalitas est illud
quod potest per se terminare actum intelligendi: et non oportet quod mo-
veat intellectum. Apparet ergo descriptio formalitatis recte.
Uterius est advertendum quod nonnulli Scotiste ponunt
modos intrinsecos habere formalitatem ut dicit Auctor istarum
formalitatum: quod non est bene dictum: neque ad mentem doct. sub.

Quod formalitas est large accepta est ratio per se conceptibilis ab
intellectu sic: quod ex se potest terminare actum intelligendi. Ad
gradus intrinsecos quod dicitur non est per se conceptibilis sine
quod dicitur cuius est gradus: ergo ut sic non habet formalitatem. Ex
pluribus huius: non potest intellectus ferri et terminari ad intentionem
albedinis: quoniam terminetur ad ipsam albedinem: et hoc est quod
dicunt nonnulli diffiniētes modum intrinsecum dicentes quod mo-
dus intrinsecus est quod non habet conceptum per se a formalita-
te cuius est modus: et est inconceptibilis per se. Dicamus
igitur quod formalitas cooperatur omnibus entibus per se: et distincte
conceptibilibus: et non illis quod sunt cum alio conceptibilia.

Pro declaratione

aliquos Scotistas
fit coram ad realitatem et ad quod dicitur est adveniens quod eo modo
quo distinguitur res: eo modo distinguitur realitas: et hoc de
mente doct. subtilis in. 4. di. 46. q. 3. ubi habet quod non oportet ex-
ponere res per realitates vel formalitates: quod eadem est di-
finitio rei et rei: realitatis vel realitatis: formalitatis vel
formalitatis: hec ipse. Res igitur quod est essentie quod dicitur
existentie: sic realitas. Quidam est realitas entitatis: quidam
existentie. Prima realitas appellatur obiectiva: secunda appel-
latur subiectiva. Prima ideo dicitur obiectiva: quod potest esse ob-
iectum intellectus: et ideo eo modo quo aliqua res potest esse
obiectum intellectus et intelligi: eo modo importat realitatem ob-
iectivam: ita quod si est per se obiectum intellectus: et per se intelli-
gitur et non per accidens: et cum alio: seu saltem potest sic intelligi: sic per
se importat realitatem obiectivam. Sed realitas subiectiva
ideo dicitur subiectiva: quod subicitur quod dicitur et nature quod dicitur:
et quod singulare ut singulare est: sit subiectum quiditatis:
tamen: ideo appellatur res vel realitas subiectiva. Et hoc con-
cludimus secundum istos scotizantes (cum quibus ego non con-
venio) quod formalitas est coram ad realitatem obiectivam: et
quod dicitur: volentes ipsi quod realitas obiectiva est quod dicitur per
distincte conceptum et intelligi sine alio cui operatur aliquid uni-
tas ex natura rei. Formalitas autem cooperatur unicuique quod habet esse
ex natura rei ex nihilo: siue sit conceptibile per se: siue cum alio:
et isto modo diceretur quod modus intrinsecus habet formalitatem
tamen: quod est conceptibilis cum alio: sed non importaret realita-
tem: quod non posset per se sine alio movere intellectum: aut ter-
minare actum intelligendi. Ego autem tenendo cum doct. sub-
tili dico: modos intrinsecos non habere aliquam formalitatem
sed coincidunt in eundem conceptum formalem rei cuius sunt
modi intrinseci: ita quod sicut non habet realitatem et quod dicitur
per realitatem et quod dicitur rei quod insequuntur sic etiam
non habet formalitatem aliam a formalitate rei: ita dico quod
illud habet propriam formalitatem quod est per se conceptibile sine
alio: vel quod idem est: quod potest per se terminare actum intelligendi
ab ipso habet quod aliud terminet. Advertendum secundum quod forma-
litas est coram realitate obiectiva. Pro quo est notandum
quod realitas obiectiva capit duobus modis: uno modo: per
omne ente positum quod habet esse ex natura rei: sic quod non depen-
det ab actu intelligendi in fieri et in conservari: neque ab ali-
quo actu collatum ipsius intellectus: et isto modo non solum res
est intellectui omnino in effectu et in re dicitur esse realitates
obiectivae: verum et omnes quiditates predicamentorum quod sunt
abstracte a singularibus in intellectu obiectivae repen-
tate per aliquam unam spiritum repitantiem: dicitur sic realitates
obiectivae: quod iste quiditates in tali esse sunt ante actum
intelligendi ut repitantur per spiritum: et non dependet ab
ipso actu intelligendi in tali esse in fieri aut in conservari:
imo causant actum intelligendi iste quiditates in tali esse
quod obiectum intelligibile prius in se intelligibili causat ac-
tum intelligendi: et hoc est quod dicitur Aristoteles 2. de anima quod obiectum
in anima obiectivae et representativae reducit intellectum de potentia
essentia ad potentiam accidentalem. unde textus. commentum. 60. in-
quit hec sunt universalia in ipsa quodammodo sunt anima
unde in ipsa est intelligere cum velit. Quod autem sic reducitur
est actus et operatio pueniens a tali potentia. Ex quo

Doct. sub.
in. 4. disti.
46. q. 3.

3° de anima.
c. 54.

Arist. 2. de
anima. c. 60.

nos habemus quod iste quod
gendi in tali esse: et per
illo esse: et hoc est quod habet
manu. intelligibile nam per
obiectiva capit per se et in
et intellectum omnino in effectu
tra aliquid unitas ex natura rei
structura: et intellectum
minare actum intelligendi:
modos dicimus quod. x. g.
in recta linea predicamentorum
et in se: sicut per se: sicut
realitatem obiectivam. Sicut per
predicamentum: sic per
omne: ita coram aliquid
et in se: ita modo capit
et in se: et in se: et in se: et in se:
obiectiva: quod illa non tamen de
de his que sunt extra gen-
ens: unde bonum est de quod
quod nulli entis quod est idem
ide est: quod reperit in deo. et
nam in se: et in se: et in se: et in se:
conceptibilis entis ut est in
finitum et infinitum: habet aliquam
tra intellectum omnino: solum conceptum
bentis talis ratione a suis
prius abstracta ab intellectu
tamen ipsius: quod intelligat ab
et aliquid ex natura rei: quod ante
et intellectum omnino: quod habet esse
et representativae. Et hoc est
mum quod capiendo realitatem
est realitas obiectiva ad
relativum est: quod capiendo realitatem
formalitas est realitas ob-
iectiva: sicut per se conceptibilis
mum correlativum probatur. quod
tamen talis formalitatem pre-
bit aliquid realitatem obiectivam
Pro evidentiā
adventum quod illud per se est
quod: et de quod aliquid predicatur
specifice neque per se: et de quod
dicitur non importat quod dicitur
tem obiectivam: ut est evidentiā
Pro evidentiā
dum quod aliquid per se et quod dicitur
dicitur predicatur. Ex pluri
in quod dicitur: et non predicatur
se habet: sed per modum formi-
tatem: non predicatur in quod. Et
de esse quod qualitas ad mo-
cap. de quod. ideo differentia
in aliquid: sicut dicitur non tamen
Unde possumus dicere quod per
dicitur et importat per ipsam. nam
dicendum: tamen quod non predicatur
nobis tamen quod non predicatur
modum actus et forme in se
Et apparet quod aliquid est quod
non est predicatur quiditatem
Pro intelligendi

Sco. i p^a p
positione
theorētū.

nos habemus q^d iste quiditates sunt cause actus itelli
gendi in tali esse: et pcedūt ipsuz actū ordine nature i
isto esse: et h^o est q^d h^o Sco. i prima ppositiōe Theore
matū. itelligibile nā pcedit itellectōez. Alio^o realitas
obiectiua capīt ppe et stricte pro oī ente positūo: q^d ē
ex itellectū oīno i effectu et i re. Cui corūdet ad ex
tra aliq^d vnitas ex nā rei circūscripto oī actu itells et ab
stratiuo: et itellectiūo: q^d sic ē extra: q^d potest p se ter
minare actū itelligendi: circūscripto q^d aliq^d alio: et isto
mō nos dicimus q^d x. g^{ra} g^{ra}alissima: et quecūq^d sunt
in recta linea p^odicamērali differētie vltime: vel ēt nō
vltime: siue specificē: siue idiuinduales iporāt aliq^d
realitatē obiuā. Sili p^orie passiones specificē: seu
predicamētales: sic iporāt talē realitatē obiectiua: q^d
oib⁹ istis corūdet aliqua vnitas ex nā rei extra itelle
ctū oīo: et isto modo capiēdo realitatē. formalitas q^d
vī rō per se pceptibilis ab itellectu: est cōior realitate
obiectiua: q^d illa vī tā de eis q^d sunt in p^odicamēto: q^d
de his que sunt extra genus et sunt trāscēdētia: sicuti
ens: vñ bonū et c. de q^d tñ nō vī realitas obiectiua.
q^d nulli enti q^d ē i differēs ad finitū et i finitū: seu (q^d
idē ē) q^d reperit i deo. et creatura. corūdet vnitas ex
nā rei i rōne sua pceptibili ex itellectū oīo. Igit^r si rō
pceptibilis entis vt ē i differēs ad deū: et creaturā ad
finitū et i finitū: h^o aliq^d vnitatē ex nā rei: illa nō ē ex
tra itellm oīo: s^o solū cōpetit enti p actū itells abstra
bentis talē rationē a suis inferiorib⁹: que ratio quuz
prius abstrahat ab itellectu agente p aliq^d rēpēnta
tiū ipsius. q^d itelligat ab itellectu possibili h^o vnita
tē aliq^d ex nā rei: q^d ante actū itelligēdi. Sed tñ nō
ex itellectū oīo: q^d h^o ē talis rō in itellectu obiectiue
et representatiue. Et ex h^o cōcludunt^r duo correlaria p
mū q^d capiēdo realitatē obiectiua larē oīs foalitas
est realitas obiectiua ad itētiōē istā q^d posui. z^m cor
relariū est: q^d capiēdo realitatē obiuam stricte. nō oīs
formalitas est realitas obiectiua: et dato q^d talis foa
litas sit rō p se pceptibilis sine quocūq^d alio. hoc vlti
mū correlariū probat. q^d certū ē q^d ens et oīa trāscēdē
tia hñt talē foalitatē p^oter modos itrisecos: et tñ non
hñt aliq^d realitatez obiectiuam isto modo sumptam

Pro euidentia quō realitas obiuā sit
cōmūmōz q^ditate. Est
aduertēdū q^d illd ppe ē q^ditas: q^d p^oter ad q^ditatē ali
quā: vī de q^d aliq^d p^odicat q^ditatē et ita quū passioēs
specificē neq^d p^orineat ad q^ditatē: neq^d icludat aliq^d q^d
ditatiue nō iporāt q^ditatem: et tamē iporant realita
tem. obiectiuam: vt est euidentis ex dictis.

Pro euidentia tñ hui⁹: quō aliq^d p^orie
at ad q^ditatē ē aduertē
dū q^d aliq^d p^oter ad q^ditatē p^ostitutue q^d nō p^oter ad q^d
ditatē p^odicatiue. Exēpli g^{ra}. Differētia specificā p^ostitu
it q^ditatē: et tñ nō p^odicat i q^d. Nā p^odicari in quid est
p^odicari eētiā per modū eētiē: aut per modū per
se stātis: s^o differētia specificā nō p^odicat p modū p
se stātis: sed p modū forme informantis et denoiā
tis: q^d nō p^odicat in q^d. Et quia actus essentialis rei.
vī esse q^dā qualitas ad modū loquendi. Alz. 5. meta.
cap. de q^dli. ideo differētia specificā p^odicat i quale et
ita h^o cōstituat q^ditatē nō tñ p^odicat p modū q^ditatis.
Unde possum⁹ dicere q^d p^odicat q^ditatē q^dti ad rē p
dicatā et iporātā p ipsam. non aut q^dti ad modū p^o
dicandi. tñ q^d nō p^odicat p modū potētiē seu determi
nabilis. tñ q^d non p^odicat p modū p se stātis: sed p
modū actus et forme informantis seu alteri adiacētis.
Ex q^d apparet q^d aliq^d est quiditatiū constitutiue q^d
nō est predicatiue quiditatiū.

Pro itelligētia quō spēs spālissima
vīc totā eētiā idi

niduo. Est aduertēdū q^d eētiā vno mō capitur pro
esse q^ditatiū. alio mō pro eo q^d aliq^d h^o p se ē: et vñ
ē p se: si capiat eētiā p mō: sic spēs spālissima vīc to
tū ē q^ditatiū idiuinduo. q^d tale ē q^ditatiū ē illud
cui nō repugnat plurib⁹ cōicari: q^d q^d aut addit idui
duū supra spēm. ei repugnat plurib⁹ cōicari. q^d non im
porat aliq^d q^ditatē supra spēm. Si vñ capiat eētiā
scdō mō: quū idiuindū addat sup. spēm vñaz idiuindua
lem que facit vñ per se tñ nā specificā sequit^r q^d tota
eētiā resultans ex nā specificā et tali differētia. nō im
poratur per ipsam speciem specialissimam.

Pro itelligētia idētiatis ex nā rei ē
aduertēdū q^d extre
ma isti⁹ p^oponis hō ē hō nullā distinctionem p^oit h^oe
seclso omni actu collatiū itells. q^d si quā distinctiōez
hñt: hñt p^ose i rōne s^oti et p^odicati: q^d hō vt subiectū
differt ab hōie vt p^odicatū. Rō aut s^oti et p^odicati: quū
sunt itētiōes scdē q^d causant p actū collatiū itelle
ctus cōparantis vñ primā itētiōē vt consideratā
et itellectā ad aliā primā itētiōē vt itellectā vī
stignunt^r fm rationem. Ex quo sequit^r q^d nulla distin
ctio fundabit^r in istis extremis: nisi virtute itellect⁹
cōsiderātis et cōparantis vñ ad reliquū: et ita erit tantū
distinctio rationis et c.

Pro declaratiōe quō diffiō et diffi
nitū distinguant^r
ex nā rei ē aduertēdū q^d diffinitio et diffinitū p^oit capi
vel p eo q^d significant: vel pro eo q^d denoiant. Si p
mo mō sic diffinitio et diffinitū iporāt tñ inten tiōes
secūdas: et iter ista vt sic nō p^oit fundari aliq^d distinctio
nisi rōnis: Si capiant^r z^m mō: iporāt pceptus significā
tes vel significatos qui sunt p^ome itētiōes. Et iter
istos pcept⁹ de necessitate fundat distinctio aliq^d ex nā
rei: q^d declarat ex p^oste. q^d q^d est alterius extremi
ē mediū i demōstratiōe potissima. Igit^r altera p^omis
saz nō differt a cōclusiōe: nisi sicut diffinitio a diffinito
vt p^o discurredo in multis. Sed premissa ē p se nota
et euidentis itellectui: conclusio aut est demōstrata et nō
p se nota. q^d aliq^d nō idētiās et distinctio est inter illud
q^d iporāt p diffiōē: et illud q^d iporāt per diffinitū.
Alioquin idē oīo et ex nā rei ēt per se notū et euidentis et
ē nō p se notū: sed demōstratū. q^d est dīctio. Et
cōfirmat^r h^o: q^d tñ in demōstratiōe ēt petitiō princi
piū: q^d eque notū p eque notū: aut incognitū per eque
icognitū demōstrat^r. Et sequit^r q^d in demōstratiōe
ne ēt tñ duo termini. v^o terminus subī: et termin⁹
passiōis: ex q^d diffinitio et diffinitū eēnt oīno idē ex nā
rei. Cōfirmat^r h^o p Alz. p^omo p^ohyi. in p^ohemio: susti
nent hoc idē noia. ad diffinitōez: q^d totū ad partes q^d
sicut partes iporant distincte. q^d q^d iporāt totū cō
fute: sic diffinitio iporāt eandē quiditatē distincte: quā
diffinitū iporāt cōfute. Igit^r cōceptus diffiniti et diffini
tionis nō sunt oīo idēz. et inte ligo p pcept⁹. conceptus
obiectiuos: hoc ē ipsa vniuersalia cōceptibilia et c.

Pro itelligētia quō totū ppositū di
stignitur ex natura
rei a suis partibus. Est aduertēdū q^d triplex est cōpo
sitū: quoddā est cōpositū cōpositiōe logica quoddā
cōpositiōe physica: et quoddā cōpositiōe metaphisi
ca. Primo mō species: sumēdo speciem formaliter et
logice. s. p itētiōe prima: vt habet habitudinem ad
istam itētiōē secūdā que est species. est compo
sita ex genere et differētia. Scdō mō homo et q^dlibet
cōpositū essentialē cōponit^r physice ex materia et foia:
vt ista sunt p^oes essentialēs itrisēce. Tertio mō totū
cōpositum cōpositiōe ex actu et p^o: seu ex realitate
actuali et realitate potēiali. Primo mō iter totū et
partes pponētes est distinctio rōnis: q^d hō nō h^o rōne

Alz. p. phisi.
coru. cō. 5.

Tractatus formalitatu

speciei q̄tum ad intentionē scđam ipsius: nisi p̄ cōst-
derationē intellectus. Et similr partes nō cōponūt in
rōne generis & dīe: nisi p̄ cōstderationē. ergo oīs dī.
stinctio que fundabit inter ista. erit distinctio rōnis.
¶ Loquendo de scđo cōposito: nō tantū inter totū &
ptes cōponentes fundat distinctio ex nā rei: que dici-
tur media inter distinctionē rōnis & realem: verū ēt
fundat distinctio realis. ¶ Pro quo est notādū q̄ ex
alio est q̄ iter aliqua sit distinctio ex nā rei: & ex alio q̄
inter illa sit distinctio realis. Distinctio ex nā rei p̄ci-
se attendit penes hoc: q̄ extrema distinctionis sunt
fundamenta dictionis: aut q̄ de ipsis possunt verifi-
cari duo dictiones: circūscripto omni opere intellect.
Sed distinctio realis attendit penes hoc: q̄ extrema
se hnt sicut res & res existentie vel subsistentie: vt decla-
rabit iherius. Et q̄ totū essentiale: & ptes essentielles
que sunt mā & forma possunt esse fundamenta cōtra-
dictionis: & de ipsis nata sunt verificari dictiones: cir-
cūscripto omni opere intellectus (hoc est q̄ tali opere
circūscripto hnt talem aptitudinē vt de ipsis possint
talīa dictiones verificari) ex hoc p̄cise habet ista extre-
ma q̄ distinguant ex natura rei. Pro quāto vero ista
eadē extrema se hnt sicut res & res mō p̄dicto: distin-
guunt realiter. Qd̄ melius iherius declarabit. ¶ Sc̄
capiendo tertiū cōpositū qd̄ est metaphi. totū & ptes
cōponentes distinguunt solū ex nā rei: & hoc fm̄ viā
Docto. subtilis. (Quicqd̄ dicat burlens q̄ homo disti-
guat realiter a sorte.) ¶ Hoc assumptū probat. q̄ cer-
tū est q̄ animal & rōnale cōponūt hoīem: cōpositiōe
metaphisica: & animal & rōnale sunt idēz realiter hoī.
ergo hic non pōt fundari distinctio realis. Similiter
si capiat aīal pro realitate potēciali & dībilit: & rōnale
pro realitate dībente que ambe realitates sunt rōnali-
tas & aīalitas: quū iste quiditate & in primo mō iclu-
dant in hoīe: nō distinguunt realiter ab ipso q̄uis for-
te illa a q̄bus accipiunt iste q̄ditates seu realitates q̄-
ditatue. s̄ aīa sensitua & aīa intellectua distinguantur
realr ab hoīe. Aīalitas enī sumit ab aīa sensitua & rō-
nālitā ab aīa intellectua. Stat enī q̄ ipse res a q̄bus ac-
cipiunt isti cōceptus formales & obiectiui. videlicet
aīalitatis & rōnālitatis: distinguant realr a toto: & ope-
ptus obiectiui non sic distinguant realiter: sed solum
ex nā rei &c. ¶ Sed hic insurgit vna difficultas: quāz
h̄z Auer. in. 7. met. Lōmē. 20. vbi h̄z: q̄ Sor. nihil ali-
ud est q̄ aīalitas & rōnālitā. ergo nulla distinctio po-
terit fundari inter totū metaphisicū & ptes eius com-
ponentes. ¶ Ad hoc r̄ndetur: q̄ h̄z intelligi dictū su-
um: q̄ Sor. nihil aliud est &c. integratiue & constituti-
ue: q̄ quum partes constituent adequate ipm̄ totūz:
& integrent: ipm̄ totum nō est aliud a partibus consti-
tutue: hoc est ab ipsis adequate cōstitutē. Sed pro-
pter hoc non vult q̄ Sor. non sit aliquid aliud forma-
liter & ex nā rei a partibus constituentibus: & ista nā-
sio est si ipse teneat totū dicere tertiā entitatem disti-
ctam a suis ptibus. Sed tenendo oppositū (vt v̄ esse
de mente ipsius primo physicoz. Lōmen. 17. q̄ licet
totum sit aliud a parte seorsum sumpta: non tñ ab oī-
bus simul sumptis: quāuis ibi exponatur q̄ intelligit
de toto integrali & q̄titatiuo: tunc dicendū est q̄ in
7. metaphisice loquit̄ conformiter ad principia sua:
sed q̄ nos tenemus oppositū. s̄ q̄ totum dicit tertiā
entitatem distinctam a partibus simul sumptis: ideo
in hoc est negandus: q̄ ex principiis oppositis sequū-
tur oppositē conclusiones & diuerse &c.

Pro declaratiōe diffōnis q̄ datur
de mō intrinseco:
ē aduertēdū q̄ (vt teneo de mēte aliquorū Scotista-
rū) Modus intrinsecus est p̄ diuersus ab oī q̄ditate: ita

q̄ non est quiditas neq̄ priuens ad quiditatem alicui-
us. Qd̄ declarat: q̄ dato opposito huius: sequeret q̄
q̄cquid cōstitueret in aliquo esse p̄ ipm̄ modū cōstitue-
ret in esse formali & q̄ditatiuo: & ita quū in eadē albe-
dine idiuiduali sint plures gradus intrinseci: qui sunt
modi intrinseci eius: quot essent gradus: tot essent for-
malia cōstituta p̄ ipsos gradus. Et quū fm̄ veritatē in-
ter quoscūq̄ gradus assignatos possint esse infiniti gra-
du (quū gradus sit p̄fectio quāta & diuisibilis: q̄ acq̄si-
bilis p̄ motū) Sequeret q̄ inter quoscūq̄ duos gra-
dus possent esse infinita eē formalia & q̄ditatiua: qd̄ ē
euidēter falsum. ¶ Et cōfirmat. q̄ certū est q̄ albedo
vt tria & albedo vt. 4. hnt eadē diffinitionē & sunt eius-
dē rōnis formalis. ergo gradus ipsi nō cōstituant in ali-
quo esse quiditatiuo diuerso. ¶ Scđo est notandum
q̄ q̄ditas & formalitas cuius est modus intrinsecus nō
est de quiditate ipsius modi: neq̄ eē: Primū p̄ ex di-
ctis: q̄ si quiditas esset de rōne formali & essentia gra-
dus: cuiusq̄ adueniret iste gradus cōstitueret in eē q̄-
ditatiuo: & ita nō posset alicui aduenire: vel discedere
ab illo sine dep̄ditiōe esse quiditatiui: ex quo in suo
cōceptu includeret quiditatem: qd̄ est euidēter falsū.
in exēplo de albedine: q̄ albedo vt tria: & albedo vt. 4.
non distinguunt quiditatiue. ¶ Scđz probat. q̄ nul-
lum posterius est de essentia prioris: sed gradus intri-
secus est posterior q̄ditate: sicut intensio albedinis ē
posterior albedine. Igit̄ gradus nō ē de essentia rei.
¶ Cōfirmat hoc: q̄ res diffinit fm̄ se diffinitionē q̄d-
itatiua: vt abstrahit ab oī gradu: sicut albedo abstrahit
ab oī gradu: igit̄ gradus nō est de cōceptu formali rei
cuius est gradus &c. ¶ Tertio ē notandū q̄ (q̄ diffi-
nitur gradus intrinsecus q̄ est ille q̄ adueniens vel di-
scedens a re: non variat rōnem eius formalem) nō h̄z
intelligi q̄ non variat rōnem formalem illius cui ad-
uenit. sed constituit per ipsū gradum: & per illud cui
aduenit: qd̄ probat: q̄ si intelligeret tantū de rōne for-
mali illius cui aduenit: sequeret q̄ gradus intrinsecus
& dīa essentialis non differrent: q̄ certum est q̄ diffe-
rentia essentialis adueniens generi non variat rōnez
formalem eius: sicut rōnālitā non variat rōnē forma-
lem aīalis. Ex quo sequit̄ (quū differentia essentialis
variāt rōnem formalem eius: qd̄ constituit ex ipsa &
ex eo cui aduenit: vt pater inductiue in oībus: & gra-
dus non sic variat tale constitutū p̄ ipm̄: q̄ q̄libet ta-
le est eiusdē rōnis formalis cū alio qd̄ constitut̄ per ip-
sum) q̄ differentia essentialis est alta a mō intrinseco.
¶ Quarto notandū est q̄ modus intrinsecus p̄ tāto.
v̄ intrinsecus: q̄ non ingredit̄ quiditatez eius cuius
est modus & nō distinguit ab ipsa formali positue: sic
q̄ habeat distinctam formalitatē ab eo. Non tñ cōce-
ditur q̄ sit idem formali sibi. ¶ Pro quo est notādū
q̄ aliquid esse idem formali alicui contingit duplici-
tē. Uno modo positue: alio modo negatiue. Positi-
ue illud est idem formali alicui qd̄ ē de essentia eius:
& de intrinseca formalitate ipsius eo modo: quo aīal est
de essentia hoīs. Alio modo aliquid ē idē formali ali-
cui negatiue: q̄ videlicet non h̄z distinctā formalita-
tez. Vñ ad hoc vt aliquid sit idem formali alicui: ista
duo q̄ nunc posita sunt cōcurrunt de se: & hoc si illud
qd̄ est idem formali sit idem cōpleta idēitate forma-
li. Exēplum: dicimus enim q̄ animal rōnale est idēz
formali hoī. primo q̄ est de essentia sui. scđo q̄ non
h̄z distinctam formalitatem ab hoīe. Ex quo sequit̄ q̄
illud cui competit aliqua istarū conditionū: pōt dici
eē idē formali: & cui deficit: pōt dici nō eē idē formali
p̄fecta idēitate formali. Cōsimilr dicimus aliqua di-
stingui formali posse esse duobus modis. Uno modo
negatiue. alio mō positue. Negatiue: q̄ nō ē de eēn-

Auer. 7.
met. ca. 20.

Auer. p̄mo
phy. ca. 17.

tia illius a q̄ distinguit. Positiue: q̄ bz distinctam formalitatem ab illa. Unde ista duo concurrunt i pfecta z cōpleta distōne formali: q̄ bz sequit a. distinguitur formaliter a. b. ergo. a. nō ē de essentia b. z bz distincta formalitē a. b. z bz si pfecta distōne formali distinguitur. Ex q̄ sequit: q̄ cui cōpetit aliqua istaz additōnū: pōt dici distingui formalr. sicut cui deficit: pōt dici non distingui formalr. Ex his cōcludit: q̄ modus intrinsecus est idem formalr ei cuius est modus: vno mō sic alio mō non est. Est enīz formalr idē: q̄ nō bz distincta formalitē: z nō est idem formalr: q̄ nō est de eēntia eius. Et ideo dī modus esse idem formalr ei cuius ē modus negatiue. v3. q̄ nō bz distincta formalitē nō tñ positiue: q̄ fit de intrinseca rōne eius. Cōsimiliter dī non distingui formalr positiue: q̄ habeat distincta formalitē: sed tñ negatiue: q̄ non est de eēntia eius. ¶ Sed extra istā determinationē adducunt plura sophismata. Primū est. q̄ modus est idē formaliter negatiue: ei cuius est modus: z vltēr⁹ distinguit formaliter negatiue: q̄ idē erit distinctū formalr negatiue ab aliquo z idem formalr negatiue eidem: q̄ videt cōtradictio: z maxime: q̄ idēz z diuersuz sunt opposita imediata circa ens. si ista vniformiter accipiant: sicuti ē. i. pposito. ¶ Ad h̄ respōdet q̄ esse idē formalr negatiue: z distingui formalr negatiue sunt opposita: si sumantur respectu eiusdē: z sz idēz: sed si respectu diuersoz nō inconuenit: sic est in pposito. Cōcedo modum intrinsecū esse idem formalr negatiue. per hoc quod est nō habere distinctā formalitē: z distingui formalr negatiue. p̄b quod est non esse de essentia eius. Sed iste due rōnes diuerse sunt: vt de se p3. q̄ idē z diuersuz sic sumpta in ordie ad ista antedicta nō opponuntur. Vñ nō est verum: q̄ idē dicat esse idē formalr alicui: q̄ fit de eēntia: z distingui: q̄ nō fit de eēntia. Et si mīlī q̄ aliquid sit idē alicui formalr: q̄ nō habet distinctam formalitē: z distingui formalr: q̄ habet distinctā formalitē. quare zc. ¶ Aliud sophisma est: tu dicis q̄ modus intrinsecus est idē formalr negatiue ei cuius est modus. z nō positiue. Cōtra hoc arguitur. Sit modus a. res cuius est modus sit. b. Arguo sic. a. nō ē idem formalr positiue ipsi. b. z est. q̄ distinguit formaliter positiue: cōtra tenet a negatiue oppositi imediata ad positionē alteri: cū cōstantia subiecti respectu illius cui opposita nata sunt conuenire. ¶ Ad hoc rōdet negando cōtra: q̄ licet idem z distinctū sint immediate opposita circa ens vt simplr sumunt z absolute. nō tamē vt sumunt cū determinatione. s. cum ly. formaliter: aut positiue: sz sūt mediata: z iter ipa ē dare medium. Exempluz in contradictorijs de q̄bus minus v̄ q̄ habeat mediū album z nō album sunt immediate opposita: z tamen albus formaliter seu quiditatem z formalr seu quiditatem nō album: non sunt imediata q̄ quilibet istaz est falsa. Sor. est formaliter alb⁹. Et ista similr. Sor. est formalr nō albus: q̄ dato opposito sequit: q̄ negatio albedinis competeret. Sor. q̄ditatiue z i p mō: Similr in contrarijs immediatis: sanum z egrum absolute sumpta sunt imediata circa subz aptū natū z tamē cum ly formalr: sunt mediata: q̄ animal neq̄: formalr ē sanū neq̄ formalr ē egrū. ¶ Applicādo ad ppositū: idē z distinctū absolute sumpta sunt imediata circa ens: nō tñ determinata p ly formalr positiue: sz hēnt mediū. Qd declarat p̄mittēdo hāc regulā. Qd quādocūq̄ sunt aliq̄ duo equipollentia aliq̄bus duob⁹: sit iter illa eq̄pollentia dā mediū. igit z inter illa quib⁹ sunt eq̄pollentia: sz esse de essentia alicui⁹: z habere distinctā formalitē sunt equipollentia idē: tati formali positiue: z cō distinctioni sibi correspōdēt. z dā aliq̄d mediū inter hoc qd est esse de eēntia: z

habere distinctā formalitē: q̄ illd qd isequit aliud: z nō est quid aut formale nisi quiditate: aut formalitatem eius qd isequit. Tale inquā nō est de essentia illi⁹ qd isequit. quū illd possit diffiniri sine isto isequēte ne q̄ habet distinctā formalitē ab illo: q̄ nō esset qd z formale formalitatem illi⁹. Ergo sequit: q̄ dabit ēr mediū inter hoc qd est esse idem formalr alicui positiue z distingui formalr positiue. neq̄ ista sunt opposita neq̄ imediata circa idē zc. ¶ Sz est aliud sophisma. Tu dicis q̄. a. nō ē formaliter idē positiue ipsi. b. itelligēdo p. a. ipsum modū intrinsecum. ergo est formalr non idē positiue ipsi. b. Ista cōtra tenet. ex 2º piermenias cū debito medio: z tunc vltra. a. est formaliter nō idē positiue ipsi. b. ergo distinguit formaliter positiue. vltima cōtra patet: q̄ non idem z distinctum videntur esse equipollentia. ¶ Ad h̄ respōdetur negando primā cōtrariam: Et ad probationem dicis: q̄ illud secundi piermenias habet itelligi in predicatis simplicib⁹ z nō cōpositis. v3. a. negatiua de predicato finito ad affirmatiuam de predicato infinito valet cōtra: vñ non sequit. a. nō est album lignū. igitur. a. est non album lignum. sic in proposito. lz sequeretur. a. non est idēz z est: q̄ est non idem. Non tamen sequitur. a. non est formaliter idem positiue. ergo est formaliter non idē positiue: tum ex dictis. tum etiāz quia in affirmatiōe nō infinitatur totū quod est a parte predicatī: quia ly formaliter affirmatur. ¶ Tñ graita disputationis admitto istam primā cōtrariam. Sed nego secundam. a. est formaliter nō idem positiue. q̄ distinguitur zc. Quia hic arguitur a superiori ad suum inferius. Unde oē distinctū est non idem: sz nō cōtra. Cb̄ynera enīz est nō idēz sz. z tamen non distinguitur a. sz. vt patet exponendo ly differt. ¶ Itē ē q̄ pro aliquo priori competit alicui non identitas: pro quo nō competit distinctio: q̄ certum est q̄ homini in esse quiditatu competit hoc: vel salte intellectus pōt vere enūciare de homine in tali esse. q̄ est non idē asino: z tñ non pōt enunciari vere: q̄ homo in primo modo sit distinctus ab asino: quia quū distinctio sit. passio entis: z passio superioris est per se passio inferioris sequitur q̄ distinctio non pōt competere homini considerato in esse quiditatu: aut in primo mō. Et confirmatur: q̄ opposita contradictoria sunt priora oppositis contrariis z etiāz relatiuis: sed idem z nō idē sunt opposita contradictoria: idem z distinctū opponunt vt contraria: vel relatiue. q̄ in aliquo priori competit alicui eē idē: vñ nō idē q̄ opetat sibi eē idē vñ diuersū.

Pro itelligētia quō mod⁹ intrinsecus nō sit p se conceptibilis sine re: cui⁹ est modus: est aduertendū: q̄ qdaz modus: isequit naturā specificam z quiditatem: quidā vero insequitur esse indiuiduale. Exēplū p̄mi quātitas pfectionalis: que insequitur naturā specificāz albedinis vt albedo est: est modus intrinsec⁹ ei⁹ demōstrabilis de ipsa nā albedinis: vt abstrahit ab omni esse indiuiduali. q̄ cōsiderando naturā albedinis finit⁹: z in esse q̄ditatiuo: albedo ē pfectior nigredie. Est z alius modus. qui insequit esse indiuiduale z singularē: z isto mō nos dicim⁹: q̄ itēsio z remissio i forma intensibili z remissibili est modus z gradus intrinsec⁹ eius quātū ad esse. indiuiduale. Unde nigredo: vt. 4. finit⁹ gradū indiuidualem (hoc est: qui insequit: ipsam in esse indiuiduali) est pfectior z intēsior albedine vt duo licet. albedo vt duo dicātur esse pfectior z intēsior gradu intrinsec⁹ cōtentiali insequēte naturam albedinis vt albedo est. Qz quod est p se pmo demōstrabile de aliq̄ natura in cōmuni: perse non pmo competit cui⁹libet indiuiduo illi⁹ nature. ¶ Ex qd⁹ ifertur q̄ mod⁹

Tractatus formalitatu

intrinsicus non est p se & distincte cōpetibilis sine illo esse qd cōsequit. Ista propositio declarat: illud qd nō hz formalitātē distinctā ab alio: non hz distinctā cōpetibilitatē: vt declaratū est superius: sed modus intrinsicus est hmoi: vt dictū est in precedentibus. ergo zc.

Et confirmatur: & reddit in idē. Qdūq; est idē for malr alicui eo modo: quo dictū est superius: nō pōt di stincte intelligi: seu cōcipi sine illo: sed modus intrinse cus est hmoi. igit zc. Maior pbat: qz cognitio pfecta & distincta non vī posse terminari ad aliquod vnum qd est idē alteri fm conceptū suū formale: nisi ē ad illud alterū terminet. Et iterū confirmat: qz si illa q sunt idē realiter: non pnt perfecte & distincte cōci pi absolute & simpliciter vnum sine alio: quāto magis hoc erit verum de his que coincidunt in eundē conceptū formale: sicut ē modus & esse qd cōsequit modus.

Pro declaratiōe quō infinitas ne cessitas: & existen tia sunt modi intrinsici in deo: insurgit vna difficultas: Dictū est enī qz modus intrinsicus nō variat rōnē for male eius cuius est modus. Ex hoc infer: qz quū ne cessitas & infinitas variant rōnē formale entis: sequit qz ista nō sint modi intrinsici. Assumptū pbat: qz cer tū ē: qz ens infinitū & ens finitū distinguunt essentialr & qditative. Sz ista distinctio nō ē nisi penes finitātē. & infinitatē tāq; p principia distinctiua. Igit finitū & infini tum nō sunt modi: & qz dixi de istis duobus. f. finito & infinito. dico ē de istis necio & cōtingente. Ad hoc rñdet: qz ens finitū & infinitum pnt capi duobus modis. Vno modo formalr: alio mō fundamentalr: Ens infinitū formalr acceptū capit p conceptu obiectiuo exite in aia obiectiue p aliqd repñtatiuum ipsius. f. p spēm intelligibile vñ aut plures: qz qd hz ē obiecti uū in aia repñtat p aliquod repñtans in rōne obiecti & vt obiectū ipsi aie. Ens infinitū fundamentalr acce ptum est ipsa essentia infinita: vt hz esse in re ex ani mā oino: cui cōrñdet oino vnitas realis in re ex intel lectū. Et isto modo ens infinitū est ipse deus a quo ac cipit cōceptus realis obiectiuus in intellectu: & ab ipso abstrahit seu ab aliquibus abstrahunt spēs ex qbus in tellectus pōt abstrahere conceptū entis infiniti obiectiue. Si loquamur de cōceptibus obiectiuis abstra ctis: isti cōceptus vt relucēt in intellectu obiectiue nō distinguunt qditative: neq; sunt alterius rōnis forma lis: qz tñ distinguunt penes finitātē & infinitatē: q sunt modi vt dictū est: & nō distinguunt in rōnē formale en tis abstracta ab aliqbus sensibilibus: in quā ferē intel lectus absq; hoc qz ferat in illa quibus abstraxit: qz (quū intellectus sit abstractiū & pñsiuus ex 3° de aia) pōt abstrahere & pñcindere vnū conceptū ab aliquo: seu rōnem aliquā inclusam in aliquo & illam cōsidera re: nō cōsiderādo obiectū a quo abstraxit: tūc illa que sunt cōiuncta in re & inseparablr vnita fm esse pōt sepa rare & diuidere fm cōsiderationē: vt p3 p Lōmen. iz. metapls. tex. cō. 39. potest ēt intellectus illam rōnē de terminare p aliqua que sunt vnita fm esse: & cū illis cō siderare. Ex quo sequit: qz si determinat ipsam rōnē p modos intrinsicos: illa rō sic determinata distinguet modalr. non obstante: qz res: q subsunt: vel substernū tur isti rōni: distinguant essentialr & quiditative. La piendo ens finitūz fundamentalr: nihil aliud est nisi essentia & nā: cui cōpetit esse de se & a se: hoc est ē ens p essentia hīs oēm conditionē requisitam ad esse qd ē esse p se: & (cū infinitas sit conditio requisita ad perfe ctissimū esse) ad tale esse de se: qd est esse p essentiam: immediate sequit infinitas intensua. Nā (quū infinitas nō repugnet enti: & nō possit aliquod esse ens summe pfe ctū sine infinitate intensua: vt declarat suo. in p sen. di. z.

Lōmē. iz.
me. l. c. 39.

Sco. in p.
di. z. q. 1.

q. i. & in quoli. q. 7. Sequit qz posita ista nā q hz esse p eēntia: ad ipaz immediate sequit infinitas intensua. Ens aut finitū in re: & in effectu: quū nō sit esse de se: sz sit ens p participationē nō habebit oēm conditionem requisita ad esse: aut q possit cōpetere enti: & ita nō ha bebūt infinitatē ex quo sequit qz de necessitate hēbit fi nitatem & limitatiōez in suo esse. Ex quib⁹ omnibus cludit qz ens finitū in effectu & in re est natura talis ad quā immediate sequitur infinitas intensua: hoc est habens oēm perfectionem entis: qm possibile est talē perfectionem contineri in aliquo vno. Ens autē finitū est talis natura in se formaliter: ad quāz imedia te sequit finitas intensua: que due nature in re seipis essentialr distinguunt: & nō precise per finitatem & infi nitatē: a quibus qstucunq; diuersis pōt intellectus ab strahere aliquā vnam rōnem cōmunē entis: vt decla ratuz fuit in questione nostra de vniocatione entis.

Pro declaratiōe quō existētia di ca ē mod⁹ itri secus eēntie diuine: vel de esse ipsius est aduertēduz: qz Doctor subti. in. z. di. p. q. de ppositiōe p se nora: q in principio distinctiōis pertractatur ab ipso: vide tur dicere qz esse existere sit de eē & rōne formali nāe diuine. Vñ habet qz ista ppositio. deus est vt cogno scitur a beatis in patria: est prima & immediata: & ē p se in primo modo. Cui sententia adherent adeo nōnulli Scotiste: vt velint existentiam esse de quiditate nāe diuine cū quibus minime cōuenio: & aliquid declara ui in qstione nostra de esse: & essentia: qd ad mētē Do ctoris subtilis nō potest existentia esse de intrinseca rō ne formali essentie diuine: & repeto breuiter vñā rō nem posita ibi. Quecunq; duo in suis cōceptibus simplicissimis & abstractissimis nō se formaliter iclu dunt: sic qz vñ nō sit de essentia alterius: in nullo vno sic vniunt formaliter. Sz ita ē: qz ens & existētia i suis cōceptibus simplicissimis & abstractissimis nō seinuicē formaliter iccludūt igit zc. Maior est manifesta: qz si cōceptus nō includit formaliter cōceptuz. vbicūq; isti cōceptus manēt fm pprias: rationes vnus non in cludit formaliter aliu: qz manente ppria ratione for mali alicuius: manet eadē identitas vli diuersitas ad aliū conceptum: minor autem porbatur p Boetiu sup pdicamenta: qui vult: qz in tantum differt eēntia ab existentia: qz predicamenta sūt de esse eēntie: & nō de esse existētie: Alioqn in hyeme rosa nō ēt p se in p dicamēto. Et cōfirmat ppositum principale. Lertū est qz illa q sunt cōmunia deo & creature sunt eius dem rationis sz Doctorem subti. in pmo. di. 3. z. 8. & alibi. sed ita ē qz existentia ē in creaturis & in deo. igit tur zc. Et tūc vltra. Existētia in creaturis est modus intrinsicus ipsarum: & nō de conceptu formali earū: vt patet in omnibus suis libris. Igitur & in deo existe tia erit modus. Nec obstat. quod dicit in p sentē tiāz. di. z. q. 1. quā determinat ibi: qz esse existē ime diatissime oueniat essentie diuine. & qz pposito i quo predicat esse de deo: non est perse secūdi modi: sz p mi modi: & est immediatissima ad quā oēs alie ppo sitiōes resolunt enūciātes aliquid de deo qualiter cunq; cōcepto. Nec Scotus ibi. Rñdet: qz ista p positio deus est. vt cognoscitur a beatis in patria: nō ē p se secūdi modi. qz in tali propositiōe secūdi mo di: predicatur est extra rōnē formale sui subiecti: & hz distinctā formalitātē ab ipso subiecto: ita qz nō tñ di stinguūt formaliter negatiue verū etiā positiue. de q distinctione formali habitū est supius. Sed nō pōt dici de exētia respectu eēntie diuine: qz talis exētia nō hz distinctā formalitātē ab eēntia: sz coicidit cū eēntia i eundē cōceptū formale: sic qz licet nō sit de eēntia na

Doc. sub. i
z. di. i. q. i.

Doc. sub. i p
di. 3.

Arti

ture diuine: & de intellectu
cuius nō hz aliquē cōceptū
ipsa: p hoc ppositio in quā
di esse per se primi modi: f. su
di. Et ad illud qd dicit: q
est ad omnes ppositiōes
& ppositiōes vel quasi ppositiōes
ppositiōis egrediunt pnt
formaliter a deo. Sz nō ē
nisi ppositio data respectu
entitāt pdicata qd dicitur: a
sententia pcedat infinitatē. Igit
lū ē immediatissima respectu
entitāt respectu ppositiōis in q
trisei de eēntia diuina: ita q
se finitas: necesse ē: & sic de
ita ad ipaz oia pdicata modū
essentia pcedat infinitatē i de
mē Doct. subti. in. s. di. i. q. 3.
Respondeo ad p^m arg^m dice
dat ē existere in deo. Et qz p
voluerit eēntia esse modū in
ipz: qz infinitas est modus eē
stena modus ei⁹: nā pbat: q
stena ipse essentia est mod⁹ it
essentia: multo magis illud q
e quādam modū est existentia
Pro declaratiōe
sentie diuine sz Ladd pbat ad
finitatē eē d cōceptū qd dicitur
videtur sensisse oppositū: qz
qz qz sicut relatiōes fundare
tem distinguuntur formaliter
& eēntia in diuis. Unde argu
tiones adequat sua fundame
terā ex nā rei & formali: nec su
fundamētū. Sed ita est: qz isti
identitas: & equalitas adequat
tas adeq; fundat in eēntia
te in finitate igit zc. Sz certū
maliter cōlitas: neq; de intrinse
sentia erit de rōe finitatis ne
tur qz si eēntia & infinitas eēnt
p p eēntia ē idē filio: ita pced
idē. Quod nō pcedit ab aliquo
qz essentia qd dicitur nō inclu
pōt esse vna bona probabilita
ditatē: aliqd de essentia sui
qd est de rōne alicui⁹ est pū
posterior eēntia: qz infinitas ē
nalis eēntie diuine: qz finitas aut
rior re cuius est pfectio igit
tas in re ad quā immediate nat
na. Sicut creatura est quedā
eēntia: ad ipaz sequit finitas & p
qd tu dicit qz Sco. in qz dicit
formali nāe diuine: hoc negat
gideo sit eēntia diuina: qz est
re vel notā calitatis formalis
modū dicendi p se: vel alicui⁹
reductiue pertinet ad pmi m
rū qz essentia id sit eēntia loqu
est iūta: vñ qd dicitur: vñ p
scdm eēntia: qz infinitas vt dicit
malitāt ab eēntia: sz reducti
lē eius: qz coicidit cū eēntia

ture divine: et de intellectu ei. tri. q. est modus intrinsecus eius non habet aliquem conceptum formalem distinctum ab ipsa: et per hoc propositio in qua enunciatur esse de deo: de esse per se primi modi: sic quod non egreditur primum modum. Et ad illud quod dicitur: quod est immediatissima: verum est: quod ad omnes propositiones que enunciatur proprietates et passionibus. vel quasi passionibus de deo: quod predicata istarum propositionum egrediuntur primum modum: et distinguuntur formaliter a deo. Sed non est verum quod dicatur esse immediatissima propositio data respectu propositionum in quibus enunciatur predicata quidditativa: sicut est ens: sicut spiritus. Ista sunt intimiora essentie quam existentie. Vel tenendo quod existentia precedat infinitatem. Dicitur quod propositio data: non solum est immediatissima respectu propositionum dictarum: verum etiam respectu propositionum in quibus enunciantur modi intrinseci de essentie divine: ita quod prius deus est existens quam sit infinitus: necesse est: et sic de aliis modis intrinsecis: et ita ad ipsas omnia predicata modalia resolvuntur. Utrum autem existentia precedat infinitatem in deo vel non: De hoc alio: Tamen Doctor subtilis in 8. di. 1. q. 3. v. 3. Utrum deus sit in genere? Respondendo ad primum argumentum dicere videtur quod infinitas precedat esse existere in deo. Et quod potest haberi probabiliter: quod ipse voluerit existentiam esse modum intrinsecum: quod certum est secundum ipsam: quod infinitas est modus essentie: igitur si ipsum erit existentia modus eius: contra probatur: quod si illud quod est intimius existentie ipsi essentie est modus intrinsecus: et non de quidditate essentie: multo magis illud quod est remotius ab essentie: et quoadmodum est existentia: ut ipse dicit.

Pro declaratione quo infinitas est de ratione formalis essentie divine secundum Laddolphum aduertendum: quod ipse non sensit infinitatem esse de conceptu quidditativo et formali essentie: imo videtur sensitisse oppositum: quod probatur in primo sensu in prologo. q. 1. quod sicut relationes fundate super essentiam et infinitatem distinguuntur formaliter: et ex natura rei: ita infinitas et essentie in divinis. Unde arguit ipse sic. Quoniam relationes adequat sue fundamenta: si una non includit alteram ex natura rei et formaliter. nec fundamentum formaliter includit fundamentum. Sed ita est: quod iste relationes in divinis. videtur identitas: et equalitas adequat sue fundamenta. quod identitas adequat fundat in essentie divine: equalitas adequat in infinitate igitur etc. Sed certum est quod identitas non est formaliter equalitas: nec de intrinseca ratione eius. Igitur nec essentie erit de ratione infinitatis nec e converso. Et confirmatur. quod si essentie et infinitas essent idem formaliter sic concederetur quod per essentie idem filio: ita concederetur: quod per infinitatem sic esset idem. Quod non conceditur ab aliquo Theologo. Dicamus igitur quod essentie quidditative non includit infinitatem: et hec potest esse una bona probabilitas: quod nullum prius includit tanquam aliquid de essentie sui ipsum posterius. quod semper quod est de ratione alicuius est prius illo: sed ita est quod infinitas est posterior essentie quod infinitas est quantitas virtualis et perfectio naturalis essentie divine: quantitas autem perfectionis semper est posterior re cuius est perfectio. igitur etc. Est ergo essentie quiddativa realis in re ad quam immediate nata est secundum infinitas intensiva. Sicut creatura est quedam res et essentie quod posita in esse: ad ipsam sequitur finitas et perfectio finita. Et ad illud quod tu dicis: quod Scotus in 4. libro dicit quod infinitas est de ratione formalis nature divine: hoc negat ipsum dixisse. Et si dicat quod ideo sit essentie divine: quod est infinitas: quod potest importare vel notam calitatis formalis alicuius pertinetis ad primum modum dicendi per se: vel alicuius quod concomitanter seu reductivum pertinet ad primum modum. Et breviter hoc est verum quod essentie idem sit essentie loquendo de essentie divine: quod est infinitas: vel quidditative: vel concomitante. Primum negat secundum dicitur: quod infinitas ut dictum est: non habet distinctam formalitatem ab essentie: sed reductivum pertinet ad rationem formalem eius: quod coincidit in eodem conceptu formalem cum essentie.

Pro declaratione quo divina importat realitatem distinctam a genere: declaratum est superius: quod sit realitas. et quod formalitas. Realitas tamen per nunc accipitur a re: quod est abstractum ipsum. Res autem ut dictum est quiddativa est res essentie et quidditatis quiddativa res existentie: ut in primo articulo declaravimus in principio. Sic duplex est realitas: quiddativa est realitas essentie quiddativa existentie. Genus et divina quoniam abstrahunt ab esse existentie in recta linea predicamentali non importat aliquam realitatem existentie et subiectivam. sed tamen realitatem essentie: et obiectivam: et realitas generis se habet ut per se respectu realitatis divine: quod se habet ut actus respectu generis: et appellatur ille realitates obiective: quod quilibet ipsarum potest esse obiectum proprium et formale intellectus: sic quod quilibet ipsarum potest per se et seorsum ab alia terminare actum intellectus. Quod autem realitas una istarum sit realitas potentialis: et alia actualis: una se habeat ut actus: altera ut potentia declarat per similitudinem ad compositum essentiale: quod est per se unum. Unde sicut est in composito realitatis: ita est in composito rationis. Sed sic est quod in composito reali tale compositum non est per se unum: nisi realitates componentes sic se habeant: quod una sit actus: et altera potentia: ut vult Alexander 8. meta. text. c. 15. ubi non assignat aliam rationem quare compositum sit per se unum: nisi quod hoc est ut actus: et potentia: sic erit in composito rationis: quod conceptus per se unus apud intellectum est propterea. quod realitates componentes. una est actus: et altera ut potentia. Igitur quoniam conceptus spiritus sit per se unus et constituat ex realitate generis: et ex realitate divine necessario una erit actus: et altera ut potentia. Sed certum est quod realitas a qua accipitur divina non potest habere rationem potentie respectu realitatis a qua accipitur genus: quod realitas divine non est indeterminata: sed est actus determinans realitatem generis. Et quoniam determinare sit additio et proprietates actus. quod actus determinat et distinguit. ex 7. meta. text. c. 49. et determinari actuari: et per se sunt conditiones et proprietates nature seu potentie. Sequitur quod realitas generis se habeat ut materia: et ut potentia. Realitas vero divine se habeat ut actus. Ex his nos concludimus: quod quoniam ens non possit habere rationem potentie respectu modorum intrinsecorum: qui contrahunt ipsam ad inferiora non potest conceptus entis esse conceptus generis: et non importat aliquam realitatem potentialem et perfectibilem ab ipso modo habente: quod illud quod est indifferens ad finitum et infinitum: sic quod est indeterminatum ad quodlibet istorum non potest esse aliquid potentiale et perfectibile per aliud: quod statim quod de se includit aliquam potentialitatem respectu contrahentis non possit stare cum infinitate intensiva: quod quod est de se potentiale et perfectibile per aliud est de se finitum et limitatum. Sed quod est tale non potest esse infinitum intensivum: quod tunc starent duo opposita in eodem. Igitur ens indifferens ad finitum et infinitum intensivum: non potest esse potentiale et perfectibile per modum qui contrahit ipsum. Sed contra arguitur: quod conceptus qui determinat et habet esse esse potentialis ad conceptum determinatum et habentem. Conceptus entis est habens: quod contrahitur per modos intrinsecos: qui conceptus: ut dicit Scotus sunt quantitati: et predicantur in quale: igitur conceptus entis erit in potentia ad istos modos: ut ad actus perficietes ipsum. Et confirmatur: quod omne divisibile est sic in potentia ad divisionem quod actuatur et perficitur per ipsam: sed ens sic dividitur per modos intrinsecos. ergo etc. Per si dividitur et per divisionem descendit in deum et creaturam: aut totum ens est in deo. aut pars entis. Si per modum cum totum sit illud extra quod nihil est. ex finis Alexander 3. physica. tractatu de infinito qui est text. c. 63. Nihil erit ens extra deum. Si vero dicas quod pars entis erit in deo: sequitur quod deus non erit ens simpliciter sed secundum quid: quod impossibile est. Ad ista responsiones et quoniam natura de invocatione entis. et per nunc tamen perstringendo quod dicta sunt ibi. Rides quod ubique est actio realitatis per se per aliam realitatem distinctam: ibi de necessitate est potentia in contrahibili respectu.

Doc. sub. in
8. di. 1. q. 3.

Laddolphus
in prologo.
p. sen. q. 1.

Ari. 8. me.
tex. c. 15.

7. me. tex.
c. 49.

Tractatus formalitatu

Ari. 5. me.
tex. cō. 27.

Ari. 3. me.
tex. cō. 10.

ctu realitatis ſubſtantis: ſi ubi eſt tantū ſectio acceptus rea-
lis per modos intrinsecos: ibi nō oꝝ eſſe po^m reſpectu
ſubſtantis. ¶ Prīmū declaraf: qz ſi realitas ſive eēntie
ſive exiſtētie ſubſt p aliā realitatē neceſſario vna reali-
tas pſicit p aliā z actuat: z ſic vna eſt po^a: altera e act^o
quēadmodū eſt i oibus vſibus ſubſtibilib⁹ i pſdicamen-
tis: z in. 10. generib⁹. Eſt et ibi po^a in talib⁹ ſubſtibilib⁹:
qz qdlibet tale eſt finitū z limitatū: quū eſt finitū diui-
dat in. 10. pſdicamenta. qdlibet aut qd eſt finitū caret
aliq gradu pſectiōis qui natus eſt competere ſibi ſub
rōne entis: cui entī nō repugnat iſinitas qz excludet
bat ens finitū: z ita dī ens finitū pvari iſinitate eo mō
q talpa priuat vſu: nō inquantū talpa. ſed inquantū
aial: vt hz Az. 5. meta. ca. de priuatiōe. Ex q ſequit qz
(quū ens finitū in rōne entis careat iſinitatē iſeſua)
dī eſſe priuatū z in po^a ad actualitatē z pſectōez qz im-
portat iſinitas. ¶ Itē ex alio: Qdlibet gen⁹ qz ſubſt
p dīam: eſt in po^a ad ipſaz dīam: z ad actualitatē qz
ipſa iporitat: qz nō hz ex ſe ipz genus vt icludat realita-
tez dīe ſubſtantis formaliter z qdditatine: qz gen⁹ e p
diuerſū a dīa: ex ſua Az. 3. meta. tex. cō. 10. qz ſic mā-
le eſt ex formale oīno z nō icludit ipz: ſilr gen⁹ ex ſe
nō icludit ipſaz dīam ſubſtētiā idētie z realiter
qz ſi genus z dīa ſūt idēz realiter: ſicuti e aial z rōna-
le: ſunt idēz ſolū rōne tertij. ſ. hois: in qz ueniūt. ita qz
ratio idēficatiōis realis vnius ad alterz: eſt hō: i quo
ambo vniuntur. ¶ Scd³ v3 qz ſectio acceptus realis p
modos intrinsecos nō icludat potētiatē i ipo ſub-
bili declaraf. Qz ſectio acceptus realis p modos intri-
secos eſt in oibus trāſcendentib⁹: quoz qdlibet eſt i
differēs ad finitū z iſinitatē qz iſindia tollit oēz poten-
tialitatē a ſubſtibili. Nō enī ſtat qz aliquid de ſe ſit in
po^a z pſectibile paliud z de ſe poſſit eſſe iſinitū. Qm
ſtati ſeqret ſdictio. qz ſ. eſſet finitū z iſinitū. ¶ Hoc
idē pbat. v3 qz tale idēfēs nō ſit potētiāle ad aliq
actualitatē ex parte modoz ſubſtētiū. Nā modi intrinseci
ſunt idē realr z formalr ipſi ſubſtibili: vt aliquatū decla-
ratū eſt ſup⁹. Modi enī intrinseci nō diſtinguuntur
formalr: ſic qz hēant diſtictā formalitatē: qz nō ſint
de eēntia ipz: vt dictū ē. Ex q ſequit qz multo magis
ſunt idē realr. z accept⁹ qz ſubſt ptales modos hz ex ſe
vñ icludat realiter z formalr ipſos modos intrinsecos z
nō hz rōne tertij i quo ſubſtens z ſubſtibile ueniāt vt ſub-
bile icludat realr z formalr modos ſubſtēntes: qd nō
reperiūt in his qz ſubſtunt p ea que hñt diſtictas reali-
tates z formalitates a ſubſtibili. ¶ Sz adhuc iſtaf: qz
certū eſt: qz ſi ens ſubſt per modos: tñ accept⁹ entis e
prior ex nā rei: qz ſit modus ſubſtens: qz exēpli gĩa. ſit a.
i illo pōzi qz ens pcedit ipm a. z diſtinguit ex nā: rei:
ens nō icludit a. z pōt determinari per a. g eſt in po^a
ad a. ¶ Ad 3^{am} rñdēf: qz eſt prioritas ex nā rei entis ad
a. z ſilr diſtictio ex nā rei. z qz i illo pōzi ipz ens nō de-
terminat p a. ſed quū tu infer. g eſt i potētiā ad a.
Rñdeo negādo cōtiam. ¶ Pro qz eſt notādū: vt dixi
m⁹ in qōne pallagata de ente: qz triplex e po^a. v3. phy-
ſica: z realis: alia metaphiſica: alia e logica: qz diſtictio
ſumit in ordie ad pponēs qz pñt eſſe vel phyſice: vel
metaphiſice: vel logice: Prīma po^a e qua aliqd carer
aliq realiter: z eſt capax ipſius: quēadmodū ſupſicies
carēs albedie: e i po^a ad albedinē: cui e capax. Alia
po^a. ſ. metaphiſica eſt fm quā aliqd nō icludit aliqd
qdditatine: z i ſuo acceptu formalr: ſic qz illd nō ſit de
eſſentia ipſius. Tertia eſt: qua aliquid: in acceptu nō
icludit repugnatiā z ſdictōez ad aliqd: de qua po^a lo-
gica: ac ē phyſica facit mentionē Az. in 5° met. ca. d
po^a. De po^a ſo metaphiſica ſac mētiōē Az. 9. met.
quādo cōparat po^m ad actū. Quib⁹ pmiſſis: Reſpō-
dēf negādo: qz i illo pōzi ipz ens ſit in po^a phyſica

reſpectu ſubſtantis. z cedit qz e i po^a metaphiſica qd
nihil aliqd eſt dicē. niſi qz ens nō icludit tanqz aliqd
de eēntia ſui ipz ſubſtens. Et cedit ſimilr de po^a logi-
ca qz ens ſic ſumptū eſt in po^a ad ſubſtens: qz ex ſubſtē-
z ſubſtibili ſit vnum poſſibile logicū: qd in ſuo conce-
ptu vel i eſſe nō icludit repugnatiā z ſdictiōem. Po-
tētiā phyſica repugnat neſcio ex ſe: z cuiusqz qd eſt
formalr i nā neceſſaria: z ſic ē repugnat entī. Sz po-
tētiā metaphiſica z logica neceſſario ex ſe nō repu-
gnat neqz ēt alicui qd eſt formalr i nā neſcia: vt pater
diſcurrendo p mltā. Nā certū eſt: qz hoc eſt poſſibile
logicū. v3 deū eſſe: z tñ deū eſſe ē ſimplr neceſſariū: z
ſic de mltis alijs. Nāe tñ neceſſarie repugnat po^a phy-
ſica qz eſt receptiua alicuius act⁹: ita qz (quū nā neceſ-
ſaria ſit actualiſſima) nō pōt eſſe i po^a receptiua reſpe-
ctu alicuius actus. Sz ſtra iſtaf: qz certū eſt. qz ac-
ceptus entis pſdicat i qd: z modi intrinseci pſdicant in qz:
le: pſdicari i quid eſt pſdicari p modū potētie: pſdi-
cari in quale eſt pſdicari per modū actus: iſtē in ente
eſt aliqua potētiā pſectibilis per actum. ¶ Reſpon-
detur qz pſdicari in qd quādoqz ſumit a potētiā ſic
qz illud qd pſdicat: pſdicat p modū potētie. quā-
doqz iſte modus pſdicadi ſumit ab eſſentia ſic qz illd
qd pſdicat: pſdicat p modū eſſentie: vñ ſubſiſtentis vel
p ſe ſtatis. Sic etiā pſdicari in quale eſt pſdicari p
modū actus: vel per modū adiacentis z inherētis: ſi
cut apparet i mltis differētijs eſſentialibus: vel etiāz
in qdlibet. Ex hoc reſpōdēf: qz ens nō pſdicatur
per modū potētie: ſed per modū eſſentie. z p ſe ſtatis:
qz primū qd eſt habitum in re eſt eſſentia rei. Di-
cente auctore de cāis. pponē. 4. Prīma rez creatay
eſt eſſe: z ita ens pſdicat per modū ſubſiſtentis aut p
ſe ſtatis: z non per modū potētie. qz oīa repugnāt
ei qd eſt ex ſe formalr neceſſariū: vel permiſſiue. Si
militer modi intrinseci ſi pſdicant in quale. nō pſdi-
cant per modū actus: ſed per modum adiacentis z i-
herētis: quia nullus ipſoz icludit quidditatine i ente
ſic qz ſit de eēntia ipſius: vt dictū eſt ſupra. ¶ Ex his
reſpōdēf ad ſcdam iſtantiā principalē adductā ſu-
peri⁹ qz erat: qz omne qz diuidit eſt in potētiā ad diui-
dentia ccedendo maiorē ubi fiat diuiſio p aliqua di-
uidētia: qz ſunt diſticta realiter vel formalr: ſic qz ha-
beāt diſtictas ſofalitates a diuiſio: aliē negat maior.
In ppoſito aut modi intrinseci nō hñt diſtictā formal-
itatē ab ente: neqz dñt diſtictā realitatē. qre zc. ¶ Ad
3^{am} diſtictatē rñdēf: qz totū ens ſubſt ad deū: ſic itelli-
gendo qz i deo nihil deſicit de nā entis. Et quū tu di-
cis: g extra deum nihil erit entis. Negat cōtiam. Ad p-
bationē rñdeo: qz iſta eſt diſtictio totū. Totū ē illd
extra qd nihil eſt. i. cui nihil deſt reſqñtū ad ipz totū.
Et ſic ccedo: qz i deo nihil deſt reſqñtū ad nāz entis:
ſed cum hoc ſtat. qz ipm ens non ſit pſeſe i deo zc.

Auctor de
cauſis.

Pro declaratiōe quō differētie ſi-
portat diſtictam
realitatē. Eſt notādū qz ipz i ſe ſūt qdā realitates ob-
tine z formales: Tū qz eis cōpetit vnitas ex nā rei. eē
intellectum omnino. Tū qz ſunt obiecta formalia:
que poſſunt per ſe z ex nā rei terminare actū itelligē-
di: de qbus realitatib⁹ obtinuis ſatis ē dictū ſup⁹: de
clarādo diſſōne formalitatis. Ex quo ſequit qz (quū
modi intrinseci nō poſſunt per ſe z diſtincte terminare
actum itelligēdi: vt habitum eſt ſupra) ſic nō ipor-
tant diſtinctas realitates obtinuas. ¶ Ex 3ª apparet de
claratiōe hui⁹: qz rōnalitas vñ irrōnalitas nō eſt mod⁹ i-
trinsecus aialis: qz itellecto aiali iſqñtū aialē i qñqz gra-
du qz cōpetit ſibi ſb rōne aialis aut ſb rōne ſeſtitiui: nō
pp 3ª itelligit eē rōnale: vel irrōnale. ¶ Qz ſi tu dicas.
vidēf qz rōnalitas ſit qdāz perfectiō z gradus anima

linquz ſtatur aial i grad
rōnalitas nō ſtatur aliqd i
tellecto: qd eſt eſt diuerſi. Un
ſic de oib⁹ alijs diuerſi. Un
ſecūſima ſententiā: qd eſt eſt
nōqz itelligit eē ſub rōnality
vñ de re cōparata ad ſua
cta albedie ſub pſecto gra
bedo ē: nō excedēdo ſider
tal itelligit neſcio ſb 3ª gra

Pro declaratiōe

ſi nō realitatē ē notādū: qz n
tas ppe ſumpta: quā dīa pōt
cipali declarādo: qd dīa eē
dictū. Pro nūc tñ dicēdū eſt
pſus realis obtinuis. Tū qz a
Tū qz nō hz eē in itellectu
di a quo depēdēat in eē z in
der ab actu collatio itellectu
gato. Nō ē tñ acceptus entis
pterea qz talis acceptus entis
tate ſubſtā z ent⁹: z ab oib⁹
eē ſubſtā ¶ Cū aut iſte ac-
qua re aliq mō: vt acceptus co-
que ſunt entia z diſticta in re
intellectu abſtrahere z diſtict
queqz enī reſ hz gradu itrin-
rem intellectus pōt abſtrahere
rando illd a quo abſtrahit: z i
aliq eēntia iſinita hñt gradu
cōtictū fm eē pōt itellectus
do ab iſinitate: z tūc accipere
tere ſic accipēdo eēntiā vt eē
ceptus obtinuis: nō tñ eēntem
entib⁹ eēntie. ¶ Ad 3^{am} dicēdū
finita qz quū beat gradu itrin-
eſt ſit tñ ſeparabilis ab illo
ueritū tñ ē qz ſi realitas ob-
mali conceptibili: que hz eē i
te actū itelligēdi per itellectu
capat realitas pro re eē itel
conceptū entis eē quā dā real-
eēntem ſumit ab aliq realitatē
tus illi. Sed capēdo realitatē
qz talis acceptus ſumit ab aliq
bi adequatus: ſed pſeſe vt
ent⁹ vt dictū eſt nō cōtictet
intellectū oīno. Et fm hunc m
ſco. in pſen. di. 8. q. 3. Ut
do ad vnum argumentū
nō qz

Aduertēdū eſt

dicat eēntitas: vel iſinitas ne-
ue eſt illd qd excludit iſinitatē:
grāe finitatis. ¶ Inſinitus ſo 3^a
tñ excludit iſinitatē: ſeruetiā p
nitati. p⁹ mō accept⁹ entis eſt i
nō ponat iſinitatē: nō ponit tñ
quid repugnāt iſinitati. z mō
poſſine per excludētiā iſinitati
pugnāt ad finitatem. Quod di-
de finitū: ponendo cōſimilem

Pro declaratiōe

cus eſt nō poſſit vt duo oīa ſoia
nō iſinitati itellectu. Vidēdū ē qd
qd ſit cognitiō abſtractua. Cog

lis: quoniam constituitur aial i gradu sublimiori. ¶ Rñdē. qd rōnālitās nō cōstituit aliqd in eē sensitiuo: s; in esse intellectiū: qd esse est diuersus ab eē aialis z sensitiui: z sic de oib' alijs dñtīs. Un' intelligēdo aial in rōne perfectissima sensitiui: qd esse cōpetit sibi in eo qd aial est nūq; intelligit eē sub rōnālitāte vel irrōnālitāte: qd nō ē vep de re cōparata ad suos modos intrinsecos: qz intellecta albedie sub pfecto gradu sibi possibili cōpetē: vt albedo ē (nō excedēdo cōsiderationē albedis s; rōne q tal' intelligit nēcio s; gradu intēsiōis aut sub illo zc.

Pro declaratiōe

quō ens icipiat realē z nō realitātē ē notādū: qd nō oīs cōcept' realis ē realitas ppe sumpta: quā dñā posuimus sup' in p' arti' p'ncipali: declarādo: qd dñā eēt inter vniūocuz z vniūoce dictū. Pro nūc tñ dicēdū est: qd cōceptus entis est cōceptus realis obitūus. Tū qz abstrahit immediate a re. Tūz qz nō h; eē in intellectu obitūe per actū intelligēdi a quo depēdeat in eē z in cōseruari. Neq; etiā depēdet ab actu collatiuo intellectus. vt dictū ē loco palle-gato. Nō ē tñ cōceptus entis realis realitātē s; bina: ppter ea qz talis cōceptus entis abstrahit ab oī tali realitātē s; bina z exī: z ab oib' suis inferiorib': in qd' hēt eē s; bina. ¶ Quō aut' iste cōcept' possit abstrahi ab ali-quā re aliq' mō: vt cōceptus cōis z vñs: ē notādū qd illa que sunt vnita z cōiuncta in re: z inseparabilia s; eē pōt intellectu abstrahere z diuidere vnūz a reliquo. Vna-queq; enī res h; gradū intrin' inseparabilē ab ipsa: quā rem intellectus pōt abstrahere z cōsiderare: nō cōside-rando illō a quo abstrahit: z ita quū in re in effectu sit aliq' eēntia īfinita hñs gradū īfinitatis sibi inseparabilē cōiunctū s; m eē pōt intellectu diuidere eēntiā abstrahēdo ab īfinitate: z tūc cōcipere eēntiā nō cōcepta īfinitate: z sic cōcipiēdo eēntiā vt eēntia est: h; intellectus cōceptus obitūus: nō tñ cōem eēntie īfinitate: verūetiā cuilibz eēntie. Cōst' dicēdū ē de quacūq; alia eēntia finita qd quū hēt gradū intrinsecū inseparabilē ab ipsa s; esse ierit tñ separabilis ab illo gradu s; cōceptū. ¶ Ad-uertēdū tñ ē qd si realitas obiectiua capiat p rōne for-mali conceptibili: que h; eē in intellectu obiectiue ante actū intelligēdi per intellectu abstrahēte: z nō tñ capiat realitas pro re eē intellectu: oīno cōcedimus cōceptū entis eē quādā realitātē obitūā: z cōceptum cōem entis sumi ab aliq' realitātē: vt cōceptus adequatus illi. Sed capicōdo realitātē alio mō: non est verum qd talis cōceptus sumat ab aliq' realitātē: vt cōceptus sibi adequatus: sed precise vt cōceptus inadecuatus: qz entis (vt dictū est) nō cōrūdet vna nā: aut vna res eē intellectu oīno. Et s; hunc modū dicēdi locutus est Sco. in p' sen. di. 8. q. 3. Utrū deus sit in genere. rñden-do ad primum argumentum p'ncipale.

Aduertēdū est aut'

quō conce- ptus entis dicat eē finitus: vel īfinitus negatiue: qd īfinitū negatiue est illd qd excludit finitātē: z non ponit aliqd repu-gnās finitati. Infinitus s; oīrie z pōstīue ē illd qd nō tñ excludit finitātē: verūetiā ponit aliqd repugnās finitati. p' mō cōcept' entis est īfinitus negatiue: qz l; nō ponat finitātē: nō ponit tñ seu in se nō includit ali-quid repugnās finitati. z' mō deus est īfinitus oīrie z pōstīue per exclusionē finitatis z pōstīuē oīrie: seu re-pugnātis ad finitātes. Quod dñi de īfinito dico etiā de finito: ponendo cōsimilem distinctionem.

Pro declaratione

quō realitas z modus intrinse-cus ei' nō possit vt duo oba fōialia terminare cognitio-nē intuitiua intellectus. Vidēdū ē qd sit cognitio intuitiua: z qd sit cognitio abstractiua. Cognitio intuitiua intellectu

est rei exītis: vt exītis est in ppa nā z exītia. Cognitio abstractiua ē rei nō exītis in se: sed in aliq' repitatio. P'ia causat ab obo in ppa exītia z nā sic visio imedia-te causat ab obo visibili eē in re: z nō catur s; m Doct. subti. a spe visibili imediate. L; ipa nēcio p'rigat: ita qd ordo act' vidēdi ad spēm visibilē nō ē ordo effectus ad cām: s; tñ ordo duoz effectūū ordine quodā pue-nientiū ab eadē cā: qd est obm eē. Ita qd p'us catur spe-cies in sensu: qd act' vidēdi: qd spēs qd disponit sensu z excitat ad actū sentiēdi. Cognitio aut' abstractiua fit ab obo p'ite in aliqua specie: quēadmodū actus imagi-nandi fit ab obiecto imaginabili nō p'ite in se: s; p'ite in aliqua specie exīte in virtute imaginatiua qui act' sic causat a specie qd nō ab obiecto extra: immo nullo mō exīstente in rerum natura: causatur a specie actus imaginandi: sicut imaginor patrem meum: aut alium qui nō est. Cognitio abstractiua est imperfectior z ob-scurior qz cognitio intuitiua: quia actus cognoscēdi natus est esse distinctior in potentia cognoscente qz ob-iectū fuerit ei pfectius p'is: sed obiectus perfectius est p'is potentie cognoscenti quando est p'ens in se qd sit p'ens in aliqua specie representāte. Igit' actus cognoscēdi intuitiuis qui est ab obiecto p'ite in se est distinctior qz actus cognoscēdi abstractiuis. Ista du-plex cognitio. s; intuitiua z abstractiua: nō debet negari ab intellectu: qz perfectio que cōpetit potentie infe-riori: non debet negari a potentia superiori nam que sparsa sunt in inferiorib' collecta sunt in superiorib'. Et Arist. 2° de generatione. textu cōmenti. 58. Dici-mus nāz desiderare qd melius est: vbi nō apparet im-possibilitas. Et quo infert qd vtrāq; cognitio intuiti-ua z abstractiua pōt reperiri in intellectu: vel saltez sibi non repugnat. Arist. tñ nullam fecit mentionē de cognitioē intuitiua in intellectu: sed tantū de abstra-ctiua: ponens intellectum agentem esse necessario re-quisitum ad abstrahendas species intelligibiles a fan-tasmatibus ad hoc: vt intellectus intelligat. ¶ Qd tñ cognitio intuitiua cōpetat intellectui: probatur ex hoc: qd propriū actum intelligēdi z propriam operatio-nem intellectus cognoscit intuitiue qui ab ipsa mouetur vt p'ens est in propria natura z exīstētia. ¶ Ap-plicando ad propositum: cognitio intuitiua (quum sit distincta ex parte sui z ex parte obiecti) non pōt ad ali-quid terminari per se: nisi sit distinctū conceptibile z habeat distinctā conceptibilitatem. Et ita quum res z modus intrinsecus eius nō sint distincta conceptibi-lia: neq; distincta obiecta formalia) intuens ista duo (hoc est cognoscens intuitiue) nō intelliget vnūz sine reliquo. Si tñ cognoscatur ista cognitione abstractiua que est cognitio imperfecta z idistincta: z qd nō est ip-sus rei: vt h; eē ire: poterit terminari talis cognitio ad rē ipsam: absq; hoc qd terminet ad modū ei' intrinsecū.

Pro declaratiōe

quid sit rō qddi-tatiua tātū: z rō quidditatiua z fōialis: ē notādū: qd rō qdditatiua solū: est illa qd p'dicat de aliquo in qd: seu in aliquo includit quidditatem. Dato qd nō icludat aliqū vnū cōceptū qli-tatiuū: qui. s; p'dicet in quale. Et isto mō cōceptus en-tis cōis sic est cōceptus quidditatiuus: qui nullū conce-ptū qli-tatiuū in se includit. S; rō quidditatiua z forma-lis est rō cōstituta ex cōceptu: qui p'dicat in quid z cō-ceptu qui p'dicatur in quale: vt est rō cōstituta ex gñe z differētia: qd rō est tñ spēi sue spālissime. sive subalter-ne. Ex qua distōne nōnulli Scotiste dicūt: qd modus intrinsecus variat rōnē quidditatiuā tñ: z nō rōnem quidditatiuā z formale: que. v; est cōstituta: vt dictum est: ex qd z qle: quā opīnōnē: vt dictū est: ego non te-neo: qd dico modū nullū rōnez quidditatiuā variare.

Doc. subti.
in 2° dis. 3.
q. 9.

Ari. 2° de
gñatiōe. 1.
cō. 58.

Sco. in p'
di. 8. q. 3.

Tractatus formalitatu

Et si dicat qd finitas et infinitas variat ratione entis: quod ens finitum et infinitum distinguuntur essentialiter et quidditative. **R**espondetur est superius: quod capiendum ens finitum et infinitum sub stratione et fundamentali: illa duo distinguuntur essentialiter: et non precise ratione finitatis et infinitatis: sed entie ipse ad qua rum una sequitur infinitas: et ad alteram finitas: in re ex intel lectu seipsius essentialiter distinguuntur: sic entie. id est predicame- torum non solum per modos distinguuntur ex intellectu: verum etiam seipsius essentialiter distinguuntur. Si vero capiat ens infinitum et finitum formaliter: et in intellectu obiective: sic illa duo dicuntur esse eiusdem rationis et intellectu tamen distinguuntur modaliter. Neque inconueniens res substractas in se distinguuntur essentialiter: et tamen quod conceptus abstractus ab ipsis intellectu sit unus rationis in ipsis: qui postmodum determinatus per modos ab intellectu sit alius et alius solum modaliter etc.

Pro declaratione distinctionis ex natura rei: et per complementum eorum quod dicenda sunt ad distinctionem talis est notandum: quod talis distin- ctio ex natura rei solum precise est ex hoc: quod aliqui sunt esse funda- menta distinctio: ita quod quicquid sunt talia quod de ipsis sunt ve- rificari duo distinctio ex natura rei: circumscriptionem ope in- tellectus: illa distinguuntur ex natura rei. Non dico tamen quod distinctio possint actualiter verificari de aliquibus duobus si- ne actu intellectus verificatis et enunciatis distinctio de illis quibus applicantur: quod affirmatio et negatio sunt ex ope intellectus. Sed dico quod de aliquibus duobus distinctio sunt verificabilia ex natura rei: sic quod ex natura eorum circumscriptionem ope intellectus: nata sunt esse fundamenta distinctio- nis: et quicquid sunt talia tali distinctione distinguuntur. **N**otandum tamen quod in eodem sunt plures species distinctionum occurrere: quod ab eodem sub distinctis rationibus sumuntur. Exempli gratia. Ita et b. distinguuntur potest esse quod a. et b. possint esse fundamen- ta distinctio. **P**otest etiam esse: quod a. et b. sint plures quidditates seu formalitates. Si tamen potest esse quod a. et b. sint distin- cte res entie vel subsistentie: et quod habeant distinctas na- turas essentialis. Penes hoc: quod a. et b. sunt fundamenta distinctio- nis secluso ope intellectus: iter ista fundameta distinctio ex natura rei. Penes hoc: quod a. et b. sunt due formalitates: fundameta distinctio formalis. Penes hoc: quod sunt res et res fundameta distinctio realis. Penes hoc: quod sunt plures nature essentialis: fundameta distinctio essentialis. Illud quod est ratio et causa unius distinctionis: non est ratio alterius. **N**otandum etiam quod distinctio ex natura rei potest accipi ut quiddam genus ad omnes species distinctionum quod sunt per opus intellectus: et sic accipiendo: vnaqueque distinctio sit formalis: siue realis: siue essentialis: et distinctio ex natura rei: quod genus conuenit suis speciebus: et predicatur de illis. Alio modo capit distinctio ex natura rei: ut est species distinctio in eo: quod est per opus intellectus: et isto modo est species distinctio et dispersa contra omnes alias species: sic quod distinctio formalis et formalis est non est distinctio ex natura rei in quantum talis: quod ut dictum est: ab alia ratione accipitur vna distinctio: et ab alia alia. Et ita distinctio quod est penes hoc quod a. et b. potest esse fundameta contradictionis: non est distinctio accepta penes hoc: quod a. et b. sunt plures quidditates et formalitates: quoniam alia est ratio vna. et esse fundamentum contradictionis: et alia est ratio: quod aliquid sit in se sociale: seu formalitas in se. Et per hoc soluntur multe difficultates. **I**nsurgunt. n. tres parue difficultates. Prima est ut distinctio ex natura rei po- sita sit ab intellectu. **A**d quam difficultatem breuiter respondetur: sic: et hoc apparet ex finis eius in 3° de anima te. co. 9. ubi habetur quod aliud est magnitudo et magnitudinis esse: caro: et carnis esse: ut vult: quod magnitudinis esse alia virtute apprehendat et cognoscat: et alia virtute magnitudo. Esse enim magnitudinis apprehendit per intellectum: et magnitudo per sensum. Sed certum est: quod magnitudinis esse non distinguitur reali- neque formaliter a magnitudine: quod quidditas et entia: et illud cuius est quidditas sunt idem realiter et formaliter: ut patet de se: et de mente ipsius. in 7° meta. t. co. 20. ubi habetur quod singulum quod quidditas

est: non est aliud a sui met sibi igitur nulla est distinctio realis et formalis iter magnitudinis esse: et magnitudinis. Et tamen accipitur ipse: quod iter ipse est aliquid alietas et distinctio et ista distinctio non potest esse precise rationis. Tamen quod extrema. s. magnitudinis esse: et magnitudo: non sunt entia rationis: quod ratio requirit ad distinctionem rationis. Tamen et quod dicitur: quod ista duo predicata per aliam et aliam virtutem apprehenduntur: obiecta autem apprehensa ab utraque potest. s. sensitiva et intellectiva: predicantur actui sentiendi et intelligendi sic capere effectum. quod non sunt aliquid constituta in esse reales actus et ita non possunt esse entia rationis. **H**oc idem habetur in 7. meta. t. co. 41. ubi habetur: quod in acceptis cum non est idem quod quidditas eo cuius est. Non disputando de quod non intelligat. **C**ertum est quod quidditas for. non est idem for. oino sed oes. Sed ista non identitas seu distinctio non potest esse: nisi ex natura rei: quod non realis neque formalis. Non est rationis: quod probatur: quod posito for. et quidditate for. in esse: necio insurgit bitudo diuersitatis vni ad alterum an oes actus intelligendi: quod bitudo insur- git ex natura ipsorum extremorum nullo intellectu considerante. Sed ista bitudo diuersitatis erit refo ex natura rei. **I**nsurgit alia et secunda difficultas. **U**trumque fecerit mentionem de modis intrinsecis quos tu ponis esse distinctos ex natura rei a quidditate. **A**d quod respondetur: quod **A**lex. de istis predicatis modalibus non fecit mentionem. propterea: quod ista predicata non sunt necessaria ad demonstrationem: tamen enim curauit de illis: quod formaliter ingrediuntur demonstrationem: sic sunt predicata primi et secundi modi. quoniam igitur modi intrinseci non predicantur per se in primo modo de quidditate: quoniam non sunt de esse ipsius: ut dictum est. neque etiam in 2° modo: quoniam non habeant distinctam formalitatem ab ea: propterea istos modos **A**lex. permixit. Sed non posuit istos modos. quod negauit ipsos: **N**egauit enim: quod locus ab auctore negative non tenet. De istis tamen fecit mentionem Boetius in li. de tri. cum dixit aliquid predicata rem monstrant: aliquid non. sed extrinsecus aliquid apponunt. **I**nsurgit alia difficultas: et vltima. **U**trum distinctio quod est iter quidditatem et modum quod dicitur ex natura rei: sit modalis vel quidditativa. **A**d quod respondetur: quod distinctio quod fundatur in quidditate: et terminatur ad modum: potest dici quidditativa ex parte fundameta- ti: et modalis: et ex parte termini: et illa quod fundatur in modo et terminatur ad quidditatem potest dici e converso. **A**d uerum tamen: quod vbi talis distinctio magis denotanda est a termino: quod a fundameta. quod respectus vbi magis est talis per illud quod est de entia sui: quod per illud quod est extrinsecus et accidentale bitudo ad terminum est de entia respectus: quoniam diffinitur per ipsam: ut patet in predicamento de ad aliquid: et bitudo ad fundameta est ei extrinseca et accidentalis: quod non est de entia ipsius quoniam sit ei passio. **I**gitur magis denotatur ab bitu- dine ad terminum: quod ab bitudine ad fundameta. Si tamen te- neres via aliquorum: quod respectus distinguuntur penes fundameta: ut vbi ponere **A**lex. in ca. de ad aliquid. 5. met. tunc dicitur: quod distinctio quod fundatur in quidditate: est quidditativa: non obstante quod terminetur ad modum. **U**el potest dari 3^a ratio: quod denotatio respectus habetur ab ignobiliori: igno- bilior autem est modus quidditate. **I**gitur quocumque distinctio quod est inter modum quidditatem: erit modalis.

Ultimum ad 3^{am} articulum in quo videndum est de identitate et distinctione formalis etc. **P**ro intelligentia quo quidditas sit for. **N**otandum est quod quicquid est ratio agendi vel actione reali in manum vel intentionali in sensum aut intellectum de necessitate est actus et forma. **Q**uod declarat de actione reali per **A**lex. 3° phy. tex. co. 17. **S**emper inquit ipse existimabit aliqua species mouens. De actione intentionali probatur illud per 9. met. et est tex. co. 20. **O**mne scitum et cognitum cognoscitur secundum quod est in actu: et incipit hic tex. inueniunt diagrammata actu etc. **Q**uoniam igitur quidditas et natura sit ratio agendi et per se formalis totale quo agens agit: sequitur: quod ut sic habeat rationem forme: **Q**uod autem sit per se formalis agendi appetit: quod

Ari. 7. me. tex. co. 41.

Ari. 5. me. t. co. 20.

3° phy. t. 12. co. 17.

9° me. tex. co. 20.

Arist. 3. de anima. t. co. 9.

7° me. te. co. 20.

propter illud est per se formalis
sibi passim: sed tale in quo
generans assimilatur sibi igno-
rat: assimilatur in forma partia-
lis: assimilatur in sua natura
sequitur quod recte appellabitur
ideus per partem ex parte re-
terminus formalis: quod est
est ratio terminandi ipsam
terminus formalis generationis
etc. **A**d hoc facit quod **A**lex. ubi
appellatur ipsam quod quid erat
causa in 7. capitulo de partibus
Pro declara-
mi. modum autem modi: et est
quod loquitur **A**lex. per posse. **N**otandum
per se: pro quo in
formale inherente predicatum
est notandum quod predicatum
malem sibi: aut extra: si primo
tamen ad primum modum dicitur
predicatum est de intellectu sui
et subiecti: aut habet causam intrin-
sicam primo modo. **A**ut illa causa em-
plicitate explicite aut non. Si per
modus dicendi per se: quod in
tunc dicendo interemptus est
Si hoc causa empicat expresse
ut dicendo. **V**bi est responsio: vbi
non expiuntur causa que est animi
tamen non habet causam in subiecto intrin-
sicam quod sit sui natura est su-
iectum: sic habet tertius modus
subsistentia primo et singulari
causa modus essendi per se: quod mo-
di. **A**liiter potest declarari diffin-
cendi per se: et quartum modum.
non tamen includit primum in
dicendi ad sibi: verum et illa ratio
necessaria respectu predicati.
claudat in sibi propria ratio inher-
entia sed conueniens: et isto mo-
positiones. **C**alidum calefacit: vbi
quanto modo vbi predicatum non
sed contingenter. **U**bi licet calidum
calere est operatio eius immanens
leuatur necio: quod calefactio est
exterior: quod est ipsum passum: quod
calido vel ex immoderata distan-
tia. **S**ed tamen quod calidum. **C**alidum
sibi appropriatum: adhuc verum
est: **A**d uerendum ulterius quod
est hoc quod predicatum habet
iecto vel sibi ad esse predicatum
formale: per se tamen primo modi
causa inherente formalis predicatum: quod
operari ei per humanitatem: quod ista
aliam. **S**ed subiectum non est causa predic-
tionis per se primo modi: sed magis
causa rationis. **D**e anima. co. me. 67. 9.
libro non tamen est causa inherente formale
cuius ad esse: ut vbi etiam ibi
est notandum quod per se tamen propositum
in est subiectum: non per alium: ita quod
minus aliud a predicato: ratio per
sibi per se latitudo et gradus in
primo modi. **N**am pro in quod predic-

¶ 3. oēs illud est pñ^m sic formale in quo agēs assimilāt sibi passum: sed tale in q̄ assimilāt est ipsa nā: qz ignis generans assimilāt sibi ignē genitū in nā qua agit: ita qz l3 assimilēt i forma partiali tanq̄ i pñcio partiali quo: assimilāt tñ in sua nā tanq̄ in pñ^o totali quo. z ita sequit̄ qz recte appellabit̄ fōta tale pñcipiū. ¶ Per idēz pōt pbari s̄ ex parte termini generationis. quia terminus formalis: q̄ est nā totius compositi: que nā est ratio terminandi ipsaz gñationem. Sed quicqd̄ ē terminus formalis gñationis: habet rōnē forme. igit̄ zc. ¶ Ad hoc facit qz A2. vbi cūqz loquitur de forma appellat ipsaz qd̄ quid erat eē: vt in. 5. meta. caplo de cā: z in. 7. caplo de partibus diffinitionis. quare zc.

Pro declaratiōe eoz q̄ p̄dicant̄ p se p̄fiteate pñmi. modi: aut scđi modi: z ēt q̄tū ad alios modos de q̄b^o loq̄tur A2. p̄ poste. Notādū ē qz oē p̄dicatū p tātō p se opetit s̄bro: pzo quātō in ipso h3 cām seu rōnem formale inherētie predicatū ad ipm s̄bz. ¶ Pro quo est notandū quod predicatū aut est intra cōceptū formalem s̄bri: aut extra: si pñmo mō sic est predicatūz p̄tinens ad primū modūz dicendi per se: qz in tali mō predicatū est de intellectu subī. Si vō predicatūz est ex subīz: aut habet cāz intrinsecā in subiecto aut nō. Si pñmo mō. Aut ille cā enūciatur expresse z distictē: seu explicite aut nō. Si pñmo mō: sic habet̄ quart^o modus dicendi per se: qz in isto exprimit̄ cā p̄dicatū: vt dicendo interemptus iterit per interemptiōez. Si vō cā nō enūciat̄ expresse sic habet̄ scđus mod^o: vt dicendo. Hō est risibilis: vbi respectu risibilitatis nō exprimit̄ cā: que est animal rōnale. Si vō predicatū non h3 cām in subīo intrinsece: dūmodo subīciat̄ illud qd̄ s̄m sui nām natū est subīci. z est vltimātū subiectum: sic habet̄ tertius modus: qui p̄pe pertinet ad substantiā pñmā z singularē: q̄uis iste mod^o magis dicat̄ modus essendi p se: q̄z modus dicendi z predicandi. ¶ Aliter pōt declarari differentia iter z^m modū dicendi per se: z quartū modū. In z^o enim mō i subīo. non tñ includit̄ proxima rō inherētie formalis predicatū ad s̄bm: verū etiā illa ratio inherētie est amplī necessaria respectu predicatū. Sed in quarto mō l3 includat̄ in s̄bro proxia rō inherētie: illa tñ pñmō ē necessaria sed cōtingēs: z isto modo dicimus qz iste p̄positiones. Calidū calefacit: voluntas vult: sunt p se i quarto mō: vbi predicatū nō necessario cōpetit s̄bro sed cōtingenter. Vñ licet calidū necessario caleat: qd̄ calere est operatio eius imanens z intrinseca nō tñ calefacit neō: qz calefactio est opatio trāsiens i mām exteriorē: q̄ est ipm passūz: qd̄ pōt nō calefieri ab ipso calido vel ex imoderata distātia vel ex idīpositiōe passū. Sed dato qz calidum. s̄ ignis nullū haberet passum sibi appropinquatū. adhuc verūz est dicere: qz ignis callet. ¶ Aduertendū vltērius qz p̄fiteas p̄positionis est ex hoc: qz predicatū habet cām intrinsecā i subīecto. vel q̄tū ad eē predicatū vlt^o q̄tū ad inherētiā ei^o formale. P̄fiteas pñmi modi est ex s̄ solū qz i subīo ē cā inherētie fōralis p̄dicatū: qz si aial cōpetit homini: opetit ei p humanitatē: qz ista ē vera. Hō in q̄tū hō ē aial. S3 subīectū nō est cā predicatū q̄tū ad eē i tali p̄pōne p se pñmi modi: s3 magis ecōtra. z hoc est qd̄ dicit̄ Lōmē. z. de aia. cōmē. 67. S3 i scđo mō aut q̄rto i subīo nō tñ ē cā inherētie formalis. verū etiā cā p̄dicatū q̄tū ad esse: vt h3 etiaz ibidē Lōmē. ¶ Vltēri^o est notandū qz p̄fiteas p̄pōnis ē ex s̄: qz p̄dicatūz in est subīecto: nō paliud: ita qz quanto subīectum est minus aliud a p̄dicato: tātō p̄pō est magis p se. Et s3 p̄pōt vari latitudo z gradus in p̄positionib^o per se pñmi modi. Nā p̄pō in q̄ predicat̄ pars diffinitionis de

diffinito est min^o p se: qz p̄pō in q̄ p̄dicat̄: tota diffinitio de diffinito. Nā certū est: qz si dico. Hō est aial: ly aial est p̄dicatū magis distinctū ab hoīe. qz hoc p̄dicatū aial rōnale: qm in pñma p̄pōne si p̄dicatū ē idem formaliter subīecto: nō est idēz identitate adeq̄ta z mutua sicut est in ista. hō est animal rōnale: vbi ē omnimoda identitas fōralis: l3 nō sit identitas ex nā rei: vt supra diximus: z vltērius p̄pō in qua idem p̄dicat̄ seipso: vt dicendo. Homo est homo: quū p̄dicatū sit idē formaliter subīecto idēitate mutua z adeq̄ta. z vltērius sit idem identitate ex natura rei: distinctū tñ distinctione rōnis. Italis p̄pōitio maxime dicit̄ esse in pñmo modo. ¶ Notādū tñ qz si loquamur de p̄positionibus realibus que habent complexiōnē reale: z ex nā rei inter extrema. s̄ inter subīectū z p̄dicatū p̄pōitio in qua idem predicatur de seipso nō est p̄pōitio realis: qz nulla complexio seu cōpōitio realis pōt esse inter ista extrema que nullā diffictiōez habent realem: z ex nā rei: sed si distinguunt̄: tñ distinguunt̄ diffictiōe rōnis. Sed extrema p̄pōitionis in q̄ idem predicat̄ de seipso: sunt hmōi. vt p3 de se qz idē non distinguūt a seipso nisi distinctione rōnis que est per actū collatiū intellectus. ḡ zc. ¶ Ex quo sequitur qz A2. faciens mētiōē de p̄pōnibus z cōplexionibus realibus que sunt per se non facit mētiōē de p̄pōitione per se in qua idē predicat̄ de seipso. Vel dicēdū qz ordinat p̄pōnes p se ad demonstratiōez: z de istis facit mētiōē que ad ipaz necessario requirunt̄. ¶ P̄pōitio autem predicta non est necessaria ad demonstrationem. igitur zc.

Pro declaratiōe quō i p̄pōnib^o p se def stat^o: declarat̄ (preter ea que ponit Sco. 3. di. pñmi: q̄ recitat iste auctor fōralitatū.) Presupponēdo qz sicut nō dat̄ circulus in dependentia essentiali q̄tū ad eē rei: ita nō dat̄ circulus in dependentia p̄dicatoz a s̄bro q̄tū ad inherētiā formalem predicatū ad subīectū. Nā quū p̄fiteas p̄positionis sit ex s̄ qz subīectū ē cā p̄dicatū: vel includit̄ cāz ipi^o: vel q̄tū ad esse: vt in p̄positionibus per se scđi modi: vel q̄tū ad inherētiā formalem: z nō q̄tū ad esse: vt in p̄positionibus per se pñmi modi. sequit̄ qz quū in omnibus istis i subīo sit ratio formalis inherētie p̄dicatū ad ipm s̄bm: nō poterit ipm subīectūz dependere a p̄dicato q̄tū ad talē inherētiā formale. ¶ Qz si. A. est ratio p̄pter quam B sibi inest formalit̄ z s3 se: nō poterit. b. ecōtra habere rōnē in se p̄ quā. a. sibi inest. Alioq̄n daretur circulus in istis dependentiis formalibus: seu q̄tū ad inherētiā formale eoz q̄ predicant̄. Nec valet dicere: qz p̄pōitio p se scđi modi cōuertitur in per se pñmi modi: sicut ista. Hō est risibilis. conuertit̄ in istam risibile est hō: vbi conuersa est per se scđi modi: z conuertēs est pñmi modi. qz s̄bm accit̄is propriū vel cōmunis nō cadit in diffinitionē accidētis nisi ex additione: vt h3 A2. 7. meta. diffuse. Ergo nō poterit s̄bz qd̄ est hō diffinire per se ipsum accidens quodcūqz sit: z p̄ nō ista nullo mō erit p se: risibile est hō. ¶ Et cōfirmatur. sicut datur status in causis materialibus z efficiētib^o realibus. ita dat̄ status in pñcipiis formalib^o p que vñm alteri formaliter inest. Sed ita est qz s̄bz quod est hō. est ratio formalis: per quam risibilitas si bi inest. ergo nō poterit ipsa risibilitas esse ratio fōralis per quā homo sibi inest. Et per hoc vult̄ habē A2. qz dat̄ status in pñcipiis cōcurrentibus ad ipsaz de mōstrationē. Ita qz in istis deueniendū est ad aliqd̄ vñū primum immediatū: quo non est alterum prius z immediatius: quum in istis sit ordo eēntialis: q̄ de necessitate presupponit aliquod vñm pñmū zc.

Lc

5° me. t. c. z:

t. cō. 9.

7. me. t. c.
17. z. 19.Lōmē. z. 3.
aia. cō. 67.

Tractatus formalitatu

5° me. tex.
cō. 34.

Pro itelligētia quō rō in se falsa sit de oī falsa z de quo-
cūq; falsa: est notandū q; rō in se falsa est illa cuius p-
tes ad seinuicē formālī repugnāt: vt vult Ar. i. 5. me-
ta. ca. de falso. Vñ nihil aliud est talis rō nisi concept²
hīs in se formālīz repugnantia partium in se. Ex hoc
arguit q; quū illud quod est ex se z intrinsece forma-
liter repugnans: cuiusq; alteri est repugnans z incō-
possibile: q; quod est tale in se respectu cuiuscūq; sem-
p est tale: q; habitudo z cōparatio rei ad aliqd extrin-
secū: nō tollit illud q; cōpetit rei ex se z intrinsece: q; q-
cūq; respectus siue rei: siue rōnis adueniens alicui
fundamēto nō tollit rōnem z nām fundamenti. ergo
rō in se falsa (si hz in se formālī repugnantia z incōpos-
sibilitatē) respectu cuiuscūq; sic erit. impossibilis.
Et cōfirmat: q; formālī repugnantia sunt illa q; suis
rationibus formālībus repugnāt. ergo manentibus
istis semperit repugnantia formālī: non soluz eorū in
se verum etiā in respectu ad quodcūq; aliud.

Pro declaratiōe quō valeat arg^m a parte in mō ad
totū in mō cōstructiue. Est notandū q; totū in mō est
termin² p se sumpt² sine determinatiōe diminuentē
vel distrabēte s; cū determinatiōe dimissiuā: sicut di-
cim² q; si hō determinat p ly mortu² determinat p di-
ctiōnē distrabēte. Et isto mō nō valet arg^m a pre ad to-
tū: s; si determinat ly hō p hō qd ē albū aut nigrū: quū
tales determinatiōes sint dimissiuē: z nō distraciuē de
rōne hoīs) valet a pre in mō ad ipm totū. Vñ p tāto
terminus sumpt² absolute sine determinatiōe accipi-
tur vt totū: q; accipit vt vlt cōe ad oīa sua supposita: z
ppter hoc appellat totum. Sed qū accipit cū deter-
minatiōe cū restringat solūmodo ad aliqua supposita
dicet esse pars respectu sui ipsius sine determinatiōe:
z a parte ad totum in mō valet argumentū affirmati-
ue: sic a toto ad partē: destructiue z negatiue.

Pro declaratiōe pdicatiōis de
noiatuē: ē notā
dū qd pdicatio denoiatiua extēdēdo nomē pdicatiōis
denoiatiue ē duplex. Quedā ē p se: qdā ē p accis. Per
se: qdā a priori: qdā a posteriori: pdicatio p se a poste-
riori est p se in scō mō: qū. v; passio pdicat de sbro:
z ista appellat a posteriori: q; sumit ab aliquo qd ē po-
sterius z extrinsecū formālī a subiecto. Predicatio p se
a priori qdā ē p se z directe in p mō. z qdā idirecte. Dire-
cte est qū pdicatum est ps essentialis z intrinseca sub-
iecti: vel diffō ipsius: sicut dicēdo. Hō est aial: vel hō
ē aiatu. Vñ qbz pdicatu istoz ē cōcretū denoiatiuz
denoians ipm sbm: vel si nō eis accipe istā: hō est aial
q; ipsa sit denoiatiua: saltem ista erit denoiatiua: hō ē
rōnalis. Propō p se denoiatiua a pōzi idirecte z redu-
ctiue p se in p: ē qū forma icōcreto pdicat de suscepti-
uo forme: z nō de cōposito ex susceptiuo z forma: vt ē
ista. Corpus ē aiatu: v; aial ē rōnale: q; ppōnes reducū-
tur ad alias ppōnes directe in p: Propō denoiatiua p
accis ē sicut ista. Hō ē albus: cuius pdicatu nullā hz
reductiōē neq; ad s; neq; ad aliqd q; sbm includat
cū q; possit facere vnū p se: quēadmodū ēi alijs pdcis.

Pōt aliter declarari sufficiētia pdicatiōis
denoiatiue sic. Oīs pdicatio de-
noiatuē: aut ē a pōzi: aut ē a posteriori. Si a priori: sic
ē in p mō directe vel idirecte. Directe: vt ista. Hō ē rō-
nalis: idirecte: vt ista: aial ē rōnale. Si vero sumat pdi-
catio denoiata a posteriori: qdā ē p se. qdā p accis. Si
p se: aut sbm denoiatū includit rōnē formālē iberētie p-
dicati ad ipm sbm necīaz: aut nō. Si p mō: sic ē ppositio
p se scōi modi: in cuius subiecto nō tm includit rō
iberētie pdicati ad subiectū: v; ē rō simplr necīa: q;

in subiecto ē cā necessaria pdicati: z qū ad eē: z qū
ad iberētiāz formālē: q; si rō talis iberētie nō sit necīa
sic hētur qū mod²: vt dicēdo. Volūtas vult. Validū
calefacit in quaz subiectis nō includit rō necīa talis in
iberētie. Si vō sumat pdicatio denoiatiua a posteriori
z p accis: ista ē duplex. Quedā ē intrinseca: qdā extrinse-
ca. Intrinseca: qū pdicatu denoiatiū vel illud qd ipor-
tat p ipm: iberet subiecto sic dicēdo. Hō ē alb². Extrin-
seca vō z denoiatiua ē: qū illud qd iportat p pdicatu
nō iberet subiecto formālī: s; alicui ex subiectū: vt di-
cēdo. Lapis ē visus. Et ē notandū q; hic extēsiue lo-
qmur de pdicatiōe denoiatiua. vt v; ipsa non distin-
guīt q; pdicatiōē denoiatiua essentialē: quā sniam hz
Scō. in quolibet. q. 3. vñ illa ē pprie denoiatiua: qū p-
dicatū non includit in cōceptu formālī subiecti. vt exē-
plificat ipse dicēdo. Corpus ē aiatu. Alia enim ipor-
portat p pdicatu non ē de intellectu subiecti: z ideo
notat ipse aliqua q; ibi sunt videnda zc.

Pro declaratiōe pdicatiōis idēti-
ce: ē aduertēduz
q; pdicatio idētica ppria hz duas cōditiōes: qū vna ē
q; cōiter sit i abstracto: sic q; abstractū pdicat d abstracto:
z h; loquēdo de pdicatiōe idētica vt distiguīt q; for-
malē pdicatiōē: siue sit formālī qditiatiua: siue de-
noiatuē vt dictū ē. Alia cōditio idēticē pdicatiōis ē q;
qūlibet extremū ipm vel aliter tm ē infinitū pmissiue
vel actuali z ppositiue: z ita ista pdicatio idētica nō sit
nisi in trāscēdētib² qbz pōt cōpetere īfinitas itēsiua: v;
in diuinis vbi sunt pdicata actuali īfinita. Exēplū pzi-
mi. vt dicēdo. entitas ē veritas: vel humanitas ē enti-
tas. In pma vtrūq; extremū ē trāscēdēs: z īfinitū p-
missiue. In scōa alterū tm ē qūlibet istaz verificat per
idētitatē realē extremoz p se sic qd pdicatu idē reā-
liter subiecto. Et qū oīs ppositio affirmatiua sit vā
pp idētitatē pdicati ad subz) p tāto iste dicte ppōnes
erūt vere. Exēplū scōi de pdicatiōib² diuinis. Eētia
diuinā ē bonitas: vel eētia diuinā ē paternitas. In p-
vtrūq; extremū ē īfinitū actu. In z^o alterū tm: q; nul-
la relatio i diuinis ē formālī īfinita s; solū idēticē. i. p-
pter idētitatē relōnis realē ad eētia diuinā tanq; ad
funda^m. Vñ ē aduertēduz q; in his q; sunt īfinita sic:
sit pdicatio idētica: q; rō idētificatiōis realis ē. Vel 3°
aliqd in quo illa q; sunt idē reālī quēniūt (quēadmo-
dū aial z rōnale vtrūq; ē idē reālī: q; quēniūt in hoīe
in q; ambo sunt īsepabilia: q; si abstrahant ab isto 3° nō re-
manēt eadē: q; ab eis tollit rō idētificatiōis realis. f.
ipm 3°. Et pp h; negat ista: aialitas ē rōnalitas: q; ista
duo i abstracto nō ampli² cōcernūt aut cōnotāt ipz 3°: i
q; quēniūt s; abstrahunt ab oī cōnotatione ipm: z pp h;
remanēt distincta: z ppositio cōstituta ex istis ē falsa.)
Alia rō idētificatiōis realis ē īfinita vtriusq; extremi p
pōnis vel alteri² tm: z h; vel pmissiua v; actualis: q; īf-
initas itēsiua ex se z ex nā sui hz qd idētificet sibi vel ex-
tremo cui² ē īfinitas: id cui sit cōpossibile vel pōt sibi
iēsse formālī. i. actuali. Et rō ē. q; nō pnt eē duo īfini-
ta reālī diuersa: vt declarā a Doc. sub. p sniaz. di. z. q. 3.
Et i q; 3. q. 5. Vñ qū īfinitū dicat eē ens simplicissi-
mū qd cōpetit sibi trāsit i ei² pfectā idētitatē: q; ē rea-
lis idētitas. Ex quo sequit q; qūcūq; duo extrēa īf-
nita: vel actu: v; pmissiue abstrahāt a 3° (dūmō abstra-
ctio fiat in itētiōib² pmissis z nō scōis) semper extrema ab-
stracta includūt seu cōcernūt ipsaz īfinitatē ex q; īfinitate
remāet rō idētificatiōis realis alteri² extremi ad ipz.
Et h; declarā p h; qū l; ens z bonū snt idē reālī in
hoīe: si tm abstrahant ab ipso p noia pma; itentionū q;
sunt entitas: z bonitas: z formē ista ppō: entitas ē bo-
nitas ista adhuc ē vera p idētitatē: q; adhuc extrēa sūt
īfinita. Licet si abstraherent p noia scōdaz itentionū

Doct. sub. i
p di. z. q. 3.
z q; 3. q. 5.

Ar. i.

in qua abstractione figi
abstracta ab oib² suis p
intrinseca q; sunt finita
ppō affirmatiua nō est
entis est rō bonitatis. Nā
intentionis quēadmodū
sa: q; nō remanet i extrēis
aliter: s; pcedunt extrēis
h; p noia scōaz itentionū
Circa hoc
pdicatu nō includat p se
s; p h; abstractū abstrahit
ab oī habitudinē ad ipā īf-
occurbat ipā z notatū
ab omni tali cōcernētia z
ficari p ipm: neq; suppon-
duntur in ipso sbo in p m
telligētiā de mente Doc.
cū pmi modi nō se hēat
additiōē ad ipz pdicatu
sub. in. 3. meta. z i alijs lo-
alitatib² q; sbm se hz vt te-
milit negat ista humanitas ē
se hz p additiōē ad pdica-
tate humanitas addit qd
humanitas est 3° entitas
tūtib². Et p hoc q; pdic-
sunt oīno idē: iō remanet
humanitas vltiatē abstrac-
de lepra eo mō q; loquit² Ar.
tm cōnitas. Et si dicat²
istā: vt alias dictū ē. For. est
sponz est sup² in 2° arti.
do quo totū ppositū disti-
Pro declara
malitē aditēduz q; pdicatu
me formālī z iberētiā i
formālī: p modū qualificā-
(quā acc² z qūtas snt idē.
ca de quali. vbi vult q; oī
q; est actus essentialis cōstitui
pōt duplex pdicatio form-
minatiua que est respectu
diac² accidentalī seu accidē-
formālī quid dicituā que
modū actus essentialis esse
pmi. vt hō est alb² vel hō est
plū scōi. hō est rōnalis. Et
pdicatu mō pdicadi nō p-
predicat de sbo ultimate a
accipiat in esse quid dicituā
ipm includunt additiōē
scribit ab oib² posteriorib²
sunt pcedēs ppositio talis
sit p pmi modi. Et h; duo
Doct. sub. q; habet in p sniaz
stanzas: q; oēs excludit z h;
ipm snt dū pdicta. z ideo i
q; p plogismū expōitiōē
tū būs regule de subiecto
quēdo. Dic pater generat h;
ter. q; h; eētia generat. oc-
fis. Et ad h; mōdū est: q; si
rū ma est de necessario: z al-
mā excludit de cōgenti: vel
ex ma pmissa formalī: z ex al-

in qua abstractione significatur rōne & quidditatē eē abstractā ab oib⁹ suis posteriorib⁹: & ex pñti a modis intrinsecis q̄ sunt finitas & infinitas in ista abstractione ppo affirmatiua nō est vā. Ut dicēdo ratio formalis entis est rō bonitatis. Nā ly rō formalis est nomē scde intētionis quēadmodū est definitio. Et pph ista ē falsa: qz nō remanet i extremis rō idēificationis vni⁹ ad alter: s; pscidunt extrema ab ipsa. Et ista abstractio q̄ sit p noia scdaz intētionū est vltima que fieri possit.

Circa hoc

qđ dī: qđ de sbo vltimate abstracto nō pōt pđicari aliqđ pđicatu nisi icludat p se p mō i sbo. Est aduertēdū qđ s; vltimate abstractū abstractū ab oib⁹ suis inferiorib⁹ & ab oī habitudinē ad ipā inferiora. Ita qđ sicut in creto cernēbat ipā & cnotabat: ita in abstracto abstractū ab omni tali cernētia & cnotatiōe: & vt sic nō pōt verificari p ipis: neq; supponere: sed tñ p hīs que includuntur in ipso sbo in p mō dicendi per se: qđ tñ est intelligēdū de mente. Doc. sub. qđ s; respectu illi⁹ pđicati pñmī modī nō se hēat vt totū respectu ipi⁹: vel p additiōē ad ipz pđicatu. pp p^m negatur ista a Doct. sub. in. 3. meta. & aliis locis qđ plurib⁹: humanitas ē aialitas: qz s; se hz vt totum: & pđicatu: vt pars. Si mlti negat ista hūanitas ē aialitas & rōnālitās: qz s; se hz p additiōē ad pđicatu: qz vltra aialitatē & rōnālitatē: humanitas addit qđ dā 3^m cōstitutū ex vtroq;: qz humanitas est 3ª entitas totius distincta a partib⁹ cōstitutib⁹. Et pph hoc qđ pđicatu & s; i his abstractis nō sunt oīno idē: iō remanet ppo falsa. Et ita sequit qđ humanitas vltimate abstracta est tñ ipā: & tñ verificat de seipsa eo mō qđ loquitur Auicē. 5. meta. Equitas ē tñ eqnitas. Et si dicat Cōmē. 7. metaphys. cedit ista (vt alias dictū ē) for. est aialitas & rōnālitās. Et Responz est sup⁹ in 2° arti. partiali. s. pcedēti. tractādo qđo totū cōstitutū distinguat a partib⁹ suis ex nā rei.

Pro declaratiōe

qđo adiectiuū & vbi pđicat formalit⁹ aduertēdū qđ pđicari formalit⁹ ē pđicari p mōz forme isomātis & inherētis in qđā adiacētia & inherētia formali: & p modū qualificātis vlt⁹ qđ qualificātis: & ita (quū act⁹ & q̄litas sint idē. vt est de mēte Ap. 5. meta. ca^o de quali. vbi vult qđ dīa in sba vnomō est q̄litas q̄ est actus eēntialis cōstitutū p ipsam. Scdm hoc pōt poni duplex pđicatio formalis. vna est formalis denominatiua que est respectu pđicati qđ predicat p modū act⁹ accidentalit⁹ seu accidentalit⁹ qualificātis. Alia ē formalis quidditatiua que ē respectu ei⁹ qđ pđicat p modū actus essentialis essentialit⁹ qualificātis. Exēpluz pñmī. vt hō est alb⁹ vel hō est risibilis: vel hō gñat. Exēplū scđi. hō est rōnālis. Et hō cludit qđ qñ termin⁹ pđicatu ex mō pđicadi nō pōt pđicari nisi formalit⁹: si predicat de sbo vltimate abstracto (quū tale s; tñ accipiat in esse quidditatiuo: & quo ad illa tñmō que i ipso includunt additiue: qz i ista abstractione circūscribit ab oib⁹ posteriorib⁹ & ab oib⁹ his que sibi in sunt p accidēs) ppositio talis formalis nō erit vā: nisi sit p se pñmī modī. Aduertēdū tamē qđ ista regula Doct. sub. qđ habet in p sñiaz dist. 5. q. 1. hz multas instantias: qđ oēs excludit & soluit. Fran. de Mayronis i p sñiaz dist. pđicta. & ideo ibi videas. Aduertēdū qđ p syllogismū expositoriū videt posse cludi cōpositū huius regule de subiecto vltimate abstracto: sic arguēdo. Dic pater generat hec essentia diuina ē hic pater. qđ hec eēntia generat. clusio videt sequi ex pmissis. Ad hō vidēdū est: qđ sicut ex duab⁹ pmissis: quā rū vna est de necessario: & altera de otigēti nō sequitur nisi clusio de otigēti: vel qđ hēat exponi p otigēs: ita ex vna pmissa formali: & ex altera idētica nō sequit nisi

clusio idētica: vel qđ habeat exponi p idētica: ita hec clusio non hz cedi qđ inferi nisi fm hunc sensum: qđ hec eēntia est id qđ gñat: que ppositio est tñ idētica. Vel dicēdū est qđ syllogism⁹ expositoriū hz reduci ad syllogismū qđ regulat p dici de oī. Aut dici de nullo. Sic qđ pmissis in syllogismo expositorio hnt reduci ad vltimā affirmatiuā vel negatiuā: & sic reducēdo: altera pmissa erit falsa: sic arguēdo. qđ qđ ē h p gñat: eēntia est hic p: igit essentia gñat: maior ē falsa: qz qñs cōcedat qđ essentia sit hic p idētica. non tñ cedit qđ essentia gñat: qz ista est tñ formalis. Quid sit aut syllogismū regulari per dici de omni: vel dici de nullo videndum est in primo priorum.

Pro declaratiōe

pdicationis essentialis est aduertēdū qđ pđicatio essentialis ē illa in qua denotat cōsbalitas & origo extremorū ipsius: qđ cōsbalitas nō est nisi idētitas numeralis nāe & essentie: & cū in duobus suppositis nō possit esse aliqua vna sba numero siue eēntia nisi in diuinis suppositis: quorū vñū originatur ab alio: ideo ista pđicatio essentialis repit rñmōdo in diuinis: & ita ista pđicatio ē eēntialis: dicēdo filius ē de essentia patris. Cuius sensus est filius originat a patre: vt cōsbalis. Et qđ ly d. nō tñ importat habitudinē pñcipii originantis verum ē cōsbalitatez pñcipii ad pñcipiatū. aduertēdū qđ ly. de. distinguat ab ista ppositione ex. 3. Aug^m. vt recitat magister in primo sñiaz rū. di. 36. Unde ly ex. importat tñ habitudinē cāe efficiētis: & non importat cōsbalitatem cause ad cāum seu pñcipii ad pñcipiatū: ly de. importat vtrūq; vt dictū est. Et ppter ea cedit qđ creatura est ex deo: & nō concedit qđ sit de deo fm eūdē Augustinū ibidē. Vñ fm ipm oēs qđ est de aliquo est ex illo: & non eō: & hoc capiēdo istas ppositiones fm earū pñiaz significatiōē: sed capiēdo large & extēsiue istas: vna qñq; p alia accipit que due ppositiones extēsiue accepte nō tñ importat habitudinē cāe efficiētis: seu pñcipii originantis: verū ē habitudinē cause mālīs: & quū in diuinis nō ponat mā nec quasi mā: tñmōdo ibi importat habitudinē pñcipii originantis: sed vltra hoc ly de. importat cōsbalitatē quāz non importat ly ex.

Aduertēdū qđ cedit ista ppositio. filius est filius essentie in cōstructione intrāstīua: vt ly filius. cōstruit cū suo casuali intrāstīue sic qđ non denotet aliud p ly filius: & suū casuale cū quo cōstruit: & tunc est sensus: filius est filius essentie: hoc est filius est filius qui ē essentia: & nō cedit qđ sit essentie filius absolute: qz tūc notaret qđ essentia esset correlatiuū filij: qđ est falsū: qz essentia s; Aug^m. 7. de trini. ca^o. 3. ad nihil refert qz hz ipse qđ sit essentia diceret relatiue ad aliud: iā nō esset eēntia. Probat ē tñ rōne qđ essentia nō possit referri: qz oēs qđ refert ad aliud distinguitur realiter ab illo (quū ad relōnē realem tria requirant. v3. extrema realia: realis distinctio extremorū: & qđ posito vno extremo rū: ex nā ipius insurgat habitudo ad reliquū necessario: vt hz Sco. in primo sñiaz rū. di. 31. q. 1.) Sed essentia nō distinguit realiter a filio neq; ab aliqua diuinarū pñonarū. igit non pōt esse correlatiuū filij. Ulterius cu3 gñare non possit cōpetere essentie abstracte a suppositis sequit qđ non poterit esse correlatiuū filij.

Pro declaratione

vnitatis aduertēdū qđ grad⁹ vnitatis p aggregationē & totius cōpositi p accis: differunt: qñ vñū p aggregationē non ponit ordinē eēntialem inter partes ipsius. Nā ordo inter ptes cumuli vlt⁹ acerui est ordo situale: aut fm sitū: qui ordo ē simplr accidentalit⁹: & nō est ordo insurgens de necessitate ex nā partiū ordinatarū: qz illa ps que est prior fm sitūz

c. pmo.

Doc. sub. i.
3° met. q.
vnica.

Aui. 5. me.
ca. pmo.

5° met. tex.
cōmen. 19.

Doct. sub. i.
p^o di. 5. q. i.

Aug. 7. de
trini. c. 3.

Sco. i pmo
di. 31. q. i.

Tractatus formalitatum

7° me. tex.
cōmen. 4.

Aristo. 7.
me. te. cō.
15.

Do. sub. in
p^o dist. 2. q.
et. circa fi.

poterit eē posterior. Et ulterius quolibz pars ē simplr
in actu: z vna nō ē potētia respectu alterius: aut etiam
actus. Unū aut p accis iporat duo. v3. ordinē eēntia.
lē inter partes: qui ordō ē ex nā ipaz partiu3: q3 suba
ex nā sui: z necessario vel prior accidēte: ex. 7. me. tex.
cō. 4. iporat etiā iformationē vnius ptis ad aliā. sic q3
vna ē actus in formā aliā vt potētiā z tñ q3 talis act^o
est accidētalit respectu illi^o qd ē po^o: qd nō respicit ta
lem actū per se iō actus z po^o in istis faciūt vnu p acci
dens: z hoc ē qd inquit Ap. 7. meta. tex. cōmen. 42.
Ubi h3 q3 hō albus: idē ē vnus: q3 homini inest albe
do. Et differētia etiā ē inter vnum per accidēs: z vnu
qd ē cōpositū per se z essentialē. Nam tale vnus vltra
ordinē eēntialē ipaz partiu3: z vltra hoc q3 vnū ē act^o:
z reliquū potētia: addit pteitātē actus: z pteitātē po
tentie: sic q3 potentia ipsius cōpositi per se z essentiali
ter respicit suū actū per se: qui ē actus substantialis. Et
vltra hoc tale vnū per se cōpositū addit tertiā eēntiatē
realiter distinctā a partibus cōponētib3 simul sumptis
vt ē de mēte Ap. 7. meta. tex. cōmē. 15. Et etiā diffe
rētia inter vnu per se: z vnu vnitatē idētitatis seu sim
plicitatis: qm tale vnū includit h3 pfectā idētitatē z rea
litatē: qd qd sibi cōpetit: z in tali vno nihil h3 rōnē potē
tiē respectu alterius: s3 oia trāseunt in pfectā idētitatē
alterius. cū qua tñ vnitatē simplicitatis stat distinctio
formalis: sic q3 illa q3 sunt vnus vnitatē simplicitatis
sunt vnū realiter: nō tñ formaliter. Et ratio est q3 idēti
tas realis in tali vno vnitatē simplicitatis nō cōcludit
repugnātiā ex terminis z dictionē: quēadmodū idēti
tas formalis in tali vno: qd declarat. Nam relatio tran
sit in pfectā idētitatē fundamēti: z idē pōt realiter esse
ad se z ad alterē: z ita ad se: z nō ad se. Ad alterē: z non
ad alterē. Neq3 ista sunt formalr dictiones: (q3 nō sunt
h3 idē z fm eandē formalitātē: sed quātū ad formalit
tatē fundamēti: cōpositū ex relatiōe z fundamēto est
ad se: fm formalitātē relatiōis ad alterū: q3 cū ista
idētitatē reali saluat rō formalis vtriusq3: z distinctio
vnius ab altera: sic q3 ratio relatiōis nō ē ratio funda
menti. Sed q3 idē formalr z quidditatine fit ad se z
ad alterū h3 implicat dictionē q3 fm eandē formalitātē
z rōnē formalē idē eēt ad se z non ad se. Et fm h3 dixit
Ap. 4. meta. tex. cō. 26. q3 illi q3 dicebāt oia apparētia
esse vera faciebāt oia ad alterū: nō solū idētiē z reali
ter seu denotatiue: verū etiā formalr: z fm suā quiddi
tatē: q3 vnū qd3 ens fm suā qdditatē z nām habuif
set relatiōē z sensus z opinionē: q3 fuisset tale forma
liter in se quale apparebat sensui z opiniōi. Et ulter^o
est differētia inter vnitatē vniōis: z vnitatē idētitatis:
qm vnitās vniōis semp p̄supponit distinctionē actua
lem extremoz siue formalē siue realē. Nam quū vniō
fit relatio actualis p̄supponit extrema in actu: z quū
fit relō realis vel ex nā rei: p̄supponit extrema sic eē
distincta: qm realitas z actualitas relatiōis ē ex actua
litate z realitate extremoz. Ex quo sequit^o vbi ē tñ
vnitās vniōis excludēs vnitatē idētitatis vnū extre
moz nō ē idē alteri: neq3 realr: neq3 formalr: q3 vnitās
vniōis ē in vno per aggregationē: z in vno cōposito
p se aut p accidens. Et vltima vnitās que videt^o eē
maxima supra oēs vnitates p̄dictas ē vnitās seu idē
titas formalis que sic describit^o a Doc. subti. in primo
sentētiar. dist. 2. circa finē Idētitas formalis ē eoz:
quorum vnū includit aliud in sua ratiōe formalis: z in
primo modo dicendū per se: z isto mō fm Doc. subti.
inferius ē idē formalr suo supiori z nō econtra. Quia
si bene notet^o dictū Doc. diffiniētis idētitatē formalē
apparet hoc esse verū qd dictū ē: q3 dicit. voco autē
idētitatē formalē vbi illud qd est idē includit illud cui
sic ē idē in rōne sua formalis: z p se pmo mō: z ita (quū

inferius includat suū supius: z nō econtra) sequit^o ppo
sitū. Et in rei veritate male senserūt sic opinantes z
attribuentes hāc demētiā Doct. subti. Et aut fit fal
sum q3 inferi^o fit idē supiori declarat^o: q3 certū ē si q3
inferius accidit suo supiori fm q3 cōiter dicit^o: sed illud
qd accidit alicui extraneat a sua rōne formalis z est eē
illam. Igitur inferius nō est idē suo supiori. Et
cōfirmat hoc: q3 illud nō est idē sic formaliter alicui
qd nō est de rōne illius: q3 fm Sco. in. 4. di. 12. q. 1. et
in. 7. meta. q. 1. esse idēz formalr alicui est eē de eēntia
eius. Inferius nō est de eēntia superioris s3 econtra.
igit^o zc. Et si tu dicas q3 inferius est de eēntia supio
ris: q3 includit ipsū supius. Et cōtra q3 certū ē q3 infe
rius addit aliquid ad supius qd extraneat a rōne for
malis ipsius. Igitur inferius saltem quantum ad illud
nō est de rōne superioris. Et cōfirmat^o. q3 quādo ali
quid est quoddā cōstitutū ex aliquib3: quoz vnus est
extra aliud formalr: illud totū nō est de eēntia alteri^o
partis: inferius ē hñd^o respectu superioris. igitur zc.
Propterea dicendū est q3 idētitas formalis est du
plex: quedā est mutua: quedā non mutua. Primo mō
est inter illa: quoz vnū idētificat alteri formalr z econ
tra. Sicut est inter boiez z aial rōnale. q3 sicut aial ra
tionale est idē formalr homini: sic econtra: z qdlibet
istoz idētificat alteri per p̄p̄iā idētitatē formalē
sibi formaliter inexistētem. Alio mō capitur idētitas
formalis nō mutua: z est inter illa: quoz vnū est idēz
formalr alteri: q3 alterū est idēmi sibi tali idētitate: eo
modo quo loquit^o Ap. 5. meta. ca^o de ad aliquid. q3 sci
bile refert^o ad scientiā: q3 scientia refert^o ad scibile. Un
h3 Ari. hec verba. Sed3 numerū quidē igitur z poten
tiā dicta ad aliquid oia sunt ad aliquid: eo q3 ipsū qd
est alterius: dicit^o ipsum qd3 sed nō eo q3 aliud ad id:
mensurable vero z scibile z intellectuale: eo q3 aliud
ad ipsū dicit^o: ad aliquid dicunt^o. nā intellectuale ali
quid significat qd ipsū intellectus ē. In qua snia vult
Aristo. q3 quēcūq3 referunt^o fm numerū: idēst modo
vnius z multitudinis: z quēcūq3 referunt^o h3 potētiā:
hoc est mō potētie actiue aut passiue: oia sunt ad ali
quid eo q3 qdlibet tale inquātū tale est alterius: h3 est
dicit^o ad alterū. Ita q3 per suā relatiōē sibi formaliter
inexistētem est alterius hoc est ad alterū dicit^o: sed nō
est alterius: eo q3 aliud ad id h3 est nō dicit^o ad alterū:
q3 aliud dicit^o ad ipsū: sed fm se est alterius: z ad al
terū. Oppositū aut^o est in mēsurabili z scibili q3 fm ipm
dicunt^o ad aliud: q3 aliud ad qdlibet istoz dicitur. z est
tex. 20. cōmen. 5. meta. Ex quo possumus elicere istaz
conclusionem: q3 eozum que referunt^o: quedā referunt^o
tur formaliter: hoc est per relatiōē formalem sibi for
maliter inexistētem: quedā referunt^o tantū termina
tiue: q3 s. termināt relatiōē aut depēdētiā in alio. Quo
modo dicit^o Arist. q3 scibile refert^o ad scientiā: q3 termi
nat relatiōē z dependentiā ipsius scientie. Hoc modo
etiā dicit^o Scotus q3 deus refert^o ad creaturam tñ ter
minatiue: q3 termināt depēdētiā creature sine omni
respectu rei z rōnis in ipso: vt h3 ipse in primo senten
tiar. dist. 30. q. 1. Applicādo ad ppositū aliquid est idē
formaliter alicui tantū terminatiue: z aliquid est idēz
formaliter alicui idētitate formalis sibi formaliter in
existēte. Primo modo inferius est idē formaliter
superiori. Secundo modo superius est idē formaliter
inferiori. Scotus aut^o quando describit^o idētitatē
formalē dicēdo: voco aut^o idētitatē formalē zc. dicit^o q3
id est idē formalr alicui. s. terminatiue tñ: qm inclu
dit illud cui est idē terminatiue in sua rōne forma
li: z in pmo mō dicēdi p se. Cū qua idētitate formalis
nō mutua stat distinctio formalis ex pre illi^o qd tñ vi
cēt esse idē terminatiue: z nō ex parte illius qd est idē

Scot. i. 4°
di. 12. q. 1. z
in 7° me.
q. 1.

Ap. 5. me.
L. cō. 20.

Scot. in p
di. 30. q. 1.

formalr z actualiter ex se z
Ex quo sequit^o q3 vniē eēnt
diutius p̄p̄e dicunt^o eē idē
z nō econtra. Quis oppositū
tū. Et dū tendit^o in q3 idē
bus modis. Vno^o p̄p̄e ali
malis p̄p̄e sumpta est inte
ptu formalis alteri^o: z in ip
titas formalis large z ipso
venit^o in aliqua qdditate
potius dicit^o in formalitate
formalis aut qdditatina. P
for. z Plato nō sunt idē form
ptu formalis alterius: z mō
q3 sunt idē in formalitate z
notādi
Alterius nō iclu
nā nō est idē formalr acci
tam ex additōe: vt vult A
is. Cū p̄o rāto aliquid dicit^o
traneat a rōne eius formalis
formalr accit^o cadit in disti
ita dupl^o substantia vbi additū
tellectu eius. Tñ q3 nō faci
per accis: z hoc q3 substantia
accit^o: nec accis est per se
sed solū actus substantialis de
cū ad per se po^o. Et si tñ
entia: nifi q3 entis. ex. 7. me
ferat^o q3 substantia fit causa for
accit^o. Et dicit^o q3 h3 q3
entis z non alicuius cause for
ter quodlibet causatum est il
causa: non tamen sequitur q3
nō formalis intrinseca effecte
do z habundō ad talem caus
Pro intelligē
attributā ē aduertēdiū q3 sic
litas ē de rōne qdditatina ho
formalē eius quidditatina: sic
ē rōnem formalē essentie di
retur intellectus caderet in d
Doc. subti. in quolibet. q. 1. z
Quod dictū est de intellectu
dicendū est de rōne volitiui
quint^o: z ita intellectus z volit
bua in diuinis: q3 nō sic disti
na diuina: q3 admodū vnitat
entis: z hñd^o que p̄p̄e videt^o
na eēntie diuine z in nobis
Pro declarat
supius aliquat^o dictū fit: est ac
dicat^o a forma: nō vbi a forma par
aliqd h3 ē qdditatine: talis a
formale quo aliquid est adeq
tatiue: quedā vero ē p̄
res h3 esse quidditatum par
mi cōceptus formalis diffinit
pli: aial rōnale respectu homi
adequate homo est homo: par
est aial: rationale est illud
modet^o h3 ē quidditatum par
Ap. 7. meta. tex. cōmen. 33. U
nitiōz partes: z sicut tota rō
tes rōnis ad partes rei. Diffini
adequate diffinitio vel impo

formali & actualiter ex se & per relatione ei⁹ formale.

¶ Ex quo sequit^r q^d dicit^r eⁿtiales & q^dcuq³ p^rdicata q^d dicit^ria p^rprie dicunt^r eⁿ idem formali ip^sis o^stitutis: & n^o eⁿc^otra. Cuius oppositū dicit^r cōpositor formalitatu. **¶** Aduertendū tñ q^d identitas formalis capif^r duo bus modis. Uno^o p^rprie alio^o improprie. idēitas for malis p^rprie sumpta est inter illa quoz vnū ē de cōce ptu formali alteri⁹: & in ip^so includit^r p^rse in p^r mō. Idē itas formalis large & improprie sumpta ē inrer illa que oueniūt in aliqua q^ddditate & formalitate: q^d idēitas potius dicit^r in formalitate & q^ddditate q^d denominet^r formalis aut q^ddditatu. Primo mō sumēdo idēitatē for. & Plato nō sunt idē formali: q^d vnū nō est de cōce ptu formali alterius. 2° mō p^rit dicit^r eⁿ idēz formali q^d sunt idē in formalitate & quidditate specifica.

¶ Alterius notādū ē pro intellectu: q^{uo} suba nō includit^r q^ddditatuē i accēti: s^c stātia nō est idē formali accēti: q^d accēti diffinitur per s^cam ex additōe. vt vult **¶** 2. 7. meta. tex. cōmē. 17. & 19. Vñ pro tāto aliquid dicit^r additū alteri: pro q^{to} ex traneat a rōne eius formali: & ita quū s^ca sit ex rōnez formalē accēti cadit in diffinitionē ei⁹: vt additūz: & ita dupl^r substantia dī additū accēti. Tum q^d nō est in tellectu eius. Tuz q^d nō facit vnū per se cū illo: s^c vnū per accēti: & hoc q^d substantia nō est per se po^a respectu accēti: nec accēti est per se actus respectu substantie: sed solū actus substantialis determinat^r ad substantiā: s^c cut ad per se po^a. **¶** Qd si tu dicas q^d accēti nō sunt entia: nisi q^d entis. ex. 7. meta. tex. cōmē. 2. Ex quo in ferat^r q^d substantia sit causa formalis quidditatu ip^sus accēti. **¶** Rūdetur q^d ly q^d est nota causalitatis effici entis & nō alicuius cause formalis. Unde vniuersali ter quodlibet causatum est illud quod est: q^d est a sua causa: nō tamen sequitur q^d illa causa dicatur eⁿse ra tio formalis intrinseca essendi ip^si causato: aut etiz or do & habitudo ad talem causam.

¶ Pro intelligētia q^{uo} intellectus et volūtas nō sunt attributa: ē aduertēdū q^d sicut rōnalitas & intellectu alitas ē de rōne q^ddditatu hois: vel saltē nō est ex rōne formalē eius quidditatu: sic intellectualitas nō est ex rōnem formalē essentie diuine: ita q^d si ipsa diffini retur intellectus caderet in diffinitōe eius: & hoc vult Doc. subri. in quolibet. q. i. & in primo sniaruz. di. 26. Quod dictū est de intellectu seu de rōne intellectu ali: dicendū est de rōne volitui que rōnes ad seinuicē se quunt^r: & ita intellectus & voluntas nō dñr p^rprie attri buta in diuinis: q^d nō sic distinguunt^r formali ab eēn tia diuina: quē admodū vnitas: veritas: & bonitas: sapi entia: & h^omōi: que p^rprie vident^r eⁿ p^rdicata qualitati ua eēntie diuine & in nobis predicant^r vt passioes.

¶ Pro declaratiōe q^{uo} formalitas dicit^r a forma: l³ supius aliquāl^r dictū sit: est aduertēdū q^d formalitas si dicat^r a forma: nō dī a foia partis: s^c a forma toti⁹: qua aliqd h³ eē q^ddditatu: talis aut forma q^d dā ē rō & p^rm^o formale quo aliquid est adequate seu h³ esse quiddi tatiū totale: quedā vero ē p^rm^o formale partiale quō res h³ esse quidditatuū partialiter. Exemplum p^rmi cōceptus formalis diffinitionis: sicut gratia exem pli: aīal rōnale respectu hominis est p^rncipium quo adequate homo est homo: pars tñ diffinitionis: sicut est aīal: aut rationale est illud quo partialiter hō est ho mo: seu h³ eē quidditatuū partiale: s^c declarat^r ex snia **¶** 2. 7. meta. tex. cōmē. 33. Vbi vult q^d rō: id est diffi nitio h³ partes: & sicut tota rō se h³ ad totā rem sic par tes rōnis ad partes rei. Diffinitio autēz est quidditas adequata diffinito vel importat tales quidditates ade

quata. Formalitas igitur sumit^r vel a forma declaran te totam quidditatem rei adequate: vel partialiter.

¶ Pro declaratiōe q^{uo} ista cōsequē tia nō valet. a & b. sunt plura eēntialia. igit^r a. & b. sunt plures eēntie: ad ducit auctor formalitatu q^d ad plurificationē cōsequē tis in aliqua cōsequētia bona & formali nō sequit^r pluri ficatio antecedentis: & adducit exemplum. Videlicet ista cōsequētia est bona: for. est sciens. ergo habet scien tiam: nō tñ sequitur for. h³ plures sciētias. ergo est plu res scientes. A simili ista cōsequētia est bona: hoc ha bet eēntiā. g^o est eēntiale. Sed nō valet a plurificatiōe consequentis ad plurificationem antecedentis. Vide licet a & b. sunt plura essentialia. igitur plures eēntie. **¶** Sed contra istā declarationē instatur: quoniā non arguit^r a simili in ista cōsequētia scda. videlicet in ista. for. est sciens. g^o habet sciētia: q^d in ista arguit^r a concre to ad abstractū: & ab effectu formali ad cām formale. Et in prima videlicet in ista a. h³ eēntiā. ergo ē eēn tiale arguit^r ab abstracto ad cōcretū: & a causa formali ad effectum formale. Similiter in scda arguit^r a po steriori ad prius: & in p^rma eⁿcōuerso. Unde in scda arguit^r ab hoc cōcreto q^d est sciēs ad ipsam sciētia. Cō cretū aut significans formā se h³ vt posterius respectu forme. In prima aut cōsequētia arguitur ab eēntia ad essentialē: quod est posterius essentialē. **¶** Ideo aliter dicendū est ad primā cōsequētia q^d ipsa nō tenet. vide licet a plurificatione consequētis ad plurificationē an tecedentis per hoc mediū: q^d consequēs ē posterius antecēdēte: mō plurificato posteriori non plurificatur p^ri⁹: seu nō est necesse ipsūz plurificari: q^d stante vnita te in p^riori pōt esse pluralitas in posteriori: sicut appa ret in multis. s^c in substantia in accidēte: in causa & cau sato in vniuersali & particulari: vbi stante vnitate cōis & vniuersalis: plurificatur species & particularia. Quū igitur essentialis sit p^rior eo q^d dicitur essentialē nō solū in inferendo: verū etiā in essendo. (Intelligendo eēn tiale in diuinis esse illud q^d imitatur essentialēz diuinā in modo essendi & predicādi: vt declarat Sco. in quo libz. q. i.) Sequit^r q^d si plurificēt eēntialia in diuinis cuz tali pluralitate stabit vnitas essentie diuine. Et ita non valet plura essentialia. ergo plures essentialē.

¶ Pro secūda cōsequētia: notādū est q^d cōcretū denoiatiū signifi cans formā accidentalē significat ipsam formā conno tando suppositum quod habet ipsam formam: q^d sup positum est prius forma: & tale concretū denoiatiuum nunq³ dicitur plurificari ad plurificationē forme acci dentalis: nisi rō suppositi plurificetur: sicut in exēplo de habente plures scientias: nō dicit^r plures sciētes: licet habeat plures sciētias: & h³ q^d cum tali pluralitate formaz accidentalū stat vnitas suppositi habentis for mas: & ita cōsequētia nō valet a plurificatiōe forme ad plurificationē concreti importātis formaz: & cōnotan tis suppositū. Unde arguēdo a concreto denominati uo ad ipsam formā denominantem: l³ arguatur a po steriori ad prius quantū ad formale significatu cōcre ti denominatiui: tñ quantū ad cōnotatum ip^sius con creti: arguitur a p^riori ad posteri⁹: & ita ex duplici me dio negat^r scda consequētia. Tum ex rōne dicta q^d cō cretū importās formā: & suppositū nō plurificatur ad plurificationē forme: nisi ratio suppositi plurificet^r. Tū etiā q^d plurificato posteriori: nō est necesse ip^m prius plurificari. Prima regula habetur a Docto. subtili in quolibet. q. ii. Secunda regula habetur in tertio sen tentiaz. di. 8. q. vnica: & pro parte. q. 2. & c.

¶ Aduertēdū pro declaratiōe distinctio nis inter eēntiā & relationes

L. cō. 17. &
19. 7° me.

7° meta. c.
cōmē. 2.

Doc. sub. i
q³ 13. q. i. & i
p^o di. 26.

Ap. 7. me.
tex. cō. 33.

Sco. in q^{li}
bet. q. i.

Doc. subt.
in q³ 13. q. ii.

Tractatus formalitatum

Aristo. 7.
Thopico.
c. 9.

personales. q. quuz oppositio dictionaria fit p^a z maria
oppositio: vt nūc suppono. Ex tali oppōne habet potis-
sime via ad cludēdā nō idētitatē z distōnē inter aliq.
Et pp^o b docet Ar. 7. Thop. q. ppositio z pblema fa-
cilit destruit p dictionē inuētā in ipso: s3 difficulter con-
struit. Quū aut ita sit: q. eēntie dīne z relōnib^o psonali
bus cōpetāt opposita pūatiue. s. eē cōicabile z icōicabi-
le: z b nullo intellectu cōsiderātē: z opposita pūatiue sūt
dictionaria circa sūm aptū natū. Tū qz sunt immediata
circa tale sūm. Tū ē qz alreuz eoz dīe formalr purā ne-
gationē. Igit fundamēta qd^o hec applicātur: hnt aliqz
distinctionē iter se. Un qūqz alie oppōnes distictē cō-
tra oppōnē dictionaria: addūt aliqd distrabēs z diminu-
ens de rōne oppōnis z repugnātie. p3 de pūatiōe z ha-
bitū q addūt positionē sūi determinati: p3 de dīis z
relatiuis q addūt positionē in utroqz extremo: z sic di-
strabūt a vā repugnātia: z ita (quū oīs oppositio inclu-
dat oppōnē dictionaria: z p tāto oīs opp^o ē oppositio z
rūpnātia i qstū eā includit. z ex pnti sit cā eēndi alijs:
vt sint opposita) sequit qz sic alie oppōnes cludūt di-
stinctionē inter extrema (multo magis oppositio dī-
ctoria: z ita (cū eēntie z relatiōi psonali cōpetāt dīcto-
ria. s. eē cōicabile z nō cōicabile: ad se z nō ad se: z b ex
nā rei. s. nullo intellectu cōsiderātē) sequit qz erit aliq di-
stictio iter eēntiā z relōnes: z hec ē nō realis: neqz eēn-
tialis: igit fōialis z ex nā rei. S3 obiciit qz oppositio
dictionaria nō sit maria oppositio: qz i fēri^o ē pfecti^o supio-
ri: qz addit ad ipz: sic hō ad aīal. g. si dīctio ē supior ad
oēs alias oppōnes: qz includit in eis. g. alie oppōnes
erūt maiores. Rñdēt. aliqz cōtingit qz inferius vī
includēs addet aliqd distrabēs a rōne supioris inclusi:
sicut color includit lucē: z oīs color est lux: z nō est co-
lor ita pfecta lux: sicut lux in seipsa ita in proposito: oīs
oppositio addit ad dictionē additionē distrabentē z a
maxima repugnātia: quēadmodū exēplificatuz est su-
perius de pūatione: contrarijs: z relatiuis.

Aug. 7. de
tri. c. 2. de
magnis et
multoma-
gis. c. 6.

Pro itelligētia auctoritatis Aug. di-
cētis qz alio pater ē:
z alio pater est pī. Est aduertēdū qz eēntia diuina ē pī-
cipiū formale: quo vnū qd^o in diuinis h3 esse simplr:
qd nō tñ est verū de suppositis. verū etiā de oib^o alijs.
S3 pīnitas aut relō psonalis ē pīncipiū formale quo
suppositū ē suppositū. Ex quo sequit qz si qrat de pīci-
pio quo pī est: z h3 ē qdditatiū. Rñdēt qz pater per
eēntiā h3 ē quidditatiū: z eēntiale. Sed si queratur
quo pater est pater: z h3 ē suppositale. Rñdēt qz pa-
ternitas est pī. Ex quo inferē distinctio formalis in-
ter ista. s. inter pīnitatē z eēntiā: qz illd qd est pī^m quo
formale in supposito respectu eē eēntialis: distinguē
ab eo formalr qd nō est sic pīncipiū quo. Sed eēntia z
pīnitas sunt b^o: qz respectu alicui^o eē eēntia est quo:
respectu cui^o nō est pīnitas: z ecōtra. g. zc. Ulteri^o
aduertēdū qz genus z dīa distinguunt plūsqz gñe: qz
genus z dīa in nullo gñe cūeniūt: siue sit dīa vltima
siue nō vltima quelibet dīa est p diuersa a gñe: vt est
de mēte Ar. 3. meta. vt supra allegatū est. z. 6. Thopi.
ca. 8. C. Probat etiā rōne: qz in diffinitōe esset nuga-
tio: qz genus semel diceret rōne sui: z semel rōne dīe
in qua includeret quidditatiue. Igit bis diceret ge-
nus. Et vlti^o nō posset tolli ista nugatio penes diuer-
suz modū cōpiēdi: aut pīcādī eo mō quo dicit qz in
ista. A. est color alb^o euitat nugatio: qz albedo rōne co-
loris dī semel qdditatiue z rōne sui denotatiue: z ita
penes diuersuz modū dīcēdi z pīcādī tollit nugatio.
In pposito aut nō posset euitari bī^o nugatio qm idēz
diceret qdditatiue: qz si exēpli gñā rōnale icludat qd-
ditatiue aīal: si dicat. hō est aīal rōnale: aīal dīcet quid-
ditatiue de hōie: semel i se: z iterū quidditatiue rōne

6° thopi. c.
8.

rationalis. igitur bis dicetur quidditatiue.

Pro itelligētia quō aliqd ē neces-
sariū: qd tñ ē p acci-
dens. Notādū ē qd dicit Cōmē. p pby. cōmē. 66. vbi
h3 qz pūatio p accīs occurrit ad eē cōpositū: z tñ ipā pū-
uatio ē necessario requisita ad gñationē eius: z ita est
pī^m p accidens cōpositū: l3 necessario requisitum: sicut
est in cōpositōe in re: qz ex aliquo p accidens necessa-
rio tñ requisito: fit z gñatur illud quod ē per se: ita (in
cōpōne intellectuali: z in cōplexis apud intellectum)
per oppositū ex his que sunt p se: pōt sequi illud quod
est per accīs. Quia nō est maior rō qz ex per accidens
sequat per se (dūmodo p accidēs sit necessariū) qz qd
ex per se sequatur per accīs necessarium. C. Pro quo
est notandū qz perfectas propōnis est ex eo qz pīcātū
habet causam intrinsecam in subiecto qstū ad inher-
rentiam eius formalem vt dictū est superius: mō vbi
propositio conuertatur simplr per se non conuertitur
in per se: qz daretur circulus qstū ad cālitatem z de-
pendētiā istius inherētie formalis: qz sicut sūm esset
cā pīcātū isto modo: ita pīcātū eēt cā sūi eodez
modo: z ita circulus in dependentia essentiali.

Lō. pmo
pby. 2° 66.

Pro itelligētia quō in ista propōne
nulla eēntia diuina
distinguit fōialr ab eēntia diuina: ē aduertēdū qz h nlla
fit distributio in termino: vel ē terminū dīcēdo nul-
la eēntia diuina: ppter ea: qz eēntia diuina est termi-
nus discret^o z singularis z magis singularis: qz h hō vel
fortes: qz for. h3 nām qz indiuiduā p aliqd sibi accēta-
le qd ē pīetatis indiuidualis sibi adueniēs: sicut act^o
potētie. Essentia aut diuina est de se bec: z p nihil sibi
adueniēs est singularis: imo est singularitas qdā que
est act^o purus z simplicissimus includēs in se vltimatā
actualitatē. Ex quo sequit qz nō pōt indiuiduari p ali-
ud. nō g distribuitur talis terminus pro suo formali si-
gnificato. Neqz pro aliquo connotato: qz terminus ta-
lis nō est capax distributiōis: quū nihil distribuat nisi
sit vīe: qd opponitur summe singulari: sicut est eēntia
diuina. z ita nō fit distributio in termino in se: neqz ē
extra terminū: qz talis terminus. s. eēntia diuina ē sū-
me singularis. Terminus aut distribuit in se. qz diui-
ditur z numerat in plurib^o qstū ad suum significatum
formale: qz diuisio z numeratio repugnat eēntie diui-
ne. Distributio etiā fit ē terminū: qz terminus distri-
butus nō solum distribuitur qstū ad significatū forma-
lem: verū etiā qstū ad supposita que cōnotat z concer-
nit: que sunt ex significatū formale: z pīuz termini
cōis distributi. C. Ex quib^o oib^o sequit qz syllogismus
in quo accipit ista propō. Nulla essentia diuina distin-
guitur formalr ab eēntia: nō regulatur per dici de nul-
lo. S3 vbi fieret syllogismus qui sic regularetur quēad-
modū eēt iste. Nihil qd est eēntia diuina distinguatur
formalr ab eēntia diuina. Paternitas est essentia igit
zē. Propositio maior assumpta est neganda.

Pro itelligētia quō oīa absoluta cōia
in diuinis hnt pīā
infinitatē: ē aduertēdū qz sicut eēntia diuina ē radix z
fundamētū oīuz pfectionū diuinaz: quū ab ipsa ema-
nēt z pullulēt oēs pfectiōes diuine: vt h3 sco. in quol3.
q. 3. circa finē. ita infinitas qz insequit immediate eēntiaz
diuinā ē radix z fundamētū oīs infinitatis: z ita infinitas
fundamētalis z radicalis ē tñ vna: infinitates aut fōia-
les plurificānt ad plurificationē pfectionū attributali-
um: z sic pfectiōes attributales trāseūt in eēntiā idēti-
ce z reali: z manēt f3 suaz qdditates z fōialitates: sic
qz nō trāseūt i ipaz f3 idētitatē fōiale: ita oēs infinitates
attributoz trāseūt i pfectā idētitatē reali infinitatis eēn-
tie z manēt distictē modalr z ex nā rei. C. S3 hic istur

t. co. i. q. 13.
q. 5.

Primus

identitate z dī-

Pro de

culin q declaratur: quid sit i

multiplex pīetatis: quarum

naturalia durationis: z ali

positas decl

De q loquē

In modū gñe ē vñ qd ē nō

ru in illo. gñe ē qz recessaz z

aliā mōdurant. C. Aduertē dī

sumū i pfectiōe qdā ē i gñe

mū i gñe est aliqd pfectiūm

git vna difficultas. Iste infinitates formales multiplicatae aut sunt eiusdem rationis: aut alteri? non eiusdem rationis: quia nihil vnius rationis videtur posse plurificari in diuinis. ut patet discurrendo per singula. Neque dicendum est quod sint alteri? rationis: quia tales infinitates sunt perfectiones et gradus perfectionum tales quod insequuntur diuersas quidditates: modo sicut plures quantitates molis et extensue sunt eiusdem rationis: ita plures quantitates intensue videntur esse eiusdem rationis. Et confirmatur quia intensio insequens albedinez et intensio insequens nigredinez non videntur esse alterius rationis: illa ad que sequuntur iste intensiones sunt alteri? rationis. Ad id respondetur secundum aliquos quod infinitates iste de quibus dictum est sunt eiusdem rationis. Et quum dicatur. Nihil vnius rationis multiplicatur in diuinis. Respondetur quod verum est quod nullum tale multiplicatur realiter aut formaliter: tamen modaliter et ex natura rei non inconuenit. Et datur exemplum. in diuinis sunt plures similitudines sicut plures equalitates que sunt eiusdem rationis: non obstante quod illa in quibus fundantur similitudines sint alteri? rationis: sicut plures albedines sunt eiusdem rationis: dato quod homo et asinus non sint eiusdem rationis: similiter in homine et in asino sunt eiusdem rationis. non obstante quod homo et asinus sint alterius rationis. Ex quo concluditur quod nihil vnum et idem vnius rationis multiplicatur realiter in diuinis: cum tamen fiat quod multiplicetur ex natura rei: aut modaliter: ut dictum est. Potest et dici quod tales infinitates sunt alterius rationis: quoad modum et quidditates quod insequuntur tales infinitates. Distinctio enim rationis formalis non sumitur nisi a diuersis formalitatibus et quidditatibus. Quum autem iste infinitates non sint quod nec formales nisi quidditate et formalitate eorum quod insequuntur: sequitur quod talis distinctio erit inter ipsas infinitates: quibus essentia suas formalitates quod insequuntur. Et quod sequitur quod quum attributa sint alterius rationis formalis: etiam infinitates formales ipsorum erunt alteri? rationis. que tamen infinitates formales sunt vna infinitas radicalis et fundamentalis. Est et alius dubium: videlicet secundum quod vnum infinitum possit excedi ab alio. Quia certum est quod essentia diuina que est radicaliter infinita seorsum accepta sine perfectionibus attributalibus non est ita perfecta: sicut est simul cum ipsis. Ex quo sequitur quod infinito possit fieri additio. Ad quod respondetur est alias. et dictum est quod essentia diuine infinite nulla sit additio intensue ex additione perfectionum attributalium: quia in primo signo nunc: quo essentia est essentia. continet omnes tales perfectiones virtuales et eminenter (quum iste perfectiones fluant ab essentia tanquam radice et fundamento: et ab ipsa recipiant omnem suam perfectionem: cuius sunt capaces) propter quod essentia diuina sine istis perfectionibus attributalibus est quodlibet istorum virtualiter et eminenter. Ultimum dubium est. quia videtur quod in diuinis possint esse infinite infinitates secundum istam positionem. si quilibet perfectio attributalis est formaliter infinita. Ad quod respondetur. secundum Scotum in. 4. in. 2. di. 13. q. 1. Dicendum quod perfectiones attributales sunt finite numero seu multitudie: licet quilibet in se sit formaliter intensue infinita. et sic patet quod dicendum sit ad hunc articulum.

Scot. in. 4.
di. 13. q. 1.

Quantum ad quartum articulum in quo videndum est de identitate et distinctione reali etc.

Pro declaratione arti

culi: in quo declaratur: quid sit identitas realis: ponitur multiplex prioritas: quarum vna est perfectionis. Alia nature: alia durationis: et alia originis.

Prima prioritas declaranda est prioritas perfectionis. De qua loquitur Aristoteles in. 10. meta. tex. co. 7.

Ari. 10. me
ta. tex. c. 7.

In vnoquoque genere est vnum quod est metrum et mensura omnium aliorum in illo genere etc. per recessum et accessum ad istud primum: omnia alia mensurantur. Et aduertendum quod primum penes quod alia mensurantur in perfectione quod datur est in genere: quod datur est ex genere. Primum in genere est aliquid perfectissimum illi generis. Primum extra

genus est deus gloriosus: de quo habet Comen. comen. palle gato: quod est mensura generis sibi extrinseca tamen. Et sic habet surgit vna difficultas: quomodo deus possit sic esse mensura aliorum quum omnia equaliter distent ab ipso. quia omnia distant diuinitate infinita: et distantia talis non potest esse maior alia distantia infinita: ut patet in celi commento 35. et 8 phisicorum. Ad id respondetur quod licet quilibet perfectio in deo sit formaliter infinita aut saltem radicaliter. perfectio tamen diuina ut imitabilis a creatura non est infinita: quia quilibet creatura imitatur perfectionem dei secundum gradum sibi operentem. Et ex hoc sequitur quod quilibet creatura habet suam proportionem idearum in mente diuina: que est mensura rei ideabilis et ei proportionata. Et per hoc dixit Augustinus. 83. q. 4. 46. Alia ratio deditur est homo: et alia ratio deditur est equus. quod est intelligendum quod habet alia rationem perfectionis imitabilis in deo deditur est homo: et secundum aliam perfectionem et in alio gradu imitabili deditur est equus. Ex quo concluditur quod illa creatura magis distat: quod in minori gradu imitatur aliquam perfectionem in deo: et illa magis appropinquat quod in maiori gradu perfectionali imitatur perfectionem diuinam. Et quum tu dicis: quilibet creatura habet distantiam infinitam ad deum: Verum est accipiendo perfectionem diuinam in se: sed non ut imitabile a creatura: quia licet se sit infinita: tamen creatura non imitatur eam in gradu infinito sed finito. Et accipiendo illam perfectionem secundum illud gradum repertum in creatura: illa est tamen finita: et sic distat a deo distantia finita penes tale gradum quem imitatur. Et quia alia creatura imitatur in maiori gradu: minus distat distantia finita accepta proportionabiliter ad gradum quem imitatur et sic apparet ratio ad difficultatem. Potest et aliter dici quod perfectiones in deo continentur perfectionibus specificis creaturarum: que licet in se sint infinite: tamen vna ex sua ratione formali et circumscripita infinitate est perfectior alia. sicut forte actualis in deo est perfectior simplicitate aut necessitate: et ratio volitui vel voluntatis est perfectior ex se ratione intellectui. Quo statu potest dici: quod licet quilibet creatura distet in infinitum a deo: accipiendo perfectionem sibi correspondentem formaliter infinitam: non tamen distat in infinitum quilibet creatura: accipiendo perfectionem tales simpliciter circumscribendo per intellectum propriam infinitatem. et tunc illa creatura est perfectior: quod imitatur maiorem perfectionem in deo quam illa quod imitatur minorem: que licet infinite sint equalis: non tamen accepte in suis rationibus formalibus.

Aug. 83. q.
4. 46.

Alia est prioritas generationis de qua habet Aristoteles. 9. meta. quod priora generatione sunt posteriora secundum substantiam et perfectionem: et e converso: posteriora sunt perfectione et dicuntur aliquid quod est verum: ubi prius occurrit intrinsece ad esse posterioris: aliter non est verum: quod posteriora generatione sit perfectior quod exemplificat de essentia diuina et attributis. scilicet sapientia bonitate etc. Certum est autem quod essentia diuina est prima entitas in deo via originis. ut habet Scotus in quolibet. q. 1. et tamen non est posterior substantia et perfectione attributis: quum sit radix et fundamentum omnis perfectionis diuine. Dicendum est aliter quod propter Aristoteles habet intelligi in natura tamen limitata: et in eodem genere: ratio primi est quia natura limitata: ex sui imperfectioe semper preedit de imperfecto ad perfectum: et de potentia ad actum: igitur quodcumque est inductum prius ab agente limitato: erit imperfectum respectu posterioris: sed ubi agens sit perfectum: quod primo intendit: primo producit et generat: tamen (quum illud quod est principaliter et perfectius: primo intendatur primo inducitur a tali agente. Et confirmatur hoc. quia agens propter finem primo intendit finem quod ea que sunt ad finem primitate principalitatis et intentionis: finis autem est perfectior his que sunt ad finem: igitur si tale agens sit perfectum: per attingere finem principaliter intentum. Ratio 2^a pro isto primo membro potest esse talis. quicquid posterius aduenit priori in aliquo genere ab agente limitato et imperfecto: non aduenit priori nisi ut perfectior constituat aliquid in illo genere igitur forma posterior adueniens priori per generationem: quum constituat in esse perfectiori habet perfectius esse quam prius.

Scot. in quo
libet. q. 1.

Tractatus formalitatum

¶ Rō secūdi mēbri est: qz certū ē q ad formā sbalez seqrur aliqua q̄litas ⁊ aliqd accīdēs faciens ad forme sbalis cōseruationē: qd accīdēs posterī⁹ adueniēs ē imp fecti⁹ forma sbali: quū nō cōstituat aliqd in eē pfectio- ri qz sit esse qd bz totū cōpositū a forma substantiāli.

Ari. 5. me.
Tex. cō. 48.

Alia prioritas ē pōrtas nāe de q lo- qtur Az. 5. met. ca. 8. pōri dicēs. Pōria fm nām sunt q̄cūqz cōtingūt eē si- ne alijs: ⁊ alia nō sine his. ⁊ ē hec pōrtas iter illa quo rū vni nō repugnat eē aut cōcipi in eē q̄ditatiuo sine re- liquo: lz q̄ncqz pzi⁹ nō possit eē sine alio pp identitatem posterioz ad ipm: sicut sbm nō pōt eē sine ppria pas- siōe: q̄ ē sibi eadē reāl: ⁊ creatura sine dependētia ad deū pp eandē cām: tñ ex sua p se rōne q̄ditatiua nō re- pugnat pōri eē sine posterioz: sicut nō icludit repugnā- tiāz in cōceptu: qz possit pfecte itelligi: ⁊ cōcipi q̄ditati- ue: sine posterioz. Aliqñ dō prius nō pōt esse sine po- sterioz: nō qdē ex nā sui: aut ex cā intrinseca: lz solū ex cā extrinseca: sicut celū qd ē prius nā motu: nō pōt esse sine motu: nō obstat qz ex nā intrinseca sibi nō repu- gnat. Sz hoc est ex intelligentia mouente q̄ necessariō determinat ad motum: qz vt dicit Az. 12. met. tex. cō. 48. Substantiā ipassibilē optimū finē sortitā eē opz ex- timare. Agit intelligentia sortita ē oēm illū finē q̄ bz cō- petere sbe pfecte in eo qz pfecta est: de rōne aut sbe p- fecte ē. vt nō solū pficiat in se: verū ē pficiat in cōican- do suā pfectionē alijs pducēdo: igit istud maxime cō- petit substantiis ipassibilib⁹: sed ista sba nō pōt pducē- aliqd in istis inferiorib⁹ nisi mouēdo. g ista sba ex eo qz pfecta ē: determinat ad motū. Mobile ergo nō se- parat a motu pp cām extrinsecā: nō qz sibi ab intrinse- co sic separari repugnet. ¶ Aduertēdū tñ qz (fm ali- quos) prioritas nāe nō est iter extrema quozū vni sit in aliquo signo nature in quo nō sit aliud: sed tñ ē pre- suppositio huius ab h ita qz ordo nāe est inter illa quo rū vniū supponit aliud. ¶ Cōtra quā opinionē vī eē Az. loco palleato supius in 5. meta. ca. de pōri: vbi vult: qz prius est sepabile a posterioz. ergo pōri (qd vocat ipse fm sbam ⁊ nām) nō repugnabit esse in ali- quo signo in quo nō ē posterius. ¶ Habet eadē sniaz ipse in 7. meta. in pñ⁹ tex. cō. 3. ⁊ 4. vbi pbat pmi- tatem tpiis hoc est nāe de ipsa suba: p hoc qz contingit ipsaz separari ab alijs: ⁊ alia nō ab ipsa. ergo nō tñ est p̄suppositio: verum ē in aliquo signo pōt esse prius in quo nō erit posterius. ¶ Et confirmatur. qz animal ⁊ rōnale hnt ordinem nature: inter que nō tñ est pre- suppositio: sed ordo nāe positius. ¶ Hoc ē arguitur rōne: qz mutatio instātanea nō est sine suis terminis: quum sit habitudo inter terminū a quo ⁊ terminū ad quē ⁊ habitudo seu relatio nō est sine extremis. ergo in eodē instanti tpiis erit terminus a quo ipius muta- tiōis ⁊ terminus ad quē eiusdem: sed ista nō pnt eē in eodē signo nature: qz tunc esset dīctio fm idē in- diuisibile tpiis ⁊ nature. ergo pro diuersis signis natu- re erit terminus a quo ⁊ terminus ad quē. ¶ Qz si tu dicas. terminus a quo est in toto tpe precedēte muta- tiōe instātanea seu gñationē: ⁊ terminus ad quē in instāti vltimo totius tpiis mensurantis alterationē p- cedentē. ¶ Cōtra certū est qz alteratio q̄ est mutatio successiua ⁊ in tpe se bz p accīdēs ad mutationē instā- taneā. ergo remoto eo qd est p accīdēs: remanēte eo qd est p se: nō repugnabit mutatiōi instātaneē eē sine mutatiōe successiua: q̄ ē in tpe. ¶ Et cōfirmat h. qz si de⁹ cāret vniū sbm vltimate dispositū: qd imēdiāie ap- plicaret igit: certū ē qz ignis in instāti pduceret for- mē sbalez in tali sbto vltimate disposito: ⁊ ista generatio eēt instātanea: sine q̄cūqz mutatione successiua cōcomi- tāte. ¶ Hoc videt posse cōfirmari per illud Lōmen.

Ari. 12. me.
Tex. c. 48.

7. me. tex.
cō. 3. ⁊ 4.

in. 4. physico. in Lōmē. 129. vbi bz: qz sunt aliq muta- tiones q̄ fiunt in instanti vt illuminatio totius orizon- tis a sole ⁊ totius domus a cādela: ⁊ vlt q̄cūqz factio rei gñate. Et postmodū querit: quō se hēant mutatio- nes in tpe ad istas mutatiōes. Et dicit qz trāsmutatio dī equiuoce de trāsmutatione per se: sicut est altera- tio: ⁊ de gñatione q̄ est finis trāsmutationis. Ex quo vult concludere qz gñatio: lz sit finis trāsmutatiois suc- cessiue ⁊ in tpe: nō tñ est per se talis trāsmutatio: lz ei quāsi accīdētāl coniuñgit. De hac mutatiōe in nō tpe ē loquit Lōmen. in pmo celi. cōmē. cxi. vbi bz qz est aliqua talis mutatio in nō tpe sine alteratione. Ex q̄ bus concludimus qz (cū gñatio nō possit esse sine ter- minis per rationem antedictā) seqrur ppositū qz ter- minus a quo: ⁊ terminus ad quē erunt in diuersis si- gnis nāe. Teneo igit istā cōclōnē quāz inducūt rōnes adducte. ¶ Pro cuius intelligētia notandū est pmo qd ppositū est superius in diuisiōibus entis. v3. qz or- do nāe quidā est ordo positius inter extrema: qdā ē ordo priuatiu⁹. ¶ Notandū est scdo qz ordo nāe qdā est ordo eēntialis: ⁊ iste semp ē inter distinctas eēntias ⁊ nās: qz ordo vt dicit Scotus in quolibet. q. 4. semp ponit impfectionem ex pte vnius extremi. v3. poste- rioris: qz semp tale posterius depēdet eēntiāl a prio- ri. Dependētia aut est preexigētia huius ab hoc in al- teritate nāe: q̄ depēdentia ex pte dependentis arguit impfectionē. Et hoc est quod dicit nōnulli Scotiste: qz ordo nāe dicit duo: quozū vniū est p̄cessus poste- rioris a prior: aliud est p̄suppositio huius ab h ⁊ quā- tum ad primū ordo nāe importat impfectionē in alte- ro extremo. s. in posterioz. Dicendū tñ qz ordo nāe non semp est ordo eēntialis depēdentie: sic qz poste- rius eēntiāl depēdeat a prior: qz ordo eēntialis nāe est inter spēs positas sub eodē gñe: ⁊ tñ vna spēs non depēdet ab alia eēntiāl: qz depēdet ab alio in esse: in aliq genere cāe depēdet. Ex quo sequit qz vna spēs esset cā alterius spēi sub eodē genere. Neqz pōt dici qz species pfectior dicat eē cā finalis respectu alterius: qz cā finalis est illud grā cuius agens agit: lz agens pducens afinū non pducit pp equum: aut p- pter hominē. igit zc. ¶ Sz cōtra hoc arguit: qz Az. scdo phy. dicit qz nos sumus quodāmodo finis oīum gñ homo est finis afini. ⁊ per oīs vna spēs perfectior est finis alterius: cuius oppositū tu dicis. ¶ Posset p- habilitate dici qz duplex est finis. vnus est q̄ est cā fina- lis. Alius est finis attingendus p operationes. Az. lo- quit qz sumus finis attingendus: nō aut finis: qui est cā finalis. Qz vt dictū est: afinus non est pductus ab agēte ppter hominē: lz opatio eius sit ppter hominē ⁊ h nō est contra determinatā. ¶ Alius est ordo nāe eēntialis dependentie: ⁊ de isto est verū qz posterio- depēdet i eē a prior ⁊ p̄gredit a prior vt a cā: qz nō est imaginabile qz posterius i esse depēdeat a pōri ⁊ in nullo genere cāe sic depēdeat. ¶ Distinguit tñ Frā- ciscus qz est ordo nāe. qui est inter nās: vt dictū est p- us: ⁊ iste pōt esse vel eēntialis depēdentie vt dictū ē vel eēntialis eēntie ⁊ perfectionis sic qz pri⁹ exce- dit in aliqua perfectione ipsuz posterius. Ali⁹ ē ordo sz ipsuz qui est inter nāles perfectiones: sicut est iter sensuz ⁊ intellectū: ⁊ inter intellectum ⁊ voluntatez. Qui ordo est qz posterius p̄supponit prius i eēndo vel in operando. Prim⁹ ordo q̄ est iter nām ⁊ nām. semp ē cū ipfectione alteri⁹ extremi: qz si sit ordo eēn- tialis eēntie: vniū est eēnti⁹ reliquo. Si sit eēn- tialis dependentie: pater idē quod prius. Ex quo seq- tur qz nō est ordo nāe in diuinis: qui est inter naturā ⁊ naturam. Sed bene ordo secundo modo accept⁹. qui est inter eēntia ⁊ perfectiones naturales.

Lō. 4. phy.
cōmē. 129.

Lō. pmo
celi. c. cxi.

Scot. i quo
libet. q. 4.

Ari. 2. phy.
t. cō. 24.

Frā. in con-
flatu. di. 13.
q. i.

Art

Alia prior

no: vna respectu dei: ut: ⁊ tertia eēntia succē- nit: q̄ ē dīctio seu mo- Sco. i. dībet. q. 6. q̄ eret- d. sol. pla. 2. Eterni- e pfecta pfectio. Vbi- ne dīctio: mēbz eēntia- trīec⁹ eēntie vt eēntia- lis q̄ ē eēntia per quā- poi. ⁊ collibet pri. et. et- simul: el salē p̄lectect- simul. Alia duratio q̄ est- enū. Enū. n. est mēlura i- sit accīdēs sine sba: vt p- ac ē dēte: ⁊ enū pōt m- mēlura ⁊ mēlurati debē- i. 4. phy. cōmē. 129. vbi- palidū eī dē gñis aut rē- p̄lineā. hūc hūc p̄suphe- aut oīaz eēntia pmanenti- est enū: declarat. Qz que- bā mēlurā eī dēz rōnis- oīa eēntia pmanētia. vt p- eēntia nō p̄pē post par- mēlura eī dēz rōnis q̄ si- talis aut mēlura nō pōt eē- istatū: ⁊ motu igit zc. Al- ista est tēpus: de q̄ loquit- hūc p̄pē duratiōe post- ritatē: qz pma nō est vab- nitatē: qz sic nūb est pus- est pus eternitate: q̄ est m- pōrtas q̄ est enū. seu eūie- manētia: qz sic vniū ens p- ita sz vniū qd mēlurā- enū alteri⁹. De pōrtate tpi- eūidēs. Alia pōrtas p̄ncip- nīqz pōrtas est origīnati- gñis semp ē iter distincta- ipā gñat: vt sit. ex p de tr- 47. nō hūis est fm Aug⁹- p̄bāt. ¶ Aduertēdū tñ qz- Sco. i. dībet. q. 6. q̄ eret- ē ale dīctio filī⁹ ab alio. iō- e filius in 2. Sed ista decl- licet pmiū signū origīnis: sit- adeqte pmiū signū origīnis- tñ vna p̄lona in diuinis vt p- ceret: neqz ad intra: neqz ad- origīnis: ⁊ nō eēnt a se. Dīcē- pmiū signū origīnis adeqte- alius bz esse. Et ita qm p- Alms p̄t eēnt in pmo sign- tñ qz pus ⁊ posterius origīn- frequēter accipit p pōri ⁊ p- qz. Vniū vltim⁹ finis habe- tis bz bet vba. P̄ prius orig- p̄fecte būs: qd nō ē itelligē- ⁊ posterius origīne gñet qz- f. ale: gñaret ab alio: qd est- pus nā intelligit intellectiōe- qd bz p̄fecte beatificā: qz- i diuinis ordie nature p̄cedi- Sco. i. dībet. q. i. ¶ Secū- realitas vī a reali: ⁊ reale de- tur dīctio: vno mō p re

Alia prioritas ē prioritas duratiōis.

Triplex autē ē duratiō: vna ē respectu dei: altera respectu entium pmanētium: et tertia ē entium successiuorum. Prima duratio ē eternitas: q̄ ē additio seu mod⁹ trisectionis exītie diuine: vt h̄z sco. i. q̄libet. q. 6. q̄ eternitas describitur sic a Boetio. 5. d. sol. p̄sa 2^a. Eternitas ē interminabilis vite tota sim p̄fecta possessio. Vñ sic infinitas ē mod⁹ trisectionis eēntie diuine: inq̄ntus eēntia est: ita eternitas est modus in trisectionis exītie vt exīstētia est. Et est quedā q̄ntitas vna lis q̄ si extēsiua per quā deus pōt coexistere cuiuscūq̄ tēpori. et cuiuslibet pri ei⁹: etiā si siml si ptes t̄pis possent esse simul: vel salte p̄ intellectū vbi intellect⁹ accipet illas ptes simul. Alia duratio q̄ est entium pmanētium: appellatur eūū. Eūū. n. est mēsurā itriseca entium pmanētium: siue sit accidēs siue s̄ba: vt p̄cedit a motu. et mobilitate ac ēt dēte: et enū pōit mēsurā sic entium pmanētium: q̄ mēsurā et mēsuratū debēt eē vnigēna. testāte Lōmē. i. 4. p̄phys. cōmē. ii. 9. vbi h̄z q̄ mēsuratū semp mēsurat p̄ aliqd eiusdē ḡnis aut rōnis cū ipso. sic linea mēsurat p̄ lineā. superficies p̄ superficiē: et corpus per corpus. Qd aut oīuz entium pmanētium sit ponēda talis mēsurā: q̄ est eūū: declarat. Qz quēcūq̄ sunt eiusdē rōnis: vt sic h̄nt mēsurā eiusdē rōnis: ista p̄z p̄ Lōmē. 3. ita est: q̄ oīa entia pmanētia. vt pmanētia sunt habēt totū suū eē siml et nō p̄tē post partē. ergo eis correspōdet vna mēsurā eiusdē rōnis q̄ sit eoz simultanee pmanētie: talis aut mēsurā nō pōt eē tēpus: q̄ mēsurat ea q̄ sunt i fluxu: et i motu. igit̄ 2^a. Alia est entium successiuorum: et ista est tēpus: de q̄ loq̄tur Arist. in. 4. p̄phys. Scd̄z igit̄ h̄ac triplicē duratiōē possumus imaginari triplicē p̄ritatē: q̄rū p̄ma nō est dabilis: q̄ v̄z aliqd sit p̄us eternitate: q̄ sic nihil est p̄us deo et eēntia diuina: ita nihil est p̄us eternitate: q̄ est mod⁹ exīstētie diuine. Scd̄a p̄ritas q̄ est eūū. seu euiternitatis: ista ē inter entia pmanētia: q̄ sic vnū ens pmanēs in esse p̄cedit aliud ita h̄z suū eūū qd mēsurat suā p̄paz pmanētia: p̄cedit eūū alteri⁹. De p̄ritate t̄pis nō oīz imozari: q̄ illa ē d̄ se euidēs. Alia p̄ritas p̄ncipalis et quarta ē p̄ritas originis: q̄ p̄ritas est originātis ad originatū: qui ordo originis semp est iter distincta reāl: q̄ nulla res est que se ipsā gignat: vt sit. ex p̄ de trini. ca. p̄ 2^a de aia. tex. cō. 47. rō huius est fm Aug^m. q̄ idē p̄haberēt nāz et nō p̄haberēt. Q̄ aduertēdū t̄n q̄ p̄m signū originis. fm aliq̄s Scotistas. est eē a se. Scd̄z est esse ab alio: et q̄ p̄ ē a se i diuis filii ab alio. iō p̄ est in p̄mo signo originis et filius in 2°. Sed ista declaratio deficit in aliquo: q̄ licet p̄m signū originis: sit esse a se: hoc t̄n nō cōstituit adeq̄te p̄m signū originis: q̄ si per imaginatiōē ēēt t̄n vna p̄sona in diuis vt posuerūt p̄bi: que nihil p̄duceret: neq̄ ad intra: neq̄ ad ex̄ ista nō ēēt in aliq̄ p̄ori originis: et t̄n ēēt a se. Dicēdū est q̄: q̄ ista duo cōstituit p̄m signū originis adeq̄te. v̄z eē a se: et a quo ali⁹ vel ali⁹ h̄z esse. Et ita quū p̄ diuinus sit a se: et ab ipso sit filius p̄ d̄ esse in p̄mo signo originis. Q̄ aduertēdū t̄n q̄ p̄us et posterius origine a Doc. sub. in p̄mo sniaz frequēter accipit p̄ p̄ori et posteriori nā. vt ibi p̄ d̄. q. 2. Vtrū vltim⁹ finis habeat plures rōnes fruibilitatis. h̄z bec v̄ba. P̄ prius origine q̄ generet filium: est p̄fecte br̄us: qd nō ē intelligēdū: q̄ p̄us origine sit br̄us et posterius origine ḡnet: q̄ tūc esset sensus: q̄ ēēt bea t̄ a se: et ḡnaret ab alio: qd est falsū. Sed h̄z intelligi q̄ p̄us nā intelligit intellectuē beatifica essentia diuinā q̄ ē ob̄z p̄fecte beatificas: q̄ generet filiū: q̄ eēntialia i diuinis ordie nature p̄cedūt notionalia: vt ostendit sco. in q̄libet. q. i. C̄ Secūdo notandū p̄ncipaliter q̄ realitas d̄ a reali: et reale derivat a re. Res aut accipitur dupliciter. vno mō p̄ re opinabili: et ista derivat a

reor reris. Alio^o caput res put d̄ a rat⁹ rata ratū: et ista res est essentie v̄ exītie. aut subsistentie. Ut declaratiū est sup̄ i p̄n^o. A re exīstētie: v̄ subsistentie derivat distinctio realis: put est sp̄s distincta d̄ alias sp̄s distinctū et nō a re opinabili: vel a re eēntie. C̄ Tertio notandū est: q̄ res in diuinis sumit vno^o essentiali: alio modo sumit p̄sonali. Si sumat eēntialit̄ est t̄n vna res in diuinis singularis et exīstēs. Si aut sumat notionalit̄ et p̄sonalit̄ sic sunt ibi tres res suppositales et personales ita q̄ h̄z sit ibi vna res exīstēs vnica exīstētia absoluta tamen cū tali exīstētia absoluta multiplicānt tres subsistentie relatiue: q̄ sunt tres rōnes suppositales: i qui b^o essentia diuina subsistit: h̄z a se exīstet et de ista duplici acceptiōe rei fecit mentionē Aug. i p̄ de doct. xp̄iana. P̄ 2^a filius et sp̄s sc̄s sunt res quibus fruendum est: h̄z est res que sunt diligende p̄pter se: et irreferibiles sunt pater et fili⁹ et sp̄s sc̄s. et he tres res sunt vna summa res: p̄ ly. tres res denotat tres res suppositales: p̄ h̄z q̄ dicit. Vna summa res: denotat rē eēntialit̄ acceptā. ponit p̄ d̄lo.

His presuppositis Illa sit idem realit̄ q̄ sic se h̄nt: q̄ vnū nō pōt eē sine alio absq̄ d̄ d̄ctiōē q̄ d̄lo sic h̄z intelligi: q̄ q̄tiscūq̄ ē aliqd vnū qd ex nā itriseca nō p̄t separari ab alio: et i nullo depēdet ab ipso: illa sunt idē reāl. Per h̄z qd dicit ex nā itriseca inseparabile: excludit instātia q̄ sit de eēntia diuina et de resp̄cū eēntie diuine qui cātur i ipsa p̄ actū collatiū intellect⁹ diuini in cōparatiōē ad ea q̄ sunt ad extra: eēntia diuina nō pōt eē sine isto resp̄cū: q̄ intellect⁹ diuin⁹ nō pōt nō intelligere essentia diuinā vt imitabili a leone: a capra: et ab aliis nō t̄n sequit̄ q̄ iste resp̄cū q̄ op̄et eēntie sic intellecte identificet reāl eēntie: q̄ resp̄cū rōnis nō pōt identificari enti reali. S̄z ista impossibilitas separatiōis est ex intellectu nēcio intelligētie essentia per comparatiōē ad extra. Et etiā excludit instātia q̄ sit de celo et motu sibi corripōdente. fm v̄z p̄bi: q̄ celū si est inseparabile a motu. hoc ideo est q̄ intelligentia mouens necessario causat motum i tali mobili et nō est ex natura mobilis. Per hoc qd d̄: i nullo dependēs ab alio: excludit instātia de accidēte et substantia: h̄z viam p̄bi: qui vult passiones esse inseparabiles a subiecto: loquendo de passionibus que etiā sunt q̄litates et accētia: vt in p̄ phy. tex. cōmē. 39. inq̄t intellectus querens separationē passionū a subiecto: querit impossibilia. Eandē sniaz h̄z i eodē p̄ tex. cō. i. 4. et i p̄ p̄geneseos. tex. cō. ii. 2. i 7. meta. tex. cō. 4. Excludit instātia de toto: et p̄bi: q̄ totū distiguit reāl a p̄bi nō ob̄stare q̄ nō possit eē sine partibus: et h̄z p̄pter dependētia totū ad p̄tes. Excludit et instātie de relatiuis: q̄ reāl differunt: q̄ a seinuicē mutuo depēdēt.

Ista conclusio p̄bat: q̄ sic d̄dictio d̄icta de aliq̄b^o d̄clu d̄t distōnē iter illa sic sit a e albu. b. ē nō albu. necessario a. et b distigunt i eē albo ita impossibilitas recipiēdi p̄dicatiōē d̄dictoriōz pertinentiū ad esse: excludit identitatez extremorum inesse. hanc rōnēz videas in Docto. subtr. i. 2^a sen. di. i. q. 5. C̄ Ex hac d̄clōne sequitur m̄sa correlaria. Quoz primum est q̄ oīa essentia lia et notionalia essentie diuine vnica realitate reant h̄z est vnica exītia absoluta exīstūt: et ex cōti oīa que sunt i diuinis quū h̄ant vnica exītiam: sunt vnica res singularis exīis. C̄ Scd̄m cor̄re^m. Q̄s d̄ie eēntiales: et modi itriseci i eodē supposito: vnica realitate reātur: et sunt vnica res ab vnica exītia. Q̄ aduertēdū t̄n q̄ q̄ cūq̄ sunt i eodē supposito sic q̄ possint p̄ se separari: ab illo supposito: et exīstē p̄p̄ia exītie: aut supposituz exīstē sine illis: illa distigunt reāl. D̄ie eēntiales et modi itriseci nō h̄nt talē exītia h̄z q̄ possint per se exīstē.

Aug. p̄ de
Doc. xp̄iana

p̄ phy. t. cō.
39. eod. p̄t.
cō. i. 4. et p̄
de gene. t.
cō. ii. 2. et 7^a
meta. tex.
cō. 4.

Sco. in 2.
di. i. q. 5.

Sco. i quo
libet. q. 6.
Boe. 5. de
cōso. p̄f. 2.

Lōmē. 4°
phy. cō. ii. 9.

Ari. 4. phy
st. cō. i. 101.

p̄ d̄tri. 2. d̄
aia. t. c. 47

Doct. sub.
i. 2. di. i. q. 2

Sco. i quo
libet. q. i.

Tractatus formalitatu

¶ p^ometa. in
prologo.

4° me. ter.
cômen. 3.

tolliſt ois via ad pbādā diſtōnē in entib⁹. qua via viſit
Aug. ad pbādā māz eē diſtinctā a forma in p pbyſi. cō.
60. p b q mā manet in aliquo iſtāri in quo nō manet
forma. Hac via ē viſit Aug. 7. de trini. ca. 5. z. 6. ca. 5.
vbi Aug⁹. ex intētiōe vult pbare creaturā nō eē oino
ſimpliē: z b qz manens eadē pōt in ſe ſuſcipe diuerſa
eē realia. Cū dicit eadē id iſtincta magnitudo manēs
pōt hīc hūc colorē z aliū colorē: z p b aliud eſt color z
aliud eſt magnitudo: inq̄ ipſe. Iſta cōſtitia ſm ipz bona
ē magnitudo manet color nō. g magnitudo z color nō
ſunt idē realr. Et ita nō hēretur arg⁹ ad pbādū boiez
nō eē afinū: niſi p b: qz eſſe pōt in eſſe boi: z non in eſſe
afino. id nō ſunt vnū in eſſe. ¶ Ad b rñdē: qz qñ ſunt
aliq̄ idē realr: manēte vno manet realitas alteri⁹ z ea
dē res q̄ ē alterū: tñ nō manet ſub eadē rōne. ¶ Cōtra
q̄ro de illa rōne ſub qua non manet res: aut fuit aliqd
pus: aut nihil: ſi nihil. g res iſta pprie nihil ē: qz illa rō
pte in re eſt cōpleta rō iſtius rei q̄ nihil eſt: z nihil ſu
it. ſi illa rō ſit aliqd: quero vtrū ſit idē aliqd qd illa res
q̄ manet. cū qua pte eſt eadē: aut nō eſt idē aliqd cuz
ipſa. ſi ſit idē aliqd qd ipſa res: z iſta rō nunc nō eſt. g
idē aliqd qd eſt ipſa res nō eſt: z p cñs res ipſa ſimul ē
z nō eſt. ſi iſtarō ſit aliud aliqd a re ipſa: habetur ppo
ſitum: qz iſta res q̄ non manet: eſt aliqd aliud a re ma
nēte. ¶ Dant aliā rñſionē: ccedendo: qz quecūqz vna
gñatiōe gñat: z vna corruptiōe corrūpūnt: ſunt eadē
realr. tñ negat b: qz qñcūqz ſic ſe hñt: qz vnū non pōt
manere ſine alio: qz illa ſunt eadē realr. qz iſtātia ē de
ſbro z ppria paſſione: q̄ diſtinguunt realiter: z tñ ſbz
nō pōt eē ſine ppria paſſiōe: dicētes: qz alia mutatiōe
z gñatiōe gñat bō z riſibile: ſeu riſibilitas: qz vna gñā
tio terminat ad hōiem: q̄ eſt gñatio ſimplr: alia termi
nat ad riſibilitatē. q̄ ē gñatio ſm qd. ¶ Cōtra quā po
ſitionē arguit. Aut n. ſbm z ppria paſſio ſunt ab eodē
gñante z pducēte: ſic qz pducēs ſbm pducit ppriaz
paſſionē: aut ſbm ē a gñante: z paſſio a ſbro effectiue
z pductiue. ſi p mō. ergo ſbm ſe bz tñ in potētia paſſi
ua z māli reſpectu paſſionis. Sed ois potētia talis eſt
ōdictionis. ex 9. met. tex. cō. 17. g ſubiectū poterit eē
ſine ppria paſſiōe. Si vēr z^m mēbzū. igit ſbz erit pri⁹
ordine gñatiōis z nāe: qz ppria paſſio: z ita in aliquo
pziōri pbatet totū ſuum eſſe: in quo nō itelligit eē po
ſterius: ſed qñcūqz ſunt ſic pziōra nō repugnat eis eſſe
ſine poſteriori: vt allegatū eſt ſuperius. ergo non re
pugnabit ſubiecto. eſſe ſine propria paſſione.

9.º me. tex.
cômen. 17.

Scd^a a cōclusio hui⁹ articuli est ista: q^d illa distinguūt rea-
liter: q^d sic se hñt: q^d vnū pōt eē sine alio. Ista cōclusio
p³ ex dictis ⁊ fundat^r in p^o p^o. qm̄ dato opposito isti⁹:
sequē: q^d idē simul eēt: ⁊ nō eēt: vt deductū ē supius.
¶ Ex hac cōclōne sequūt^r duo cor^o: quoz p^o ē: q^d to-
tū distinguūt reāl^r a suis p^oib⁹: loq^ddo de toto eēntiali
⁊ nō integrali seu quātitatiuo: s^o cor^o ē h³ itelligi q^d to-
tū eēntiale distinguūt a suis p^oib⁹ reāl^r distōe nō mutua
q^d l³ p^otes distinguāt^r eēntial^r a toto: quū possint p^o se
⁊ seorsuz exis^{te}: sine entitate toti⁹: nō tñ totū distinguūt
a p^oib⁹: nisi terminatiue: s^o ē p^o q^dto terminat totā distō-
nē reāl^r in p^oib⁹: q^d quōbeat itelligi dcm̄ ē in articu-
lo de idēitate ⁊ distōne formalⁱ. ¶ P^o aut^m s^o dubita-
tiōne magnā: qm̄ sic dicere. v³. q^d p^otes distinguāt^r ⁊
sint aliud a toto: ē dimittere Lōmē. Querroy³ in mul-
tis locis: ⁊ p^o in p^o phy. cō. i⁷. circa finē. cmē. vbi h³: q^d
totū nihil aliud ē q^d agregatio partiū. ⁊ paucis ite^opo-
sitis subdit: qm̄ vnaqueq³ p^otiū dⁱ eē aliū a toto: s³ oēs
īsimul non pñt dici esse aliud a toto. Nec Lōmē. si er-
go p^otes simul sumpte non sunt aliā a toto. ergo p^otes
nō distinguāt^r reāl^r a toto: cuius oppositum tñ dicit^r
ī p^omo tuo cor^orelario. ¶ Itē sic dicere sicut tu dicis ē

p̄physi.ter.
cōmen.60.
Aug.7. de
trinita.c.5.
2.6.c.5.

Lōmen. p
pbyfi. c. i7.

**Cōmē. 7.
mē. 2. 20.** cōtradīcere eidē Lōmē
spālitē de toto cēntia
dico loquī in sibi de
rēqrit ibi enīz de oī to
cō. 20 loqitur de toto
sibi dicit bec vba. Uerū
enīz nīl aliū est q̄ ai
si for. est quoddā totū
eius partes cēntiales:
bus q̄ totū nō est aliū
distinguntur realī a
aut huius difficultatē
lis. fērtur nāq̄ ab aliq̄
identitatē inter totū a pa
tiali e de partib⁹ cēntia
grale ad partes integrā
bus est verū: q̄ nō distin
rīso nulla est: q̄ quid t
sibi loquitur de toto cēn
manifestū est aut: q̄ for.
tas e rōnālitās sunt parte
guunt a toto puta for. q̄
p̄feto cōmēto loquitur
metaphisicū: f̄ nō de tot
ne cōcedit distingui realī
enīe loqūt in. 7. meta. c
Ualter fērt ab aliis dīc
plicitē. Uno nālīter a p
loqūdo q̄ p̄fice de toto
alto a partib⁹: e sic loqūt
cō. Loqūdo aut metaph
sīguīt a toto: e sic dīc
cōtē nō dīmīttit Cōmē
loua e. (quī ip̄s totū nō
e t̄q̄q̄ partē sūe quīd dīcat
neq̄ pars quīd dīcatīs f̄ 3
partes e simul sumpte dī
dīcatū pipas māz: q̄ tot
mā q̄e est tota dīdīcat r
pōt molestari: defīcīt nāq̄
vbi metaphī. loquīt: nō aut
dicere: q̄ Cōmē. in. 7. me
to e partib⁹. ¶ Ualter q̄ dī
medio. Ad p̄m e 2m q̄ Cō
gratīe: et sūt sensus: q̄ part
id a toto i. q̄ partes simul
totū: nīl aliū cōstituit to
palī est: partes p̄tinēt sol
et duo pedalia cōstituit
allīs: et p̄s p̄fice. De 2o et
tas solū cōstituit for. a nō a
paret i Cōmē. 1. 20. 7. meta.
bī aliud est q̄ aīalītas e rōn
eius. Et eodē mō dīcat ad
nūc ita dicentes. ¶ Q̄ aut
partib⁹ e dīfīcta ab illīs real
a cōmē. vlti. e cō. 6. o. et sū
pōtū est aliq̄ additū aliud
sūltās. Et exp̄llīcat de syllā
sī syllāba enī nō est līra et
tū lūerīs. Et sic p̄s quō totū
partes realīter dīstīnguunt
essentīalī. Et sic p̄s q̄ sūa de
est cōtra Cōmē. imo est dī
in 3. senten. dīst. z. q. z. dīcat
mā: sicut e in alijs cō. ¶ Scō
sone vīnīe dīstīnguuntur re
beant eandē existentīa ab

Lōmē. 7.
me. 2. 20.

cōtradice eidē Lōmē. i. 7. meta. cō. 20. Ubi loquitur spāliter de toto eēntiali z de partib⁹: qz in p phy. cō. iaz dicto loquitur in vlt de toto z partib⁹: sic ars z liber ille requirit ibi eniz de oī toto ē speculatio. In. 7. vō meta. cō. 20 loquitur de toto eēntiali: z de partib⁹ eēntialib⁹. vbi dicit hec vba. Verbi grā. Sor. est aial rōnale: sor. eniz nihil aliū est q̄ aialitas z rōnalitas. hec ipse. Tūc si sor. est quoddā totū eēntiale: aialitas z rōnalitas sūt eius partes eēntiales: z sor. nō est aliud ab istis partibus. g totū nō est aliū a partib⁹: z per oīs partes non distinguuntur realr a toto: sicut tu dicis. Dissolutio aut huius difficultatis si difficilis est. nō tñ impossibilis. Fertur nāqz ab aliquib⁹: qz Lōmentator vbi ponit idēritatē inter totū z partes: non loquitur de toto eēntiali z de partib⁹ eēntialib⁹: s3 solū cōparat totūz integrale ad partes integrātes ipsum totū: z de istis partibus est verū: qz nō distinguunt realr a toto. C3 hec rñsio nulla est: qz quid diceremus ad z^m auctoritatez vbi loquitur de toto eēntiali: z de partib⁹ eēntialibus manifestū est aut: qz sor. est qdā totū eēntiale z aialitas z rōnalitas sunt partes eēntiales: sed iste nō distinguunt a toto. puta sor. g zc. Nisi forte diceret qz in prefato cōmēto loquitur de toto diffinibili qd est totū metaphisicū: s3 nō de toto physico z eēntiali: qz tale bene cōcedit distingui realr a suis partib⁹ de qua distinctione loquitur in. 7. meta. cō. vltimo. Sed quicquid sit.

Lōmē. 7.
me. 2. vlt.

Aliter fert ab alijs dicēdo: qz totū pōt cōsiderari dupliciter. Uno nāliter z physice: alio mō metaphisice: loqndo g physice de toto z partib⁹: dicūt totūz nō esse aliud a partib⁹: z sic loquitur Lōnen. p phy. loco iaz dicto. Loquēdo aut metaphi. dicunt qz partes realr distinguuntur a toto: z sic p dicitur determinatio z p dictum correm nō dimittit Lōmen. partes aut tales sunt mā z forma (quū ipz totū nō includat māz quidditatie: z tāqz parte sue quidditatis: quū ipsa nō sit quidditas: neqz pars quidditatis s3 Lōmenta. 7. meta. cō. 34.)

Lōmē. 7.
me. 2. 34.

Partes g simul sumpte distinguuntur a toto s3 eē qd diciturū p ipaz māz: qz totū in tali eē: tñ importat for mā que est tota qdditas rei. Nec rñsio sicut pcedēs pōt molestari: deficit nāqz sicut p: qz non rñdet ad z^m vbi metaphi. loquitur: nō aut physice. Absurdū enim est dicere: qz Lōmē. in. 7. metaphi. loquat physice de toto z partib⁹. Aliter g dissoluo difficultatem vnico medio. Ad p^m z z^m qz Lōmē. loquitur cōstitutue: z ite: gratue: vt sit sensus: qz partes simul sumpte nō sūt aliud a toto. i. qz partes simul sumpte: integrāt z cōstituunt totū: z nihil aliū cōstituit totū q̄ ipse partes. De p^o eniz palā est: qz partes cōtinui solū cōstituūt z integrāt ipm: vt duo pedalia cōstituūt z integrāt bipedale: z sic de alijs: vt p3 p phy. De z^o etiā p3. Nā aialitas z rōnalitas solū cōstituūt sor. z nō aliū. s. qdditatie: z hoc apparet i Lōmē. s. 20. 7° meta. vbi dicit Lōmē. qz sor. nīhil aliud est q̄ aialitas z rōnalitas: q̄ sunt quidditates eius. Et eodez mō dicat ad oēs auctoritates: q̄ inueniunt ita dicentes. Qz aut totū sit qdā entitas addita partib⁹ z distincta ab illis realr: apparet p Lōmē. 7. meta. cōmē. vlti. z cō. 6. o. vt supi allegatū ē. vbi h3 qz cōpositū est aliqđ additū aliud a cōponētib⁹: z nō tñ resolutās. Et exēplificat de syllaba q̄ sit ex litteris. Dicit. n. sic. syllaba enim nō est lra ex quib⁹ sit: s3 est aliqđ additū litteris. Et sic p3 quō totū nō est idem qd partes: s3 partes realiter distinguuntur a toto. Loquor. n. de toto essentiali. Et sic p3 qz ista determinatio supradicta nō est contra Lōmen. imo est de intēctione eius. I3 Sco. in. 3. senten. dist. 2. q. 2. dicat. qz Lōmē. errauit in ista mā: sicut z in alijs zc. C3 Scdm correlariū est. Personē diuine distinguuntur realiter in diuis: que l3 habeant eadez existentia absolutā: qz tñ hnt aliā z aliāz

Lōmē. 7.
me. 2. 20.

Sco. in. 3.
di. 2. q. 2.

existentia relatiua ppter s3 distinguuntur realr. Nec obstat: qz vna nō possit eē sine reliq: qz hoc ē pp vnitates eēntie singularis q̄ includit in ipsis: z etiāz ppter mutua coerigētiā in relationibus suppositalibus: quibus constituuntur inesse psonali. Vñ dictū est: qz illa distinguuntur realr quoz vnū ex nā sua intrinseca potest eē sine alio: z in nullo dependet a posteriori: seu coerigit ipsum: mō pater in diuinis coerigit filium coerigētia que requiritur ad nām correlatiuorum. Et qd dixi de patre respectu filij: idē dicendū est de patre z filio: respectu spiriussancti. C3 si arguatur. Quēcunqz vni z eidem: sunt eadē: inter se sunt eadē: sed persone diuine sunt eadem eēntie: igitur inter se sunt eadem realiter. Rñdetur qz quēcunqz sunt eadē aliqua idēritate z vnitare alicui tertio hñri cōsimilē vnitare z idēritatem: tali vnitare fm quā sunt vnū in tertio sunt vnum z idē inter se. Ita qz duo requiruntur ad hoc qz possit inferri aliqua eē vnū z idē inter se. Primū est: qz illa que sunt eadē habeāt talē vnitare fm quā sunt vnum z idē in tertio. Secundū qd requiritur est: qz illud tertū habeat cōsimilē vnitatem sibi cōpetentē: fm quam extrema sibi idētificātur. Modo persone diuine hñt in se vnitare personālē z suppositālē: que vnitas suppositalis nō cōpetit tertio: hoc est eēntie diuine. g non possunt dici eē vnū inter se tali vnitare reali z suppositali: ex vnitare eorum in essentia. Vel pōt dici breuiter: qz eo modo quo aliqua duo sunt idē tertio: sunt idēz inter se: z tūc dicitur: qz persone diuine sunt eadem realiter in eēntia realitate eēntiali: z non subsistentie aut personali: z ita sunt eadem inter se vnitare z idēritate essentiali: z tunc consequens nō plus importat: nisi qz persone diuine sunt eadez essentialiter: quod conceditur: z sic est finis quarti articuli.

Quantum ad quintū articulum qui est de idēritate z diffōne eēntiali zc.

Pro declaratiōe

quinti articuli vidēdū ē de idēritate z distinctione eēntiali. Pro cui⁹ intelligētia notādū ē qz ordo eēntialis vel depēdētia est duplex qdā ē ordo eēntialis simplr: z est inter illa quoz vnum sic depēdet ab alio: qz oppositū ip̄i fieri implicat cōdictionē per quā cūqz potētiā ordo vero eēntialis fm quid est ille cui⁹ oppositū nō pōt fieri p aliquā potētiā nālē l3 sit possibile p potētiā supnālē. Primo mō dependet creatura eēntialr a deo: z totū eēntialr a suis partibus: qz p nullam potētiā pōt esse qz creatura nō dependeat ab eo: z nō habeat in se respectū depēdētie ad ipsūz: z sñ totū a suis partibus. In scdo ordine est ordo essentialis accidēris ad subm. Scdo ē notādū qz idēritas essentialis est eoz que idētificant vni nature singulari z existentia: ita qz nō tñ hñt eadez exētiā z subsistentia: vñ etiā eandē nām z eēntiā singulārē ad quā imēdiatē sequitur existentia. Vñ distinctio vel idēritas eēntialis distinguūt ab idēritate z distinctione reali: qz illa que est realis fundatur sup exētiā rei: hec vō essentialis fundat sup nām exēntem. Tercio notādū: qz eē idē eēntialiter alicui: nō infert illud eē de eēntia eiusdez. Sed bene econuerso. Nam subm z p pzia passio (fm Scotistas) sunt idēz eēntialiter: qz hñt eadem. nāz singularē exēntē: fm quā sunt inseparabilia: z tñ neutrum est de eēntia alterius: vt de se p3: qz neutruz predicat per se in pmo mō de alio. Nō eniz passio p dicit per se primo mō de scto: neqz econtra: quuz subm cadat in diffōne passiois: vt additū ex. 7. meta. C3 Nōnulli tñ Scotiste distinguūt de distinctione eēntiali z idēritate: volentes: qz vno mō aliqua sunt eadem eēntialiter

Te. cō. 4.
2. 17.

Arti. II. Sexta pars.

que hnt eadē nāz singulare. vt dictū est. Alio mō: qñ vnū ē de eētia alteri. Et p oppositū dicēdū ē de distinctione. Sz qñ distinctio eētiaalis ē quedā spēs distincta ptra distōnē formale: z esse de eētia alicui ē esse idē formali sibi: ideo distinctio z idēitas z^o mō dicta. nō ē in isto articulo ponēda. Ultimo notādū ē q distinctio eētiaalis ē semp iter extrema positiua reali z actualiter exītia. Ex q sequitur: q inter negationes z priuationes: seu iter entia positiua z priatiua nō pōt fundari distinctio essentialis. Un qd dictum ē de identitate z distinctione ex natura rei superi^o: dicat hic de identitate z distinctione essentiali.

Quantum ad 6^m arti^m qui est: de idēitate z distinctione subiua. Notandū est q duplex est realitas vna est realitas obiectiua: z alia subiectiua. Realitas obiectiua qñ spectat ad ppositum est quicquid ex nā rei potest esse obm intellectus: z ex nā sui terminare actuz intelligēdi. de q realitate satis dictū fuit supius. Realitas aut subiectiua ē qd ē ex nā rei in supposito vel indiuiduo existēte. Pro q notādū ē. q cuilibet oceptui cōmuni reali corripit duplex realitas. vna in se. alia i suis singularibus. Prima abstrahit ab omni existētia: z ab his q cernunt existētia. Scda cernit existētia actualē. z ea q sequunt ipsam: quēadmodum supposita seu indiuidua. Scdo notādū est: q realitas obiectiua qdā est contrahibilis per aliā realitatē z potentialis ad eam: z isto mō oia gna hnt reales realitates potētiales: z cōtrahibiles: siue sint genera gñalissima: siue sint genera subalterna: imo ē spēs spālissime habēt realitates. cōtrahibiles p realitates indiuiduales: vt est de mente Docto. subri. i 2° sen. di. 3. q. 6. z alibi frequēter. Alia ē realitas: extēdendo nomē realitatis ad oceptum reale q nō est contrahibilis p realitatē: sed precise per modos intrinsecos qui nō ipōtāt distinctam realitatē a re cuius sunt modi: z isto mō oia trāscendētia cōia deo z creature sic contrahuntur per modos intrinsecos.

Quib⁹ pmissis: ponuntur duo modi identitatis z distōnis subriue. Primus ē q illa sunt eadē subiectiue. que qdditatie ueniūt in aliq realitate potēiali z contrahibili p realitatē differentie z p opposituz illa distinguunt se totis subiectiue que in nulla tali realitate quidditatie conueniunt.

Et ex isto mō dicēdi eliciunt tria correlaria qz p mū est: q qñqz icludūt idē gen⁹ qdditatie: sunt idē se totis obiectiue. Scdū correlariū: q oia pdicamenta sūt deus z creatura se totis subiectiue distinguunt. Tertiū correlariū. pōne diuine se totis subiectiue distinguunt. Tū qz nō sunt in genere. Tū qz realitas potentialis oino eis repugnat: quā tales pōne sunt saltem idēice infinite ratioe essētie quā icludūt. Ex quo sequit q idēitas subiectiua ē inferior ad idēitatem obiectiua qz quēcūqz ueniūt qdditatie i aliqua realitate potēiali z contrahibili: in aliq cōmuni qdditatie ueniūt penes qd dicunt eē idē obiectiue: sz nō ecōtra: qz aliq ueniūt in aliquo vno cōi quidditatie: in quo nulla ē realitas cōis potēialis: z contrahibilis per realitatē sicuti est ens: z oia trāscendētia cōia. vt dictū ē. Per idē sequitur: q distinctio se totis obiectiue: ē eorū que i nullo cōi reali qdditatie ueniūt: est supior ad distōnē subiectiua. Unde illa que in nullo cōmuni oceptu reali quidditatie ueniunt ē in realitate cōi potēiali contrahibili nequaqz conuenire possunt.

Alius modus dicēdi ē: q illa dñr idē subriue: qz realitates pnt eē i eadē re v^o p idēitatē sic q eidē rei idēti

Tractatus formalitatu

ficient reali v^o p modū iformatis: vel iformabilis. Et p oppositum: illa distinguunt se totis subiectiue: quoz realitates nō possunt simul esse in eodē nūero aliquo predictoz modoz. Et hoc secūdo modo dicēdi se quif p mū correlariū: qd est. Omnia que sunt in diuinis: sint idēz subiectiue. Aduertēdū tamen q aliq cōuenire in aliquo vno numero pōt esse duobus modis: vno mō indiuidualiter. Alio modo suppositaliter. Indiuidualiter sunt in vno numero quēcūqz conueniūt in vno indiuiduo z singulari: aliquo illoz modorū premissoz. Scdo modo quēcūqz cōueniunt in aliquo vno supposito: dicunt eē idēz subiectiue suppositaliter: z sic z^m ifert primū. qz sic omne suppositū est i diuiduū: z nō ecōtra: ita qd ē idēz subiectiue suppositālī est idēz indiuidualiter: z nō ecōtra. Ex q sequit: q quā oia in diuinis conueniūt in vno indiuiduo singulari: qd est hic deus: z ei identificent reali omnia sunt eadēz sibi subiectiue z indiuidualī. Sed loqndo de identitate subiectiua suppositali: nō ē verū q oia i diuinis sint idēz subiectiue: qz aliqd est in vno supposito: qd nō est i alio. Sicut paternitas est i parte z nō i filio. Scdm correlariū. oia i vno indiuiduo siue sint supiora: siue accidentia absoluta: sūt idēz subiectiue. Tertiū correlariū. duo indiuidua eiusdē speciei maxie de pdicamēto sūt: z alteri⁹ spēs oplete eius dē pdicamēti distinguunt se totis subiectiue. Quartū correlariū. Duo dñia pferit in esse intenso dno realitue opposita pferit de 2° modo relatiuo: similiter dñe essentialī diuidēs ipm genus: distinguuntur se totis subiectiue: sm istum modum dicēdi.

Quantum ad 7^m articulu. s. de idēitate z distinctione obiectiua zc. Pro quozum intellectu est aduertēdū q illa sunt idē obiectiue de quibus pōt pdicari aliqd pdicatū quidditatie siue sit pdicamentale: siue trāscendens: siue dicat realitatē potētialem siue tñ cōceptuz realē z nō realitatē nisi extēsiue capiēdo realitatē. Et p oppositū. illa distinguunt se totis obiectiue: de quibus nō pōt tale pdicatū predicari quidditatie. Et hoc inferunt aliqua correlaria. Primū: de 2° z creatura: sūt io pdicamēta sunt idē se totis obiectiue. Istud correlariū p: quia oibus istis correspondet conceptus cōis realis entis: qui pdicat quidditatie de oib⁹ istis. Scdū correlariū. Passiones entis a seinuicez z ab ente distinguunt se totis obiectiue. Istud correlariū p: qz repugnat passiōibus entis aliqd pdicari qdditatie de ipso: qz si ens nō pdicat: neqz aliqd aliud poterit pdicari de eis quidditatie. Et forte ē passiōes specifice sunt tales: q de ipso nihil pdicat qdditatie: z eque bñ cōceptus eaz sunt simplr simplices: sicut cōcept⁹ passiōnū trāscendētiū: z ita se totis distinguunt obiectiue. Tertiū correlariū ē: q dñe vltime: z breuif oia illa q sunt p diuersa distinguunt se totis obiectiue. Un dñe vltime: qdā sunt vltime vltimate specificatio nis: qdā sunt vltime vltimate determinatiōis. Priore dñe sunt vltime dñe spērū spālissimarū: vel spērū subalternarū que vltimate specificāt z determināt nām gñis. Quedā sunt vltime vltimate determinatiōis: z iste sunt dñe indiuiduales q vltio determinant nām speciei spālissime. De oibus istis ē v^o q nihil pdicat de eis qdditatie: z q se totis obiectiue distinguunt: z vlti⁹ q sunt p diuersa. Un aliū ē dicere. Aliud differens ab aliquo: aliū qd sit diuersuz ab illo: vt p 3° p 3° in 5° met. ca. de eodē: z diuerso. Et io. met. tex. cō. iz. p diuersa sunt illa q nō sunt aliqd idē ens: hoc ē i nullo cōueniūt qdditatie. Licet in aliquo cōi possint conuenire identice z denoiatie: sic q illud cōmune pōt

Doct. sub i
z. di. 3. q. 6

5° me. tex.
nō hñte cō
mētū z. io.
me. t. c. iz.

predicari de eis per idē
etiā denoiatie eo mō: q
nāqz genus est ex oceptu
nū apud 3° appellat
ens: z in aliquo cōi quidd
identice z denoiatie: q
tura. z io. predicamēta
ente quidditatie. C
ois differentia differentia
diuersa: qz si for. z Plato
que sunt principia differē
fina. z b. aut a. z b. sunt p
Si p mū habet ppositū

Quantum ad 8^m arti^m qui est: de idēitate z distinctione subriue. Notandū est q duplex est realitas vna est realitas obiectiua: z alia subiectiua. Realitas obiectiua qñ spectat ad ppositum est quicquid ex nā rei potest esse obm intellectus: z ex nā sui terminare actuz intelligēdi. de q realitate satis dictū fuit supius. Realitas aut subiectiua ē qd ē ex nā rei in supposito vel indiuiduo existēte. Pro q notādū ē. q cuilibet oceptui cōmuni reali corripit duplex realitas. vna in se. alia i suis singularibus. Prima abstrahit ab omni existētia: z ab his q cernunt existētia. Scda cernit existētia actualē. z ea q sequunt ipsam: quēadmodum supposita seu indiuidua. Scdo notādū est: q realitas obiectiua qdā est contrahibilis per aliā realitatē z potentialis ad eam: z isto mō oia gna hnt reales realitates potētiales: z cōtrahibiles: siue sint genera gñalissima: siue sint genera subalterna: imo ē spēs spālissime habēt realitates. cōtrahibiles p realitates indiuiduales: vt est de mente Docto. subri. i 2° sen. di. 3. q. 6. z alibi frequēter. Alia ē realitas: extēdendo nomē realitatis ad oceptum reale q nō est contrahibilis p realitatē: sed precise per modos intrinsecos qui nō ipōtāt distinctam realitatē a re cuius sunt modi: z isto mō oia trāscendētia cōia deo z creature sic contrahuntur per modos intrinsecos.

quid in esse realitue intel
cognoscitua producit rem
gnito: quod esse cognitum
rōis derelictus in obito a
voluntas pducit rez quā ar
esse est etiā respectus rōis
distinctio rōis. Cūter
tūm intellectus pūponit
cognoscit rem quā compa
e nihil cōferti gñōis: aut
quif qz quelibet res cōparat
cū rōis: qui est esse cogni
rā vnam rem ad aliā rem
intellectus sic pferēdo cāt
Ex quo sequit qz i intellectu
intellecta: z etiā cōfideret
ipā res ē intellecta: z hz ee
dñia. Intellectus cōfiderat
qua est intellectus. Glapis
tā hic modus in rez: z est
derata ab intellectu sit intel
derat sub illo mō: z sub illo
ne. Et p bñ saluari illud
intellecta pōt cōparari ad r
notādū est q modi oceptū
gñales: gramaticales vt i
cales: vt in cōcreto: vel in ab
e respectus rōis causati per
collatiūm sunt fundamēta
rōis: qz nō potest esse maior
fundamētum: ergo in quibus
non potest fundari respectus
e ita neqz idēitas: neqz disti
quibus sequuntur aliqua co

Quod quotiue

ad rē realē vel realitas ad rē
vel ad aliā in vno z eodē ob
cōparat colorē z disgregatiō
ois illas pponant bēre esse
fundamēta distinctiōis vel

Similiter qñ re
mas ē ista intētiōe icōbz
pōmā q est alia: z ecōuerso. U
rem rōis semp inter ista fun
Similiter qñ ista
dis ocept
rōis: qd nō tñ ē b diuersis rel
fue realitue rōis ocepta sū b

predicari de eis per identitatem: seu identice. Similiter etiam denotatiue eo modo: quo genus predicat de differentia quod genus est ex ceptu formalem differentie. Illa autem apud Aristoph. appellantur differentia que sunt aliquod idem ens: et in aliquo eodem quidditatiue conueniunt: non tantum identice et denotatiue: quemadmodum sunt deus et creatura. et ideo predicamenta: ut dictum est: que conueniunt in ente quidditatiue. Ex quo sequitur unum correlariu: quod omnis differentia differentium reducit ad aliqua primo diuersa: quod si for. et Plato differunt: igitur aliquibus differunt que sunt principia differendi: illa vero per que differunt sunt a. et b. aut a. et b. sunt primo diuersa: aut differentia. Si primum habet propositum: si scilicet pcedit in infinitum.

Manum ad vltimu articulu: pro complemento quoniam qui appellat illatiue et inuestigatiue identitatem et distinctionem etc. Notandum est quod si cut efficiens extra intellectum producit aliquid in esse reali: ita intellectus et quocumque potentia cognoscitiua producit rem quam cognoscit in esse cognito: quod esse cognitum nihil aliud est quam respectus rationis derelictus in obiecto a potestate cognoscente. Et similiter voluntas producit rem quam amat et diligit: in eo volito: quod esse est etiam respectus rationis penes quod est rationis accipit distinctio rationis. Alterius notandum est: quod actus collatiue intellectus presupponit actum rectum quo intellectus cognoscit rem quam comparat seu confert ad aliam rem: et nihil confert ignorans: aut non cognoscendo. Ex quo sequitur quod quilibet res comparata ad aliam rem: fundat respectum rationis: qui est esse cognitum et intellectum. Et si comparat unam rem ad aliam rem et eandem sibi aut diuersam: intellectus sic offerendo caret identitate aut distinctione rationis. Ex quo sequitur quod intellectus consideret aliquam rem ut est intellecta: et etiam consideret non ut est intellecta: semper tamen ipsa res est intellecta: et hoc est cognitum. Vnde non valet ista coniectura. Intellectus considerat lapidem non sub ea ratione sub qua est intellectus. Glapis non est intellectus. Vnde conuenit hic modus in rem: et est fallacia accitris: quod res considerata ab intellectu sit intellecta et cognita: tamen non considerat sub isto modo: et sub isto respectu cognitionis passive. Et per hoc potest saluari illud quod dicunt Scotiste quod res intellecta potest comparari ad rem non intellecta. Alterius notandum est quod modi accipiendi: siue gramaticales siue logicales: ut in concreto: vel in abstracto: cum sint entia rationis et respectus rationis causati per actum intelligendi rectum et collatiuum sunt fundamenta identitatis et distinctionis rationis: quod non potest esse maioris entitatis fundatum quam fundamentum. ergo in quibuscumque respectibus rationis non potest fundari respectus realis: aut ex natura rei: et ita neque identitas: neque distinctio ex natura rei. Ex quibus sequuntur aliqua correlaria.

Quod quotiescunque res realis comparatur ad rem realem vel realitas ad realitatem (et hoc vel ad seipsam: vel ad aliam in uno et eodem obiecto formali: ut quod intellectus comparat colorem et disgregatiuitatem in albedine) quum omnia ista presupponant habere esse cognitum et intellectum sunt fundamenta distinctionis vel identitatis rationis.

Similiter quod res rationis comparatur ad rem realem. si quod intellectus comparatur generis: hoc est ista intentione scilicet quod est generis ad intentionem primam quod est aial: et e converso. Vel rem rationis comparatur ad rem rationis: semper inter ista fundatur distinctio rationis.

Similiter quod ista comparantur sub diuersis modis accipiendi: distinguuntur distinctio rationis: quod non tamen est distinctio rerum rationis verum est eadem rem siue reali: siue rationis accepta sub diuersis modis accipiendi.

Distinctio ex natura rei inuestigatur per quatuor genera oppositis. Primo per oppositum relatiuum. Secundo per oppositum tria. Tercio per primum. Quarto per didictoria. Exemplum primum. Impossibile est eodem oino: et ex natura rei: et respectu eiusdem: et finem idem inesse opposita relatiue. Ex quo inferitur: quod quum mouens et motum sint sic opposita: et ista competat intellectui agere: aut possibile intellectus agens aut possibilis non sunt oino idem ex natura rei. Quod si contendatur: quod intellectus possibilis est actiuus intellectus. ex finia Doc. subri. in quolibet. q. 15. Et eadem potentia intellectus possibilis fundametalis est passiva respectu intellectus. igitur idem oino respectu eiusdem est mouens et motum. Rndetur quod eadem potentia fundametalis est mouens et mota: sed non hoc idem. Nam pro quanto est quedam virtus illimitata habes perfectionem causatiua est mouens: et in actu: pro quanto autem est perfectibilis per actum quem producit: et est capax istius: est mota et in potentia. Iste sunt distincte perfectiones in intellectu: quod sunt distincte aptitudines naturales: et distincti respectus fundametales aut aptitudinales: et ita non hoc idem: idem tamen absolutum quod est intellectus possibilis est mouens et motum in actu et in potentia. Est etiam actus mouens et agens: respectu motus et actionis quam elicit: et est motum et in potentia respectu termini actionis et motus. Quod si tu diceret: agens recipit actionem: igitur pariter finem actionem. Rndetur aliud est forma inesse alicui mediante receptione et passione. Actio non potest inesse agenti per receptionem passionis seu que sit passio: quod sicut ad motum non est motus: ita ad actionem non est actio: neque passio. Ex 5o phys. quod etiam probatur: quod quum actio sit causa passionis: et passio effectus eius: non potest passio esse primum et causa actionis. In eodem instanti in quo actio inest agere: nulla passio precedit seu ponit primum eius. Et ita si actio inest agenti: non recipit in agente receptionem passionis: sed inheret agenti. Et per hoc euadit difficultas: quod solet fieri contra Scotistas: quod si actio esset in agente omne agens moueret. Potest et aliter dici quod quum actio sit causa motus: et motus sit terminus eius causatus per passum ut distinguitur a motu: sequitur quod agens recipiendo actionem: non mouet: quod illud tamen mouet in quo est motus: sed motus recipitur in passio: put motus accipitur pro forma fluere: et etiam pro fluxu forme. ergo agens actionem recipiens non mouetur: sed tamen est illud per quod aliud mouetur: et ita est motum vel mouens. Sed contra: quod saltem agens recipiens actionem mutabitur: quod transit de prinatione ad formam. Ad hoc potest dici: quod sicut respectus non est forma ad se: sed ad alterum: ita quicquid recipit respectum realem: mutatur non ad se: sed ad alterum: et hoc concedit simpliciter super predicamenta. Negauit autem Aristoph. ad rationem esse motum aut mutationem. put motus et mutatio est ad se. Sed loquendo de mutatione ad alterum: non est inconueniens: quod subm recipiens formam respectiua realem mutetur ad alterum. hoc est: quod alter mutatur ad se: vnde nunc respectus alicui acquiritur: nisi quod aliquod absolutum acquiritur alicui alteri. et ita recipiens respectum mutatur ad alterum: quod illud alterum ad se mutatur. Ista ratio est Doc. sub. in. 2. sen. dis. i. q. 5. et simpliciter super predicamenta. Vel aliter potest dici finem frascu in primo sen. di. 29. q. 2. mutatio est duplex. Quedam physica: quedam metaphisica. Prima mutatio concernit situm: locum: et alia accidentia sensibilia: que insequuntur agens et patiens: et forma inducta ab agente: in passio. Actio metaphisica abstrahit ab omni situ: loco: distantia: et ab omnibus accidentibus sensibilibus. Et isto modo nos dicimus: quod si deus crearet unum angelum qui postmodum seipsus intelligeret: mutaretur de prinatione intellectus: ad tale intellectionem mutatione metaphisica. quod hic nulla materia: nulla quantitas: aut accitris sen-

Doc. subri.
in quolibet.
q. 15.

2. co. io.

Do. sub. in
2. dis. i. q.
5. et simpli
ci super pdi
camenta.

Tractat' formalitatu' Ultimi arti. Secunda parti.

sibile cōcurreret: loquēdo de ista mutatiōe metaphi-
fica. Omne recipiēs formā realē absolutā siue respecti-
uā: mutat' fm talē formā mutatione metaphysica: vel
physica: s; si mutet' solū ad formā respectiūā: mutatur
mutatiōe metaphysica. Quūz igit' actio sit respect' de
p'dicamento actiōis: agens recipiēs actionē mutat' mu-
tatiōe metaphysica: et h' non est incōueniēs. imo neciū
q' oē agens circa p'mū qd non recipit aliquā formam
realē in se: de nouo mutet' tali mutatione.

Exemplū de oppōne contradictoria zc. vt in tex.

Distinctio formalis q'druplici viā inuesti-
gat'. Pri' per viā exclusiōis
zc. Circa quod sciendū q' hec prima viā intelligen-
da est capiēdo distinctiōē formālē pprie: de quo sus-
ficiēter habitū ē supius: q' si caperet distinctiō formā-
lis improprie: tūc ista consequētia non esset bona. A.
non est de ceptu formali. b. g. a. z. b. distinguūt' in
formalitate z quidditate: sicut apparet de duobus in-
diuiduis eiusdem speciei specialissime.

Secdo per viā diffōnis. Quēquz enim habēt distin-
ctas diffinitiones quaz vna non includitur in alia: illa
formaliter distinguuntur. Notāter dicē: quaz vna nō
includit' in alia q' certū est: q' homo z aīal sunt idem
formaliter: licet non mutuo z adequate: z tñ habēt di-
stinctas diffinitiones: q' ista diffinitio: substantia aiata
sensitiua non est ista diffinitio: substantia aiata rationa-
lis. Ex quo sequit': q' illa que habent sic distinctas dif-
finitiones: quarum vna non competit alteri: neq' par-
tialr: neq' adequate: illa distinguunt' formalr.

Tertio p' viā descriptiōis sic: quoz descriptiōes sunt
diuerse: illa formalr distinguunt' intelligēdo p' descriptiō-
nē manifestatiōē cōstitutā ex gñe: z ppria passiōe: q'z
quozum passiōes sūt diuerse z oppositē: rōnes foiales
etiā sunt diuerse: quū passio fluat a rōne formali subti.

Quarto per viā demonstratiōis sic: quicūq' aliquid
est demonstrabile de aliquo: z de alio non: illa distin-
guunt' formalr. Nam quū passio sit effectus subiecti z
habeat cām intrinsecā in subiecto: que est propria rō
formalis subiecti: si effectus sunt oppositi z incōpossi-
biles: rōnes formales subiectozum erunt oppositē: z
incōpossibiles: non simpliciter: quā tales passiōes
p'ntes propria subiecta possint esse in vno z eodez sup-
posito: s; intelligo ipsas esse oppositas fm se: z quo ad
rōnes formales s'bz: q' illd qd est per se cā z ppter
quid vnius passiōis: nō poterit assignari pro p se cā re-
spectu alterius: z isto modo habebunt oppōnem.

Inconfi.
dis. 8.

Pōt' ēt addi 5ª viā reduplicatiōis s; frāscū sic: qñ
aliqd opetit' alicui indē^m tale: z nō aliū: sic viuere zc. vt

Distinctio realis q'drupl'r. Pri' p' viā
gñatiōis sic: quoz vnū gñat' reliq' nō genito: illa distin-
guunt' realr.

Secundo per viā corruptionis zc. (guunt' realr.

Tertio p' viā originis. Qz inter originās z originatuz
semp' distinctio realis: q'z originās p'habet nāz quā cōi-
cat originato: q' via vtiē Aug. p' de tri. ca' p' assignans
rōne q're nulla res est q' seipsaz gignat: vt sit: q'z vt inq't
ipe idē ēēt pus z poster' seipo: z p'heret nāz aīq'z ēēt.

Quarto inuestigat' p' viā separte exitiē: vel subsistētie.

Distinctio etiam essentialis quadruplici
viā inuestigatur.

Pri' per viā gñationis in istis inferioribus.

Secundo per viā corrupiōis.

Tertio per viā separationis.

Quarto per viā dependentiē: z etiam per viāz gene-
rum z specierū sic: que sunt in distinctis gñibus: z spe-
ciebus: illa distinguunt' essentialiter.

Distinctio tñ se totis subtrine: p' viā actualis
separatiōis poterit inuestigari isto

mō qñ aliq' actualr s; ēē exitiē: vt subsistētie zc. vt in tex.

Sed distinctio se totis obtine sic inuestigatur: que
in nullo quidditatiue cōueniunt: illa sunt se totis zc.

Ex quibus sequitur q' identitas istorum per opposi-
tum eorum que dicta sunt zc. vt in tex.

Quantū ad scdaz ptē hui' articu-
li. Primo inuestigemus

modū inserēdi vñā idētitatē ex alia zc.

Aduertendū est de idētitate formali
de qua iste cōpositoz dicit. q' ipsa insert
idētitatē realē in his que nō sunt cōposita ex re z re: s;
non in cōpositis ex re z re. Quia certuz est q' mā z for-
ma sunt de esse cōpositi nālis cū sint partes diffini-
entes ipsum fm p'm. 7. meta. tex. cō. 35. z tñ mā z for-
ma non sunt idē realr cōposito. Contra quem ar-
guē. Quia aut est ordo eēntialis z per se istaz idēti-
tū: aut accidētalis. Si primo mō: iste ordo est simplr
neciūs: z necessario dñs extrema fm rōnes formales
istorz extremoz: z ita positis rōnibus formalibus ista-
rum idētitatū de necessitate vna erit prior z alia po-
sterior: z ita idētitas formalis insert idētitatē realēz si-
cut inseriūt: z minus cōe insert superius: z magis cō-
mune: vel saltē sicut posterius insert prius pōitate cō-
munitatis: z nō ecōtra. Si vero est ordo accidētalis. er-
go idētitas que ponit' prior indifferēter poterit ēē po-
sterior: z ecōtra. Dicēdū est igit': saluo semp' meliori
iudicio: q' idētitas formalis est maior z prior in eēn-
do: s; nō in cōsequēdo idētitatē realē. loquēdo de idē-
tate formali pprie. Nec est verū q' semper pus in
essendo: sit prius in cōsequēdo: sicut nō sequit'. a. est ca-
lidum. ergo ignis: sed bene ecōtrario: z tamen ignis
est prior in eēndo: q'z calidum. Idētitas autē forma-
lis pprie est eoz que nō sunt separabilia fm cōceptuz
distinctū. Modo que sunt sic inseparabilia: sunt inse-
parabilia fm rem. maior enim inseparabilitas est fm
intellectū: q' fm rem: q' q' non sunt separata fm rem:
pōt' intellectus separare z diuidere. ergo que intelle-
ctus nō pōt' separare z diuidere: nō possunt separari s;
rem. Igit' que sunt eadē formalr isto mō: sunt eadem
realr. Ex quo rīdēt ad instātiā de mā z forma: q' li-
cet mā z forma in abstracto: z sumpte per modū par-
tis: distinguant' realr a toto cōposito per se: z nāli: non
tñ in cōcreto: z vt sumunt' p' moduz totius. Cū ista est
falsa: hō est aīa: in p'dicatione formali z per idētitatē.
Ista tñ ē vera in p'dicatione formali: z per idētitatē
realē p'dicati ad subm: hō est aiatus. Quia lz aiatum si-
gnificet ptē: nō tñ significat ipaz p' modū prius: s; cōno-
tādo totū cui' est pars: penes quā cōnotationē p'dicatū
idētitatē totū: q' idē ē aiatū qd p'dicat' d' hoīe: z ipe hō
etiā realis insert idētitatē eēntia-
lē. Notāda est huius rō que ē ista.

Idētitas realis attēdit' penes vnitatē existētie vel
subsistētie. Idētitas eēntialis attendit' penes vnitatē
nāe z essētie: cuius existētia vel subsistētia est mo-
dus intrinsecus. Sed stante vnitatē in posteriori non
pōt' esse pluralitas in pōre: sed bñ ecōtra. Igit'. si ē vni-
tas in exitiā z subsistētia: sic q' s; talē exitiā: talia non
possint separi: aut actualr nō sint separte: sequit': q' erit
etiā vnitās i nā ad quā cōsequit' exitiā respē cui' ē ista
inseparabilitas: z ita q'cūq' sūt idē realr penes exitiāz z
subsistētiā: sunt et idē eēntalr penes nāz z vnitatē ei'.

Idētitas etiam eēntialis insert idētitatē sub-
iectiua s; z^m modū: p'pterea q' il-
la sunt eadē eēntialr: q' vniūt' in aliqua vna nā singu-
lari: aut idētie: sic q' idētitatē tali nāe) aut p'mo-
dū informātis z informabilis. Sed illa que vniūt'
idētie in aliqua natura singulari sunt idē se totis sub-
iectiue. igit' zc. Idētitas tñ eēntialis nō insert idēti-

Phus 7°
me. t. c. 35.

Ultimi arti

tem subiectiua fm p'm

Idētitas

qñ vniūt' qd dicitur i

nes 2° modū qñ vñ aliq

no trāscēdēt: vt paret

passiōibus entis q' sunt

taliter ac etiā subiectiua

no obiectiue: quum in m

no dñs dñt' q' cōtine

tem vniūt' dñt' ē ad aliq

uerā: que i nullo quiddit

sequit': q' si ē ordo essē

ētantiū ordo essēntialis q

tionis ex natura rei forma

iectiua. Igit' ad 2° modū

nō erit ordo essēntialis in

obiectiua. Pōt' etiam p

subiectiua insert idētitatē

est notandū: q' idētitas

modis: vno mō: quando v

utatis: continet alterū qui

us. Alio mō: quando vni

do: p' idētitatē. eo mō

p'mo vniūt' in 2° sen. di-

mentū. Si capiat' idēti

nō p'mo modo: illa que sur

ut: sunt idē etiā obiectiua

p'mo modo. Et ita appar

de passiōibus entis: z pot

Idētitas

ponit' ista delu

minore zc. C

quod minimū

tionis: quia ab omnibus in

p'ma autem distinctio vidē

ne q' illa oēs alias insert: z

tem subiectiuam fm p^mu moduz: vt patet intuenti.
Identitas subiectiuam no ifert identitate obie-
 ctiuam: nec fz p^mu moduz. f.
 q^m ueniunt additatie i aliq^o limitato. Neq^z etiaz pe-
 nes 2^m modu q^m. v3 aliqua plura coueniunt in aliquo
 vno trafe^o denti: vt patet de potentijs anime: ac etiaz
 passionibus entis q^m sunt eedem realiter inter se essen-
 tialiter ac etia subiectiue: z tamen distinguuntur se to-
 tis obiectiue: quum in nullo quidditatie coueniant.
 ¶ Qd si dicere^t q^m coueniunt i aliq^o quidditatie sal-
 tem deueniedu e ad aliqua in ipsis inclusa: primo di-
 uerfa: que i nullo quidditatie coueniunt. ¶ Ex quo
 sequitur: q^m si ordo essentialis inter istas identitates.
 e tantu ordo essentialis quantum ad identitatem ra-
 tionis ex natura rei formalem: realem: essentialē z sub-
 iectiuam. q^m ad 2^m modum positum superius. Sz
 no erit ordo essentialis inter identitates subiectiuas z
 obiectiuas. ¶ P^ot etiam probabiliter dici: q^m identitas
 subiectiuam infert identitatem obiectiuam. ¶ Pro quo
 est notandū: q^m identitas obiectiuam potest esse duob^z
 modis: vno mō: quando vnum extremū istius iden-
 titatis: continet alterū quidditatie: vel aliquid alteri-
 us. Alio mō quando vnum continet aliud in existen-
 do: z p identitatem. eo modo quo loquitur Scot^z de
 p^mo diuersis in 2° sen. di. z. q. 5. R^ondēdo ad 2^m argu-
 mentū. Si capiatur identitas obiectiuam scdo modo z
 no p^mo modo: illa que sunt idem identitate subiecti-
 ua: sunt idem etia obiectiue realiter z identice: fz no
 p^mo modo. Et ita apparet responsio ad instantiam
 de passionibus entis: z potentijs anime.

Quantū ad 2^m de mō inferendi
 vna distinctione ex alia
 ponit ista conclusio. Maior distinctio infert
 minore zc. ¶ Pro quoz notitia e sciēdu
 quod minima distinctio est distinctio ra-
 tionis: quia ab omnibus infertur z non econtra. Ma-
 xima autem distinctio videt distinctio se totis obiecti-
 ue. q^m ista oēs alias infert: z ipsa a nulla alia infertur.
Licet aliq^o dicat. q^m distinctio ista no ifert alias:
 vt patet per exēplū adductū de potentijs ani-
 me: z passionibus entis que distinguuntur se totis ob-
 iectiue. z non subiectiue: neq^z essentialiter.

Sed si quis bñ cōsiderauerit q^m sunt dicta
 sup^o paulo ante: facile soluet
 istā: negādo q^m tales passiōes entis: z potētie anie
 distinguant se totis obiectiue omnino. f. quātū ad ra-
 tiones formales: z q^m ad vnitatē identitatis. Un li-
 cet sint p^mo diuerse quidditatie: no tamen identice
 z vt sic no distinguuntur se totis obiectiue. Unde que-
 cūq^z distinguunt obiectiue: vtroq^z modo. f. q^m additati-
 ue z identice: sic q^m in existendo vnu no contineat alterz
 per identitatem illa distinguunt se totis subiectiue. Nā
 sicut p^mo diuersa fz Docto. subti. sunt duob^z modis.
 Vno mō: quando vnu non continet. alterz quiddita-
 tiue: neq^z aliquid alterius. Alio modo: quādo vnu no
 cōtinet alterz in existendo: z p identitatem: ita distinctio
 obiectiuam p^ot intelligi penes p^mo diuersa: vt altero
 istoz modoz duorum tñ: vel vtroq^z modo. Si scdo
 mō: p3 q^m quelibet talia p^mo diuersa distinguunt se
 totis subiectiue: sicut sunt due differēte indiuiduales
 indiuiduoz de p^odicamento substantie: quēadmodū
 e scoteitas z platoneitas. ¶ Q^m si dicat accipio duas
 differētiās indiuiduales duoz accitū in aliquo sup-
 posito de p^odicamento substantie. f. hecheitatez albedi-
 nis ni lacte. z hecheitatem dulcedinis. Nam certuz ē
 q^m vna hecheitas no cōtinet alterā quidditatie: neq^z
 aliquid alterius: neq^z vna cōtinet alterā in existēdo z
 tñ ista duo no distinguunt se totis subiectiue. ¶ Ad B

pōt dici. q^m licet vna istaz non contineat alteram iden-
 tice rōne sui. tñ ratione entis qd identice includit: vna
 cōtinet alteraz p identitatem: z ita sunt idē realiter ens.
 quare zc. ¶ Uel dicendū q^m no ē ordo essentialis in-
 ter distinctionē obiectiuā z subiectiuā: sed bene quā-
 tū ad alias. Et q^m aliqui arguant de mā z forma: q^m vi-
 delicet ista distinguatur eentialiter: z realiter a p^oposi-
 to essentiali: respōsuz ē superius. ¶ Uel dicendum ē
 fm aliquos formalizantes. z fm Burleum: q^m non ē
 ordo essentialis inter distinctionē. realem: essentialē: z
 formalem: p^opterea quia fm ipsum Burleum homo
 predicatur per se: z in p^mo modo de sor. z ē de con-
 ceptu formali ipsius: z tamen non ē de essentia ei^z fz
 ipsuz (hoc ē idem sibi essentiali z realiter.) q^m effect^z
 particularis principia cōstitutina debent esse particu-
 laria. ergo illa que distinguuntur essentialiter z reali-
 ter: possunt esse idem formaliter. Sed negādum ē: q^m
 homo distinguatur realiter z essentialiter a sor. qui ē
 idem formaliter sibi: z in p^mo modo. z de materia
 z forma satis dictum est superius.

Ad argumenta p^oncipa-
 lia. Ad p^m
 mū quū dī. Ille formalitates v^ol sūt aliq^o
 res zc. ¶ R^ondē q^m sūt res eētie: fz no
 existētie v^ol sūt existētie: fz penes rē eētie
 no attēdit distinctio realis: sed solūmo
 do penes rē existētie: vel subsistētie: vt dictū ē z ita no
 sequit q^m distinguatur realiter: p vt distinctio realis ē
 qdā species cōdistincta cōtra distinctionem ex natura
 rei: seu formalem: z ita capiēdo rē p^optie z stricte: iste
 due formalitates no sunt p^optie res: sed magis aliqd
 rei. ¶ Et si arguas. distinctio que ē per illas formalita-
 tes ē distinctio secluso omni opere intellectus. ergo ē
 realis. Respondet q^m distinctio realis: z similiter di-
 stinctio ex natura rei. Vno mō pōt capi prout ē quod
 dā genus ad omnes species distinctionū que non de-
 pendēt ab actu collatino intellectus. Alio modo pōt
 capi vtraq^z distinctio p^odicta vt ē species quedā despe-
 rata z cōdistincta p^otra alias spēs distinctionū. Si p^m
 mō capiat distinctio realis z ex nā rei: sic distinctio
 p formalitates. z quelibet alia que habet esse secluso
 opere intellectus ē realis: z ex natura rei. Si scdo mo-
 do: sic distinctio per formalitates non ē realis. sed so-
 lum formalis: aut ex nā rei. Unde vt dictum est in cor-
 pore qōnis: ab alio accipitur distinctio realis: ab alio
 formalis: z ab alio ex natura rei.

¶ Et p hoc apparet responsio ad 2^m: quū dicitur: que
 distinguuntur ex nā rei distinguuntur realr zc.

¶ Ad 3^m quū dicitur: sicut se bz res subiecti zc. cōcedit
 similitudo q^m ad hoc q^m sicut res subiecti ē eadez
 cū re p^optie passionis: ita cōsimili identitate forma-
 litas subiecti est eadem formalitati passiōis: ita q^m cō-
 ceditur ista. Sicut homo est identice z realiter idē ri-
 sibilitati: ita formalitas hois est identice z realr forma-
 litas risibilitatis. Non tñ p^opter hoc cōceditur: q^m si
 cut homo ē risibilis: sic formalitas hominis sit forma-
 litas risibilitatis: q^m in ista scda propositione que ē in
 abstracto (que abstractio est per nomina secundaruz
 intentionum) denotatur: q^m vnum est idem formalr
 alteri: qd non fit in alia propositione. Unde est regu-
 la: q^m quotienscūq^z abstractum predicatur de abstra-
 cto abstractione vltimata: z per noia secundarum in-
 tionū affirmatur: quemadmodū ē formalitas. ra-
 tio formalis: quidditas: semper denotatur formalis
 identitas eorum que sic predicantur. Sed in concre-
 tis aut in abstractis per nomina p^marū intentionū
 denotatur identitas realis: quando vnum affirmatur
 de reliquo: z ita conceditur ista. humanitas ē entitas

Scot. 2° sc.
 di. z. q. 5.

Ad argumenta

per identitatem et negatur ista ratio formalis humanitatis est ratio formalis entitatis. ¶ Aduertendū tñ qd non semp abstractū pdicat de abstracto abstractione per noia primarū intentionum: licet concretū predicetur de concreto: qd hoc tñ verū est in transcendētibz: vt dictum est aliquatū superius. In alijs aut nō est vez: qd talia abstracta abstrahunt a tertio qd est cā identificationis extremorū. Sicut ista est falsa: rōnaltas est aialitas: et tñ concedit. Rōnale ē aial: qd quodlibet istorū cōcernit tertiū in quo idēficant. Silt cōceditur ista. Homo est risibilis: et negat ista humanitas est risibilis: qd abstracta abstrahunt a tertio rōne cuius inter se idēficant. Si tñ diceret humanitas est id qd risibilis: vel humanitas est eadem identice risibilitati: ista esset concedenda cū ista additiōe predicta: qd hic specificat identitas realis extremorum: qd ē rōne tertijs in quo conueniunt. Sed vbi diceretur humanitas est risibilis: denotaret: qd humanitas ē formaliter risibilis: et vnū icluderet alterū formalit: qd est falsum: qd abstrahunt a tertio qd est cā identificationis ipsozum. Applicando ad ppositum: concedo qd formalitas subiecti est id qd formalitas passionis: et nego qd formalitas sibi sit formalitas passionis. Concedo ergo argumentū: a cōmutata pportione: capiendo vniformiter identitatē vtrobiqz. ¶ Ad 4^m. quum dicit formalitas substantie est vera res et. Dico qd ois talis est vera res si sit substantia in recto. Unde eo modo quo talis formalitas est sba: est res: sed nō ois formalitas substantie est sba: et ita non est vera res in recto: sed aliqua in recto: et aliqua in obliquo. ¶ Aduertendū tñ qd formalitas: quedam est totalis et adequate: qua aliquid hz totaliter et adequate suum esse formale: eo modo quo humanitas ē illud quo homo habet adequate esse quiditatum formale hominis: et est ei ratio essendi in tali esse adequate: et complete. Alia est formalitas partialis que est principium et rō formalis qua aliquid hz esse quiditatum partialiter. Formalitas primo modo dicta: que est principium: ēēndi alicui adequate in suo esse quiditatum: ē vera substantia et res. Sed formalitas partialis non dicit proprie substantia: sed substantie: et ita non dicit res proprie sed aliquid rei. Extendendo tñ predicationē substantie (ad quodlibet qd est aliquid positum extra nihil: de predicamento substantie: vel ē extra tale predicamentum substantie: cui possit competere ratio substantie: aliquo modo) concedit qd quelibet formalitas substantialis est substantia. Et ita cōceditur qd ē res. extendendo nomen rei. Sed penes talem substantiam aut rem extensue acceptam: non attendit distinctio realis: sed solum formalis: aut ex nā rei: et ita non sequitur contra intentum. ¶ Pōt ēt dici: qd sicut res qd est fundamentum distinctionis realis est res existentie vel subsistentie: ita substantia que est fundamentum distinctionis realis: est existens vel subsistens. Et ita formalitas abstrahens ab existentia vel subsistentia: siue sit partialis siue sit totalis: non est substantia aut res: penes quā attenditur distinctio realis. Sed bene est aliquid substantie aut rei.

¶ Ad 5^m conceditur: qd quecūqz haberent diuersas diffinitiones et. Si habeant diuersas diffinitiones qd ditatiuas constitutas ex genere et differentia. Nō aut si habeant solum diuersas rationes formales ab intellectu ex nā rei formaliter conceptibiles sic intelligendo qd vna diffinitio non icludat reliquā: neqz sit pars alterius. Sed vbi solum habent diuersas rationes formales ab intellectu ex natura rei conceptibiles: nō ē verum qd distinguantur realiter. Ratio enim formalis in plus se hz qd diffinitio: qd quicquid est p se con-

ceptibile ab intellectu: ex nā rei: ē rō formalis siue sit simplex siue cōpositus: et ad tales rōnes formales simplices deueniendū est in diffinitionibus: vt vult Ap. 8. met. tex. com. 9. Alioquin daret processus in infinitum in diffiniētibz et diffinibilibz.

¶ Ad 6^m quū dicit: qd tunc ab vno et eodē et. vt in tex.

¶ Ad 7^m quum dicit. accipio formam et. vt in tex.

¶ Ad 8^m quū dicit. Quecūqz distinguunt quiditatie et. vt in tex. ¶ Pōt ēt dici qd quiditas et res essentie sunt idem: sed non quiditas et res existentie et subsistentie: qd inter quiditatem et talem rem est distinctio ex nā rei.

¶ Ad 9^m quum dicit nulla propria passio et. Lōcedit maior: et ad minore dicit: qd distinctio non est passio vnica et simplex entis: qd ens ad quodlibet ens cōparatū nō est semp distinctum sed est idē aut distinctum. Et hoc est qd vult Ap. 10. met. t. cō. 12. Tñ dato qd distinctio esset passio conuertibilis cū ente concedit totus processus vsqz ad minores pro syllo in qua dicitur: omne ens est reale vel rationis. Dico qd ois ens ē reale idest secluso opere intellectus vel rōnis. idest depēdens ab opere intellectus. Postea quū infer. ergo ois distinctio est realis vel rōnis. Dico qd ois distinctio ē realis idest non dependens ab opere intellectus. Vel rōnis: hoc est dependens ab opere intellectus: et sic cōcedo distinctionem non dependentē ab opere intellectus esse realem: et ex nā rei vt distinctio talis est qdā genus ad oēs species distinctionum non dependentiuz ab intellectu causante ipsas. Sed si distinctio realis: aut ex nā rei sumitur vt spēs disperata et condistincta et alias species distinctionū negat qd omnis distinctio non dependens ab opere intellectus sit distinctio realis: aut ex nā rei: vt dictum est superius.

¶ Ad 10^m rñdetur ad maiorem negando ipsam ponendo qd vniciqz vniuersali cōrñdeat suum propriū individuum: quo posito. Sicut vniuersale idēficatur inferiori: et minus vniuersali (quēadmodū animal homini: ita individuum aialis idēficatur indiuiduo hois: et ita hic homo: et hoc animal licet sint distincta numero: et indiuidualiter: non tñ sunt distincta realiter. Et ad minore posset concedi qd quecūqz distinguuntur formalit distinguuntur numeraliter: et qd quecūqz distinguuntur formaliter: distinguunt quiditatie. ista posset admitti hz habeat instantiam de proprietate indiuiduali et nā quam contrahit. tenendo qd hecitas habeat propriam formalitatem: quēadmodum tenet Anto. An. in. 4. metaphi. Et quum tu dicis: quecūqz distinguuntur formaliter et quiditatie: distinguuntur specificē. Verū est: si quiditas que est rō distinguendi est in genere: sed vbi esset extra genus: non sequerē. Et quum inferitur distinguitur spēs. ergo distinguitur numero. Ista posset negari hz aduersarios: qd actio et passio distinguunt specie: et tñ sunt vnus motus numero. vt ipsi dicunt. ipsa tñ admissa: non sequitur. distinguuntur numero. ergo realiter: vt dictum est.

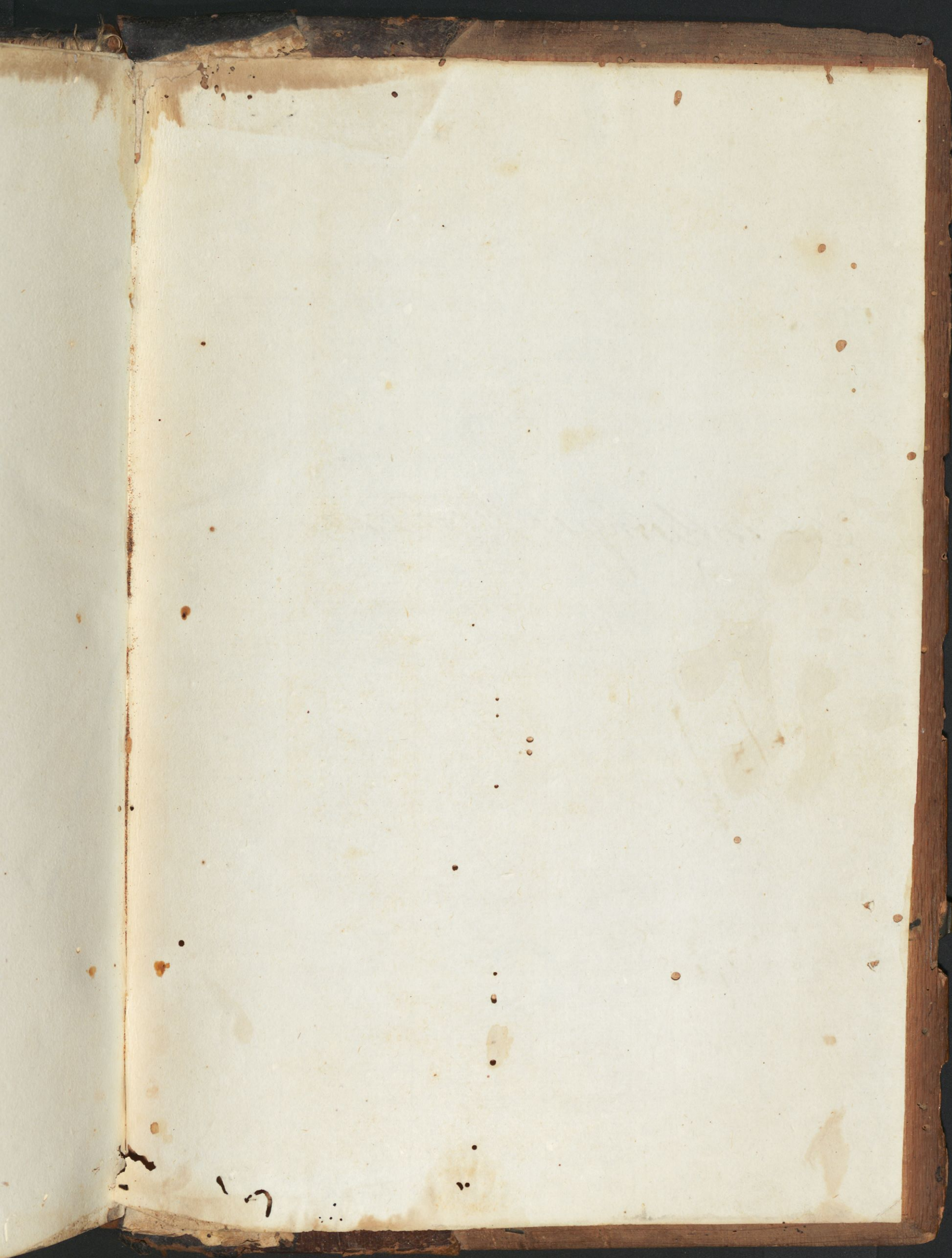
¶ Ad 11^m quum arguebat Frāsciscus de marchia. Illa qd hñt realit et essentialit diuersas formas et. vt in tex. Et hec dicta sufficiant pro declaratione formalitatum.

Laus oipotētissimo enti et qcquid est oī laude digni.

¶ Eximij Doct. M. Antonij trombete patanini ordinis minorū ministri. Pro. San. Anto. snia in recētio res Scoticas formalitates finit.

Aristo. 10.
met. t. c. 12.

Antonius
And. 4.
metaphi.

Ex Bibliotheca P. Lorenza.

9 7
18
27

9 5
7 2
2 1

OSREDNJA KNJARNICA SREČKA VILHARJA
BIBLIOTECA CENTRALE SREČKO VILHAR
KOPER - CAPODISTRIA

880002506

COBISS

